

திருநபர் காவியம்

AASHIF A BUHARY

இங்கொலை தெரிபுத்தே

திருநடக் காஷ்யம்

- ஜின்னாவர் வெளிபுதுதீண் -

இந்நால் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் 2006 ஆண்டு
இராமநாதபுரம் பரமக்குடியில் நடத்திய இஸ்லாமியத் தமிழ்
இலக்கியப் பெருவிழாவில் வெளியிடப்பெற்றது.

அன்னை வெளியீட்டகம்

ம (உ) த (ம) ன (ா)

திருநபர் காவியம்

o

கவிதைகள்

எழுதியவர்

பதிப்புரிமை

பதிப்பும் வெளியீடும்

பிரதிகள்

முதற்பதிப்பு

அட்டை வடிவமைப்பு

கணனி வடிவமைப்பு

விலை

ISBN

Title

Author

Copy Right

Printing & Published

Number of Copies

First Published in

Cover Design

Type Setting

Price

ISBN

: ஜின்னாவுங் ஷரிபுத்தீன்

: திருமதி. பாஞ்சா ஜின்னாவுங் ஷரிபுத்தீன் இல. 16, பாடசாலை வீதி, தெக்வளை, இலங்கை.

: அன்னை வெளியீட்டகம், மருதமுனை.

: 1000

: 2006

: ஆயிப் புஹாரி

: ஜேலீலா காதர் முகையதீன், மருதமுனை.

: 400/- (இலங்கை விலை)

: 955 - 97349 - 7 - 0

: THIRUNABI KAVIYAM

(POEM)

: Dr. A. Jinnah Sherifudeen

: Mrs. Hamsiya Fareeda Jinnah Sherifudeen
No. 16, School Avenue
Off. Station Road, Dehiwala.
Sri Lanka.

: Annai Publication,
Maruthamunai.

: 1000

: 2006

: Ashif Buhari

: Jeleela Cader Mohideen, Maruthamunai.

: 400/- (Sri Lanka)

: 955 - 97349 - 7 - 0

“திருநபர் காவியம்” கொடைநாயக் கணவருடன்

காய்

தோற்றம்
27-01-1921
மறைவு
08-09-2006

தந்தை

தோற்றம்
04-10-1909
மறைவு
16-11-2000

பெருமானார் காவியத்தை நூலாய்ச் செய்ய பொருஞ்சுதவி செய்தவர்கள் அன்னை ஆயிரோ புரவலராய்ப் பாக்கியமும் பெற்றார் பின்னாள்

“பிரதெளஸ்”என் சொர்க்கம் இறை நல்க வேண்டும் அருமைநபி வாக்கு “நன்னூல் செய்வோ ருக்கு

அதன்பொருட்டால் நன்மைகள் சேரும்”என்றாம் உருவில்லான் என்தாய்க்கும் எனக்கும் இந்த உத்தமநற் காவியத்தால் அருள்செய் வானே.

வங்கத்துக் கடலவைகள் சுற்றித் தட்ட

வாரிதிகுழ் வாழ்புலமாம் இலங்கைத் தீவின் செங்கத்திரோன் தோன்றுகுணக் கரைய மைந்த

தமிழோதும் முஸ்லிம்கள் செறிந்தே வாழும் சங்கைமிகு மருதமுனைக் கிராமம் தன்னில்

தோற்றமுற்ற மாதரசி ஆயிரோ உம்மா திங்கள்நிகர் நபிசரிதம் பதிக்கப் பொன்னைத் தந்தவராம் என்றுமவர் நாமம் வாழி.

அயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத் தொன்றில்
அவதரித்தார் என்தாயார் இறைப தத்தை
நோய்நொடிகள் எதுவுமின்றிச் சடுதி யாக
நாடினரே வாழ்ந்ததெண்பத் தைந்தே யாண்டு
சேய்களென பதினேழு பெற்றார் சேய்க்குச்
சேய்அதற்குச் சேய்அதற்குச் சேய்கள் பெற்றார்
வாய்த்ததெலாப் பேறுகளும் என்றன் தாய்க்கு
வரலாற்றுப் பெருமகளார் சொர்க்கக் கண்ணி.

அலைதாண்டித் தமிழ்நாட்டில் அறிஞர் முன்னே
அரங்கேற்றம் பெற்றதிந்நால் தமிழ்மா நாட்டில்
இலையன்று எனதன்னை இரண்டே நாள்முன்
இறைவனைடி சேர்ந்திருந்தார் இலங்கை மண்ணில்
சொலிலந்நாள் இரண்டாயி ரத்து ஆறின்
செப்பெடம்பார் திங்களெட்டாம் நாளாம் வல்லோன்
நலம்விரும்பிச் செய்தசெயல் நற்பே ரெய்த
நபிபேரில் காவியம்நான் செய்த தாலே.

புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன் புனித வாழ்வு
பொலிவுபெறக் காரணமென் தாய் அவர்க்கு
நலஞ்சேர்க்கும் மனையாளாய் வாய்த்த தாலே
நாமுமவர் வழிசிறந்தோம் என்றன் அன்னை
உலகுவிட்டுப் போனாலும் புகழால் வாழ்வார்
உத்தமநந் நபிகாவ்யம் வாழு மட்டும்
அலைஒயா ஆழியுள்ள வரைக்கும் வாழும்
அன்னைசெய்த கொடையாலே அவரும் வாழ்வார்.

கம்பனுக்குச் சடையப்ப வள்ளல் அப்துல்
காஸிம்உமர்ப் புலவருக்குக் கொடைவள் ள்கள்
எம்பெருமான் காவியஞ்செய் என்ற னுக்கு
எனதன்னை ஆயிஷாதான் ஏற்றம் பெற்றார்
இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஏக நாயன்
இவ்வுலகப் பாக்கியத்தை ஈந்தாற் போன்று
சம்மையருள் மறுமையிலும் தாதை யோடு
சேர்ந்துகொள்ளும் பேற்றினெனயும் நல்க ஆழீன்.

சுட்டப்பணம்

என்னகுமைச் செல்வங்கள்

அட்சூத் ருஜீப்

ஹேஷன் ஹார்த்

பஹ்ர் பஹ்ருத்

ஹார்டை தார்த்

ஹப்ராஸ் ரஹும்ஶத்

ஆகியோருக்கு

தாஷதுயின் ஆசியா

பாரம் பரியம் பழுதாகா தென்மக்கள்
பேரர் முதலோர் தமிழ்க்கவிதை - சீராக
ஆக்குந் திறம்பெற் றமைகின்றா ரத்திறமை
பூக்க விறையே துணை.

செந்தமிழிற் சீர்கவிதை செப்பழுடன் செய்துநலம்
சொந்தமெனப் பல்பரிசைத் தொட்டுவரும் - என்தனையன்
வைத்தியக் கலாநிதி ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
சித்தம் மலர்க சிறந்தது

வெண்பா வக்வல் விருத்தம் பலவகையும்
பண்பாகப் பாடும் திறம்படைத்து - நன்றாக
நாட்டிற் பெயரும் புகழும் சிறந்தமைக
ஏட்டிற் குலப்பேர் வரைந்து.

புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன்

மநுதமுனை.

1989

மஹநந்த தமிழ்ப் பேரநினர் பத்திரிகை ஆசிரியர்
மாண்புமிகு எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் வழங்கிய

பொதுப்பாயிரம்

நான்பார்த்த கவிஞரிலே நல்லதொரு கவிஞன்
நான்தேர்ந்த நண்பரிலே நல்லதொரு பண்பன்
தேன்வார்த்த சொற்களினால் தெவிட்டாத கருத்தைத்
தென்றலென வீசியுளஞ் சிலிர்த்திவிடுஞ் சித்தன்
கன்னிமிர்ந்த தண்மதியம் பொழிநிலாவைப் போல
குளிர்பாயும் கற்பனையால் உலகாளும் புலவோன்
மான்தோற்ற கண்ணுடையாள் என்தங்கை பர்தா
மனம்நிறைந்த மன்னனவன் நற்குடும்பத் தலைவன்

ஒருநாளில் ஏழுபத்துக் கவியெழுத வல்லான்
ஒருநாறு எழுதுவதும் இவனுக்கு இலகாம்
வருநாளில் ஜின்னாஹ்-வின் பெயர்கவிதை வானில்
வரகவியென் ஞேயோனிரும் அட்டியதற் கில்லை
அருட்கவியாய்ப் பரினமித்த கவி கா. மு. ஷரிபும்
அன்பொழுக ஈங்கிவனை மணிக்கவிஞன் என்றார்
ஒருக்காலும் மறையாதே உள்ளத்தே உறையும்
ஒண்கவிதை இவன்கவிதை தின்னமிது என்பேன்.

எஸ். டி. சிவநாயகம்
(பிரதம ஆசிரியர், தினபதி, சிந்தாமணி, குடாமணி)
15-12-1993

தாஜால் அதீப் - கலாபூரவை - இஸ்லாமிய இலக்கியக் காவலர்
எஸ். ஏ. ஆர். எம். செய்யித் ஹஸன் மௌலானா அவர்கள் அளித்த

சிறப்பும் பாயிரம்

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் செப்புமுயர் காவியந்தான்
மின்மீன்வா னத்து விளக்கம்போல் - என்றென்றும்
கற்றபேர் உள்ளங் கணிந்து கசிந்துருகி
உற்றபொருள் காணும் உவந்து.

கவியா லுரைத்த புகழ்பெறும்
கவிதை மன்னன் ஜின்னாஹ்
புவிவாழ் இலக்கிய கர்த்தா
புகன்ற திருநபி காவ்யம்
நவியார் சுவர்க்க பதியின்
நாயக வாழ்வை விளக்கும்
செவிநுகர் கணிகள் இன்பச்
சுணைந்த் தடாக மென்போம்.

(வேறு)

திருநபிகா வியமியம்பும் நாயக வாழ்வை
செகதலத்தின் தூதுரைக்கும் மதின வாழ்வை
அருளாளர் மணவாழ்வை அவனி புரக்கும்
அறிவுக்கு அறிவான ஞான வாழ்வை
பொருளுணர்ந்து தெளிவடைந்து புனிதங் காணும்
பொன்னுலகப் பொருளான மனித வாழ்வை
பெரும்புலவர் ஜின்னாஹ் சொல் பாவ ணங்கள்
பேசுகின்ற காலமெலாம் வாய்மை பெற்றோம்.

புவனத்தின் வாழ்க்கைக்கு விளக்க மென்ன
புதுமைக்கு வழிகாணும் கொள்கை யென்ன
அவலங்கள் தொடர்தற்கு அமைதி யென்ன
அயலாளின் உறவுக்கு அர்த்த மென்ன
பவநோய்கள் தவிர்க்கின்ற மார்க்க மென்ன
பண்புக்கும் பரிவுக்கும் பகர்வ தென்ன
கவினுடைய நபிவாழ்க்கைத் தத்து வத்தைக்
கற்கவரும் சிந்தனையில் விடைகள் காண்போம்.

சரந்தீபின் வரலாற்றில் நபிகள் நாதர்
சரிதைசொலுங் காவியமிந் நாள்வரை யாரும்
தரவில்லை யென்னுமுரை நீங்கிற ழென்ற
தாய்நாட்டின் கவிமன்னன் ஜின்னாஹ் வாழ்க
மருதமுனை பெற்றெடுத்த மன்னின் மைந்தன்
“மானிலத்தின் மணிவிளக்கு நபிகள்” என்ற
பெருமைமிகு உவமைக்கு இலக்கியம் காணும்
பெட்டுடைய புலமை நெஞ்சம் என்றும் வாழ்க.

என்றனுயர் மாணாக்கள் பத்தாம் ஆண்டில்
இலக்கணமும் இலக்கியமும் தெரியக் கற்று
சொன்னயமும் பொருண்ணயமும் கவித்து வத்தில்
தொடர்கின்ற கலையுணர்வும் நிறையப் பெற்று
இன்றுஉயர் காப்பியங்கள் படைத்த ஸிக்கும்
ஏற்றமிகு ஆற்றலினைப் பெற்ற வர்க்குப்
பண்ணுமுயர் சிறப்புப் பா யிரத்தால் வாழ்த்திப்
பல்லாண்டு தொடர்கஜின்னாஹ் தமிழ்ப்பணி யென்பேன்.

தருநர் காஷியல்

“உலகுக்கோர் அருட்கொடையாம் நபிகள் நாதர்”
 உவந்தபேர் வாழ்விலென்றும் உயர்ந்த பேராம்
 இலக்கியவழி இஸ்லாமசொல் கவிஞர் ருள்ளே
 எழுத்துலகை யானுமஜின் னாஹ்ஷரி புத்தீனின்.
 குலவுதமிழ்ப் புலமைக்குப் புலவ னாக
 குன்றமெனத் திகழ்கின்ற வாய்மை யாளன்
 நிலவுகின்ற இலட்சியத்தை வாழ்வில் பெற்று
 நிமிர்க்கீத்தி வழிகாட்டும் சால்பு வாழ்க.

(வேறு)

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக்
 கூட்டத்தின் வாரிசு ஜின்னாஹ்
 ஆளுகின்ற தமிழ்ச் சங்கம் மரபுவழி
 ஜந்தினையின் கவிதை யுள்ளம்
 வாழ்வளிக்கும் நபிசிரிதை காப்பியம்
 வையத்துக் கீந்ததனால் வாழ்வு பெற்றார்.
 நாளுமுயர் சிந்தனைகள் நவில்கின்ற
 நாற்பொருளின் இலக்கியத்தை படித்து ணர்வோம்.
 செந்தமிழில் இஸ்லாத்தின் இலக்கி யங்கள்
 செய்தளித்த முஸ்லிம்கள் மரபு காப்போம்.

தருநர் காஷியல்

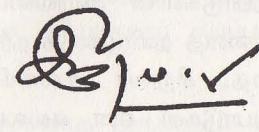
ஓய்வுபெற்ற அதிபர், தமிழ்நினர்
 அல்ஹாஜ் ஏ. எச். முஹம்மத் அவர்கள் அளித்த

வாழித்துணர்

கம்பராமாயணத்தை நான் கற்பித்தபோது இலக்கியத்தில்
 மிக்க ஆர்வங் கொண்ட மாணவர்களில் இந்நாலாசிரியர் ஜின்னாஹ்
 ஷரிபுத்தீனும் ஒருவர். இன்று அவர் தமிழிலக்கியத்தின் பல்வேறு
 துறைகளிலும் கால்பதித்து உயர்வது கண்டு நான் பூரிப்படை-
 கின்றேன்.

காவியம் படைப்போர் அருகிப்போய்விட்ட இக்கால
 கட்டத்தில் இது இவரது ஆறாவது காவியம் என அறியும்போது
 மகிழ்வு இரட்டிப்பாகின்றது. இவ்வரிய முயற்சியில் இன்னும் இவர்
 ஈடுபட்டு வெற்றிபெற வேண்டுமென இறைவனை வேண்டி மனதார
 ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

அன்புடன்,

ஜின்னாஹ் என்றோரு மேதைமை

பொதுச்செயலாளர், உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு இலங்கை - 2002

“யாத்ரா” கவிதைக்கான சஞ்சிகை ஆசிரியர் அஷ்ராஃப் சிஹாப்தீன் அவர்கள் வழங்கிய அறிமுக உரை.

புலவர்மணி ஆடு.மு.ஷரிபுத்தீன் ஒரு ஞானவான். அவரது தமிழ்ப் புலமை அன்றும் இன்றும் சான்றோரால் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறது. தந்தையின் புலமைக்கு எந்த விதக் குறைவும் ஏற்படுத்தாத இன்னுஞ் சொல்லப் போனால் அதைப் பாதுகாக்கும் விதத்தில் இன்னுஞ் சொல்லப் போனால் அதைப் பெருமைப் படுத்தும் விதத்தில் தனது இலக்கியப் பணியை மேற்கொண்டுள்ளார் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்.

இலங்கையில் இன்றைய நிலையில் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் தமிழ்ப் புலமைக்கு நேர் நிற்கும் இன்னும் இரண்டொருவர் இருக்கலாம். ஆனால் உட்கார்ந்த இடத்தில் தனை தட்டாமல் சீர் அறாமல் இலக்கண விதிகளில் பிறழ்வு இல்லாமல் நாறு பாடல்களை ஒரே முறையில் எழுதும் திறமை ஜின்னாஹ் வுக்கு மட்டுமே இருப்பதாக நான் உணர்கிறேன்.

ஏறக்குறைய முப்பது வருட கால அவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் அறுவடையாக சிறு நூலகத்தை உருவாக்கும் நூல்களைத் தமிழக்குத் தந்துள்ளார் ஜின்னாஹ். நாவல், சிறுக்கை, கவிதை, சிறுவர் இலக்கியம், கட்டுரை, இலக்கிய இயக்கக் செயற்பாடுகள் என எல்லா இலக்கியப் பாதைகளிலும் தனது பயணத்தை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டுள்ள இவர் அகில இலங்கை ரீதியாக பெற்றிருக்கும் பரிசில்களின் பட்டியலும் இவருக்குக் கிடைத்துள்ள கெளரவங்களின் பட்டியலும் மிக நீண்டவை. இந்த இலக்கியப் பணிகளுடும் தனது தொழிலுக் கிடையிலும் பல்வேறு அமைப்புகளில் அவற்றின் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக நின்று உழைத்திருப்பது ஆச்சரியத்துக்குரியது.

இலக்கியத்துள் நுழையும் பலர் ஒரு குறிப்பிட்ட கால வாசிப்போடும் எழுத்தோடும் அல்லது ஒரு நூலை வெளியிட்டதோடும் சோர்வடைந்து போய்விடுவதுண்டு. அல்லது ஏதாவது ஒன்றை மட்டும் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட படி ஏனைய செயற்பாடுகளைக் குறைத்துக் கொள்வதுண்டு. ஜின்னாஹ் இதில் மிகவும் மாறுபட்டவர். இன்றும் இலக்கியக் கூட்டம் என்றால் நேரத்துக்கு ஆஜராகி விடுகிறார். இன்றும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இன்றும் இலக்கியவாதிகளுடன் தொடர்பில் இருக்கிறார்.

இனம், மதம், வயது என்ற வித்தியாசத்துக்கப்பால் எல்லோருடனும் அன்பு பாராட்டுவதும் நட்புடன் இருப்பதும் அந்த நட்பைப் பழுது படாமல் காத்து வருவதும் ஜின்னாஹ் வின் சிறப்புக் குணமாகச் சொல்லலாம். தன்னை விட வயதில் குறைந்தவருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் தனது கால இலக்கிய அன்பர்களுக்கு ஒரு ஆலோசகனாகவும் விளங்குகிறார். தன்னிடம் நட்புப் பாராட்டும் ஒரு நபரிடம் உள்ள திறமையைப் புரிந்து கொண்டாரென்றால் அந்தத் திறமையை வளர்க்கும் நோக்கில் அந்த நபரை ஊக்கப்படுத்துவதில் கண்ணுங்க கருத்துமாக நின்று செயற்படுவார். அதற்கு தன்னால் என்ன தியாகங்களை மேற்கொள்ள முடியுமோ அதற்கெல்லாம் துணிந்தவராகவே அவரை நான் காணகிறேன். இவ்வாறு மற்றவர் மீது அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டு அவர் நஷ்டமும் கஷ்டமும் அடைந்ததையும் அறிவேன்.

ஜின்னாஹ் ஒரு விடயத்தைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டாராக இருந்தால் அந்த விடயம் உரிய தேதியில் உரிய வேளைக்கு நிறைவேறும் என்று சர்வ நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அவர் எக்கணத்தில் பாரமெடுத்தாரோ அக்கணத்தில் அந்த விடயத்துக்கான வேலைகள் ஆரம்பித்து விடும். அதைச் சரியாகவும் சிறப்பாகவும் செய்து முடிக்கும் வரை ஓயமாட்டார்.

தனது தொழிலுக்குத் தானே எஜமானாக இருப்பதும் அவரது வாழ்க்கைத் துணை அவரது முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதும் அவரது வெற்றிகளுக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. பொதுவாக இலக்கியத் துறையில் பெயர் பெற்ற பலருக்கு வாழ்க்கை வசப்பட்டதில்லை என்று சொல்வதுண்டு. தன்னார்வத் தொண்டு

நிறுவனத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு மக்கள் சேவையிலுள்ள மனைவி, தங்கள் சொந்தக் காலில் நிற்பதற்கு வலுவூட்டப்பட்ட பிள்ளைகள், இலக்கியம், எழுத்து, புத்தகம், கூட்டம் என்று சதா பேசியபடியிருக்கும் இலங்கை மற்றும் இந்திய இலக்கிய நன்பர்கள் என்று ஜின்னாஹ்வின் வாழ்க்கை அமோகமானது. அர்த்தம் நிறைந்தது.

இவ்வாதன ஒதுக்குதல், ஒரு நேர்மையான படைப்பாளிக்கே உரிய சினம். உறுதியான-நேரான பேச்சு, ஒரு தாயின் பரிவு, விசாலித்த மன நட்பு, உச்சக் கட்ட உபசரிப்பு, எளிமையான வாழ்க்கை-இவை ஜின்னாஹ்விடம் நான் கண்ட பண்புகள். இன்று வரை இப்பண்புகளில் எவ்விதக் குறைபாட்டையும் என்னால் அவதானிக்க முடியவில்லை.

சென்னையில் 1999ல் நடந்த உலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டுக்கு என்னை அவர் அழைத்துச் சென்றிருந்தார். இவ்வாறான மாநாடு ஒன்றை இலங்கை மண்ணில் நடத்த வேண்டும் என்ற என் ஆதங்கத்துக்கு, சாத்தியம் அசாத்தியம் பற்றியெல்லாம் பேசாமல் எடுத்த எடுப்பிலேயே அவர் சொன்ன வார்த்தை ‘நாம் நடத்துவோம்’ என்பதுதான். அதற்கான முதல் அத்திவாரத்தை இடுவதற்கான கூட்டத்தை அங்கேயே நடத்திக் காட்டினார் ஜின்னாஹ். இலங்கை திரும்பியதும் இரண்டு தினங்களுக்கொரு முறை நன்பர் தாஸிம் அகமதுவின் மருந்தகத்தில் மேல் மாடியில் மாநாடு குறித்த முழுத் திட்டத்தையும் தீட்டினோம். அதன் பிறகே அதைச் செயல்படுத்தும் வழிவகைகள் குறித்து முனைப்புகளை மேற்கொண்டோம். 2002ல் கொழும்பில் நடந்த மாநாட்டுக்கு தனது அனுபவத்தைக் கொண்டு எம்மை நெறிப்படுத்தி வழிகாட்டியவர் ஜின்னாஹ்.

ஜின்னாஹ்வின் புலமையின் ஆழம் அறிந்தவர்களில் முத்த தமிழறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், கல்விமான்கள் என்று பலர் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தொண்ணுாறுகளுக்குப் பின் அவரைப் பற்றி பெருமளவில் அறிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பை ஜின்னாஹ் ஏற்படுத்தவில்லை என்றே சொல்வேன். தனது எழுத்துக்களைப் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளுக்குத் தருவதில் அவர் ஈடுபாடு காட்டவில்லை. அவருடைய ஆறு காவியங்களில் குறைந்தது இரண்டு காவியங்களாவது தொடராக ஏதேனும் ஒரு பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தமிழில் ஆறு காப்பியங்களைப் பாடிய பெருமை டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனுக்கே உண்டு. இலக்கியத்தில் இத்தகையதோர் இமாலய சாதனையை இதன் பிறகு யாரும் நிகழ்த்துவார்கள் என்றும் நான் என்னவில்லை. ஜின்னாஹ்வைப் போன்ற ஒரு தகமையாளன் இலங்கை மண்ணில் வாழ்வது இலங்கையில் தமிழழத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட அனைவருக்கும் பெருமை. அவர் பிறந்த மருதமுனை என்ற இலக்கிய மண்ணுக்குப் பெருமையிலும் பெருமை. ஜின்னாஹ்வின் தமிழ்ப் புலமைக்காகவும் அவரது இலக்கியச் சாதனைக்காகவும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் ஏதாவதோரு பல்கலைக் கழகம் அவருக்குக் ‘கலாநிதி’ப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்க வேண்டும்.

அனுபவங்களில் இருந்தே படிப்பினைகளை மக்கள் சமுதாயம் பெற்றுக் கொள்கிறது. பழமையிலிருந்தே புதுமைகள் தோன்றுகின்றன. புதுமைகள் எத்தனை வர்ணங்களைப் பூசிக் கொண்டு வெளியே வந்தாலும் பழையவற்றுக்கு உள்ள பெருமையும் புகழும் அழிந்து போவதில்லை. இலக்கியம் காலத்துக்குக் காலம் வித்தியாசமான தோற்றங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்திய போதும் ஒரு காவியத்தில் நாம் காணும் மொழியின் செழுமையையும் மாந்தர் பண்பாட்டையும் காலத்தின் பதிவையும் புதியவற்றில் நாம் முழுமையாகத் தரிசித்துவிட முடியாத நிலையே காணப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் தமிழ் மொழித் தொண்டுக்காக ஜின்னாஹ்வுக்கு தமிழ் பேசும் சமூகம் கடன் பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

ஒட்டு மொத்த உலக முஸ்லிம் சமுதாயமும் தங்கள் உயிரை விட மேலாக நேசிக்கும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிய காவிய நூலின் ஓரிரு பக்கங்களில் எனது ஏழ்மை மிகுந்த வார்த்தைகளைப் பதிவு செய்யும் பாக்கியத்தைத் தந்தமைக்காக ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களுக்கு நானும் கடன் பட்டிருக்கிறேன்.

என் கண்ணொலைநோக்கி கண்டவை

தத்துவக் கவிஞர். தமிழ்மாமணி

இ.பதுருத்தின் அவர்கள்

வழங்கிய நயவுரை

இறையில்லமான க அபத்துல்லா, இபுராஹீம் நபியவர்களால் கட்டப்பட்டது.

தாஜ்மஹால், மன்னல் ஷாஜஹான் அவர்களால் கட்டப்பட்டது.

அன்றும் இன்றும் கட்டடக் கலை என்பது வெவ்வேறு வடிவம் பூண்டு வருகிறது. இது தவிர்க்க முடியாதது.

கட்டடக் கலைகள், அவரவர் இயல்புக்கும் விருப்புக்கும் ஏற்ப உருப்பெற்றது போல, கவிதைக் கலையும், அக்கக் கால சூழலுக்கேற்பவும், சிலபோது பழமையில் புதுமை மெருகேற்றப்பட்டு நிறுமாணிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இறைவனால் பேரன்பு கொண்டு மி.ராஜீக்கு அழைக்கப்பட்ட ஒரே நபியாகிய ‘முஹம்மது’ எனும் புகழிமிகு இறைத் தூதர் மீது கவிஞர்கள் அன்பு கொள்வது இயற்கை.

அந்த அன்பின் வெளிப்பாடாய் நபி (ஸல்) அவர்களின் முழு வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத வாய்ப்புக் கிடைக்கப் பெற்றோர் வெகு சிலரே ஆவர்.

அதுவுமல்லாமல் புலவர் பரம்பரையிலிருந்து பிறந்து வந்தவர்கள் கவித்துவம் பெற்றவர்களாக இருப்பது அரிதாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எப்படி நபித்துவமானவர்களின் அடித்தளம் இருந்ததோ, அதைப்போல கவித்துவமானவர்களின் அடித்தளங்கொண்டவராக நம் கண்முன் காணப்படுவோர் இருவர்.

ஒருவர் எம்.ஆர்.எம். அப்தும் ரஹீம்

மற்றொருவர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்.

ரஹீம் சாஹிப் அவர்களின் தந்தையாரும் ஒரு கவித்துவம் கொண்டவர். ஜின்னாஹ் அவர்களின் தந்தையாரும் புலவர் மணியெனப் போற்றப்பட்டவர்.

காவியக் கவிஞர்களிருவரும் தங்களது காவியங்கள் உருபெற்ற காலவரையைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ரஹீம் சாஹிப் தமது பாரதூரமான காவியத்தை எழுத எடுத்துக் கொண்ட காலம் 1965 முதல் எழுதத் தொடங்கி 1985ல் தீவிரமாக எழுதி முடிக்க விரைந்திருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜின்னாஹ் அவர்கள் 2006ல் காவியம் எழுதத் தொடங்கி எழுபது நாட்களில் நிறைவு கண்டிருக்கிறார்.

அல்லும்து சூரா, ஏழு வரிகளில் ஆனவை என்பதும் ஜின்னாஹ் எழுபது நாட்களில் எழுதி முடித்தனர் என்பதும் இங்கு ஓயிட்டுப் பார்த்து மகிழுத் தோன்றுகிறது.

மேலும் ஜின்னாஹ் அவர்களே தமது முன்னுரையில் ‘இறந்த பின்னும் நம்மோடு நாம் கொண்டு செல்லத் தக்க ஏழு உயர் பணிகளில்...’ என ஏழின் சிறப்பை உணர்ந்தவராக இருக்கிறார் என்பது என்னத் தக்கது.

ஜின்னாஹ் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஜந்து காவியங்கள் எழுதியவர். எனவே காவியங்கள் எழுதக் கைவரப் பெற்றவர். எனினும் அவர் தமது அவையடக்கப் பாடலில் ‘சூரியன் முன்னே சிறு அகல் விளக்கு’ போல்-புலவர்கள் முன்னே தம்மைக் கருதச் சொல்கிறார்.

எனினும் இந்த அகல் விளக்கின் சுடர், ஒரு வைக்கறை வெளிச்சம் போல் வரவேற்கத் தக்கதாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில் நானே முஹம்மதியாவெனும் பேரோளியைப் பாடத் தொடங்கினார் அல்லவா?

அரபு நாடென்றாலே பாலை நிலம் தான் எல்லார் பார்வைக்கும் தோன்றும். அது உண்மையென்றாலும் சோலை வனங்களும் ஆங்காங்கே உண்டு. இதற்குக் காரணம் அல்லாஹ்வின் அளப்பருங் கருணையே என வியந்து பாராட்டுகிறார், இப்பாடலில் -

கருணையின் கடலாம் அல்லாஹ்
 கொடுமைசெய் வானோ ஆங்கும்?
 கருணையைப் பொழிந்தே யுள்ளான்
     கூறிடிற் புதுமை யம்மா!
 பெருவெளி போவோர் மீது
     பரிவுகொண் டவர்த மக்காய்ப்
 பருகிய நீரும், ஆறும்
     பசுந்தரை படைத்தும் உள்ளான்
 இந்த ஒரு அறுசீர் விருத்தப் பாடலின் மூலம் அல்லாஹ்வின்
 கருணையையே கவிஞரின் கண் நோக்குகிறது என்பது மட்டுமென்று.
 அவர்தம் இறையீடுபாட்டையும் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

அக்கால அரபியப் பெருங்குடியினர், தமது பிள்ளைக்
 செல்வங்களைப் பாலுட்டி வளர்க்க செவிலித் தாய்களை விரும்புவர்.
 அதைப் போலவே பாலுட்டி வளர்க்க ஒரு குழந்தையைத் தேடி
 செவிலித் தாய்மார்களும் வருவர்.

இதனை நம் கவிஞர் குறிப்பிடும்போது அழகான ஒரு
 உவமையைக் கையாளுகிறார். அந்த செவிலித் தாய்களின் தேடல்-
 கண்ணினைத் தேடி ஒடும் காராம்பக்கள் போன்று காட்சியளித்ததாம்.

பொதுவாக, தாய்ப்பகவைத் தேடித்தான் பசித்த கண்ணுகள்
 ஒடிவரும். இங்கோ கண்ணினைத் தேடிப் பக்கள். அதுவும் காராம் பக.
 கருநிறப் பக்களின் பாலே சிறப்பு அம்சங்கொண்டவை. ஆகவே
 காராம் பக பாராட்டப்படுகிறது.

ஆம்; சிறப்புகள் பல பொருந்திய ஹல்மா தாயார் அவர்கள்
 சிறப்புகள் பல பொருந்திய பாலகர் முறைம்மது அவர்களுக்குப்
 பாலுட்ட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்ற செய்தியைக் கவிஞர் அவர்கள்
 இவ்வுவமை மூலம் பளிச்சிடப் பதிவு செய்கிறார்.

இதுபோல் ஆங்காங்கே சிறப்பான உவமை நயம் எனும் நெய்,
 பெய்யப்பட்டு இந்நால் முழுவதும் மணங் கமழ்கிறது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் வரிசையெனும்
 அட்டிகையில்-பட்டியலில்-ஜின்னாஹ் அவர்களும் ஒரு வைரக்
 கல்லாகத் தம்மைப் பதிப்பித்து ஜோலிக்கிறார்.

அவரை மனமுவந்து வரவேற்போம்; வாழ்த்துவோம்.

திருச் சாவுமீ

காவியம் பிறந்த காலது

என்னுடைய இதயத்தில் முற்றிப் போன
 இடர்பாடு: இருப்பதுவாய் மருத்து வர்கள்
 சொன்னார்கள் குருதியோட்டம் தசைக்குக் குன்றிச்
     சட்டென்று நின்றுவிடும் ஆபத் தென்றார்
 என்னசெய்ய வேண்டுமென்றும் இயம்பி னார்கள்
     எலாம்புரிந்த தென்றனுக்கும் மருத்து வன்நான்
 சொன்னபடி சிகிச்சைக்கும் ஒப்புக் கொண்டேன்
     திறந்தநெஞ்சக் கூட்டறுவைச் சிகிச்சை அ.:தே.

இரண்டாயி ரத்தைந்தாம் ஆண்டு திங்கள்
 இறுதி: முதல் நாள்: மாலை 'நவலோ கா'விலே
 உரியபடி அத்தனையும் இறைநாட் டம்போல்
     ஒன்று'லாஹி' எனும்நிபுணர் வெற்றி கண்டார்
 சரியாக மூன்றுமாத ஓய்வு வேண்டும்
     சிகிச்சைமுற்றும் பயனளிக்க என்ற கூற்றை
 முறையாகக் கடைப்பிடித்தேன் அப்போழ் தேதான்
     மாநபியின் சரிதத்தைப் பாட லானேன்

நவலோகச : மருத்துவ மனை - லாஹி : மருத்துவர்

அறுபத்து மூன்றுவய தான் போழ்தும்
 அனுவளவும் சோம்பலற்று ஏறும்பு போல
 சுறுசுறுப்பாய் இருந்தவன்நான் ஓய்வு கொள்ளச்
     சொன்னார்கள் அவசியத்தால் அப்போ தென்றன்
 மறுபிறப்பொன் றானநிலைப் பேற்றைப் போற்ற
     மாநபியின் சரிதத்தைக் காவ்ய மாக்கும்
 உறும்பனியைக் கொள்கவென எனது நண்பர்
     ஓ. கே. குண நாதன்னபேர் உரைத்திட் டாரே.

தஞ்ச காசியல்

நண்பரிட்ட வேண்டுகோளை நயந்து போற்றி
நன்றிகூறி நற்றமிழின் துணையி னோடு
விண்ணவனின் அருள்கொண்டு காவ்யம் செய்தேன்
வரிசையிலே ஆறாவ தாகும் அஃதே
எண்ணளவில் இரண்டாயி ரத்து ஆறு
ஏற்றமுதற் றிங்கள்நாள் ஒன்று தொட்டு
எண்ணிக்கை ஏழுபத்து நாட்கள் பாட
எலாம்பாக்கள் ஆயிரத்து ஐந்நா றாகும்.

காவியங்கள் இதனோடு ஆறு செய்தேன்
கவிதைகளோ பல்லாயி ரங்கள் தேறும்
நாவினிக்கும் பாடிடநெஞ் சினிக்கும் என்றே
நவின்றனரே கற்றுயர்ந்தோர் ஆய்வுஞ் செய்தார்
பாவினங்கள் அனைத்திலுமே பாட யுள்ளேன்
படைத்தவற்றுள் என் நெஞ்சப் பதியின் மீது
புவிரித்த மஞ்சச்த்தில் வாழ்வ திந்தப்
பூமானின் காவியமே புகழ்வி றைக்கே.

திருநபிமேல் காவியமொன் றியற்ற என்னைத்
தூண்டிலிட்டு ஊக்குவித்தார் இலக்கி யத்தில்
சிறுவருக்காய்ப் பல நூல்கள் படைத்த ஸிக்கும்
தம்பி ஓ.கே குணநாதன் வாழ்த்துச் செய்தார்
குருவாக வாய்த்தெனக்குத் தமிழ்த்தேன் ஊட்டிக்
கவிதைசெயக் காரணராம் மஹம்மத் ஆசான்
மறைவழியிற் குறள்தந்த பதுருத் தீன்னன்
மனங்கொண்ட பாவல்லான் இவரோ டென்றி

பாயிரத்தைப் பாடியுள்ளார் ஹஸன்மேள லானா
பண்டைத்தமிழ் முஸ்லிம்கள் இலக்கி யத்தை
ஆயமுதற் காரணராம் இலக்க ணத்தை
அறிந்து கொண்டேன் அவரிடமும் : காவி யத்தை
நேயமுடன் பார்வைசெய்தார் கனக ரத்னம்
நற்றமிழின் வித்தகனார் புலவர் என்மேல்
தூயதமிழ் நெஞ்சச்தால் துணையா னோர்கள்
சேர்க்கிவர் அனைவருக்கும் நன்றி மாதோ.

எனையறியாப் பேர்களுக்கும் என்னைச் சொல்ல
ஏற்றனனே என்னம்பி அவர்.ப் சேர்ந்து
நனிபுகழ் இலக்கியமா நாடு ஒன்று
நடத்திவென்றோம் இரண்டாயி ரத்து ஜந்தில்
துணைநின்றார் கலையன்பன் காவி யத்தின்
தோன்றலுக்கு ஊக்குவித்தார் தாளிம் அஹ்மத்
மனைமக்கள் உதவியபேர் அனைவ ருக்கும்
மாநபியின் ஷபாஅத்துக் கிடைக்க வேண்டும்.

பின்அட்டைக் குறிப்பெழுதித் தந்தார் மாமன்
படைத்தளித்த நாலுக்குப் பேரா சான்றன்
கன்னற்றமிழ்க் கவித்திறத்தால் பாக்கள் செய்யும்
கவிச்சுடராம் அகமது மரைக்கார் வாழ்வில்
தன்னகத்தே தமிழ்மணியாய்ப் பெயரும் பெற்ற
தாய்வழிசெந் தமிழ்கொண்ட சீரார் நம்பி
பொன்னள்ளி வெறுங்கலத்துட் பொழிந்தாற் போலாம்
பெருமைமிக்கோர் தந்தவிவை யனைத்தும் மாதோ
பாச்சரத்தைக் கோத்தெடுத்தேன் அச்சி லேற்றிப்
பதிவுசெய்யத் துணைநின்றார் உவமைப் பித்தன்
பாச்சரங்கள் பலகோத்துத் தமிழ்த்தாய் மார்பைப்
பாங்குறவைத் தேற்றமுற்ற முனிய முத்து
தீச்சுடராய்க் குளிர்பணியாய் மரபுள் நின்று
செந்தமிழை வாழவைக்கும் கவிதைச் சித்தன்
பூச்சரம்போல் நன்றிகளைத் தொடுத்தெடுத்துப்
பூணித்து மகிழ்கின்றேன் நாமம் வாழி

பதிப்புரையும், வெளியீட்டுரையும்

கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின், பாலையில் வசந்தம், முத்துநகை, பனிமலையின் பூபாளம் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளையும், மஹ்ஜபீன் காவியம், புளித் பூமியிலே காவியம், பிரளையம் கண்ட பிதா, தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன், பண்டாரவன்னியன் காவியம் ஆகிய காவியங்களையும், பெற்ற மனம் சிறுகதைத் தொகுதியோடு, கருகாதபக்கமை என்னும் நாவலையும் நாம் பதிப்பித்து வெளியீட்டுள்ளோம்.

தவிரவும், அகப்பட்ட கள்வன், கடலில் மிதக்கும் மாடிவீடு, எங்கள் உலகம் என்னும் சிறுவர் இலக்கியங்களையும் எமது அன்னை வெளியீட்டகம் சார்பாய் நாம் பதிப்பித்து வெளியீட்டுள்ளோம்.

இந்நால்களின் மூலம் எமக்குக் கிடைத்த ஆதரவு கொண்டு திருநபி காவியம் என்னும் இந்நாலையும் பிரசரித்து வெளியீடு செய்கின்றோம். முன்னர் போலவே இந்நாலுக்கும் வாசகர்களின் ஆதரவு முழுமையாய்க் கிடைக்குமென நாம் நம்புகின்றோம்.

பாதோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
“அன்னை வெளியீட்டகம்”
மருதமுனை

16, பாடசாலை வீதி
தெஹிவலை

திருநச்ச காச்சியம்

காப்பு

கற்றறியா “உம்மி”எங்கள் காருண்ய நாயகர்க்கு முற்றுமுயர் ஞானம் மொழிந்தவனே - கற்றோர் உவந்தேற்க அன்னார்மேல் ஒங்குகவி பாட உவந்தளிப்பாய் ஞானம்நீ காப்பு.

1

அவையடக்கம்

பகலவன்றன் பேரொளியிழ் பங்குகொள்ள ஏங்கும் அகல்போன்றே நானும் புலவோர் - வகைவகையாய்ச் செய்ததமி மோடொன்றாச் செய்யுந் தமிழி:தாம் துய்யதமிழ் ஏற்கவென்றே தான்.

2

நான் முகம்

அருளாளன் அன்புடையோன் அகிலத் தோர்க்கு அருட்கொடையாய் அண்ணலாரை அனுப்பி வைத்தான் அருட்கொடையாய் அவர்மூலம் அல்குர் ஆனை அருளினனே வழிகாட்ட அகிலம் உய்ய பொருட்செறிவுங் கவிச்சுவையும் பொருந்தப் பல்லோர் பெருமானார் வாழ்வதனைப் பாடலுற்றார் அருட்திருவாம் அன்னவரின் அகில வாழ்வை அழகுதமிழ் கொண்டுரைக்க அவாவுற் றேனே.

3

பற்பலபேர் நபிவாழ்வைப் பாடி னாலும் புதுப்புதிதாய்ப் பாடுதற்குப் பொருஞூண் டந்த அற்புதரின் ஆறுபத்து மூன்று ஆண்டின் அகிலவாழ்வின் அனுவண்ணவும் ஆழி போன்றாம் முற்றுமவை மொழிந்திடத்தான் முடிய மாமோ முயன்றுபலர் சிற்சிலதே மொழிந்துள் ளார்போல் கற்றறியான் நானுமென் கண்ணின் மேலாம் கருணைநபி தனைப்பாடக் காத லுற்றேன்.

4

பாலை நிலம்

(வேறு)

செஞ்சுடர்க் கதிர்கள் தன்னைச்
சுற்றிடத் தீப்பி மூழ்பாய்
வெஞ்சினங் கொண்டான் போன்றே
வான்வெளி ஆண்டான் வெய்யோன்
அஞ்சினள் பூமி மலன்னை
அவிப்பனன் என்றே அன்னான்
விஞ்சிடும் உட்ட ணத்தின்
வேகத்தை உணர்ந்த தாலே.

5

வேகமாய் வீசுங் காற்று
வாரிய மண்ணை வேறோர்
பாகத்திற் குவித்து மேடாய்ப்
புதியதோர் மாற்றங் காட்டும்
மேகங்கள் சுற்றுங் காயந்த
மணற்றரை கண்டும் பெய்யா
சோகமே பார்க்க அந்தச்
செம்மண்ற பரப்பாம் அந்தோ

6

கதிரவன் கிரணம் பட்டுக்
காய்ந்தமன் மீதி ருந்தே
கொதித்தெழுங் கானல் நீர்போல்
கண்களைப் பொய்க்கச் செய்யும்
பதித்திட இயலு மாமோ
பதங்களைப் பொசுக்கு மன்றோ
விதித்த.: ததுதான் பாலை
வெளிக்கிறை புறத்தா லாகும்.

7

எல்லையீ தென்று செப்ப
இயன்றிட வொண்ணாப் பாங்கில்
கல்பல தொடர்ந்து காணும்
கானக வெளியின் மண்ணில்

புல்லெனுந் தோன்றா வாயே
பரத்தினன் நிலத்தை வல்லோன்
சொல்லொணா வெம்மை யொன்றே
சொந்தமம் மண்ணுக் காமே.

8

கருணையின் கடலாம் அல்லாஹ்
கொடுமைசெய் வானோ ஆங்கும்
கருணையைப் பொழிந்தே யுள்ளான்
கூறிடிற் புதுமை யம்மா
பெருவெளி போவோர் மீது
பரிவுகொண் டவர்த மக்காய்ப்
பருகிட நீரும் ஆறுப்
பசுந்தரை படைத்தும் உள்ளான்.

9

பாலையிற் பயணஞ் செய்வோர்
பசிதாகம் போக்கி ஆறுப்
பாலையின் இடையி டையே
படைத்தவன் படைத்தான் காய்க்குஞ்
சோலைகள் தம்மை வல்லோன்
செய்கைதான் என்னே மாந்தர்
பாலுள்ள கருணை தன்னைப்
புகலற்கு அரிதா மன்றோ

10

நாப்பண்ணேர் பொய்கை செய்து
நன்ஸீரின் ஊற்று வைத்தே
சாப்பிட்டுப் பசியும் போக்க
சுற்றிலுங் கனிம ரத்தின்
தோப்பையும் படைத்தான் ஒட்டைத்
தீன்வகைப் புல்லுஞ் சேர்த்தான்
காப்பவன் நானென் மீது
கடமைய.: தென்ப தாலோ

11

தருநர் காசியம்

பசுந்தரை அழகைப் பார்ப்பின்
படைத்தவன் செய்கை எண்ணி
விசித்திரம் என்றே நெஞ்சு
விம்மிடும் வழுத்தத் தோன்றும்
புசித்திட உணவும் உண்டு
பருகிடப் புனவும் அந்தப்
பொசுக்கிடும் பாலை மண்ணில்
படைத்துளான் பாரைக் காப்பேன்.

12

கனிதரு மரங்கள் சோர்வு
களென்திடும் நிழல்ம் ரங்கள்
மனுதவிர்ந் துயிர்கள் வாழு
மரஞ்செடி கொடிகள் புற்கள்
இனிதுற வீசுங் காந்தறை
இளந்தென்ற லாக்கும் விந்தை
மனதினுக் கினிமை யூட்டும்
மாயத்தை என்னென் போமோ

13

வண்ணப்புச் செடிகள் மீது
வண்டுறைந் துண்ணுங் செந்தேன்
பண்ணிசை பாடும் ஆங்கு
பறந்திடுங் குருவிக் கூட்டம்
கண்ணினைக் கொள்ளை கொள்ளும்
கனிதொங்கு குலைகள் இஃது
பண்ணவன் அருளா மன்றிப்
பிறிதென்ன ஏற்கா ருண்டோ.

14

இடையிடை மலைகள் கூட
இறைப்படைத் துள்ளான் பாலைத்
தொடர்புரண் டிலாதி ருக்குந்
தடைக்காமோ பாறை கொண்டே
தொடர்ந்தவை இருந்த தொன்றித்
தனித்தனி வேறாய்க் காணும்
குடைந்ததார் குகைகள் அந்தக்
கற்குன்றும் பதிகள் போன்றே.

15

தருநர் காசியம்

“ஹிரா”க்குகை “தெளர்”என் நின்னுங்
குகைபல கொண்ட தாகும்
பெருமைகொண் டனவாம் அவ்வீர்
பருவதப் பதிகள் ஞால
இறுதிநாள் வரையும் மக்கள்
எண்ணுவர் மனத்திற் கொள்வார்
மறைவந்த தொன்றில் மற்றும்
மாநபி ஒளிந்த தொன்றில்.

15

அரேபியா

(வேறு)

பூவுலகின் வரைபடத்தின் மத்தி யாகப்
படையுண்ட பெரும்பாலைப் பரப்பு மண்ணால்
மேவியது குன்றுகளும் நிறைந்த பூமி
மிகச்சொற்ப மேயாங்கு வாழ்ந்தார் மக்கள்
தேவைக்கு ஏற்றபடி புனில் லாத
தலம்பாலை வனமெனவும் பெயருங் கொள்ளும்
தூவாது மேகங்கள் கருணை கொள்ளாச்
சூடான சீதோாத்னக் கண்ட மொன்றாம்.

16

இருகூறாய்ப் பிரிந்ததது சிரியாப் பாலை
இணையாது அரேபியாவின் பாலை யோடு
தெரியாத மர்மமான விசித்தி ரத்துள்
தனையடக்கிக் கொண்டிருந்த தந்த நாளில்
புரியாத ஏகாந்தப் பெரும்பு லம்போல்
பக்கத்து மனுவாழ்வும் ஆட்சி தாழும்
ஒருவினையும் அன்னவர்க்கு இடையூ றாக
ஒன்றுவில்லை அதுதனியாய்ப் பிரிந்த மண்ணே.

17

பெரும்படைகள் கடந்ததனைச் சென்றிட் டாலும்
பாதகங்கள் விளைந்ததில்லை பார சீகத(து)
உருப்பெற்ற பிறரோடான போர்கள் கூட
உணர்ச்சிபேற்ற செய்யவில்லை அவற்றை எல்லாம்
கருத்தினிலே கொள்ளவில்லை அரேபி யர்கள்
கண்ணயர்ந்து தூங்குவர்போல் வாழ லானார்
விருத்தியென்ப தில்லாத மண்ணாய் அந்நாள்
விளங்கியது அறியாமைக் காலம் அ.தே

18

மக்கா

பிரிந்திருந்த தன்னாளில் ஜந்து கூறலாய்ப்
பாலைவனப் பிரதேசம் “ஹிஜ்ஜாஸ்” ஒன்றாம்
அருகதற்குச் செங்கடலாம் அதனில் மூன்று
ஆனநகர் “மக்கா”, “மதீனா”, “தாயிப்” என்தாம்
பெருமையறு “மக்கா” முன் “பக்கா” என்ற
பேர்பெறுமே நகர்களுக்குத் தாயென் றாகும்.
உருவான தாகுமது “ஹிஜ்ஜா”ஸுக்கு
உவந்ததலை நகராக அற்றை நாளில்

19

கிறிஸ்துவுக்கு முன்னிரண்டா யிரகமா மாண்டில்
காப்பவனின் கட்டளைக்கு அடிப ணிந்தே
இறைதாதர் இபுறாகீம் தமது மைந்தர்
இல்மாயீல் தனைத்தாயின் துணையி ணோடு
வரண்டேந் அற்றவந்தப் பாலை தன்னில்
விட்டகன்றார் “ஜிப்ரீ”வின் உதவி யோடு
சுரந்ததுவாம் ”ஸம்ஸம்”என் புனிவின் ஊற்று
தாகத்தைப் போக்குகின்ற பெரும்பே றாக.

20

ஏகதெய்வ வணக்கத்தின் பொருட்டு மண்ணில்
ஏற்பட்ட முதற்பள்ளி “க.பா” வாகும்
வாகாகப் புதுமைபெற்ற(து) இல்மா யீவின்
வழிதந்தை உதவியோடு இறைபால் அன்னார்

போகுநிலை உண்டாக மெல்ல மெல்ல
புதுப்புதிதாய் உருவங்கள் தோன்றிற் றாங்கே
நிறைந்துமுன்னாற் றறுபதெனச் சிலைகள் கூட
நபிஇபுறா கீம்மகனார் சிலைகள் சேரும்.

21

திருமறையிற் சொல்லுவபோல் “அலக் அல்” “உஸ்ஸா”
தம்மோடு “ஜிப்பல்”போல் இன்னும் வேறாம்
இறையவனின் மகள்மார்கள் என்றும் வேறாய்
இருந்தனவாம் விண்ணின்கோள் எனவாய் வெள்ளி
கறையோட்டுஞ் சூரியனுஞ் சந்திரன் தானும்
காட்டுமரம் போன்றவையும் கல்லும் மண்ணும்
இறைவடிவ உருக்கொண்டு புனித க.பா”
இழிநிலைக்குள் ளானதந்த அறியார் காலம்.

22

பத்துமறை கட்டுண்ட தாகும் க.பா
புனிதமிகு மலக்குகளால் முதன்மை யாக
எத்தகையும் அடித்தளத்தில் மாற்ற மற்றே
இறைப்படைத்த முதன்மனிதன் மீண்டுஞ் செய்தார்
உத்தமநந் நபிச்தால் பின்னிப் றாகீம்
உருவாக்க “அமல்”குலத்தார் மீண்டுஞ் செய்தார்
புத்துயிர்தந் தார்கள்பின் “ஜர்ஹும்” பேர்கள்
பின்செய்தார் “குவை”யென்போர் அதன்பின் னாலே

23

குறைவிகளின் காலத்தில் கட்டி னார்கள்
குலச்சன்டை தோன்றாது நபிகள் நாதர்
இறைபள்ளி நிர்மாணப் பணியில் சேர்ந்தார்
“ஹிஜ்ரத்”தின் அறுபத்து நான்காம் ஆண்டில்
மறுமுறையும் “அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸபைர்”
முற்றாகப் புதுப்பித்தார் “ஹிஜ்ஜாஸ் யூசுப்”
இறுதியாக “சல்தான்முஹாத்” ஏற்றார் “க.பா”
எழிலுறவே தோன்றுநிலை கண்டிட் டாரே.

24

மதீனா

“யத்ரீப்” எனும் பெயர் கொண்டு இருந்த தன்னாள்
இறைதூதர் புக்ககமாய்க் கொண்ட தாலே
“மதீனத்துல் நபி”யென்றே “மதீனா” வாகி
மாநபிக்குப் புகழ்சேர்க்கும் நகர மாகும்
முதல் “அமாவி கள்”பின்னர் யூதர் ஆண்டார்
முடிவாக “அஸ்த்”குடிகள் கைக்கொண் டார்கள்
மதீனாவாய் ஆபின்னர் முற்றும் எம்மான்
முடிவில்லா ஆட்சிக்குள் ஆன தன்றோ.

25

தாயிப்

பெரும்பாலைப் பரப்பினிலே சோலை யாகப்
பசுமைகொண்ட பொற்றறையாம் தாயிப் அந்நாள்
வருமொவ்வோர் கோடையிலும் அராயி யார்கள்
வந்துகுடி யேறிமகிழ்ந் திருப்பா ராங்கே
மரங்செடிகள் புற்புண்டு மற்று மெல்லா
மனத்திற்கு இதமளிக்குஞ் செழுமை கொஞ்ச
இருந்ததன்றும் இன்றும்பிற் காலத் தேயும்
இறையவனின் அருள்பெற்ற மண்ணாம் அ.தே.

26

சீதளத்துத் தென்றலொடு சேர்ந்தே காயும்
செங்கத்திரோன் ஓளிக்கதிர்கள் இளவெப் பாக
ஒதுவகைக் களிவர்க்கம் அனைத்தும் ஆங்கு
உற்பத்தி ஆகி மக்கள் பசியைத் தீர்க்கும்
ஆதுலரே இலாதசெல்வப் பூமி தாயிப்
அளிப்பதனைக் கொள்வதற்கு யாரு மற்றே.
புதலத்தின் பொற்பதியாம் என்னும் பாங்காய்
பரினமித்த தாமற்றைக் காலப் போழ்தே.

27

திருநாச்சாமி

சூழுறையும் செயற்பாடும்

(வேறு)

மக்கமா நகரை நோக்கி வருபவர் தமக்குத் தண்ணீர்
தக்கவா றனித்தே அன்னார் தாகத்தைத் தணிக்குந் தொண்டு
அக்காலத் துரித்தாம் முற்றும் அப்துல்முத் தலிபென் போக்கு
மிக்கதோர் புனிலின் பஞ்சம் மேவிய தோர்கால் ஆங்கே. 28

“ஸம்ஸம்” கிணறுக் காலை தூர்ந்துபோய் இருந்த தாம்முன்
“ஸம்ஸம்” கிண(ரு)இஸ் மாயீல் தூதரால் தோன்றிற் ரென்றே
தம்வசச் சான்றி னோடு சென்றப்புதல் முத்த லீபும்
மும்மையும் அறிந்தோன் க.பா முறைசெய்வோ ரிடத்தி லாண்டே. 29

சிலைகளை வணங்கு வோர்க்குத் துணைதரும் பூச கர்முன்
நிலைகொண்டார் முத்த லீப்தன் நிலைதனை உரைப்பார் ஓர்கால்
சிலையிடை மறைந்தி ருந்த “ஸம்ஸம்”மைக் கனவிற் காட்டி
உலகினுக்கு அநுள்செய் தானிவ் வுலகானு முதல்வன் அந்நாள் 30

வல்லவன் பால்நான் நெஞ்சால் வாக்குரை செய்தேன் என்றன்
செல்வங்க ஓான் மக்கள் தம்மிலோர் உயிரை மாய்க்க
எல்லோரும் இங்குற் றார்கள் இவர்தமில் ஒருவ ரைநான்
சொல்லிய வாறு செய்யும் திடனொடு வந்தேன் என்றார். 31

பதின்மர்ளன் மக்கள் இங்கென் புறத்தினில் உற்றார் அந்தப்
பதின்மரின் பெயர்கள் சீட்டில் பதித்துப்பின் நீரே ஒன்றை
விதிப்பயன் அறியத் தேர்ந்து விடினவர் தனைநான் என்றன்
பதிக்கென்று பலிபீ டத்தின் பங்கெனத் தருவே னென்றார். 32

முத்தலிப் சொன்ன வாயே மதகுரு செய்தார் அ.தி.ல்
“அப்துல்லாஹ்” என்னும் நாமம் அமைந்திட ஆங்குற் ரோர்கள்
சப்தமிட்டு அழுதார் வானைத் தொடுங்குரல் எடுத்தே சோர்ந்தார்
முத்தலிப் மனமுங் கூட முடிவுகண்டு அதிர்ச்சி கொள்ளும். 33

தருநச் காச்சியல்

பதின்மறில் இளையோன் என்றன் பாசத்தின் முழுமை தன்னை
விதிவழி பலியி டப்போம் வாகுற்ற தென்றே சற்று
மதியிழந் தாரே அ.தே முறைமையென் றிருப்ப நொந்தார்
புதுமையாம் ஆங்குற் ஞோர்கள் புதுவழி பகரக் கேட்டார். 34

செய்ததம் குழு ரைக்குத் தக்கவா றியற்றா விட்டால்
பொய்யனாய்ப் போவேன் வல்லோன் பெரும்பழிக் குள்ளா வேன்நான்
வையமே கலங்கி னாலும் வாக்கினை மாற்றேன் என்றார்.
தெய்வத்தின் தலத்தில் அன்றோர் சோகநாள் போல்மா றிற்றே. 35

உற்றவர் அனைத்துப் பேரும் ஓன்றிட வேண்டி னார்கள்
மற்றுளார் தாழும் கூட மன்றாடி ஓன்று சேர்ந்தார்
கொற்றவன் பாலும் கொள்கை கைகூடும் மகற்கு ஈடாய்
மற்றோரு உயிரைக் கொன்றால் மாசிலை என்றி ட்டாரே. 36

இஸ்மாயீல் நபிக்கு ஈடாய் ஏற்றனன் ஆட்டை வல்லோன்
விசுவாசங் கொண்ட நாமவ் விபரங்கள் அறிவோம் என்றே
இசைவான கருத்தைக் கூற இணங்கினார் முத்த லீபும்
தசைப்பிடிப் பான நாறாம் தொகையொட்டை பலியா கிற்றே. 37

பண்யமாய் ஒட்ட கைகள் பலியிட்டார் அப்துல் லாஹுற்வை
அனைத்தனர் முத்த லீபும் அனைவரும் அகம கிழ்ந்தார்
இணையிலான் ஏற்பா னென்னும் என்னத்தில் திருப்பதி கண்டார்
கணத்தினுட் சோகம் மர்நிக் களிமிகுந் திட்ட தம்மா. 38

இருண்டவா னிடையே சட்டென் றிரவிதோன் றிட்ட வாகாய்
மருஞ்சுபோய் நின்றோர் சோகம் மூழ்கிய வதன மெல்லாம்
விரிந்தன மலர்கட் கொப்பாய் விழிபொழிந் திட்ட கண்ணீர்
பொருந்திய தாகும் சோகம் பின்மகிழ் விரண்டி னுக்கும். 39

உடன்பிறந் தோரும் உற்றார் உறவினர் தாழும் நெஞ்சங்
குடிகொண்ட சோகம் நீக்கிக் களிகொள்ள வானின் சோதி
உடன்படு பாங்காய்க் காய்ந்து ஓளியினை உமிழ்ந்தான் அந்நாள்
விடைபெறு மட்டும் மக்கா வசத்தினில் தனித்தோன் போன்றே. 40

தருநச் காச்சியல்

அறிகிலர் எவரும் பின்னாள் அப்துல்லாஹ் வழியில் தோன்றும்
மறுவிலா அறிவின் சோதி மானிலம் உய்யச் செய்யும்
இறைவழிப் பேற்றை அந்த இறையொன்றே அறிவா னென்ன
நிறைவுற்ற தனைத்தும் வல்லோன் நாட்டத்தின் பேரா மன்றோ. 41

ஆமினா ஆப்துல்லாஹ் திருமணம்

உட்டகை நூறு ஈந்தே உயிர் பிழைத்திட்ட செம்மல்
கட்டழ கோடு முற்றுங் கண்கவர் இளைஞ ராகத்
திட்டமுங் கொண்டார் தாதை தக்கதோர் பெண்ணைத் தேடிக்
கட்டிடத் திரும் ணத்தால் காலமுங் கணிந்த தன்றோ. 42

குறைவிகள் குலத்து தித்த குலக்கொழுந(து) அப்துல் லாஹுற்வை
குறைவிகள் போலு யர்ந்த குலத்தினிற் சேர்ப்ப தொன்றே
நிறைவுறுஞ் செய்கை என்றே நினைந்தனர் தந்தை அன்னார்
முறையான தேவுலுக்கு மறையோனும் அநுள் செய்தானே. 43

யதிரீபு நகரில் “ஜோஹ்ரா” எனுங்குலத் துதித்த பெண்ணாள்
சதியெனும் பொருத்தப் பாட்டில் சீர்பெற இருபா லாரும்
மதியொன்றித் திரும் ணத்தை முறைப்படி செய்வித் தார்கள்
புதியதோர் வாழ்வ அன்று புலர்ந்தது புவியின் பேரே. 44

கண்மணி மகனா ருக்குக் கிடைத்தபெண் வாழ்வுக் கேற்ற
பெண்ணைனக் கண்ட தந்தை பேறேங்கள் பாலி றைவன்
கண்கொண்டான் எனம கிழ்ந்தே களிப்பினிற் றிழைத்தார் போன்றே
பெண்தந்த பேரும் உற்றார் புகழிறை பாலிற் சேரும். 45

அழகிய ஆழி னாவும் அப்துல்லாஹ் அழக ரும்தம்
அழகுறு வாழ்வ தன்னை அமைத்துவாழ்ந் திருந்தார் கூட
பழுதறு இல்ல றத்துள் புகுந்துவாழ் வியற்ற யார்தம்
இழிவிழி பட்ட தாமோ இடர்வந்து குழ்ந்த தம்மா. 46

திருநகர் காசியம்

ஆண்டொன்று கழிந்த தன்னார் அகமொன்றி வாழ்ந்தார் முற்றும் பூண்டனர் மகிழ்வு வாழ்வின் பூரணங் கண்டார் அந்நாள் வேண்டாத வாறு மற்றோர் வரலாறுந் தோன்றிற் நாங்கே ஆண்டவன் ஆல யத்தை அழித்திட முயன்ற செய்கை.

47

ஆப்ரஹாவின் யானைப் படையெடுப்பு

(வேறு)

வரலாறு கண்டிலா வாறுமுன் மேன்மைகொள் வானவன்றன் பெருமைகொள் “க.பா”வென் பொற்புறு பள்ளியின் மீதுளதன் பொறாமையால் “ஆப்ரஹா” என்றிடும் பாழ்படு மன்னனொரு பெரும்படை கொண்டே அழித்திட வந்தனன் போர்தொடுத்தே

48

பற்பல நாட்டினர் போய்வரும் பாதை பெருந்கராய் உற்றுதால் பொன்பொருள் ஒன்றும் வணிகநற் பூமியென வற்றிடாச் செல்வமும் வேறு வளங்களும் விள்ளுவதால் முற்றும் மனக்கவல் முற்றினன் மாச்சை நெஞ்சினனே.

49

அரபுமன் மீதுறை மாந்தர் அணிதிரண் டாங்குவங்கே ஒருமுறை கூடுவர் ஒப்பிலா மக்காத் திருநகர்க்கே உருவிலான் முன்னோன் உயர்குலம் க.பாத் தரிசனத்தைப் பெறுதலுக் காமவர் புண்ணியம் நாடிப் புகழிற்றக்கே.

50

கூடிடும் மக்களின் கூட்டத்தைத் தன்நகர் தம்வழிபால் நாடிடச் செய்யின் நலம்பெறும் தன்நகர் மேன்மையறும் கோடிப்பொன் கூடும் கொணரும் புகழும் எனும்நினைவால் தேடினான் தீதூபல் லாயிரம் கொண்டான் துணிந்தனனே.

51

மாதா கோயிலொன் நாக்கி வழிபட மக்கள்தமைச் சாதக மாக்கித் திருத்தல மொன்றதே சிறந்ததென ஒதி மதகுரு மார்க்கனும் அதன்படி ஒந்றியற்ற ஒதினான் வெல்லத் தொடர்ந்தனன் பற்பல ஒன்றிடவே.

52

திருநகர் காசியம்

யாதுதான் செய்திட்ட போழ்திலும் க.பா இறைத்தலத்தில் ஆதர வற்ற அரேபிய மக்களைத் தன்வழியின் மீதுறச் செய்யும் முயற்சியில் தோற்றுனன் “ஆபிரஹா” நீதமி லாதோர் நிலைமையை நாடினான் நாசகனே.

53

கடவுளின் ஆலயம் “க.பா”வை முற்றும் அழித்தலொன்றே முடிவிதற் காமென் முடிவுகொண் டானே முதலவனின் முடிவுவே நாமென முற்றும் அறிந்திலன் மூர்க்கனவன் முடிவினை முற்றும் முதலவன் தன்கரம் மாற்றினனே.

54

பன்னாறு யானைகள் போர்க்கலந் தாங்கிப் பெரும்படையைத் தன்னொடு கூட்டினான் தோன்வலுக் கொண்டமா வீரர்களும் பன்னாறு ஆயிரம் பேர்களும் ஒன்றுப் பெருமை கொண்டான் தன்னையார் வெல்லுவர் தாரணி என்றே திமிர்த்தனனே.

55

“ஆப்ரஹா” போர்க்கென அண்மினன் என்றே அறிந்ததனால் சோந்தது மக்கா நகரமே அதிர்ந்தது ஆங்கிருந்தோர் காப்பிடம் நோக்கிக் கலைந்தனர் தம்முயிர் கைப்பிடித்தே காப்பவன் காப்பனே க.பாவை எண்ணார் கடிதகன்றார்.

56

யாதுதான் செய்வ(து) என்றே அழுதாலிப் இங்கிருப்பின் சாதலே தாம்இறைப் பள்ளியைக் காப்ப தெமக்கியலா பாதுகாப் பாயுன தாலயம் தன்னைநீ பேரிறையென(று) ஒதி உருகி ஒடிந்துளங் கண்கணீர் உகுத்தினரே.

57

வான்சமல் மேகமொன் நாகிமண் மீதில் படிந்ததெனத் தான்பெரு பாலை இருந்தப் பெரும்படை வந்திடுங்கால் தோன்றிய தூசிப் படையினால் தோன்றுவ தோன்றிலாதே தோன்றிய தில்லைக் கரிகளும் சொல்லவுஞ் சொல்லிலையே.

58

குன்றுகள் பற்பல காலுங்றி ஒன்றாய் நடைபயிலும் என்றவா நாயின எண்ணிலா யானைகள் ஏற்றபடை சென்றன என்றுமே தேரிலார் மக்காத் திருப்பதியோர் அன்றே இறுதிநாள் அன்னவைக் கென்றேவர் அநிகுவரோ

59

திருநச்ச காச்சியம்

எள்ளிடை தானுமே இல்லையென் றாமவை எ.:கியபோற்
கொள்ளையாய்க் குஞ்சரக் கூட்டமொன் நோன்றோடு ஒன்றிவரும்
விள்ளுதற் கில்லையாம் வார்த்தைகள் வேகம் வரும்படைக்கு
தெள்ளிய ஞானத் திருவுரு வாணோன் திறன்பெரிதே. 60

படையோடு வந்தவப் பாதகன் போர்பறை கொட்டிடமுன்
இடையோர் இடத்தினில் இட்டனன் பாசறை ஏவலரை
அடிபணிந் திட்டிட ஆணை அனுப்ப அவர்விரைந்தார்
மிடிதொடர்ந் திட்டமை தேரான் முடிவினில் மாள்பவனே. 61

காத்திருந் தானே குறைவிப் புறமிருந்து) யாரெனினும்
ஊர்த்தலம் விட்டவன் ஒன்றும் புலம்வர ஒப்பிடற்காய்
காத்தது போக்குவா றாங்கொரு வர்வரக் களிப்படைந்தான்
பார்த்தான் அழுதாலிப் தானவன் பார்வையிற் பட்டவரே. 62

சரணடைந் தோமெனுஞ் சேதியைத் தாங்கியே சேர்ந்ததுவாய்
ஒருமனங் கொண்டனன் உண்மை உணர்ந்திடான் ஒங்குதொனிச்
சரம்விடுத் தானவன் வந்ததன் நோக்கினைத் தான்றிய
உரம்படு நெஞ்சார் உரைத்ததைக் கேட்க உறைந்தனனே. 63

வந்ததன் காரணம் வார்த்தையிற் கோக்க விடைபெறுவான்
வந்ததென் ஒட்டை வழிமறந் திப்புறும் வந்திருப்பின்
வந்தவா ழென்னோடு வீடுகொண் டேகிட வந்தனன்நான்
வந்திடக் காரணம் வேறில என்றுசொல் வைத்தனரே. 64

சீறினான் எண்ணிச் சினத்தனன் சிம்மமாய்ச் செந்தணல்போல்
மாறின கண்கள் முறையிலா வார்த்தை மொழிந்தனனே
கூறுவான் வந்ததுன் ஒட்டகை தேடியோ மண்டியிடும்
வாறுநான் நாடினேன் வீணது போலெனின் வீண்பழியே. 65

இறைவனின் ஆலயம் என்னும்“க.: பா”வினைத் காப்பதெனும்
உறுதியில் வந்ததாய் ஒன்றினேன் உள்ளத்தில் ஊர்ப்பெரியோய்
அறிகிலாய் யாரென்று) இடிப்பேனுன் தெய்வத்தின் ஆலயத்தை
முறித்திட வாகின் முனையுவீர் என்றே முடித்தனனே. 66

திருநச்ச காச்சியம்

ஒட்டகை என்னுடைத் தாகுமாம் காப்போன் கடமை“க.:பா”க்
கட்டிடம் ஆம்இறைக் காமவன் பள்ளியைக் காத்திடுவான்
திட்டமாய் அ.:தவன் செய்யுவான் நீவிர் தேர்ந்தறிவீர்
இட்டமே.: தோவ.: தியற்றுக என்றே இயம்பினரே. 67

கொதித்தது செம்புனல் தீயெனச் சுட்டவவ் வார்த்தைகளால்
உதிர்த்தன வாய்ச்சொல் உடனழித் திட்டிட ஓலமிட்டான்
மதித்தவன் ஆணை முடித்திட முன்படை முன்நடக்கும்
எதிர்ப்பவ ரின்மையால் ஏகின படையும் எதிர்முகத்தே. 68

சண்டமா மாருதம் தோன்றிமுன் சென்றுதோ சொல்லிடுங்கால்
அண்ட முகடொடிந் தேபுவி வீழ்ந்ததோ ஆழிசினங்
கொண்டுவான் தொட்டிட வேயுயர்ந் தோங்கியே பொங்கியதோ
கண்டதென் னாமெவர் கூறுவார் ஒப்பதற் கீடிலையே. 69

(வேறு)

பறந்தன கரிக லொன்றிப் பண்ணவன் “க.:பா” தன்னைக்
குறியெனக் கொண்டு துவம்சக் கொடுஞ்செயல் புரிதல் எண்ணி
அறிந்திலை அவைபின் நேரும் அவலங்கள் ஏதாம் என்றே
அறிந்தவன் அனைத்தும் முற்றும் அமைதியாய்க் காத்திருந்தான். 70

சுற்றியே வளைத்தார் “க.:பா”ச் சுவர்களைத் தகர்க்கும் நோக்கில்
வெற்றிடம் கண்டார் இல்லை வெறிகொண்ட கரிகள் அன்றி
கொற்றவன் “அல்லாஹ்” அந்தக் கேட்ரை நெருங்கா வண்ணம்
சிற்சிறு கற்கள் கொண்டச் சேனையைத் துவம்சம் செய்தான். 71

குருவிகள் கூட்டம் ஒன்று குறுங்குறுங் கற்கள் கொண்டே
பறந்துவான் சுற்றி அந்தப் பெருங்கரிப் படையின் மீது
எறிந்தன இறைவன் ஆணை ஏற்றதால் என்னே விந்தை
அறிந்திலாப் போழ்து அந்த அதிசயம் நடந்த தன்றோ. 72

தருநர் காசியடி

தூடித்தன யானைக் கூட்டம் தாங்கொண்டு வலியினாலே
தூடித்தனர் வீரர் எஃகுத் துண்டங்கள் வீழ்ந்தார் ஒப்ப
மழிந்தன அனைத்தும் ஓர்ஸர் மணித்துளி அடங்கு முன்னாம்
படைத்தவன் முடிவு அந்தப் பாவிகள் அழிதல் ஒன்றே 73

“ஆமல்பீல்” என்றே அந்த ஆண்டினை நாமம் இட்டு
பூமியுள் எளவும் பேசும் படியான(து) அவ்வாண் டில்தான்
“ஆமினா” வயிற்றி ருந்தே அண்ணலார் முறைம்மத் எம்மான்
பூமிக்குக் கொடைய தாகப் படைத்தவன் அளித்திட்ட டானே. 74

சிறுமையின் சிகரம் என்றே செப்பிடுஞ் செய்கை கொண்டும்
பெருமானார் பிறந்தா ரென்னும் பெருமையை வாண்டுக் குண்டாம்
சிறுமையைக் கொல்ல வந்த சீரியர் அவதா ரத்தால்
மருவிய களங்கம் முற்றும் மறைந்ததென் றுரைப்பின் மெய்யே. 75

குஞ்சரப் படைய மிந்து “க.:பா”வை இறைவன் காக்க
அஞ்சிவாழ்ந் திருந்த அந்நாள் அரேபிய மக்கள் முன்போல்
துஞ்சிட மறந்தார் தத்தம் தொழில்களிற் தாகம் உற்றார்
பஞ்சமும் பசியும் ஒன்றிப் பறந்தன மக்கா விட்டே. 76

முன்னர்போல் மீண்டும் மக்கா முழுமையாய் வாணி பத்தில்
தன்னைமுன் நடத்திச் செல்லத் தொழில்வழி பிறநாட் டாரும்
பொன்பொருள் கொணர்ந்தார் மக்காப் பொருள்பெற்று மீண்ட வாயே
தன்னுடைப் பொருள்கள் மக்காத் தலத்திருந் தெங்குஞ் செல்லும். 77

வாணிபத் தலமாய் மீண்டும் வீறுகொண் டிலங்குங் காலை
வாணிபத் தொழிலில் தம்மை வரித்தபேர் குறைவிதி மாந்தர்
வாணிப நோக்காய்த் தூர் வழிகடந் தகன்று வந்தார்
வாணிபம் அப்துல் லாஹ்வின் விதியையும் மாற்றிற் றன்றே 78

சிரியாவை நோக்கித் தத்தம் தொழில்தனை மேற்கொண் டோரில்
இருந்தனர் அப்துல் லாஹ்வும் இருபத்து நான்காம் ஆண்டு
பெருந்திரு கொண்டு செல்வம் பெருக்கிடும் நோக்கிற் சென்றார்
உருவிலான் விதியோ மாறாம் உணர்ந்திலார் சிரியா சென்றார். 79

தருநர் காசியடி

மாதங்கள் ஒன்றி ரண்டு மறைந்தோடிப் போன தோர்நாள்
தீதான சேதி யொன்று தாதையை வந்து சேர
ஒதொணாத் துயரத் தாலே உளம்நெர்ந்தார் முத்த லீபு
யாதுசெய் திடுவேன் என்றே இருவிழி பொழிந்திட்ட டாரே. 80

அழைத்தனர் மகனை “ஹாரித்” அறிவையோ உன்றன் தம்பி
வழிவரும் போழ்து “யத்ரீப்” வந்துற நோயுற் றாராம்
விழிமடல் கொப்ப ஸிக்க வார்த்தையால் தடுமா றுந்றே
மொழிந்தனர் சென்று ஈங்கு மீட்டுவா என்றிட்ட டாரே. 81

தந்தையின் ஆணை பற்றித் தம்பியைக் கொணர வேண்டி
வந்தனர் “ஹாரித்” ஆனால் விளைவுவே றாகல் கண்டார்
அந்திமம் அப்துல் லாஹ்வின் ஆவிக்கு ஆங்கு என்னும்
சிந்தையை மாய்க்குஞ் சேதி தெரிந்திடப் புலம்பி னாரே. 82

உயிருடன் தம்பி தம்மை உடன்கொணர்ந் திடுவ மென்னும்
செயலுரு வோடு சென்ற தமயனால் உட்டலைத் தானும்
வயப்படுத் தில்லம் சேர்க்கும் வாகிலாப் போழ்து உற்ற
துயரினை மட்டுந் தாங்கி சென்றுடைந் தாரே தம்முர். 83

அறிந்தனர் அழுதா விப்தன் அருந்திரு மகனார் மண்ணுட்
செறிந்தனர் என்னுஞ் சேதி துயர்விஞ்சத் துவண்டே போனார்
மறுபறுத்து அமீனா தானும் மணவாளர் மரணங் கேட்டே
இறுதிமுச்சு இழந்த தொப்ப எண்ணித்தன் உடலஞ் சோந்தார். 84

வாழ்ந்ததோர் வருட காலம் வழியவர் பொருட்டால் தம்முள்
வாழுமோர் உயிருக்கு எட்டு வளர்திங்கள் முற்றிற் றன்னார்
வாழ்வதேன் இனியும் என்றே வருந்தினார் தம்வ யிற்றுள்
வாழ்ந்திடும் ஜீவ னுக்காய் வாழ்ந்திட வாழ லானார். 85

பெறுமானார் பிறங்கனமீரே

சுற்றியே அமைதி சூழ்ந்து செங்கதிர் மரித்த வேளை
சிற்றுயிர் கூடச் செல்லுஞ் சலனமற் றிருந்த போழ்து
பற்றிலான் திங்கள் காரைப் புறந்தள்ளிப் பிறந்தான் சூழ
உற்றது ஒளியும் ஆங்கே உறைபதி யோடு சுற்றும் 86

காரிருள் மெல்ல மெல்லக் கரைந்தது கதிரோன் தோன்ற
வீரியம் அற்றுத் தென்றல் வீசிடுஞ் கானல் மண்ணின்
கோரத்தைச் சிறிய போழ்து சூறைத்தோய்வு கொள்ள வைக்கச்
சேர்ந்தன விண்மின் கூட்டம் தேசடை இயற்கை ஒங்கும். 87

(வேறு)

மெய்வெள்ளி காரிக்கும் வேளை
மெல்லவான் கதிரொளி தோன்றும்
குய்யெனும் இராக்குயில் அழகாய்
கிளர்ந்திடுஞ் சுகந்தரு போழ்து
தையலும் ஆணும்னன் றாகித்
தேராத மொழிகளிற் பேசும்
மையலுள் மக்காவின் அடிவான்
மேவிடும் ஒளியினால் ஒன்றும் 88

இத்தனை நடந்திடும் போழ்தும்
இதயத்துக்கு) எட்டாத மெளனம்
மொத்தமாய்க் குடிகொண்ட தந்த
மக்கமா நகர்ப்புறத் தாமே
அத்தனை மக்களுந் துயிலில்
ஆழ்ந்திருந் தார்களே ஆனால்
உத்தமி ஆமினா மட்டும்
உறும்வலி தாங்கிக்கண் துஞ்சார். 89

மெல்லென மெல்லென வலியும்
மேவியே உக்கிரங் கொள்ளும்
சொல்லொணா இதந்தரஞ் சுகந்தம்
தோன்றிட ஒளிப்பிழும் பாக
மெல்லிய லார்பலர் உள்ளே
மிதந்தனர் ஆமினா கண்டார்
இல்லாத புதுமையாம் அன்னார்
எவ்வாறுள் நுழைந்தனர் என்றே. 90

மாதங்கள் ஈரைந்து காலை
மிதமான ஒளிசிந்தும் வேளை
பூதலத்து) அருட்கொடை நாதர்
பிறந்தனர் ஆமினாத் தாய்க்கு
மாதமாம் றபியுல் அவ்வல்
முறைவரு பன்னிரண் டாம்நாள்
ஏதான தாமிழை எண்ணை
என்பதால் பூமகள் உயந்தாள். 91

(வேறு)

பூம டந்தையைப் போர்த்திய ஆழ்கடல்
பூம டந்தையைப் பேரலை கொண்டுளன்
சாம முந்தொடர்ந் தேயறைந் தார்த்தனள்
சமா னுரைக்கவென்று) ஏந்தலர் பிறந்ததால். 92

விண்ணை லாம்னளி நாகங்கள் பூத்தன
எண்ணி லாவிளக்கு) ஏற்றிய பாங்கதாய்
மண்ணி ருள்ளளி கண்டுமே மாய்ந்தது
விண்ம ணிக்கரம் வீசுதல் போலுமாம். 93

பூவ னங்களில் அத்தனை பூக்களும்
ஏவல் உற்றவா(று) ஒன்றியே பூத்தன
தாவி நறையனும் அளிகளும் அன்றுநாள்
நாவு அடக்கின மலர்க்கரங் காக்கவே. 94

தீச்சு டர்க்கரஞ் சிந்திடும் வெய்யவன்
பாய்ச்சு தன்சடு கிரணவேல் தம்மினை
பாய்ச்சி னன்குளிர்ப் பனியினுள் ஆழ்த்தியே
காய்ச்சி லான்புவி கண்ணியர் பிறந்ததால்

95

கான வெம்மனைல் கோதியே தன்மதிக்
கான வேற்றிடம் சேர்த்திடுங் காற்றுவோர்
ஞான ரையுல(கு) எய்திய மகிழ்வினால்
மோன மாகவே வீசிய தாமரோ.

96

பெயர் சூடு ஷீரா

(வேறு)

முழங்கின முரசம் எங்கும் மகிச்சியின் ஆர வாரம்
முழங்கின பெண்வர் நாவும் மிகுவொலிக் குரவை யாலே
முழங்கினர் கவிஞர் தத்தம் மிகைப்படா வாழ்தி னோடே
முழங்கினர் பாவா னர்கள் மென்னிசை நறைகோத் தாண்டே

97

கைதட்டிக் கும்மிகொட்டிக் குதுகலித் தாடப் பெண்கள்
கைகொட்டி ஆண்கள் தாழும் களிமிகுந் தாடி னர்கள்
கைகட்டி யாரும் ஆங்கே கடத்திலர் காலந் தன்னைக்
கைப்பட்ட கருவி கொண்டே கலைத்திறன் காட்டி னாரே.

98

மகிழ்ச்சியின் வெள்ளம் அந்த மண்டபம் நிறைந்தே ஒடுமே
மகிழ்ச்சியின் எல்லை ஈதென் மாறுநாள் கழிந்த தன்றே
மகிழ்ச்சிக்குக் கார னம்னன் மொழிந்திடில் முற்றுங் கேட்போர்
மகிழ்ச்சியால் திழைப்பர் தாய மழலையின் பிறப்பா லென்றே

99

புத்தாடை புனைந்தே யாங்கண் படுபவர் அனைத்தும் பெண்கள்
புத்தாடை யோடு பொன்னின் பூணாரம் பூண்டி ருக்கப்
புத்தாடைப் பொலிவில் பாலர் புன்னகைப் பூவாம் என்னும்
புத்தாடை போர்த்தி நெஞ்சம் பூரிக்க ஆடி னாரே.

100

பெருஞ்செல்வர் வணிகர் மக்காப் பதியுயர் குடிப்பி றந்தோர்
சிறுவர்கள் பெண்டிர் செல்வச் சீருடைக் குலத்தி னோர்கள்
அறிஞர்கள் ஆட்சி மேலோர் அண்டை நாட்டு(டு) அழைப்பி னோர்கள்
நிறைந்தனர் அழுதா லிப்பின் அலங்காரப் பதியில் அம்மா. 101

விருந்துண்ண அழைக்கப் பட்டோர் வரையிலார் வாழ்த்த வந்தார்
விருந்துமோர் மண்ட பத்துள் வகைவகை வரிசை கொள்ளும்
விருந்தினர் தமைஅ வைக்குள் வரவேற்றோர் வரவேற் றார்கள்
விருந்தினர் விரும்பும் வாறு வேண்டுவ தனைத்துங் கண்டார். 102

ஒட்டகை ஆடு ஒருபுறம் பறவை ஊன்கள்
கொட்டகைத் தலங்கள் மீது குவித்துவைத் திருந்தார் இன்னும்
மட்டறக் கோது மையின் மாக்கொண்டு ரொட்டி வேண்டின்
இட்டமெல் வுணவோ அ.:தும் இலையெனா திருத்தல் கண்டார். 103

உண்டபின் அருந்த வென்றே உயர்வகைக் கனிகள் பானம்
கொண்டிருந் தனவே ஊன்கொள் கொட்டகை தன்னில் வந்தோர்
உண்டனர் அகடு முட்ட உணவொடு பிறவும் சேர்த்தார்
பெண்டிருக் கென்றே வேறோர் புறத்தினில் அனைத்தும் அம்மா 104

வந்தவர் அனைத்துப் பேரும் வயிறாற உண்டார் என்னும்
சந்தோஷத் தாலே பாட்டன் சிரித்ததன் வதனம் மாஜார்
எந்தவோர் குறையும் அந்றே எலாமுமே முற்ற ஒன்றி
வந்தவர் இருந்தோ ரெல்லாம் வரவேற்கும் அறையுட் சேர்ந்தார். 105

அனைவருங் கூடி ஆங்கு அமர்ந்துள்ள அவைக்கண் நின்றே
அனைவர்க்கும் நன்றி கூறி அப்துல்முத் தலிபும் சொல்வார்
சனங்களே இன்று என்றான் திருப்பேர் தம்மின் நாமந்
தனையுங்கள் முன்ன தாகச் செப்பிட விளைந்தேன் என்றே.... 106

திருமகன் றன்னைத் தூக்கித் தன்நெஞ்சோ டணைத்து முத்திப்
பெருமையோ டுரைப்பார் “மஹாம்மத்” பெயரிவர்க் காகு மென்ன
இருந்தபே ரனைவரும் ஒன்றி இசைத்தனர் “மஹாம்மத்” என்றே
கிருபையாப் இறைய ஸித்த கொடையிவர் எனப்பு கண்றார். 107

ஒவ்வொரு பேராய் வந்து உண்டனர் விழியால் பிள்ளை
கொவ்வையின் வண்ணங் தோய்ந்து குறுநகை புரிதல் கண்டார்
நவ்வையின் கனிபோற் கண்கள் நோக்குவார் நோக்க லுக்குப்
பவ்விய மாக நன்றி புகல்வதாய் உணர்ந்திட் டாரே. 108

கைகொண்டு கண்ணங் தொட்டுக் கண்களில் ஓற்றிக் கொண்டார்.
வையத்தின் அருட்கொடைக்கு வாழ்த்துப்பூச் சொற்றார் சொல்லால்
மையலில் திளைத்தார் பெண்கள் மகவிதைம் மகவா மென்றே
எய்தினார் அனைத்துப் பேரும் என்றுமற் றிலாம கிழ்வே. 109

அமுதாட்டும் பருவம்

பெருங்குடிப் பிறந்தோர் தம்மின் பிள்ளைகள் தமையந் நாளில்
கிராமத்துச் செவிலித் தாயின் கரந்தந்தார் அமுதம் ஊட்ட
பெருங்குடிப் பிறந்த முஹம்மத் பாலுட்டும் பொருட்டாய் ஆங்கோர்
கிராமத்துச் செவிலித் தாய்தம் கரங்கொண்டார் அமுதம் உண்டார். 110

என்றும்போல் கிராமத் துப்பேர் ஏகினார் மக்கா நோக்கி
கண்றினைத் தேடி ஒடும் காராம்ப சுக்கள் போன்றே
ஒன்றியே சென்றார் ஆங்கு ஒருபெண்ணே தனித்தார் ஏறிச்
சென்றதம் ஒட்டை தம்மின் துணையற்றுப் போன தாலே. 111

முந்தியாங் கேகி னோர்கள் முந்தினர் பெருஞ்செல் வர்தம்
சந்ததிச் சிக்ககள் தம்மைத் தாங்கிடப் பொருளி னோடே
பிந்திய “ஹலீமா” என்றும் பெண்தமக் கெவரும் அற்றே
அந்தரப் பட்டார் ஈற்றில் அவர்கொண்ட பேறாம் பேறே. 112

யாருமே இல்லாப் போழ்து என்செய்வ(து) என்றே தோன்றாக்
காரணத் தாலே நெஞ்சக் கவல்கொண்டு சிலநாட் தங்க
யாரோவோர் பெரியார் தம்மின் இருப்பிடம் நெருங்கிக் கேட்பார்
வாரோ எமது இல்லம் வளர்ச்சிக் வொன்றுண்டு என்றே. 113

தாதையற் றிருக்கும் பிள்ளை தாயோன்றே அநாதை என்றும்
சேதியுஞ் சொன்னார் யாருந் துணிந்து) ஏங்கா நிலையுஞ் சொன்னார்.
ஏதுமே இன்றி ஊருக்கு) ஏகிட நாட்டம் அற்றே.
மாதுளங் கனிந்தார் அந்த மகவினைத் தருவீர் என்றார். 114

வந்தவர் அபுதா லிப்தன் வழிப்பேரர் தம்மைத் தம்மின்
சந்ததிக் கொழுந்தைச் சேர்க்க “ஹலீமா”வை அழைத்துச் சென்றார்.
விந்தையாம் ஹலீமா முஹம்மத் வசீகரங் கண்ணுற் றென்ன
சிந்தையிற் கொண்டிட் டாரோ சிலையெனச் சமைந்தே நின்றார். 115

பிஞ்சினைக் கையில் ஏந்திப் பாலுாட்ட நினைந்த போழ்து
நெஞ்சத்தீர் கலச மும்பால் நிறைந்தன நீருந் றாம்போல்
பஞ்சமுற் றிருந்த தாலே பசிவாட்ட அமுது குன்றி
அஞ்சியே வந்த தாய்க்கு அ.தொரு கொடைபோ லாச்சே. 116

ஏற்றிட்ட சிசுவி னோடே என்சிறு மழலைக் கும்பால்
கோற்பதென் விந்தை என்றே கொண்டவோர் வியப்பில் ஆழ்ந்து
ஏற்றனர் ஹலீமா அந்த இறைப்பெருங் கொடையை நெஞ்சால்
போற்றினார் தந்தோன் றன்னைப் புகழவன் பாலா மென்றார். 117

ஷளமைக் காலம்

ஊர்செல அங்குள் னோர்கள் ஒன்றினர் மகவைக் கண்டார்.
யாரிவர் செவ்வா னத்தின் எறிக்கதீரப் பகலோன் போல்வார்
பேரென்ன முஹம்மத் என்றால் புகழப்பட்ட வரா மன்றோ
கூரிய கண்கள் காட்டும் குளிரோளி கருணை யாமோ. 118

கண்டவர் அனைத்துப் பேரும் கண்களால் உண்டார் யார்கண்
கண்டதோ அவர்தம் நெஞ்சிற் களிகொண்டார் கனிவு கொண்டார்
விண்டலத்து) அமரர் தாமோ வசீகரம் யார்க்குண் டாமோ
வண்டினம் மொய்க்கும் பூப்போல் வளர்ந்தனர் முஹம்மத் யாண்டே 119

தருநச் காசியடி

பஞ்சினைத் தீயுண் டாற்போல் போயின ஹலீமா வீட்டின்
பஞ்சமும் பசியும் ஓன்றிப் பறந்தன வளமொன் றிற்றே
தஞ்சமென் நாகிற் றின்பம் தாயுள்ளாம் மகிழ்ந்த தந்தப்
பிஞ்சடைப் பொருட்டா லெல்லாம் படைத்தவன் அருளி னாலே. 120

தன்வயிற் றுதித்த மக்கட் செல்வங்கள் தனிலும் முஹம்மத்
தன்வசம் அன்பு கொண்டார் தான்பெற்ற பேராம் என்றார்
என்செய்தேன் பேறு நானில் வினியநல் மகனைக் கொள்ளள
என்றெண்ணி ஹலீமா ஏக இறைவனை வழுத்தி னாரே. 121

வளர்ப்பன்னை மக்க ளோடு விளையாடு நாளொன் றில்அவ்
இளங்சிட்டுக் குற்ற சேதி இயம்பினார் ஹலீமா மக்கள்
முழுமையும் வெள்ளை ஆடை வரித்தார் பேர்கள் வந்து
இளையவர் தமைக்கீழ் சாய்த்து ஏதேதோ செய்தார் என்றார். 122

ஒடோடிச் சென்றோம் என்ன உற்றதென் றறியக் கேட்டோம்
வாடிய வதனத் தோடே விபரங்கள் எடுத்துச் சொன்னார்
நாடினார் எனைக்கி டத்த நெஞ்சினைப் பிழந்தார் உள்ளே
கூடிய வொன்றைத் தூய்தாய்க் கழுவியே வைத்தார் என்றார். 123

எங்கெங்கு தேடிப் பார்த்தும் எவருமாங் கில்லாப் போழ்து
அங்கத்தில் குறைக ளேதும் ஆனதோ என்றும் நோக்கப்
பங்கமொன் றில்லா தன்னார் பூரண ராக நின்றார்
திங்களை வெல்லும் அந்தத் திருமுகந் துலங்கிற் றன்றோ. 124

பின்னொரு காலந் தன்னில் பிள்ளைகள் வளர்ந்த போழ்து
சொன்னார்கள் நடந்த வற்றை திரிபற நடந்த வாரே
சொன்னவை முன்னர் போன்றே தாமது உண்மை என்றும்
தன்மைக்குச் சான்று என்றுஞ் சரித்திரம் புகலுஞ் சேதி. 125

ஆண்டிரன் டான்போது அமுதாட்டுங் காலம் நீங்க
வேண்டுமன் னாரைத் தாயின் வசமடைத் திடவென் றெண்ணிப்
பூண்டனர் ஹலீமா சோகப் புண்ணுளாம் செய்வ தென்னே
ஆண்டவன் விட்ட வாறு ஆகுமென்று) அமைதி கொண்டார். 126

தருநச் காசியடி

குறித்தநாள் வந்த போழ்து கொண்டுசென் றன்னை கையில்
உரித்தளித் தாரே நெஞ்சம் உருகிடத் தவித்தார் தாயோ
மரித்ததன் கணவர் தோற்றும் முற்றிலும் அமைந்த சேயை
உரிமைகொண்ட ணைத்தார் கண்கள் இழந்தவன் பெற்றான் போன்றே 127

பச்சிளங் சிகவாய்த் தந்த பாலகன் தன்னைக் கட்டி
உச்சிமோந் தழுதார் கண்ணீர் உகுத்தினார் மகிழ்வி னாலே
எச்சமி.: தொன்றே என்றான் இல்லற வாழ்வில் முஹம்மத்
நிச்சயம் இறைய ஸித்த நிகரிலாப் பேராம் என்றார். 128

என்னதான் இருந்தும் அந்த இன்பத்தை நுகரா வாறு
முன்னவன் அணையிட் டானோ மக்கமா நகரில் அந்நாள்
வன்மையாய்த் தொற்று நோய்தன் வீறுகொண் டிருந்த(து)அஞ்சி
தன்வயம் தவிர்த்தார் செவிலித் தாயுடன் அனுப்பி வைத்தார். 129

(வேறு)

நோயற்றுத் துய்தாய் மக்கா
நகர்வரு மட்டும் என்றன்
சேயினை அழைத்துச் செல்வீர்
ஹலீமாநின் மக்க ளோடே
நேயமாய் வாழுச் செய்வீர்
நல்வழி காட்டும் என்றே
போய்வர விடையுந் தந்தார்
பதறிடும் மனத்தி னோடே. 130

மீண்டுந்தன் னோடு முஹம்மத்
மகவினை ஹலீமா கூட்டி
மீண்டிடும் பாக்கி யத்தை
முதலவன் தந்த தாலே
வான்தொடு வாறாம் உள்ளாம்
வரித்தபே ருவகை தீனின்
கோணை வாகும் பிள்ளை
கையொடு வந்தார் மாதோ 131

ஹவிமாவின் சேய்க ளோடு
கூடிநல் ஒழுக்கங் கற்று
இலகுவில் மொழியைப் பேசும்
ஏற்றமுங் கொண்டார் முஹம்மத்
சிலகாலந் தாமே இ.து
தொடர்ந்தது ஆண்டு நான்கு
செலமீண்டும் மக்கா செல்லும்
நிலைவந்த தாமே சென்றார்.

132

அழைத்துவந் தாரே அன்னை
அகமகிழ் வற்றார் மெந்தன்
மொழிந்திடும் வார்த்தைத் தேனை
மாந்தினார் புளக முற்றார்
விழிபுத்த தழகு கண்டு
வளர்ச்சியின் செழுமையாலே
முழுமைகொண் டிருந்தார் செல்வன்
முஹம்மதை உடல ணைத்தார்.

133

கண்ணுறு தோறும் மெந்தன்
கணவரை நினைவிற் காட்ட
எண்ணினார் யத்ரீப் செல்ல
இளையவ ரோடே அன்னை
திண்ணமாய்க் கணவன் தன்னைத்
தவிப்பினில் ஆழ வைத்தே
மண்ணுறைத் தலத்தைச் செல்வன்
முகங்காண வேண்டு மென்றே.

134

ஆறு வயசுகினில் ஆனாக்குயானார்

போய்வரத் துணையாய் ஒருநற் பெண்ணையுங் கூட்டித் தம்மின்
சேயையும் அழைத்தார் யத்ரீப் சென்றிட ஆழி னாதன்
தாய்வழிச் சொந்தம் மைந்தன் தந்தையின் அடக்கத் தானம்
நீயாங்கு காணல் வேண்டும் என்றிட மகனுஞ் சேர்ந்தார். 135

வய(து)ஆறு என்றிட் டாலும் வழிப்பயம் அற்றே தாயின்
தயவொடு யத்ரீப் நோக்கிச் செல்லமுன் நடந்த தெல்லாம்
நயமாக எடுத்து மைந்தன் நினைவினிற் பதித்தார் அன்னை
இயல்பினில் ஞானம் பெற்ற இளவலும் இதயங் கொண்டார். 136

கல்பல கடந்து யத்ரீப் கடுகியாங்கு அப்துல் லாஹுவின்
கல்லறை தம்மைக் காட்டிக் கண்கணீர் சொரியத் தாயார்
வல்லவன் விதியை எண்ணி வாடினார் மைந்தர் தந்தை
கல்லறை மீழ மாட்டாக் கவல்மிக வாடி னாரே. 137

யதிரீபு நகரில் தாயின் இனசனம் தம்மைக் கண்டு
புதியநல் உறவும் பூண்டு பலநாட்கள் தங்கி மீண்டும்
பதிநகர் ஆழி னாவும் புறப்பட்டார் மைந்த ரோடே
விதிவழி இறைவன் என்ன வகுத்துளான் எனத்தே ராரே 138

நெடுந்தாரப் பயணம் பாதி நிறைவெற்ற காலை தாயின்
உடல்மிகக் களைப்புற ரேநோய் உபாதையும் விஞ்சி மக்கா
அடைந்திட முன்னர் மிக்க அவதியுங் கொண்டார் அன்னை
இடைவழி ஆங்கு யாரும் இலாதுற்றார் உதவிக் கென்றே. 139

துணைக்கென வந்த பெண்ணும் தன்வழி முயற்சி எல்லாம்
குணங்காண வென்றே செய்தும் கொடுநோயின் பிடியி ருந்து
குணம்பெற மாட்டா ராகிக் கொழுநன்பால் செல்ல வல்லோன்
இணங்கின னாமோ என்னே! இடைவழி உயிர்து றந்தார். 140

திருநகர் காசியம்

தாய்வயிற் நிருக்குங்காலை தந்தையை இழந்த நம்பி
தாயோடும் வாழ மாட்டாத் தட்டையையுங் கொண்ட தாலே
மாயமாம் உலகில் பெற்றோர் மாய்ந்திடத் தனித்தே வாழும்
சேயென வானார் அந்நாள் துணையற்ற அநாதை ஆனார். 141

அன்னையை இழந்து மக்கா அடைந்ததும் பேரர் கண்டே
தன்னைத்தான் இழந்தா ரொப்பத் தவித்தாரே பாட்டனாரும்
என்னதான் இறைவன் நாட்டம் ஏற்பதே வேறொன்று இல்லை
பண்ணவன் விதியென் றாகில் பற்றுதல் முறையென் றானார். 142

தந்தையும் தாயு மாகத் தானேதான் இருப்ப தென்னும்
சிந்தைகொண் டிருந்த போதும் தள்ளாத வயதை எண்ணிப்
புந்தியிற் கலக்க முற்றார் பின்யார்தான் துணையாம் என்றே
சொந்தத்துள் ஒருவ ரைத்தான் தேடினார் விடையுங் கொண்டார். 143

தக்கதோர் நாளில் மக்கள் தமையெலாம் அழைத்துச் சொல்வார்
தக்கதோர் துணைன் பின்னால் தேவையில் மகவுக்கு) யார்தான்
ஒக்குமென் ரூங்கள் வாயால் உரைத்திடு வீர்கள் என்ன
மிக்கசெல் வந்தர் “உஸ்ஸா” மனமொப்பி ஏற்பே ணென்றார். 144

கூறிய வார்த்தை கேட்டுக் கண்களை இறுக முடி
அறிவேன்நான் நீயோ செல்வன் அநாதைகள் துன்புந் தேராய்
அறிவேன்றீ கோபக் காரன் அவர்மனம் நோகச் செய்வாய்
பிறரைவ ருள்ளார் நீவீர் புகலுவீர் எனப் புகன்றார். 145

மனமொப்பி னாலும் “உஸ்ஸா” மனமொப்ப விஸ்லைத் தந்தை
என்னினைந் தாரோ அன்னார் இஸ்லாத்தின் விரோதி யாக
தனைமாற்றி இறைவன் சாபம் தாங்கிய “அழுல ஹப்” தான்
மனமொப்பி ஏற்க வந்த மகன் “உஸ்ஸா” என்னும் பாவி. 146

தாதையின் வார்த்தை கேட்ட தனையருள் அழுதாலிப்பின்
ஒதுவார் நானோ ஏழை ஒப்புவேன் முஹம்மத் என்றுன்
மீதன்பு கொண்டு ஏற்றால் முக்காலும் பொறுப்பா வேங்நான்
தீதறக் காப்பேன் என்பால் தாருங்கள் எனப்ப ணிந்தார். 147

திருநகர் காசியம்

மகன்சொன்ன சொற்கள் நெஞ்சில் மகிழ்வினை ஊட்டினாலும்
அகமெவர் பாலில் உண்டு அகமதர்க்கு) என்றே கேட்க
முகமலர் பூக்கச் சொல்வார் முஹம்மதர் அழுதா லிப்பே
இகவாழ்வில் எனக்கு மிக்க ஏற்படை தவராம் என்றே 148

மகிழ்ந்தனர் அழுதா லிப்தன் மடிதனில் ஓடி வந்தே
நெகிழ்ந்திட வைக்கு மாறு நொடியினுள் அமர்ந்து கொண்ட
அகமதர் தம்மைக் கட்டி அணைத்ததும் தந்தை சொல்வார்
செகத்தினில் இவர்க்குத் தாயும் தந்தையும் நீர்தான் என்றே. 149

தந்தையை அறியார் அன்புத் தாயன்பாக் கிட்டா துற்றார்
சொந்தமென் றுடன்பி றப்பாய்த் தானுமோர் துணையு மற்றார்.
பந்தமென் றெம்மை அன்றிப் பிறிதெவர் தாழும் இல்லை
சிந்தையில் இவைகொள் எந்தத் துயரும்அண் டாதே காப்பாய். 150

ஒப்புவித் தேன்நான் உன்மேல் ஒப்புவித் தேன்றீ கொள்வாய்
ஒப்புவித் தேன்நான் தெய்வ உறுதுணை யோடே யென்ன
ஒப்பினேன் நானும் என்மேல் ஒப்புவித் ததனை என்றார்
ஒப்பிலான் உவந்தான் இந்த ஒப்புதல் தனையா மம்மா 151

கல்வி

பொறுப்பேற்ற பெரிய தந்தை பெருந்தனக் கார ரன்று
பொறுப்பேற்ற வாறு எல்லாப் பணிசெய்த போதும் கல்விப்
பொறுப்பினில் ஈடு செய்யும் பணியினில் இயலா துற்றார்
பொறுப்புற்றான் இறைவன் அந்தப் பணிக்கென அறிகி லாரே. 152

கற்றுறிவு(வு) அற்ற போதும் கல்வியைக் கேள்வி ஞானம்
பற்றிட வளர்த்தார் மற்றப் பிள்ளைகள் தனினும் மேன்மை
உற்றதாய் இருக்க நாயன் உவந்தனன் உலரா ஊற்றாய்ப்
பெற்றனர் இறைபால் ஞானம் புண்ணியர் முஹம்மத் என்பார். 153

திருநக காச்சியல்

விளையாட்டில் மற்றோர் போல விருப்பமுற்று அலையார் வாழ்வை
விளையாட்டுக் கென்றா வல்லோன் வழங்கினன் எனத்தான் எண்ணி
நிமிலிலான் தனைமுக் காலும் நினைவினில் இருத்தி வந்தார்
முளையினிற் காண்போர் இ.:தோர் விளைநிலம் எனச்சொல் வாரே. 154

ஓழுக்கமும் பணிவும் யார்க்கும் உதவிடும் பண்பும் நெஞ்சம்
முழுக்கவும் இருந்த தந்த முழுமதி வதனத் தார்க்கு
பழுத்தநல் அறிவுக் கூர்மை, பாலகப் பருவந் தன்னில்
வெளுத்தபால் தோற்கும் தூய வெள்மனத் தார்க்காம் அம்மா. 155

முசுல் வாணிபப் பயணம்

(வேறு)

பன்னிரு வயதுவப் பாலகர் தமக்கொரு நாளில்
முன்னொரு போதுமே முகங்கொளா வாறுதம் முற்றந்
தன்னிலோர் வாணிபச் சுமைசுமந் தேபல ஒட்டை
கண்ணுற அயர்ந்தார் காண்பதென் புதுமையென்று அஹமத் 156

ஒடியே சென்று அடு தாலிபை அண்டிச தென்ன
நாடிய தெங்குநீர் நகர்ந்திட வாணிபஞ் செயவே
கூடியே நான்வரக் காட்டுகே கருணையென் றியற்ற
கூடுமோ சிறுவரைக் கூடநான் ஏற்பதோ என்றார். 157

என்னைநான் காத்திட இயலுமில் வயதினில் நானோர்
பன்னிரு வயதினன் பாலகன் இலையே பிரிந்தே
என்னவா றிங்குநான் இருப்பனோ தந்தையே என்ன
என்னாலும் இயலாது என்செய வாமென இசைந்தார். 158

மக்காவின் உந்பத்தி முழுமையிற் பற்பல வகையும்
மக்காவில் விற்பனைக் காகவே வந்தவை பலவும்
தக்கபொன் இலாபமாய்க் கிட்டுமென் றானவை கூட்டி
மக்கமா நகர்விடுத் தேகினார் சிரியாவென் நகர்க்கே. 159

திருநக காச்சியல்

பசுமையே இன்றிவெண் பாலையாய்க் கிடந்தமன் ணிருந்தே
பசுமையே நாளெனப் பேசிடும் நகர்க்கவர் வருகை
பசுமையாய்ப் பதித்ததப் பாலகர் நெஞ்சினில் வாழ்வின்
பசுமையைக் கண்டிடார் புதுமையீ தென்றுமே புகன்றார். 160

வாணிப நோக்கொடு வந்தவப் பயணந் தனிலே
வாணிபம் வெற்றிகொண் டானபே றுடனொரு நிகழ்வும்
தானமைந் ததுவாம் தவத்திரு மதன்வழிச் சேதி
ஞானராம் “புஹூரா” நபித்துவம் பற்றியோர் நவிலல். 161

சிரியாவின் “பஸ்ரா”வென் நகரினை அடைந்தவக் கூட்டம்
பெரியவர் ஒருவரின் தரிசனத் துள்ளிட அன்னார்
மரியமின் மகன்நபி ஸசாமுன் மொழிந்ததை உணர்ந்தே
அரியதோர் உண்மையை அறைந்தனர் முஹம்மதர் கண்டே. 162

முந்திய நபியுரை முற்றுமே பொருந்தும் முறையில்
வந்தவக் கூட்டத் திருந்தனர் முஹம்மத் வியந்தே
சொந்தமம் மகர்க்கு(கு)அடு தாலிபென் றறிந்தே அவர்பால்
புந்தியொன் றுரைத்தார் பாதிரி யார்புலை ராவண். 163

இறுதியாய் ஒருநபி இவ்வுல(கு) உதிப்பரென்று ஸசா
உறுதியாய்ச் சொன்னவர் உம்மொடு வந்தவிம் முஹம்மத்
உறுதுணை யாயிருந் தன்னவர் தமையழைத்து ஊர்க்குத்
திரும்புவீர் என்றனர் தாலிபும் அவர்சொலை ஏற்றார். 164

இறுதியில் வருகின்ற இறைதாதர் இவரென எண்ணிப்
பெருமையால் குதித்தது பொங்கிய தேயுளம் தந்தை
மருவிடா தொருகுறை யாயினும் மகர்க்கவர் கண்போல்
கருதினார் காத்திடக் கடமையீ தென்றுமே கொண்டார். 165

பூரித்த நெஞ்சொடு புண்ணியர் தமைக்கடு கேளும்
காளித்தி டாதிடர் காப்பதே கடனெனக் கொண்டு
யாருக்கு மவரு காமையில் வந்திட மாட்டா
தூருக்கு மீண்டனர் உடன்மக வண்டியே தாதை. 166

கடுகொடு வான்சுடர் தாவினாற் புண்ணியர் தேகம்
கடுபடு மென்றுமே தக்கநற் காப்பினைச் செய்து
அடிநிலம் பழந்திடா தேற்றவோர் ஓட்டையில் ஏற்றிக்
கடிவளம் தனைத்தமின் கைகளிற் பற்றியே கடந்தார் 167

வீடுவந் தடைந்திடு வரையுயிர் கரம்பிடித் தவராய்
பாடுறு வாறவர் பயந்தனர் பகைவர்கண் படுமென வாக
வீடுவந் தடைந்ததும் வரித்தது அமைதிதன் மீதே
கடிய பொறுப்புளங் கனத்திட மீண்டது சுமையே. 168

அன்னையுந் தந்தையும் அறிந்திடில் தம்மக வுலகில்
முன்னவன் தாதராய் மலர்வரென் முறைமையைக் கொள்ளும்
உன்னதக் களிப்பினை தன்னகத் திருத்திய தாலிப்
எண்ணினர் சோகம் இணைந்திட வருந்தினர் அந்தோ. 169

உரைத்திடார் மகனிடம் உண்மையைப் பிறர்க்குமல் வாயே
உரைத்திடார் மனத்தினுள் ஊன்றினார் மற்றவர் அறிந்தால்
விருப்புறார் உயிரினைக் கொள்ளவும் உடன்படு வாரென்
கருத்தினால் அறிந்ததைக் காத்திடுங் கொள்கையைக் கொண்டார். 170

மக்காவில் யுச்சும்

(வேநு)

ஊர்வந்து ஓர்சில நாட்களே ஆகின ஊர்த்தலத்தே
போரொன்று தோன்றிப் பரவிய தாழுயிர்ப் பேரழிவாம்
காரண மானதன் நாளில் முஹம்மதர் கண்டமுதற்
போரதாம் பின்பலப் போர்களைக் கண்டவப் பேரினுக்கே. 171

வாளொடு கேடையந் தாங்கி வெறிகொள வீட்டிருந்து
வாளொடு கேடையந் தாங்கிவந் தோரினை வெற்றிகொள
தோளொடு தோள்த்துணை யாகிக் குறைவியர் திக்கனைத்தும்
வாளொடு வாட்சமர் செய்தனர் வீதிக் களமமைத்தே. 172

வந்தோர் தமையாங் கிருந்தவர் கொன்றார் இருந்தவரை
வந்தவர் கொன்றார் வழியெலாஞ் செந்நீர் வழித்தடமே
முந்தியோர் வாணிபர் மக்காக் குறைவிகள் கொன்றதனால்
வந்தன ராம்பழி வாங்கிட வேற்றுமண் மீதிருந்தே. 173

வெட்டுண் சிரம்நிலம் வீழமுன் மற்றோர் சிரமுருஞும்
கொட்டுண் ணுடல்தனித் தேதுடித் துந்துடித் தேயடங்கும்
மட்டிது வென்றிலா வானுயிர் போக்க வான்பறக்கும்
கெட்டகே டென்னவீ தென்றுமே நல்லார் குளம்பினரே. 174

தோல்விகண் டோடினோர் சென்றனர் க.பாத் தலத்தருகே
சால்பிலை யாமவர் தம்மைக் கொலைசெய்தல் தர்மமில்லை
கோலினும் மறுத்தார் கொண்ட பகைமை வளர்த்தவராய்
கால்மறுத் தேகினர் வந்தவர் மீண்டும் வருமென்றே. 175

தொடர்ந்துநான்(கு) ஆண்டுகள் சேர்ந்தன இ.து தொடர்ந்திடுகால்
நடப்ப துயிர்ப்பலி வேறுலை என்றே தெளிவுபெற்றுக்
கொடுத்தனர் வேண்டிய ஈட்டை வணிகர் கையெடுத்தார்
அடுத்தவாண் டாங்கு அமைதி விளைந்ததோர் அற்புதமே. 176

புதிய அனுபவம் பிள்ளைப்ப ராய முஹம்மதர்க்கு
பதிந்தது நெஞ்சினில் பின்வருங் காலத்திற் போர்களிலே
மதிகொளக் காரண மாகின யுத்த முறையறிய
எதிரியை வீழ்த்த இளமையிற் கண்ட படிப்பினையே. 177

ஸ்ரீகமைப் பழவம்

வளர்பிறை போன்றே வளர்ந்தனர் வாலிபம் வளர்ந்ததவர்
இளமை முறுக்கும் எழிலுமே ஒன்றிய(து) அன்னவரின்
அழகில் அழகர் அழிவில் அழகென் நதிசயித்தார்
முழுமையாய் வல்லோன் முஹம்மதர்க் க.தை அளித்தனனே. 178

கனிவறு பார்வையுங் கண்கவர் தோற்றமும் கண்டுமொழி
இனியநற் பண்புடன் ஈடிலா ஞானம் எவர்க்குமிலா
மனுநேய மும்மவர் வாக்கினை மாறா வழிமுறையும்
தனையோர் தனித்தவர் தாமெனக் காட்டிடச் செய்தனவே. 179

நம்பிக்கைக் கானநற் பண்பால் குறைவீகள் போற்பிறநும்
நம்பினார் எந்தப் பொருளையும் நம்பி வசமளித்தார்
நம்பிக்கைக் கானரென் நாமமும் அன்னார் நவின்றனரே
நம்பினோர் நம்பிட நல்வழி கொண்டனர் “அல்அமீனே” 180

“அல்அமீன்” என்னும் அடைமொழி கூறார் அறபுமண்ணில்
இல்லையாம் என்றவா றானது அத்தனை பேர்புகழாம்
சொல்லிடிற் சொல்தவ றாதவர் தூயர் எனவிளித்துஞ்
சொல்லினர் பின்பகை தோன்றிய காலையும் சொன்னவரே 181

பொருட்களை வாங்கிடப் போய்வரும் வேளை பிறர்க்குதவும்
பொருட்டாய்ப் பிறரிடம் பேசுவார் வேண்டுவெ பெற்றுவர
விருப்புடன் ஏற்றவர் யார்க்கும் உதவும் இயல்புடையோர்
அருட்கொடை யான முஹம்மத் அதிசயர் அன்னவர்க்கே. 182

எல்லோர்க் குதவும் இயல்பினை ஏற்கார் அபூசபியான்
சொல்வார் குலத்தார்க் கிழிவுநீர் செய்தீர் குறைவீயரின்
செல்வாக்கு உன்றனால் சீரமிந் திட்டதென் றாரினாவல்
நல்லதே செய்கின்றேன் நால்வர் நலம்பெற நன்றதென்பார். 183

ஏழைகள் என்றும் இருப்பவ ரென்றும் இலையெவரும்
தோழமை கொள்ளத் தக்கவ ரேயாம் சமமெனக்கு
வாழுவ தோர்சில காலமே வேற்றுமை வேண்டுவதேன்
தாழுஞ் செவிமுன் திருவிலார் பக்கமென் யூரைத்தனரே. 184

இலாதவர் இன்னல் துடைப்பதும் ஏழ்மையால் எவ்வறவும்
இலாதார் தமக்குள ஆறுதல் சொல்வதும் ஒன்றுமையாய்
இலாதா ரிடத்தே இணக்கங்கள் ஏற்றிடச் செய்வதுவும்
இலாதார்க் கிரங்கும் இறைவழி பற்றி இயங்கினரே. 185

கஃபாஷின் ஆழிவும் புதுப்பொலிவும்

பெருவெள்ளாம் ஒன்றால் பிளவுண்ட க.பாச் சுவர்களெல்லாம்
உருக்குலைந் திட்டன. ஒன்றா ரெவரும் உவந்ததனை
மெருகிட வல்லோன் முதற்பதி அ.து எனும்பயத்தால்
உருவிலான் அ.தை முழுமையாய் நீர்கொண் டழித்தனனே. 186

இறைபுறத் தாலே இடிந்திட ஆங்குளோர் தத்தமது
திற்மையைக் காட்டக் குலங்குல மாகவே கூடியதை
மறுமுறை ஆக்க முனைந்தனர் வேலையின் மும்முரத்தால்
பொறாமையும் பூசலும் பொங்கிய தாமவர் மத்தியிலே. 187

சுவர்க்கத்துக் கல்லின் உருவினில் வந்ததோர் சச்சரவு
எவரதை ஏற்ற இடத்தினில் வைப்ப தெனும்படியாய்
கவுரவும் நோக்கினர் கல்லினை வைக்கும் கருமமதில்
நவவினை முற்றும் நின்றது பாதியில் நோற்பற்றே. 188

வேகமாய்ச் சென்றவல் வேலைகள் முற்றும் வெறுமையுற
பாகமோர் பாகமாய்ப் பாதியில் நிற்கப் பணிதொடரும்
தாகமோ நெஞ்சிற் தவித்திட்ட போதும் குலப்பெருமை
மோகம் முதலென வாகினார் மக்கா நகர்பதியோர். 189

திருநாச்சாமி

சுவர்க்கத்துக் கல்லாம் “ஹஜரூலஸ் வத்” முன் தரித்திருந்த
சுவரினில் யார்குலம் சேர்ப்பது என்பதே சிக்கலுக்கு
அவர்கொண்ட காரணம் ஆகும் வழியெது தீர்ப்பதற்கு
எவர்நல் முடிவு இயற்றுவார் என்றுமே ஏங்கினாரே. 190

பிரச்சினை முற்றிப் பகைவெடித் தன்னார் பிறிதொருவர்
சிரங்களை யாம்நிலை தோன்றிட ஆங்கிருந் தோரமுதியார்
பொருந்தும் முடிவு புகன்றிட்டார் பற்றும் படியமைக்க
கருத்தினில் கொண்டார் குலப்பகை தோன்றாக் கருத்ததுவே. 191

காலையில் யார்முதல் கஃபா நுழைவரோ அன்னவரே
சாலப் பொருந்துவார் தீர்க்க முடிவொன்று சொல்லுதற்கே
சாலுமென் றாகிடில் செய்குவீர் என்பதென் தீர்பதென்றார்
வேலொடு வாள்பிற விஸ்லொடு அம்பும் விடைபெறவே. 192

காரிருள் குழக் கதிரவன் தோன்றக் கருதுமுன்னே
ஒருங் பள்ளியி னுள்ளுழைந் தேசெலப் பற்பலரும்
தேருவார் யாரெனத் தோன்றிடாப் போழ்ந்தும் தனித்தொருவர்
யாரெவர் தாமெனத் தேர்ந்திடச் சென்றார் தெரிந்தனரே. 193

“அல்அமீன்” “அல்அமீன்” “அல்அமீன்” என்றனர் ஆங்குசென்றோர்
நல்லதாம் என்றார் நலம்விளைந் தேந்கும் நிலைமைவரும்
சொல்லுஞ் செயலும் சிறந்தநற் தூயவர் தம்வரவால்
நல்லதோர் தீர்ப்பு நமக்களிப் பாரென நம்பினரே. 194

என்ன பிரச்சினை என்று அறியா முஹம்மதர்முன்
என்னவென் றாய்ந்திட எண்ணினார் அன்னார் எடுத்தியம்ப
பின்னமேன் இ.து பிரச்சினைக் காகா பரிந்துரைப்பேன்
சொன்னவா றியற்றிடில் சொல்லுக என்றனர் தூயவர்க்கே. 195

தோள்த்துணி தன்னைத் தரைவிரித் தார்பின் தரைகுனிந்தே
மீழவைத் திடுங்கல் மலர்கரம் பற்றினார் முற்றுமாங்கே
சூழ்ந்திருந் தோர்விழி செய்வதென் நேயேறி யாதிருக்க
மீழவைத் தார்துணி மத்தியில் பின்வாய் மொழிதலுற்றார். 196

திருநாச்சாமி

பற்றுக ஒவ்வோர் பிரிவின் தலைவரும் பின்னுயர்த்திப்
பற்றுக என்றார் பதித்திடுங் கல்கொள் புறம்வரையும்
ஒந்றுமை கொண்டார் உயர்த்தினார் கல்லை உரியஇடம்
பெற்றிடச் செய்தார் பெரும்பழி நீக்கினார் புண்ணியரே. 197

குலப்பகை கோத்திரக் கேடாங்கு கொண்டே குருதிமழை
நிலத்தினை நாடுமுன் நாடிய நற்பயன் நல்லநிலைன்
பலத்தினால் ஆனது வெய்யவன் கண்ட பனித்துளிபோல்
நிலத்தினில் மாறா நினைவினில் நின்ற நிகழ்விதுவே. 198

உநவ வழிபாட்டின் உறைஷ்டம்

(வேறு)

தனித்தோர் இறையைத் துதிக்க எழுப்பிய திருத்தலத்தில்
தனித்தனி யொவ்வொரு நாளுந் துதித்திடத் தெய்வமென
தனித்தனி யாயொரு சிலையினை வைத்தனர் திருக்க.பா
தனித்ததே சிலைகளால் சிலையிலாத் திக்கறத் தீச்செயலே. 199

வருடங்கள் தோறுமாங்கு ஒன்றுவர் வழிபடக் கற்சிலைகள்
தரும்பெரும் பாக்கியம் தீயநோய் மனப்பினி அகற்றுமென்றே
கருதினர் கற்பனைக் கடவுள்கள் தாம்தமைக் காக்குமென்றே
கருதினார் உருவிலான் காப்பவன் எனுமுண்மை கொண்டிடாரே. 200

கூட்டத்துக் கோர்கல்லைத் தெய்வமாய்க் கொண்டனர் தத்தமது
நாட்டத்தை நிறைவேற்று வாமென நம்பியே நாட்டிவைத்தார்
போட்டிக்குப் போட்டியாய்ப் பெருகின சிலைகளும் சிலைவணங்கும்
கேட்டினைத் தம்வழி கொண்டவர் பவப்பெயர் கூறிடிலே. 201

முன்றுநா றோடாறு பத்தெனச் சிலைகளாம் க.பாவுள்ளே
மேன்முகட் டேயோரு பெருஞ்சிலை “ஹூபல்”என வீற்றுருக்கும்
மான்களைப் போலிரு பக்கமும் காவலாய் வேறிரண்டு
தோன்றிடில் சண்டைகள் சொல்வதவ் “ஹூபல்”தம் நாமமதே. 202

திருநக காசியம்

தூரத்தில் வாசகம் செய்பவர் தினந்தினம் கஃபாவின்பால்
வாரா திருப்பினும் வரித்தனர் தனித்தனி தத்தமக்கோர்
காரணங் கருதியே கல்லினை மரத்தினைக் கடவுளைக்
காரிய மாற்றினர் கருத்தினில் பொருத்தியே கீழ்நிலையே. 203

மக்கமா நகரன்றி மிகவண்டி யும்வெகு தொலைவினிலும்
இக்கொடும் பவம்மிகு மூடரின் செய்கைகள் இடம்பெயர்ந்தும்
மிக்கவே பரவியாங் குற்றவர் தாழுமே முழ்கினராம்
தக்கபேர் தோன்றினார் தீதிவை அழித்திடத் தெரிகிலாரே. 204

பெண்ணெனச் சிகவொன்று பிறந்திடிற் பிறந்தநாள் பிள்ளையினை
அன்னையாள் தவித்திடப் பிரித்ததை மண்ணிடை புதைத்திடுவார்
பெண்ணினை மனிதராய்ப் போற்றிடார் போகப் பொருளைனவே
எண்ணினார் எள்ளள வேநுமே இரக்கமி லாதவரே. 205

ஆங்கான ஞநுளி

குதொடு களவுபொய் குடிகாமம் கொலையெலாம் அன்னவர்க்கு
பாதக மென்றிலா தியற்றிடும் படியவர் நிலைத்தனரே
தீதெது நன்மைதா மெதுவெனத் தேறிடார் தீதிமைத்தார்.
ஏதறி வாமிவை எண்ணிட இவர்தமக் கிழிகுலரே. 206

சண்டையின் போதவர் சபதங்கள் செய்குவார் எதிரிதமின்
மண்டையோ டதனில்நான் மதுவுண்ணு வேணெனச் சூழுருரைப்பார்
கொண்டவச் சபதமும் கெடாதுளம் கொண்டொரு வாகுவரின்
கொன்றுயிர் போக்கியச் சபதமும் நீக்குவார் கொடியவரே. 207

போதையுட் படுவதோர் புனிதநற் செயலெனப் போற்றிடுவார்
போதையுட் படாதவர் பலனிலார் புவிக்கெனப் பரிகசிப்பார்
போதையுட் பட்டவர் பண்ணிடும் பவங்களோ பாவிகளின்
போதையுட் கட்டகண் பார்த்திடா பாவத்தின் பிறப்பிடமே. 208

திருநக காசியம்

முடப்ப முக்கத்தின் முழுமையும் அன்னவர் மனங்களிலே
கூடிக்கி டந்தன கொள்கையி லாதவ ராயிருந்தார்
ஆடுமா டொட்டகம் போலவர் வாழ்க்கையும் அமைந்திருப்ப
நாடோடி வாழ்க்கையும் கொண்டனர் பற்பலர் நலங்கெடவே. 209

உடற்பலன் கொண்டவன் ஓங்குவான் தன்கரம் ஊரடங்கும்
படித்தவன் பாமரன் பாலொரு பேதமும் இலையவர்க்குள்
அடுத்தவர்க்கு) உதவிடும் அழகிய பண்புமில் லாதவராம்
நடத்தைகள் ஒழுக்க நன்னெறி யற்றதாம் நாசகரே. 210

ஒருத்தியைப் பல்படப் புணருவார் பிறந்திடும் பிள்ளையினுக்
குரியவர் தந்தையார் என்பதைத் தாயே முடிவுசெய்வாள்
மருவிடப் புகலுவார் மற்றவர் தமைத்தம துடையவளை
மிருகமும் மனிதரும் மாற்றிலை யன்னவர் மனத்தினிலே 211

தந்தைகை விட்டபெண் தாயெனும் உணர்வில்லார் தாம்கொள்வார்
சொந்தவீர் பிறப்பினைச் சேர்த்தே மணவினை கொண்டிடுவார்
பந்தமீ தனைத்துமே பவமென எண்ணிடார் பேய்க்குணத்தார்.
புந்தியில் இவைகொளப் பாவியர் வாழ்புலம் புகன்றிடலே. 212

சிரியாகவ ஞாக்கிய வாணிபப் பயணம்

(வேறு)

அக்கால அரேபி யாவின் அதிபெரு வணிகப் பேருள்
மிக்கபேர் கொண்டி ருந்தார் மாதொரு விதவைப் பெண்ணார்
தக்கவோர் தலைவர் தம்மைத் தேடினார் திறமை மிக்கார்
எக்கணங் கிடைப்பார் என்றே எதிர்பார்த்தே காத்தி ருந்தார். 213

பெருந்திருக் கொண்டி ருந்த பெருமாட்டி கதீஜா ஓர்நாள்
பொருத்தமாய் ஒருவர் ஆங்கு பண்புடைத் தோராய் நேர்மைத்
திருவென இருப்ப தாகச் சொல்லிட அறிந்தார் தம்பால்
வரும்படி அழைத்துக் கொள்ள விரும்பினார் விபரம் கேட்டார். 214

திருநகர் காசியம்

சொல்லினில் நேர்மை தான்செய் தொழிலினில் பொறுப்பு வணிக வல்லமை கொண்டார் நம்பி வேண்டுவ தளிக்க வல்லார் “அல்அமீன்” என்று நாடே அழைத்திடும் பேர்மு ஹும்மத் எல்லோர்க்கும் நல்லார் மேன்மைக்கு (கு) இலக்கண மாவார் என்றார். 215

சொன்னவை அனைத்தும் தம்மின் செவிவழி புக்கச் சிந்தை சொன்னதப் பேரே மிக்கச் சிறந்தவர் எனவாம் ஒப்பும் சென்றவர் தம்மை மிக்க தாழ்மையாய் அழைப்பீர் என்றே தன்பணி யாள ருக்கு சொல்லிட அவருஞ் சென்றார். 216

“தூய்மையாம் பெண்டிர்” என்னுந் தொனிப்படு நாமங் கொண்ட “தாஹிரா” என்னுஞ் செல்வச் சீமாட்டி கதீஜா தானப் பேர்பெறு குலத்து தித்த பெருமாட்டி அழைப்பை ஏற்று “நார்” எனும் ஒளிப்பி எம்பாய் நாயகர் அவர்முன் நின்றார். 217

தோற்றுத்தின் சீர்மை கண்ணில் தோன்றிடு வசீக ரம்மும் போற்றுதற் குரிய வாறு பேசிடும் இனிய பேச்சும் சாற்றிடில் எனக்கு வேண்டும் தொழில்வழித் தலைமை தாங்க ஏற்றவ ரிவரே என்றே எண்ணிட்ட கதீஜா சொல்லார். 218

வருங்காலம் என்ற னுக்கு வணிகநற் றுணையாய் நீங்கள் சிரியாநன் நகர்பாற் சென்று செயற்பட லாமோ மாற்றார் தருந்தொகைக் கதிகம் மேலாய் தரவெனனால் ஊதி பத்தைத் தரவியன் றிடுமே உங்கள் சம்மதம் வேண்டு மென்றே. 219

சரியென உடனாங் கொப்பல் சரியல வென்றே தம்மின் பெரியதந் தைதம் மோடு பேசிநான் முடிவு செய்து உரியநாற் பதிலு ரைப்பேன் ஒப்புக என்றே கூறிப் பிரிந்தனர் முஹம்மத் அன்னை பார்வைவிட டகன்றிட் டாரே. 220

நடந்தவை அனைத்துந் தந்தை நேர்முகங் கண்டு பேச அடைந்தனர் மகிழ்வு வெற்றி அடைந்திட வாழ்த்துஞ் சொன்னார். முடிந்தவா(று) அன்னார் தம்மின் வாணிபந் தனையு யாச்சி அடைந்திடச் செய்வீர் மேன்மை அறிவுரை பதிலாக கிற்றே. 221

திருநகர் காசியம்

விடைபெற்றுத் தந்தை யாரின் வார்த்தைகள் சிரமேற் கொண்டு அடைந்தனர் கதீஜா இல்லம் ஆங்கவர் விருப்பங் சொன்னார் தொடர்ந்தன பணிகள் செல்லச் சேர்த்தனர் பொருட்கள் முற்று அடைந்திடச் சிரியா நோக்கி அசைந்தது வணிகச் செல்வம் 222

மக்காவில் விளைந்த மிக்க விலையுயர் பேரீந் தண்டைப் பக்கத்து வட்டா ரத்து பழங்களும் பிறவுங் கூட்டி தக்கதோர் துணையாய்ச் கூடச் செலவைத்தர் “மைச ரா”வை முக்கிய தேவை எல்லாம் முஹம்மதர்க் களிக்க வென்றே. 223

மாதங்கள் இரண்டு மூன்று மறைந்தோடி னாலும் எந்தச் சேதியும் வராதி ருக்கச் சிரியாவின் திக்கை நோக்கும் வீதியில் தினமும் தம்மின் விழிபதித் திருந்தார் ஆங்கு யாதுதா னுற்ற தென்றே அறியாது கதீஜா நின்றார். 224

நாட்களங் கடக்கச் சுற்று நெஞ்சினிற் கவல டைந்தார் வாட்டிய துள்ளாம் சென்றோர் வரவெண்ணிக் காத்தி ருக்க கூட்டமொன் ஞோர்நாள் அந்தக் கானக வழியில் கண்டார் வாட்டமும் அகன்றார் தம்மின் வணிகர்தாம் அதுவென் றாமே. 225

வந்தனர் ஓட்ட கைகள் வரிசையாய் வணிக ரோடே வந்தனர் முஹம்மத் முன்னால் வாசலில் இறங்கி நின்றார் சுந்தரர் கண்டு கண்கள் சிரித்தன வாழ்த்துக் கூறி வந்திட அழைத்தார் உள்ளே வாஞ்சையோ டவரும் வந்தார். 226

களைப்புற்று வந்த பேரைக் கனிவொடு உபச ரித்துக் களைப்பாறி உணவுங் கொள்ளக் கூறிய பின்னர் ஆறி அழைத்தனர் “மைச ரா”வை அவரொடு முஹம்மத் வந்தார் விளித்தனர் அனைத்தும் அற்றை வாணிபம் பற்றி யாமே 227

விழ்றவை பெற்ற லாபம் வாங்கிய பொருட்கள் மற்றும் உற்றுதம் செலவீ னங்கள் ஓன்றிய கையி ருப்பு முற்றுமே விளங்கச் சொன்னார் முஹம்மதர் கதீஜா கேட்டார் கற்றிலார் என்ற போழ்தும் கணக்கினிற் பிச்கில் லாதே. 228

திருநக காச்சியம்

வார்த்தைக்கு வார்த்தை அன்னார் விபரித்த வாகு தன்னைப் பார்த்திருந் தார்கள் கேள்விப் புனலொன்ற விழிகள் பூக்க கோத்தபா வரிகள் போல குரலினில் இனிமை கொஞ்சும் நேர்த்தியாம் பேச்சு தேனில் நனைந்தவா நிருந்த தன்றோ. 229

அறிந்துவைத் திருந்த வாறு அலவிவர் அதற்கும் மேலாம் நிறைந்தபே ரறிவும் தம்மை நம்பிய பேர்க்குச் சற்றுங் குறைவிலா வாறு லாபங் கொணருநன் நோக்குங் கொண்டார் இறைதந்த பரிசாம் இந்த இளவலென் நெண்ண லுற்றார். 230

தன்பணி முடிந்த தெண்ணித் தரித்திரார் ஆங்கி ருந்தே சென்றிட விடையுங் கொண்டார் துணைசென்ற மைஸ ராவும் சென்றிலர் பிராட்டி யோடு சிறுபொழு தவ்வன் தங்கி சென்றநாள் முதற்கொண் டன்று தொடர்ந்தவை அனைத்துங் கூற 231

கண்கண்ட தில்லை இந்தக் கண்ணியர் போல மாந்தர் பண்டங்கள் அனைத்தும் விற்றுப் புதியவை அறிந்து வாங்கி வென்றார் முற்றும் இந்த வாணிபந் தன்னில் லாபம் கொண்டிடக் கார ஸ்ராந் குணத்தினிற் குன்றாம் என்றார் 232

செவிகொண்ட அனைத்தும் அன்னார் கேள்வியோ டொன்றில் லாதே கவிந்தது மனத்துள் ஆழங் கொண்டுமே முஹம்மத் மீது கவிந்ததோர் விறுப்பும் நெஞ்சுக்க காதலாய்க் கனிவுங் கொள்ள குவிந்தன இமைகள் வெள்கிக் கோமகன் நினைவி னாலே. 233

சிறுமணம்

முன்னரீர் திரும ணங்கள் முடித்திருந் தாரே முன்று கண்ணனை மக்க ளன்னார் கணவரின் வழியி ருந்தும் பின்னரோர் மணங்செய் கின்ற பற்றிலா திருந்தார் முஹம்மத் அன்னலார் வருகை அன்னார் அகத்தினை மாற்றிற் றன்றோ 234

திருநக காச்சியம்

தன்தொழிற் துணையாய்த் தேர்ந்த திருமகன் சீர்மை கண்டு தன்வாழ்வின் துணையாய் ஏற்கும் திருவுளங் கொண்டார் நாச்சி தன்னிலும் வயது குன்றித் தானவர் இருந்தா ரென்னும் உண்மையும் அறிவார் ஓந்தும் உளம்பறி கொண்டிட் டாரே. 235

சிந்தித்தார் பலநாள் ஏது செய்வதென் நெண்ணித் தம்மின் சொந்தமென் றாக்க யார்தான் துணைசெய்வார் எனவும் தேரார் வெந்துளங் சோந்தார் உள்ள விருப்பினை அறியச் செய்யும் மந்திரங் சொல்வா ரற்றே மனக்கவல் காண்டா ரந்தோ 236

இறுதியில் தனக்கு வந்த ஏவல்செய் பெண்ணின் மூலம் பெறவிளைந் தாரே அன்னார் பிரியத்தை அறிந்து கொள்ள முறையாக அப்பெண் மூலம் முஹம்மதர் தமக்குத் தாது அறியவென் நனுப்பி வைத்தார் அவள்தாங்கிச் சென்றிட் டாளே. 237

கேட்டதும் சேதி என்ன கூறுவ தென்றே தோண மாட்டாதே அதிர்ந்து நின்றார் முதன்முறை அனுப வத்தால் காட்டாதின் முகத்தில் பாவம் காருண்யர் உரைப்பர் என்றன் வீட்டாரைக் கேட்டே நாளோர் விடைதர முடிய மென்றே. 238

பெருந்திருக் கொண்ட அந்தப் பெருமாட்டி என்றன் மீது விருப்புற்றார் என்ற தான விடயத்தைப் பெரிய தந்தை கருத்தினில் ஏற்ப ராமோ கூறுவ தெவ்வா நென்றே சிரத்தினிற் பொருத்தி ஆய்ந்தார் செய்வதென் றறிகி லாரே. 239

சேர்ந்ததோர் தருணம் தந்தை தனித்தொரு புறத்தி ருக்க வார்த்தைகள் கோத்து மெல்ல மொழிந்தனர் நடந்த தெல்லாம் மூத்தவர் வயதில் என்ற மட்டிலுந் தானே யன்றி சேர்த்துடன் வாழ முற்றுங் சிறந்தவர் என்றார் தந்தை. 240

ஏற்றனர் பெரிய தந்தை எனுஞ்சேதி தாது மூலம் ஏற்றனர் கதீஜா என்றும் ஏற்றிடா மகிழ்வு கொண்டார் போற்றுதற் குரிய பேர்கை பற்றிடும் நாளை எண்ணித் தோற்றுத்தில் இளமை புக்கார் தனித்துளம் பூரித் தாரே. 241

திருநகர் காசியல்

ஊரவர் ஒன்று கூட உறவினர் சுற்றங்கு சேர
பேரரு ஸாளன் பேரால் புனிதவத் திரும ணத்தைப்
பூரண “மஹராய்” திர்வூம் பத்தைந்து நூறு தந்தே
சீபெற அடுதா லிப்பும் செய்துவைத் தின்பங் கண்டார். 242

திருமண நாளின்போது சேர்ந்தபேர் அனைத்தி னர்க்கும்
திருமண விருந்த ஸித்துச் சுகித்தனர் வந்தி ருந்தோர்
ஒருமனங் கொண்டு வாழ உவந்துவாழ்த் துரைத்து மீண்டார்
கருணையின் கடலாம் வல்லோன் கிருபைசெய் தருளி னானே. 243

செல்வத்தில் திளைத்தி ருந்த சீமாட்டி சிறிதுஞ் செல்வம்
இல்லாத பேரைத் தங்கை இணைந்தபின் தனது செல்வம்
எல்லாமே அவர்க்குஞ் சொந்தம் என்னுமால் கைய ஸித்தார்
வல்லவன் வகுத்த வாறாம் வள்ளலெம் முஹம்ம தர்க்கே. 244

இல்லற வாழ்வில் எல்லா இன்பமும் ஒன்று சேர
நல்லற மியற்றி னார்கள் நாயகி யோடு முஹம்மத்
செல்வம்வந் துற்ற பொழ்தும் சிறிதெனும் வாழ்வில் மாற்றும்
இல்லாது வாழ்ந்தார் வாழ்வின் இலக்கணம் பேணிக் காத்தார். 245

திருமண வாழ்வின் பேறாய்த் தோன்றினர் அறுவர் மக்கள்
இருவர் ஆண் ஒருவர் “காஸிம்” மற்றவர் “அப்துல் லாஹுவாம்”
இருவரும் இளமைக் கால இகவாழ்வை நீத்து வல்லோன்
திருவளம் போன்றே அன்னான் திருத்தலங் சேர்ந்தா ரந்தோ. 246

பெண் மக்கள் ‘ஸைனப்’ ‘ருகையா’ ‘பாத்திமா’ ‘உம்மு குல்தும்’
மண்ணினில் நெடிது காலம் வாழ்ந்திடும் பேறு கொண்டார்
தன்னீர்த் கொழுந்தா மென்று தந்தையால் போற்றப் பட்ட
அன்னையார் பாத்தி மாவை அலிரலி கரங்கொண் டாரே. 247

திருநகர் காசியல்

நாற்பது வயசில் நாடுடைக் கோம்

(வேறு)

தீதெது வள்ளாதோ வத்தனை தீதையும்
தீதென அறிந்துமே செய்தனர் தகவிலார்
மேதினி வாழ்வுவே நோன்றிலை என்றவர்
சோதனைக் கஞ்சிடார் செய்பவம் கொள்ளலேயே 248

போகப் பொருளெனப் பெண்டிரைக் கொண்டனர்
போகப் பொருளெனப் பெண்டிரும் எண்ணினார்
தேகச் சுகமிரு பாலரும் வேண்டினார்
மோகமே வாழ்வென மதியிலார் பற்றினார் 249

தாக சாந்தியாய் ஆயின மதுவகை
தாக மேற்படு முன்னதைத் தீாத்தனர்
பாகு போலவர்க் காமிதீர் பாலரும்
பாகு பாடறப் பருகியே தினைத்தனர். 250

குது வீதிகள் தோறும் நடந்தன
ஏது வாயினும் ஏற்றவர் ஆடுவார்
நீதி இலைத்தடை நோற்றிட அன்னவர்
வேத மும்மதை விலக்கிட வில்லையே 251

கொள்ளள இடுவதும் களவுகள் செய்வதும்
கொள்ளள ஆசைக்கு உவந்த செயல்களாம்
தெள்ள அறியவர் தகாத்து வென்றுமே.
உள்ளத் திருத்திடார் உவந்துமே செய்குவார். 252

பொய்ய ரைசெயப் பக்குவ மானவர்
பொய்யைப் பொய்யினால் பொய்ய தாக்குவார்
பெய்யும் மழைபிழை யாகுமே அன்னவர்
பெய்யும் பொய்யதால் புகலல் ஆகுமோ. 253

வாக்க ஸிப்பது வெற்று வாய்ப்பதம் வாக்கு மாறுதல் வழிவழி யானது நோக்கு பிறரை மாற்றுத் லாதலால் வாக்க ஸிக்கவாய் கூசிடார் தாமரோ.	254
கொலைவெ றிக்கவர் காவலர் யாரையும் கொலைக்கு வப்பரே கடுகள வாயினும் விலைக்கு வாங்குவர் வேற்றவர் இன்னுயிர் சிலைக்குத் தெய்வத் திருமுறை செய்குபேர்	255
சாலை யோரமீவ் வேளையுஞ் சேருவார் வேலை யற்றபேர் வம்பளப் பார்களே காலை மால்லயென் றன்னவர்க் கில்லையே ஆலை வாய்படும் அன்னவர் வாய்களோ	256
கூடி நின்றுபல் லோர்குரல் செய்திட ஆடி மகிழுவர் ஆங்குடன் பெண்களும் கூடி யுடனவ ரோடுமே சேர்ந்திடச் சோடி சேருமே செயலிலி வாமரோ	257
கட்ட விழ்ந்த கடாக்களாம் காளையர் இட்டம் போலவர் ஏதேதுஞ் செய்யலாம் தட்டி வினவிடு தாதையும் அவ்வழி கெட்ட மீந்திட்டில் கேட்பவ ரில்லையே	258
வீட் டங்கி:டு வனிதையர் வீதியில் கூடு விட்டகல் கிளிகளை ஓப்பரே தேடு வாரிலைத் தாய்வழி ய.:ததால் நாடு நிலைகெடு நிலைக்கெவர் பழியரோ.	259

நீட்சிக் குவம்

(வேறு)

நாடு சீர்கெட நடப்பவை நடந்திட நெடுநாள் தேடு வார்தனைத் தோற்றிய தாரென முஹம்மத் நாடு வார்தனி நிஷ்ட்டையில் நிலைத்திடத் தலமும் காட டர்ந்தவேர் குகைதனைத் தேர்ந்தார் செலவே	260
---	-----

உச்சி மலையினில் உறைந்தக் குகை“ஹிரா” வாங்கே அச்ச மற்றனர் எவர்தானும் அனுகார் எனவாம் அட்ச ரம்அநி யாதவர் ஆதியின் நினைவால் பட்ச மற்றனர் பொருந்தும்: தாமென முஹம்மத்	261
--	-----

யாரு மேவரார் ஏற்றநந் குகையென விருப்பத் தேரு வாரது தோதது தானெனத் தெளிவாய்ப் பார்பிற படைத்தாள் பண்ணவன் பாற்புலன் பதித்தே சீர்பெறு தவமேற் கொண்டிட வாமெனத் தேர்ந்தார்.	262
---	-----

தனித்தே பலநாள் தொடர்ந்தும் பலநாள் தனியோன் மனத்தில் இருப்ப மற்றொரு எண்ணமும் முளையா நினைப்பில் நிலைத்தார் நிமலன் நல்லருள் நல்கும் கணத்தை ஏற்றிடக் கண்துயில் மறந்தார் கருத்தாய்.	263
--	-----

கண்ணென் றேதங் கணவரைக் கதீஜா கருதி விண்ணேனன் பாலவர் வேண்டுதல் அறிந்தே விரும்பி உண்ண உணவும் உதவுவ வனைத்தும் உதவி மண்ணே உய்த்திட வாய்த்தவர் தமக்கென வரித்தார்.	264
--	-----

(வேறு)

வாரங்க ளொன்றி மாத மாகிச் சீராக மாதங்கள் சிலவு மேகி தேராத புதிராகத் தினமும் ஏங்கி ஆராத ணைதொடர்ந் திருந்தா ராங்கே	265
--	-----

ஊராள்கள் அறிகிலார் உண்மை தேரார்
காரணர் காரியக் கருத்தில் உய்த்தார்
பாரான் வோன்திருக் கிருபை வேண்டிச்
சீராளர் முஹம்மத் தனித்தி ருந்தார்.

266

யாரோடும் எ.தெனும் இயம்பார் சேர்ந்தே
நீரோடு ஊனுமொன் றாத பேராய்
வேரோடு சாய்ந்தவோர் மரமா மன்ன
தீராத சோகத்தே திளைத்தி ருப்பார்

267

வணங்கவென் நோருவனே வேறாம் இல்லை
வணங்குவென் அவன்றி வேற்றை யன்றே
இணங்கியே எனக்கவன் அருள் பாலிப்பான்
சணங்கிடு போழ்திலும் தனக்கென் பாரே.

268

தன்னை வருத்திடு தவத்தால் முஹம்மத்
தன்னுரு தன்னையும் இழந்தார் மாறாய்
முன்னமி ருந்தநல் லுடலம் நீங்க
அன்னவர் உருமாறிப் போனா ரந்தோ

269

கனிவில் கண்ட உருவம்

(வேறு)

ஓடியது காலம் ஓர்நாள் உறக்கத்தில் இருக்கும் வேளை
நாடியோர் உருவந் தம்முன் நிற்பது கண்டார் கண்கள்
மூடிய நிலையில் அன்னார் முகங்காண மாட்டா தோராய்
வாடனார் உள்ளம் யாராம் வந்ததென் ஞேஷ்க லானார்.

270

வான்புமி இரண்டி னுக்கும் விரவிய தேகம் கண்ணால்
காண்பதற் கியலா வாகாய்க் கொண்டவோர் ஒளிப்பி ளம்பு
வான்தாத ராமோ அன்றி விண்ணவன் “ஜின்னோ” என்றே
தோன்றிடா(து) அமைதி யற்றே துன்பத்திற் திளைக்க லானார்.

271

பற்பல நாட்கள் அந்தப் பேருருத் தோன்றி
நிற்பதும் மறைந்தே தம்மை நினைவிழந் திடவுஞ் செய்ய
கற்பனை என்றும் இல்லைக் காண்பது உண்மை என்றே
பற்பல வாறு எண்ணிப் பரிதவித் திடவு மானார்.

272

நடந்தவை அனைத்துஞ் சொல்ல நினைந்திட்ட போழ்தும் யாரும்
உடன்பட மாட்டார் பொய்யென் றுரைப்பரோ எனவும் அஞ்சி
கடத்தினார் காலந் தன்னைக் கூறாது மறைக்க லானார்
அடுத்தடுத் தின்னுந் தோன்ற அன்னைபால் கூறிற் றாரே.

273

கொள்ளங்கள் அமைதி அச்சங் கொளவேண்டாம் புதுமை உங்கள்
உள்ளத்திற் கொண்ட ஜயம் ஓர்ந்திடில் கண்ட(து) ஏக
வள்ளலாம் இறைவன் பாங்கில் வந்தவோர் தூத ராகும்
எள்ளலவேனும் “ஜின்னாய் இருவப்பரேன் றேண்ணல் வேண்டாம்.

274

ஆறுதல் வார்த்தை கூறி அன்னையார் கதீஜா தேற்ற
தேறுதல் அடைந்தார் உள்ளத் தெம்புமே கொண்டார் முஹம்மத்
கூறுவார் ஒருநாள் உங்கள் கண்களில் காட்சி கொள்ளும்
“நூர்”தனை யார்நான் என்றே நாட்டுவார் அமைக என்றே.

275

ஏனி பிறந்தசூ

என்றும்போல் அன்றும் ஓர்நாள் ஏகனை மனத்தி ருத்திக்
கொண்டுகண் மூடி முஹம்மத் கடுந்தவ மியற்றுங் காலை
விண்டலம் ஓடிந்து வீழும் வீறுகொள் ஓசை யொன்று
அண்டையில் கேட்க அஞ்சி அகலக்கண் திறக்க லானார்.

276

செவிப்பறை வெடித்துத் தம்மின் செவிகஞங் குருடாயப் போக
அவித்ததென் விழிகள் பார்வை அற்றறுந் திட்ட வாறாம்
புவிப்பெருஞ் சோதி வெய்யோன் தன்னொளி அடக்கு மென்ன
கவிந்ததோர் ஒளியின் வெள்ளம் குகையினுட் காய்ந்த தன்றோ

277

திருநகர் காசியம்

பேரோளிப் பிளம்பாய் ஆங்கு பார்த்தவவ் வருவே முன்னர்
பேரோளிப் பிளம்பாய்த் தோன்றிப் பன்முறை அச்சங் கொள்ளக்
காரண மான தென்று கண்டனர் முஹம்மத் அந்தப்
பேரோளி “ஜிப்ரீல்” என்னும் பேருண்மை அறிந்தி டாரே. 278

அச்சத்தால் உடல் மெல்லாம் ஆடின வியர்வை கோத்து
உச்சிகால் உடலங்கு சிந்தி உடைநனைத் தோட அன்னார்
பச்சிளம் பிள்ளை யொக்கப் பார்த்தகண் பார்த்த வாரே
நிச்சயம் அந்றே நின்றார் நிற்பதார் எனத்தோ ணாரே. 279

வானுயர் ஒளிப்பி ளம்பாம் வானோர்கோன் ஜிப்ரீல் கண்டு
சாணை உடல்கு றுக்கிச் சக்தியற் றிருக்கும் வேளை
தானேமுன் பேச லானார் தனியவன் அனுப்பி வைத்த
வானவர் “வஹி”கொ ணர்ந்தே வழங்குவோர் விளங்கும் வாரே. 280

“ஒதுவீ ராக” என்றே ஒதிடப் பணித்தார் முஹம்மத்
“ஒதிட அறியேன்” என்றார் ஒரெழுத் தறியா நாதர்
“ஒதுவீர்” என்றார் பின்னும் உடலனைத் திட்ட பின்னே
“ஒதநான் அறியேன்” என்றார் ஒதிட மாட்டா ராக. 281

மீண்டுமோர் முறையுங் ஜிப்ரீல் மார்போடு அணைத்தார் சொல்வார்
“ஆண்டவன் நாமத் தாலே ஒதுவீ ராக” வென்றே
தோன்றிடா தெதுவும் முஹம்மத் கூறுவார் எதனைத் தான்நான்
வேண்டுவ வாறு ஒத வேண்டுமென் றியம்பச் சொல்வார். 282

“ஒதுவீ ராக எல்லாம் உருவாக்கி வைத்தோன் பேரால்
ஒதுவீ ராக மனுவை உதிர்த்தி லிருந்து செய்தோன்
ஒதுவீ ராக எழுத எழுதுகோல் கொண்டு சொன்னோன்
ஒதுவீ ராக அறியா அணைத்தையுங் கற்றுத் தந்தோன்” 283

ஒன்றுமே அறியேன் என்று உரைத்தவர் செவியுள் வாங்கிக்
கொண்டவை அணைத்தும் நெஞ்சள் கடிதினில் ஊன்றி ஜிப்ரீல்
சொன்னவா றொப்பு வித்தார் செவிகொண்டார் வானோன் தூதர்
அந்நிலை தம்முள் தோன்றும் அதிசய மாற்றந் தேர்ந்தார். 284

திருநகர் காசியம்

படைத்தானும் இறைவன் பேரால் பேருள் உடலம் பாய
அடைந்தன் தெம்பு முஹம்மத் அச்சமுந் தீந்தார் முன்னே
இருட்குகை போன்றி ருந்த இதயமும் ஒளியால் விஞ்சும்
அருட்கொடை யுனர்ந்தார் காணார் ஆங்குமுன் நின்ற பேரை 285

தேடினார் தன்முன் நின்ற தேசுடைப் பேரை எங்கும்
ஒடினார் மீண்டுங் காணும் உந்தலால் கண்டா ரில்லை
வாடியே உள்ளங்கு சோர வந்துற்ற நிகழ்வால் யாரும்
ஈடலான் நாமந் தன்னை எண்ணிவாய் பூத்தா ரண்டோ 286

புதியதோர் அனுப வத்தால் புலனைந்தும் அடங்கி நேர்ந்த
கதியென்ன வாமி.: தென்றே கலங்கிய வாறி ருந்து
மதிதெளிந் தெழுந்த காலை மின்னொளி பாய்ச்சி வெய்யோன்
புதியவ ணாகத் தோன்றிப் பணிகொள்ள மேலை முந்தான். 287

விடந்ததும் வீடு நோக்கி விரைந்தன் நபிகள் நாதர்
கடுங்குளிர் காலம் போன்றே குலுங்கினார் குறுகி நின்றார்
திடமறக் காலி ரண்டுந் துவண்டன நிலைத்து நிற்க
முடந்திடா வாறு வீட்டின் முன்வாசல் தட்டி ணாரே. 288

தட்டிய கதவின் ஒசை செவிகொண்ட கதீஜா அன்னை
தட்டிய தாரோ வென்று தேர்ந்திடத் தாழ கற்றக்
கட்டிய கணவன் தன்முன் கொண்டவக் கோலங் கண்டே
சட்டெனத் தன்கை தாங்கிச் சென்றனர் இல்லார் ணாமே. 289

“போர்த்துங்கள் என்னை நன்றாயப் போர்த்துங்கள்” என்றவாறே
ஆர்த்திடப் பணித்தார் போர்வை அடங்கிடாக் குளிர்கண் டோராய்
போர்த்தினார் அன்னை அண்டிப் பதறிடும் உடலை தன்னில்
சேர்த்தனைத் தார்கள் என்ன சொல்லுங்கள் உடலுக் கென்றார் 290

ஏக்கமும் பயமும் ஒன்றி இருந்திட்ட போதுங் கண்ணில்
தேக்கிய ஒளியால் வண்ணைத் திருமுகம் புதுமை காட்டும்
வாக்கினில் பதித்த வார்த்தை வளத்தினால் ஞான வெள்ளாம்
தாக்கிய தாமோ நெஞ்சம் சுடர்கொண்டு துலங்கி வென்றே 291

நேர்ந்தவை என்ன வென்றே நபிகளார் தம்மை நோக்கி
பார்வையில் அதிர்ச்சி பொங்கப் பரிவொடு வினவச் சொல்வார்
பார்த்தேனப் பேரை என்னைப் பலமுறை தொடர்ந்து வந்து
சேர்த்தவர் அச்சம் நெஞ்சில் தோண்றிடச் செய்தோ ரெநான் 291

நடந்தவை அனைத்தும் முற்றாய் நீக்கமற் றுரைக்க அன்னை
ஒழிந்திட வேண்டாம் உள்ளம் உண்மையில் ஆங்கு வந்தர்
திடம்திறை பாலி ருந்து தங்களைக் காண வந்த
அடியவர் மலக்காம் என்றார் தூதரும் நம்பி னாரே 293

கண்ணயர்ந்து) இறைவன் தூதர் கடிதனில் துயில ணைக்க
என்னமுங் கொண்டார் அன்னை இவைபற்றி அறிய முற்றும்
முன்னைய மார்க்க மெல்லாம் மேட்டிமை யாயறிந்த
தன்முறைத் தமயன் றன்பால் சென்றிடத் தொடந்திட டாரே. 294

வேதங்கள் கற்று ஓர்ந்த “வரக்கா இபுனு நெளபல்”
தோதான் பேரி தற்கோர் சீரான விளக்கங் கூற
ஒதுவா ருண்மை ரூபம் ஒதுக்கியோர் வணங்க மாட்டார்
தீதிலை அவரி டத்தே சொல்லுதல் அனைத்தும் என்றே 295

சென்றனர் ஆங்க வர்பால் செப்பினார் அனைத்துங் கேட்டு
ஒன்றுமே உரைக்க மாட்டா(து) உனர்சியற் றிருந்தார் ஓர்கால்
முன்னைய வேதமான பைளின் பக்க மெல்லாம்
கண்முன்னே வருதல் கண்டார் கருத்தொன்றிப் பொருந்தி னாரே. 296

ஸ்ரீப்ராஹ்மீ நமியும் ஸிஂப்மாயீஸ் நமியும் செய்து பிரார்த்துகளை

ஙங்கள் இறைவனே
(என் சந்ததியினரான)
அவர்களிலிருந்தே
அவர்களில் ஒரு தூதரை
அனுப்புவாயாக
அவர்களுக்கு
அவர் உன்னுடைய
வசனங்களை ஓதிக்காண்பித்து
வேதத்தையும் ஞானத்தையும்
அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து
அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கியும்
வைப்பார்.

நிச்சயமாக நீயே
(யாவரையும்) மிகைத்தவன்
தீர்க்கமான
அறிவுடையவன்
என்று பிரார்த்தார்கள். (குர்ஆன் 2:129)

(வேறு)

எமதிறைவா அவர்களுக்கு உன்னு டைய
உயர்வேத வசனங்களை ஓதிக் காட்டி
உமதுமறை யோடுஞானங் கற்றுத் தந்து
ஒன்றிடத்தாய் மையவர்மேல் வைக்கத் தக்க
தம்மிடையே தமக்கென்று அவர்க் ஞள்ளோர்
தூதரைந் எழுந்தருளச் செய்வா யாக
உண்மையதாய் மிக்கவல்லோன் நீயே மிக்க
நுண்மதியுங் கொண்டவனாவாய் இருப்போ னாவாய் 297

கிழுதி நமி பற்றி சசா நமியின் முன்னறிவிச்சுல்

மர்யமுடைய மகன் சசா
(இஸ்ராயீலின் சந்ததிகளை நோக்கி)
இஸ்ராயீலின் சந்ததிகளே!
மெய்யாகவே நான் உங்களிடம்
அனுப்பப் பெற்ற
அல்லாஹ்-வுடைய ஒரு தூதன்
நான்
எனக்கு முன்னுள்ள
“தவ்ஹாத்”-தையும் உண்மைப்படுத்துகின்றேன்
எனக்குப் பின்னர்
“அஹ்மத்” என்னும் பெயர் கொண்ட
ஒரு தூதர்
வருவதைப் பற்றியும்
நான் (உங்களுக்கு)
நன்மாராயம் கூறுகின்றேன்
என்று கூறியதை
(நபியே! நீ அவர்களுக்கு)
ஞாபகமூட்டும்
(அவர் அறிவித்தவாறு அத்தூதர்)
தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன்
அவர்களிடம்
வந்த சமயத்தில்
இது
தெளிவான சூனியம் என்று
அவர்கள் கூறினார். (குர்ஆன் 61:6)

மர்யமுடைய மகன்சா இஸ்ரா யீலின்
முறைவந்த வழியினரை நோக்கிச் சொல்வார்
“மெய்யாய்நான் உங்களிடம் அனுப்பப் பெற்ற
முதலவனாம் அல்லாஹ்-வின் தூத னாவேன்

மெய்ப்படுத்து கின்றேன்நான் என்னில் முந்தும்
“தவ்ஹாத்”-தை எனக்குப்பின் “அஹ்மத்” என்னும்
துய்யோனின் தூதர்வருஞ் செய்தி யையும்
சொல்லியேநன் மாராயம் கூறுகி ன்றேன்” 298

“குவ்ஹி”, “குன்ஜீல்” நமி வருகை பற்றி

எவர் எழுத்தாற்றலற்ற (நம்)
தூதராகிய இந்த நபியைப்
பின்பற்றுகின் நார்களோ
அவர்கள்
தங்களிடமுள்ள தவ்ஹாத்திலும்
இனஜீலிலும்
இவரைப்பற்றி
எழுதப் பெற்றிருப்பதைக் காண்பார்கள்
(இத்தூதரே)
அவர்களை
நன்மையான காரியங்களைச்
(செய்யும்படி) ஏவி
பாவமான காரியத்திலிருந்து
அவர்களை விலக்குவார்
நல்லவைகளையே
அவர்களுக்கு ஆகுமாக்கி வைப்பார்
கெட்டவற்றை அவர்களுக்குத்
தடுத்துவிடுவார்
அன்றி
அவர்களுடைய பழுவை
அவர்களை விட்டுப் போக்கி
அவர்கள் மீதிருந்த
விலங்குகளையும்
(இறைவனுடைய கடினமான -
பல கட்டுகளையும் -

திருநகர் காசியல்

இறைவன் அனுமதி கொண்டு)
நீக்கிவிடுவார்
ஆகவே எவர்கள் அவரை
(மெய்யாகவே) விசுவாசித்து
அவர்கள்மீது அருளப்பெற்ற
ஒளிமிக்க
(இவ்வேதத்தைப்)
பின்பற்றுகின்றார்களோ
அவர்கள்தாம்
சித்தி பெற்றவர்கள் (குருஅடி 7:157)

எவரெழுத ஆற்றலற்ற எமது தூதர்
இந்நபியைப் பின்பற்று வாரோ அன்னார்
அவர்வசத்தில் உள்ள “தவ்ராத்” இன்ஜீல் தம்மில்
இவர்பற்றி எழுதியள்ள வற்றைக் காண்பார்
அவர்தம்மை நன்மையின்பால் ஏவிப் பாவத்து)
இருந்தவரை விலக்கிடுவார் நல்ல வற்றை
அவர்களுக்கு ஆகுமாக்கி வைப்பார் கேட்டை
அவர்களுக்குத் தடுத்துவர் வைப்பார் ராகும்.

299

அவர்தம்மின் பழுவையவர் விட்டுப் போக்கி
அவருறைந்த விலங்குகளை நீக்கி வைப்பார்
எவரவரை மெய்யாக விசுவா சித்து
அவர்தம்மைப் பலப்படுத்தி உதவி செய்து
அவர்மீது அருளப்பெற் றுள்ள தான்
ஒளிமிக்க இவ்வேதம் தனைப்பின் பற்றும்
அவர்கள்தான் சித்திபெற்றோர் (என்றே தவ்ராத்-
இன்ஜீலில் இறைவசனம் உண்ட தாமே)

300

(வேறு)

தெளிவுபெற் றுணர்ச்சி பொங்க சிலிர்த்துடல் துள்ள நெளபல்
களிப்படைந் துரைப்பார் வார்த்தை “குத்தாக்ஸ் குத்து’ஸ்” என்றே
வெளிப்படை “முசா” “சா” மாதவத் தூத ருக்கு
வழிபடு வேதத் தூதை வழங்கியோர் இவர்தா மென்றே.

301

திருநகர் காசியல்

இறுதியாய் உலகி னுக்கு இறைவன்பா விருந்து தோன்றும்
மறைதூதர் இவரே உங்கள் மணவாளர் முஹம்ம தேதான்
அறுதியிட் டுரைப்பேன் நீங்கள் ஜைமுங் கொள்ள லாகா
அறிந்திட உரைப்பீர் அன்னார் அறிவுக்கண் திறந்த தென்றார். 302

ஒடியே வீட் டைந்து உறங்கிடும் நபியை நோக்க
நாடினார் நபிக் ளாரின் நாயகி கத்ஜாப் பிராட்டி
வாடாத மலரா மன்ன முகத்தெளி வுற்ற பேராய்
மூடிய விழிகள் கண்டார் மனத்தினில் அமைதி கொண்டார் 303

சிறுபொழு தண்ண ளார்மேல் தண்விழி பதித்து நோக்கி
உறுமொரு மாற்றங் கண்டார் உடல்வியர்த் தசைதல் கண்டார்
மறுமுறை இறைவன் தூது மாநபி தமக்கு வந்த(து)
அறிகிலார் அன்னை தண்ண அண்டிடா திருக்கச் செய்தார். 304

(வேறு)

மீண்டுமின்ற தூதுவரத் தொடங்கிற(று) ஏகன்
முஹம்மதரை நபியாக ஏற்றஞ் செய்தான்
தூண்டினனே மக்களுக்குத் தனது வேதம்
தெரிந்தறியச் செய்கவென அவருங் செய்தார்
ஆண்டவனின் புறத்திருந்து அருள்வாக குகள்
அகமதரை வந்தடையும் ஜிப்ரீஸ் மூலம்
ஆண்டுத்து வந்திரு வாக்கி யங்கள்
அறைகூவ ளாகியது அதுபின் வாயே 305

போர்வையால்
போர்த்திக் கொண்டிருப்பவரே
எழுந்து நின்று
(மக்களுக்கு)
எச்சரிக்கை செய்யும்
உமது இறைவனைப்
பெருமைப் படுத்தும்
உம்முறைய உடைகளைத்

57

ஜின்னாவுங் ஷரித்தீன்

தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ளும்
தூய்மையற்றவற்றை
விட்டுத் தூரமாக்கிவிடும்
பிறருக்கு நன்றிசெய்துவிட்டு
பகரமாக

அவரிடமிருந்து
அதிகம்பெற எண்ணாதீர்
உன்னுடைய இறைவனுக்காக
இன்னல்களைப் பொறுத்திரும்

போர்வையினால் போர்த்தியுள்ள பேரே நீவீர்
பொதுமக்கள் தமைநோக்கி எச்ச ரிக்கை
கூறிவீர் உமதிரையைப் பெருமை செய்வீர்

கறையகற்றி உடைகளில்நீர் தூய்மை கொள்ளும்
தூரமாகி விடுந்தாய்மை அற்ற வற்றில்
செய்தநன்மை தமக்கதிகம் எதிர்பார்க் காதீர்
நீருங்கள் இறைவனுக்காய் இன்னல் தாங்கி
இரும்பொறுமை காத்திடுவீர் (என்ற வாயே) 306

யாரிடத்தில் எடுத்துரைப்பேன் என்னை யார்தான்
இறைதூதர் எனநம்பப் போவா ரென்றே
நீறுபுத்த நெருப்பாக நெஞ்சத் துள்ளே
நின்றதொரு வினாநபிகள் மனையாள் நோக்கிக்
கூறினரே வந்தஇறை வசனந் தன்னைக்
கத்ஜாரந் நாயகியார் கருத்திற் கொண்டார்
ஆறுதல்தான் கொள்வீர்கள் ஆண்ட வன்றுன்
அறுதிநபி எனவொப்பி னேன்நான் என்றார் 307

“வணக்கத்துக்குக் குரியவனாம் அல்லாஹ் அன்றி
வேறில்லை முஹம்மதவன் தூதர் என்றே
இணங்குகின்றேன்” எனஅன்னை இயம்பக் கேட்டு
இறைதூதர் பூரித்தார் இன்னும் யார்தான்

இணங்குவரோ எனைநபியாய் ஏற்க என்றே
எண்ணிமனம் ஏங்குகையில் எல்லாம் வல்லோன்
இணங்க வைப்பான் எதிர்காலம் உங்கள் கையில்
எனவுநுதி கொளப்புகள்றார் அன்னை யாரே.

308

தொடர்ந்தவர்கள் நபிகளாரை விளித்து நெளபல்
சொன்னவெல்லா விபரங்களும் எடுத்துச் சொன்னார்
அடுத்ததொருநாள் நெளபவினை கஃபா வின்கண்
அன்னலாருங் கண்ணுற்றார் நபியை நோக்கித்
தொடுத்தாரோர் கேள்விதனை நடந்த தெல்லாஞ்
சொல்லுங்கள் எனஅதற்கு நிகழ்ந்த வற்றை
எடுத்துரைக்க ஒவ்வொன்றாய்ச் செவிமடுத்தே
இருவிழியும் நீசொரிய நின்றிட் டாரே.

309

“எவன்கையில் என்றஞாயிர் உளதோ அந்த
ஏகனின்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்வேன் நீவீர்
அவன்பொருட்டால் அறுதித்திருத் தூத ராக
அனுப்பிவைக்கப் பட்டவரே அன்றி இல்லை
புவிஆுள்வோன் புறத்திருந்து தூது சொல்லும்
பேர் “ஜிப்ஸீ” எனும்வானோர் தலைவராகும்
கவலழிவீர் இவையனைத்தும் நான்முன் கற்ற
காவலனின் மறைகளிலே கற்று” தென்றார்.

310

“பொய்யரென்பர் பித்தரென்பர் புழுக் ரென்றும்
புகலுவரே மாந்தரும்பால் கோபங் கொண்டு
மெய்யாகத் துன்பங்கள் செய்வார் நாட்டை
மறந்தோடச் செய்வார்கள்” என்றும் “முந்நாள்
வையகத்தின் பேறாக இறைய னுப்பி
வைத்தவெல்லாத் தூதருக்கும் விளைத்த வாறாம்
ஐயோ!நான் இளைஞனாக இலையே உம்மை
இறுதிவரை காப்பதற்கு” எனநொந் தாரே.

311

வரகாசோல் லத்தனையுங் கேட்டு நெஞ்சுள்
விவரிக்க இயலாத வாரே கேள்வி
சரக்கநபி வினவிடுவார் “ஊரை விட்டுந்
தூரத்துவரோ” எனஅவரும் ஆமாம் என்றார்
ஒருபற்றதால் நபித்துவத்தால் மகிழ்வும் துன்பம்
ஒன்றுமென்ற காரணத்தால் துயரம் சேர
கருணைநபி கலங்கினரே இறைநாட் டம்போல்
கூடுவது கூட்டடும் எனவி ருந்தார்.

312

பலநாளாய் இறைதாது வராதல் கண்டு
புண்ணுற்ற மனங்கொண்டார் தாங்காச் சோகம்
நிலைகொள்ள அச்சமுற்றார் என்றன் மீது
நம்பிக்கை இமந்தனோ இறைவன் என்ன
இலையுங்கள் மீதிறைவன் கொண்ட அன்பு
என்றென்றும் மாறாதே நபியாய்த் தேர்ந்த
நிலைவந்த பின்னரும்ஏன் கவலை என்றே
நபிவாட்கைத் துணைகத்ஜா நபிக்குச் சொல்வார் 313

நெஞ்சுருகிப் பிரார்த்திப்பார் நபிகள் நாதர்
நாயகனே எனைமறவேல் கருணை செய்வாய்
துஞ்சாது எனக்கிட்ட கடமை செய்வேன்
தூயவனே தூதனுப்பித் துணிவுந் தாராய்
பிஞ்சுமனப் பிள்ளையைப்போல் பணிந்தே வேண்டப்
பண்ணவனும் இரங்கினனோ மீண்டுந் தூது
சஞ்சலத்தைப் போக்கியதே தூது வர்தோன்
“ஜிப்ரீலு”ம் “வஹி”யேந்தி வரவு செய்தார். 314

முந்பகவிள் ஓளிமீது
சத்தியமாக
மறைத்துக் கொள்ளும்
இரவின்மீது சத்தியமாய்
உமதிறைவன்
உம்மைக்
கைவிடவுமில்லை
வெறுக்கவுமில்லை
உமது
பிந்திய நிலைமை
முந்திய நிலைமையைவிட
நிச்சயமாக உமக்கு
மேலானதாக இருக்கின்றது
உமதிறைவன்
பின்னும் உமக்கு
பல உயர்ந்த
பதவிகளை அளிப்பான்
நீர் திருப்தியடைவீர்
அநாதையாக
உம்மைக் கண்ட அவன்
தங்குமிடம் அளித்துக்
காக்கவில்லையா
உம்மை
வழியறியாதவராகக்
கண்ட அவன்
வழிகாட்டினான்
உம்மை
வழுமையில் கண்ட அவன்
தனவந்தராக
ஆக்கி வைத்தான்.
ஆகவே நீர்
அநாதைகளைக்
கடிந்து கொள்ளாதீர்

யாசிப்பவர்களை
விரட்டாதீர்
உமதிறைவன் அருட்கொடையை
அறிவித்துக் கொண்டிருப்பீராக
(குருஞ் 93ம் அத்தியாயம்)

“முற்பகலின் ஒளிமீது மறைத்துக் கொள்ளும்
மாவிருளின் மீதினிலும் சத்ய மாக
(கொற்றவனாம்) இறைவனுன்னை வெறுக்க வில்லை
கைவிடவும் இல்லையுன்றன் பின்னைக் காலம்
முற்றிலுமே முன்னைவிட மேல தாகும்
மிகப்பெரிய பதவிதரத் திருப்தி கொள்வீர்
நிற்கதியாய் உமைக்கண்டான் தங்கு தற்கு
நல்கினனே இடமளித்துக் காத்தா னன்றோ 315

திகைப்புற்று வழியறியா நின்ற போழ்து
சேர்த்தனனே நேர்வழியில் முடைப்பட் டோராய்
வகையற்று வறுமையிலே திளைத்த காலை
வரித்தனனே செல்வத்தை எனவே நீவீர்
வகையில்லா அனாதைகளை கடிந்தி டாதீ
வந்திரப்போர் தமைவிரட்ட வேண்டாம் என்றும்
செகமானும் வல்லவனின் அருட்கொ டையை
செகத்திற்கு அறியச்செய் வீராம்” என்றே 316

ஊருநிஂ்கு உண்மை

(வேறு)

இறைதாது வந்த சேதி எவ்வாறோ குறைவி யர்க்கு
அறியவந் துற்ற போது அதிர்ந்தனர் புதிய மார்க்கம்
குறித்தவர் கொதித்தார் முஹம்மத் கொள்கைதா னென்ன வென்றே
அறிந்திடத் துடித்தார் கோப அக்கினிக் குட்பட் டாரே. 317

ஊரெலாம் அதுவே பேச்சு உறைந்தது அற்றைப் போழ்து
காரிருட் கோட்டைக் குள்ளே கேடுந்ற வாழ்வைக் கொண்டோர்
தேரிலார் இஸ்லாம் என்னும் தாயநல் ஓளியால் வாழ்வின்
பேறவர் கொள்ளப் போகும் பாக்கியம் அறியா துற்றார். 318

ஒன்றங்பின் ஒன்றாய் மெல்ல ஒன்றினார் ஊரார் தம்மைக்
கொன்றோழித் திடுவ ரந்தக் குறைவிதிகள் என்றே அஞ்சி
ஒன்றாது ஒதுங்கி யோரும் ஒன்றினார் வேத வார்த்தை
வென்றதன் னார்தம் நெஞ்சை வரித்திட வாஞ்சை யுற்றார் 319

ஏழைகள் தாமே முன்னர் இறைவழி பற்றி னார்கள்
பாழ்படு நெஞ்சங் கொண்ட பணத்திமிர் பிடித்த பேர்கள்
ஏழைகள் தம்மை நோக்கி ஏழனம் செய்த தோடே
வாழ்விடம் அறிந்து தொல்லை வழங்கவுஞ் செய்திட் டாரே 320

கூடியே நபிக் ளோடு கூட்டமாய்ச் செல்வோர் கண்டு
கூடியே நகைப்பர் எச்சில் கூட்டியே உமிழ்வர் யாரும்
நாடியப் புதிய மார்க்கம் நண்ணிடா வாறு செய்ய
நாடினார் வகைத்த தெல்லாம் நபிதொடர் வார்க்கி ளைத்தார் 321

மூன்றாண்டு இறைமார்க் கத்தை மறைத்துரை செய்த போழ்து
ஆண்டவன் பணித்தான் உம்மை அண்டிய உறவி னோர்க்கு
வேண்டும்நீர் அச்ச மூட்டி வழிவர எச்ச ரிக்கை
தோன்றிடச் செய்க வென்றே தூதரும் பணிந்திட் டாரே 322

தொடர்ந்தது போல வாக்குத் தொடர்ந்தது நபிக் ளார்க்கு
எடுத்துரை செய்வீ நாம்முன் ஏவிய தனைத்தும் என்றும்
விடுத்திடும் உறவைக் கல்லை வணங்குவோ ரிடத்தும் என்றே
விடுத்தனன் அழைப்பும் நாதர் வெளிப்படை யாகச் செய்தார். 323

சூழங்கக வஞ்சு வரலாறு

இரவினிற் பாதிப் போழ்து இலையதிற் குறைவா யேனும்
திருமறை தமைத்தி ருந்தத் தெளிவாக ஒதி ஆனும்
ஒருவனாம் எனைவ முத்த உவப்பீகள் எனப்ப டைத்தோன்
அருளினான் ஆணை கொண்டார் அதன்படி ஒழுக லுற்றார் 324

தொழுதனர் கல்லை மன்னைத் தோன்றுசெங் கதிரோன் றன்னை
இழிகுணர் மக்கா வாழ்ந்தோர் இறைவனென் றியற்றுங் காலை
தொழுதனர் நபிகள் சேர்ந்து தொழுதனர் கதீஜா அன்னை
வழுவிலான் தம்மைச் சொன்ன விதிப்படி வழுத்தி னாரே. 325

இருவரும் விழித்தி ருந்து இரவினில் தொழுதல் கண்டார்
மருகராய் நபிக்குப் பின்னர் வாய்த்தவர் அலியென் பிள்ளை
உரிமையோ டவரை நோக்கி உரைப்பரே யாரை நீங்கள்
சிரம்பணிந் திறைஞ்சு கிள்ளீர் சொல்லுவீர் எனப்ப ணிந்தே. 326

உருவிலா தொருவ னைநாம் உவந்தனம் வழுத்த வேறு
ஒருவரும் இணையாயக் கொள்ள ஏற்றிடார் முற்று மானோன்
திருவுளங் கொண்டான் என்னைத் தாதராயக் கொள்ள நீரும்
மருவுவீர் இஸ்லா மென்னும் மார்க்கத்தின் பாலென் றார்கள் 327

அளவற்ற அருளன் நிகரில் அன்படை யோனு மாவான்
இளவல்நீ அறிவாய் என்ன இன்றேநாள் இணைந்தே னென்றே
தொழுதிட வகந்தோன் அன்னான் தனித்துவே ஞோருவ ரில்லை
உளத்தினா லேற்றேன் நீங்கள் ஓப்பிலான் தூதர் என்றார். 328

ஏற்றவர் இஸ்லாந் தன்னை இளமையில் அலியே பின்னர்
ஏற்றனர் “ஸைத்” உம் முன்றாய் ஆனது ஒப்பி னோர்கள்
ஏற்றவர் முதலில் தம்மை இணைந்தவர் முறைமைக் காரர்
ஏற்றனர் பிறரும் சேர்ந்தே இணைந்தனர் தொடர்ந்து மாமே. 329

சிலைவெறுத் தொதுக்கி ஏக தெய்வத்தின் பால தாக
அலிவிச வாசங் கொண்டார் எனத்தந்தை அறிந்த காலை
மலையடி வாரம் நோக்கி முஹம்மதர் இருப்பா ரென்றே
செலவாங்கு கண்டார் தம்மின் செல்வனை அன்னா ரோடே 330

நபிகளா ரோடே அன்னார் நாயகி கதீஜா மற்றும்
நபிவழி அலியுங் கூடி நின்றிறை வணக்கங் செய்ய
நபிகளை நோக்கிக் கேள்வி நிகில்லாச் சினமுங் கொண்டே
அடுதாலிப் வினவ லானார் அறிகிலார் உண்மை தேரார் 331

என்னயீ தென்ன மார்க்கம் இயம்புவீ ரென்றார் அன்னைல்
சொன்னார்கள் இது முன்னாள் திருநபி இபுஞ் கீழும்
தன்வழி கொண்ட மார்க்கம் தேருக புதிதொன் றில்லை
பின்வரு வோரும் ஏந்கும் பண்ணவன் வழியா மென்றே 332

கேட்டவெல் விடையால் தம்மின் கோபமும் அவிய மீண்டும்
கேட்டன் கேள்வி யாகக் கூறுவீர் நீர்யா ரென்றே
மாட்சிமைக் குரியோன் தூதர் மறையோனின் அடியான் நானுங்
காட்டிடும் வழியை நீங்கள் கைக்கொள்க வெனவி ரந்தார். 333

உம்முடை உண்மைத் தன்மை உணருவேன் நானென் றாலும்
எம்முடை முன்னோர் மார்க்கம் எப்படிக் கலைவேன் நீர்நும்
நம்பிக்கை கொண்ட மார்க்கம் நேசிப்பீர் பிறர்க்கு ரைப்பீர்
நம்வழி நம்ம னோர்தம் நெருடலற் றிருக்கக் காப்பேன். 334

என்னுடை முச்சுக் காற்று என்முக்கில் இருக்கு மட்டும்
உண்ணைநான் பாது காப்பேன் உனக்கெதும் நேரா வண்ணம்
கண்ணைக் கொள்வேன் என்றான் கடமையும் அதுவா மென்றே
சொன்னார்கள் அலியை நோக்கிச் செல்லலாம் வாவென் றாரே. 335

இல்லைநான் வரவே மாட்டேன் இறைதூதர் வழியிற் றான்நான்
சொல்லுவேன் அவர்த மக்குத் தோள்ததுணை யாவேன் என்றார்
வல்லவன் தூதர் அந்த வாய்மொழி கேட்டு ரைப்பார்
இல்லைந் விரும்பி னாலோ ஏகலாம் எனப் பணித்தான். 336

தருநர் காசியல்

இறையவன் தனக்கும் அன்னான் இறைதூதர் தமக்கும் எந்தக் குறைதனும் வாரா வாறு கடும்பணி இயற்றிப் பின்னும் மறையருள் வேத வாக்கின் முறைசெலத் துணிந்தே னென்றார் நறைபொழிந் தன்ன தாம்அந் நம்பிகோத் துரைத்த வார்த்தை 337

மறுத்துரை செப்பக் கேட்டு மகன்பிடி வாதங் கண்டு
வெறுத்திலார் தந்தை முஹம்மத் வழிபிறழ்ந் தொழுகா ரென்னும்
உறுதியில் திளைத்தார் முற்றும் உடன்பட்டார் அலியை விட்டு
அறுத்தனர் வாய்ச்சொல் மீண்டு அகம்நோக்கிச் செல்ல லானார். 338

சன்மார்க்கசுக்கிஞ்பால் ஆழைப்பு

பகிரங்க மாக மார்க்கப் பணிசெயத் துணிந்த வேளை
பகிரங்க மாக மான பங்கங்கள் செய்தார் தம்மின்
அகங்கொண்ட ஏக தெய்வ அறைகூவல் தன்னை மக்கள்
அகங்கொள்ள வைக்கப் பட்ட அவதிகள் அதிக மம்மா. 339

அஞ்சிடார் பொருட்ப தேதார் அனைத்தையும் பொறுத்தார் கண்கள்
துஞ்சிடார் சோத ணைக்குத் துணிந்தவர் ஒன்று சேர்ந்தார்
கஞ்சினுக் கில்லா ஏழைக் கூட்டமே யதுவென் றாலும்
நெஞ்சுரங் கொண்டார் வல்ல நாயனை நம்பி னாரே 340

உறவினர் தமக்கு மார்க்க உபதேசம் செய்க வென்னும்
இறையாணை வந்த போது ஏற்றவா றியற்ற எண்ணி
உறுத்தினார் அலிக்கு ஓர்நல் ஓட்டகை தனைய றுத்து
விருந்துக்கு அழைப்புச் செய்ய வழிவழிச் சொந்தத் தார்க்கே 341

குலத்தவர் அனைத்துப் பேரும் கூடினர் உறவுக் காரர்
நலந்தகு விருந்துண் டேக நாடிய போது நாப்பண்
புலத்தினில் எழுந்து நின்றே பேசிட நபிகள் நோக்க
கலைத்தனன் அமைதி “அழுல ஹப்” எனும் கொடிய பேரே. 342

தருநர் காசியல்

உறவினில் பெரிய தந்தை உத்தமத் தூதின் வைவி
மறுத்துரை செய்தான் எம்மை முஹம்மதே அழைத்த தேன்றீ
விருந்துண்ணத் தானே அன்றி வேறேன்ன உரைதான் வேண்டும்.
பொருத்திதைக் கருத்தி லெண்டே புறப்பட்டான் பிற்கொதொ டாந்தார் 343

ஏமாற்றம் எல்லை யற்று இருந்திட்ட போதும் கொண்ட
ஏமாற்றந் தவிர்க்க மீண்டோர் ஏற்பாட்டை அலியுஞ் செய்வார்
ஸமானில் உறுதி கொண்ட ஏந்தலர் மறுநாள் வந்தோர்
தாமாகப் பேச முன்னே சட்டென உரைசெய் தாரே. 344

அறிகிலேன் நீரிப் போது அடையநான் கொண்ட்தி ருக்கும்
பெருமகிழ் வூட்ட நல்ல புதுச்சேதி தம்மை யொக்க
அரபிகள் எவரென் றாலும் அதற்குமுன் கொண்ட்தா ரென்றே
உறவினோர் சொல்வீ ரென்றே உரைதனைத் தொடங்கி னார்கள். 345

இருமையும் உங்க ஞக்கு ஏற்றநல் வழியைக் காட்ட
உரியன் சொல்ல வந்தேன் எனதிறை பணித்தான் அ.:தே
அருகனின் பணிப்புக் கேற்ப அவ்வழி உதவு வோர்கள்
இருப்பரோ ஈங்கு என்றால் இயம்புக எனவி ழித்தார். 346

ஒருவரின் முகத்தை மற்ற ஒருவர்கண் நோக்க மாறி
இருவரும் தமக்கு முன்னே இருப்பவர் தம்மை நோக்க
ளரிகின்ற தீயில் வாரி எண்ணெய்யை வார்த்தாற் போன்றே
கருகினால் மனத்தால் கேள்வி கணையெனத் தைத்த தாலே 347

சினங்கொண்டார் அனைத்துப் பேரும் சொல்வார்த்தை யற்றுப் போனார்
மனங்கொண்ட வெறுப்பைத் தானும் வாயுரை மொழிந்தா ரில்லை
இனங்காண மாட்டா தாங்கே இணைந்தது அமைதி யாரோ
கண்ரென குரல்கொடுக்க கண்களாங் குறைய லாய்ச்சே. 348

இறைவனின் தூதே நீங்கள் எவருக்கும் அஞ்ச வேண்டாம்
அறைகூவு கின்றேன் இன்றே ஆரெவ ராகி லெண்ண
மறைவழி செல்லுவோர்க்கு முரண்பட்டு வருவா ராயின்
உறையாது என்வாள் சென்னி உருட்டிச் செய்வேன் என்றே 349

திருநாச்சாமி

நோக்கிய புறத்தி லாங்கே நின்றனர் அலியென் நம்பி
வாக்கினில் தொனிக்கும் வீரம் விழிகளில் கணலாய்ப் பாடும்
தேக்கினார் வதனம் மீது சுந்தர நகைப்பை நாதர்
வாக்குரை செய்த பேரை வாஞ்சையோ டணைத்திட் டாரே 350

வேரறுந் திறந்த நாட்கள் வாரங்கள் சிலவாய் மாற
ஊரினை அழைத்தார் கூவி ஒருவரோர் நாளின் போதே
வாருங்கள் வாருங் கள்ளோர் விபரத்தைச் சொல்ல வென்றார்
ஊரோன்றி “ஸ்பா”குன் நின்கண் ஒன்றினர் நபியைக் கண்டார். 351

குறைவிகள் ஒன்றுகூடக் கூட்டிய நபிகள் கோமான்
அறையுவீர் நானென் றும்பொய் உரைத்ததைக் கேட்ட துண்டா
இறைநபி வாரத்தை கேட்டோர் இல்லையென் நியம்பி னார்கள்
பறையதைந் தொலியே முப்பும் பாங்கினில் இருந்த த.தே. 352

மறைந்தொரு படையு மிந்த மலையினுக் கப்பால் எம்மை
குறிவைத்து நிற்ப தாகக் கூறிடில் நம்பு வீரோ
அறிந்திட வரைப்பி ரென்றே அடுத்தொரு வினாத்தொ டுத்தார்
உறுதியாய் நம்பு வோம்நாம் என்றுரை பகந்திட் டாரே 353

ஏகநா யகனாம் அல்லாஹ் என்றோப்பிச் சிலைவ ணக்கம்
ஆகாதென் நோழிக்கா விட்டால் அன்னவன் வேத ணைக்குள்
ஏகுவீர் என்று நாளின் நேச்சரிக் கைசெய் கிண்ணேன்
நோகாதார் பிறநூள் எத்தை நவின்றிடச் சினத்திட் டாரே 354

மாலைச்செவ் வானம் போன்றே மாறிய விழியும் நெஞ்கள்
வேலைக்கூர் பார்த்த பாங்கும் வெந்தனைல் காய்ந்த எ.கின்
கோலைத்தம் செவிக்குட்புக்கிக் குடையுமா றப்போழ் தாங்கே
ஆலமுன் டோரு மானார் அண்ணலார் சொல்லி னாலே 355

அண்ணலார் பெரிய தந்தை ஆனவன் “அபூல ஹப்” நாப்
பண்ணுறு வாரத்தை கொண்டு பொழிந்தனன் நபியை நோக்கி
மண்ணென்றி இறைத்தான் பூமான் முகந்தன்னில் பாவி யானோன்
கண்கொண்டு காண வொண்ணாக் காட்சியால் தூதர் நொந்தார். 356

திருநாச்சாமி

பகிரங்க மாக மார்க்கப் போதனை தொடங்கிற் றன்றே
அகங்களில் குறைவிதி யானோர் அவிந்தனர் வளர்ச்சி கண்டே
தகுந்தவோர் பாடம் முன்னர் செய்யாத பழியை எண்ணி
வெகுண்டனர் தம்மைத் தாமே வைதனர் வழியுந் தோணார் 357

முளையிலே கிள்ளா துற்ற மடைமையால் வேரும் ஊன்றி
கிளைவிட்டு நிழலுங் காட்டக் காரணம் நாம்தாம் என்றே
அழிவிடைப் பட்ட பாங்காய் அங்கலாய்ப் புற்றார் யார்மேற்
பழிதனைப் போடு வாரோ பவத்திடைப் பட்ட பேராம். 358

சூபர்ந்து வரும் துன்பங்கள்

வழிநடந் திடுங்காற் பின்னால் வழிபற்றிப் பரிக சித்தே
இழிந்தபேர் என்பார் பித்தர் என்றும்வாய் மொழிவார் பொய்யாய்ப்
பழிகூறி நகைப்பார் மாயப் பாதகர் குன்யக் காரர்
வழிகேட்டின் பக்க லெம்மை வரச்சொல்லும் வீணர் என்பார் 359

பற்பல இழிசொற் சேர்த்தே பேசுவார் சிறுவர் கூட்டிக்
கற்களால் அடிக்க வைப்பார் கூட்டிய குப்பை கூழம்
பொற்றிரு மேனி தன்னில் போடுவார் போகும் பாதை
கற்களை முள்ளைச் சேர்த்தே கால்கள் புண்ணாகச் செய்வார்கள் 360

குறைவிகள் கொடுமை கண்டு கொதித்தபு தாலிப் அந்தக்
குறைவிகள் செவிபொ சங்கக் கூறுவார் “இனியா ரேனும்
உறுத்துவ ராயின் முஹம்மத் உடலுக்குத் தீங்கு நேரின்
பொறுத்திடோம் குடும்பம் ஒன்றிப் பாதுகாத் திடுவோம்” என்றே 361

சிலகாலம் தீங்கு செய்தல் தொடராத போதும் மீண்டும்
சிலைவழி பாடு செய்வோர் தொல்லைகள் தொடங்கிற் றன்றோ
கலையாத உறுதி வைரக் கொள்கையும் கொண்ட நாதர்
இலையஞ்ச மறைவாய் மார்க்கம் எடுத்துரை செய்ய லானார். 362

தருநக காசியம்

தம்பியின் மகன்செய் கின்ற செயலினைத் தட்டெசெய் யாது
அன்புளம் காட்டு கின்ற அபூதாலிப் மீது உள்ளம்
வெம்பினர் குறைவி மாந்தர் வியப்புற்றார் செய்கை கண்டே
தெம்பிலார் வெறுத்தொர் துக்கக்கத் தக்கதோர் வழியைத் தேர்ந்தார் 363

தேர்ந்தவவ் வழியாம் கூடித் தூதொன்றை அபூதா லிப்பால்
சேர்ந்திடச் செய்தல் ஓன்றே துணைசெய்யும் எனவும் உன்னி
போந்தனர் அவரைக் கண்டார் பழியெடுத் தோதி னார்கள்
ஓந்தனர் இல்லை அ.:தோர் உதவாத முடிவா மென்றே 364

அறிவீர்நீர் அபூதா லிப்பே அடிவழி நாங்கள் செய்யும்
முறைமையாம் சிலைவ ணக்கம் மடித்துன்றன் தம்பி மைந்தர்
முறைகெட மக்கள் தம்மை மாற்றோரு வழிக்குத் தூண்டும்
அறிவற்ற செயலை நீரேன் அடக்கிடா துள்ளீர் என்றார் 365

முட்டாள்கள் என்று நம்மை முனிவதும் நமது முன்னோர்
முட்டாள்கள் என்றும் தாமே மதிமிகு அறிஞ ரென்றும்
திட்டமாய்ச் சிலைகள் எல்லாம் செயலாற்ற கற்கள் என்றும்
கொட்டிடும் வார்த்தை கேட்டுக் கோபமேன் கொள்ளா துற்றீர். 366

ஒதுவீர் அவர்க்கு அந்த ஒவ்வாத வழிவி டுக்கும்
கோதறு செயலைச் செய்ய குறைவிகள் தம்மைக் காப்பீர்
தூதுசென் ஞோர்க் களான்றி செய்தவப் பழிகள் கேட்டுச்
சாதுவாய்ப் பதிலொன் ஞோதித் திருப்பினர் அபூதா லிப்பே 367

அறிந்தனர் நபிகள் அந்த அறிவீனர் பெரிய தந்தை
புங்சென்றார் என்னுஞ்சேதி பலனற்றுப் போன தெல்லாம்
எறிந்தகல் நீரின் ஆழம் ஏகுத லொப்ப ஞானம்
செறிந்தது மக்கள் நெஞ்சில் செயல்வலுப் பெற்ற தன்றோ. 368

எப்படி முயன்றும் வெற்றி இலாதொழிந்து) இல்லாம் மக்கள்
ஒப்பிடு வாறு முஹம்மத் உரைப்பது கண்டு நொந்தார்
ஒப்பினார் மீண்டும் ஓர்கால் உரைசெய அபூதா லிப்பைக்
கப்பிய துயர்க்கு மாற்றுக் கொண்டிட குறைவி மாந்தர். 369

தருநக காசியம்

அழகிலும் அழகு மிக்க அழகிய இளைஞ ரோடே
வழிசென்றார் அபூதா லிப்பின் வீட்டைந் தவரை நோக்கி
அழகராம் இவரை உங்கள் அன்புடைச் செல்வ ராக
வழங்குவோம் முஹம்ம தெநீர் வழங்குவீ ரெனவி ரந்தார் 370

பிள்ளைக்குப் பிள்ளையாகப் பெறுகவில் விளைஞ ரைஉம்
பிள்ளையை எம்வ சத்தில் பொறுப்பேற்கச் செய்வீர் உன்றன்
பிள்ளையைத் திருத்த நீரும் பொருந்தவே இல்லை அந்தப்
பிள்ளையும் திருந்த எங்கள் பங்கினைச் செய்வோ மென்றார் 371

செந்தணல் அள்ளித் தம்மின் செவிகளுட் கொட்டி னாற்போல்
வெந்திடச் செய்த தாமவ் வார்த்தைகள் அபூதா லிப்பின்
சொந்தமும் இழந்தார் கோபச் சுடர்விழி வழியு மிழந்தார்
தந்திரம் இ.:தென் றெண்ணித் தெறித்தன சொந்கள் மாதோ. 372

என்னார் நினைந்தீர் இந்த இளைஞுன்யார் யார்க்கென் சொந்தம்
என்னரும் பிள்ளைக் கெங்கே ஈடவென் ஏன்நான் என்றன்
பொன்னையும் பொருளையும் ஏன் பிற்பிள்ளைக் காக ஈவேன்
முன்னிலை நில்லா தீர்என் முகமண்நீர் வராதீர் என்றார் 373

கானகத் திட்ட தீநா கொழுந்துவிட் டெரிமால் இல்லாம்
ஆனவெண் திக்கும் மேவி ஆழிநெஞ் சகங்கள் தோறும்
ஞானவேர் பாய்ச்சி யூற்ற நேர்வழி கண்டார் மாந்தர்
தீனெனும் ஓளியின் வேகம் சொல்லுதற் கரிதா மம்மா 374

இறுதியாய் மீண்டும் ஓர்நாள் ஏகினார் அபூதா லிப்பின்
அறுதிச்சொல் அறிய வென்றே அபூசப்யான் தலைமை ஏற்றார்
உறுதியாய் இன்று ஓர்நல் லினைக்கத்துக் குளாதல் அன்றி
வெறுமையாய் வருவ தில்லை வரித்தனர் வைரம் நெஞ்சே. 375

கூறுவார் அபூசப் யானும் கொண்டதம் கருத்தைத் தாலிப்
பொறுமையாய்ச் செவிமடுத்தார் பகைவளர் நிலைமை கண்டார்
மரியாதைக் குரியீர் உங்கள் மகத்துவம் அறிவோம் நாங்கள்
உரியநல் கெளர் வத்தை உங்களுக் களித்தோம் என்றே. 376

திருநகர் காஷ்யம்

இதுவரை கால மும்நாம் ஏற்றனம் பொறுமை நாங்கள்
எதுவரை பொறுமை கொள்வோம் எல்லையொன் ரூண்டா மன்றோ
முதியவர் நீங்கள் முன்னர் மதித்துவந் துதவி கேட்டும்
எதுவித நலனு மற்றோம் எனக்கூறி இன்னுஞ் சொல்வார் 377

வழிபடும் எங்கள் தெய்வ விக்கிர கங்கள் மீது
பழித்துரை செய்வ தெம்மைப் புண்ணுறுச் செய்வ தாலே
விழித்தனம் உமைநாம் ஒன்று வீண்செயல் நிறுத்தும் அன்றேல்
அழித்திடும் உறவை ஓரம் அடங்குவீர் எனவுஞ் சொல்வார். 378

வாக்கினால் வாராத் தீவு வாளினாற் பெறலாம் உங்கள்
போக்கினிற் போவ தாயின் போரொன்றே தீவு காட்டும்
நோக்கம்: தாம தாயின் துணியுங்கள் முடிவு மட்டும்
பார்க்கலாம் ஒருகை என்றார் புறப்பட்டார் விடைநோக் காதே 379

இருகரந் தீநாக் கொண்ட எ.கிடை நிற்பார் போன்றே
இருந்தனர் அபுதா லிப்பும் என்செய்வ தறியா துற்றார்
பொருந்தினால் முஹம்மத் பக்கம் பேரிடர் குழும் அன்றிப்
பொருந்தினால் எதிர்த்த ரப்பில் பிள்ளையைப் பிரிதல் வேண்டும். 380

இறுதியாய் முடிவொன் ருக்குள் இனங்கிய தன்னார் உள்ளாம்
மறுநொடி அழைப்பை ஏற்று முஹம்மதர் வந்து நின்றார்
குறைவியர் முடிவைக் கூறிக் கண்களீர் பொழியச் சொல்வர்
நிறைவுசெய் இனியும் போக்கை நம்குலங் காக்க வென்றே. 381

நிலம்பிழந் துடலம் மன்னுள் நுழைந்தவா றிருந்த தேமெய்
பலமற்றுச் சோர்ந்து வீழும் படியான தேபு லன்கள்
சிலநொடி அடங்கி மீழப் பதிலுவரை தேரா தேராய்
நிலமருள் பெறவென் ருற்ற நபிகளார் சிலைபோ லானார் 382

ஆதர வளித்துத் தம்மை அரவணைத் திருந்த தந்தை
ஆதர வினிஇல் என்றே அகம்நொந்த போதும் வல்லோன்
ஆதர வொன்றி ருக்கும் அருளொண்ணித் துணிந்தார் மட்டும்
ஆதர வளித்துக் காத்தோன் அவனென்ற கருத்தி னாலே. 383

திருநகர் காஷ்யம்

கையொன்றில் பரிதி மற்றுக் கையில்வெண் மதியைத் தந்து
செய்யாதீர் எனச்சொன் னாலும் தவிர்த்திடேன் பிரசா ரத்தை
மெய்யதாய் வருத்த முற்றேன் மாற்றுரை பகர்தற் கென்றே
செய்வது அதுவா மன்றி செயலொன்றும் இலையாம் என்றார் 384

கட்டினர் இருபேர் நெஞ்சுங் கலந்தன இருத யங்கள்
கிட்டநின் ஜோன்றோ டொன்று கூறின சோப னங்கள்
விட்டகன் றிடநான் மாட்டேன் வாழிந் தொடர்வாய் என்றே
கட்டிய கரங்கள் நீக்கார் கூறுவார் அபுதா லிப்பே. 385

தந்தையின் ஆசியோடே தொடர்ந்தது பிரச்சா ரங்கள்
விந்தைகொள் வாறு மார்க்கம் விரிவுகண் டதுகண் டோர்கள்
சிந்தைகள் கலங்கிற நென்ன செய்வதாம் என்றே எண்ணிச்
சந்ததம் வேறு வேறாய்த் திட்டங்கள் வகுத்திட் டாரே. 386

இறைவனின் மீதும் வல்ல இறைவனின் தாதர் மீதும்
சிறிதுமநம் பிக்கை யற்றோர் தொடரும்இந் நிலைமைக் கென்ன
உறும்பொருள் உலக ஆசை ஒன்றுக்கி வேறொன் றில்லை
வறுமையின் கோட்டில் வாழும் முஹம்மதர்க் கென்னி னைந்தார் 387

காரணம் ஏதென் றாய்ந்து கொண்டது போக்கின் முற்றுந்
தீருமெம் பிரச்சி னைகள் திசைமாறும் அவர்போக் கென்றே
ஊரவர் ஒன்றுக்கு “உத்பா”வைத் தூத னுப்பி
தேரவர் வேண்ட லென்ன தெரிந்துவாக் களியும் என்றார். 388

தூதராய் நபியி டத்துச் சென்ற“உத் பாஇ றைவன்
தூதரின் முகதா சென்று தனித்தவர் தம்மி டத்தே
ஏதுதான் கார னம்நீர் எடுத்தவை முற்றும் எம்முன்
ஒதுவீ ராயின் செய்வோம் இயம்புக எனவு ரைத்தார் 389

உயர்குடிப் பிறந்த வர்நீர் உயர்குலத் துதித்த பேராம்
நயப்பது பொருளென் றாகில் நவிலுக ஓரி ராவுள்
வியத்தகு வாறு வும்மின் வறுமையைப் போக்கிச் செல்வம்
துய்த்திடச் செய்வோம் கோடித் தொகையெனுந் தருவோ மென்றார் 390

தருநர் காசியாடி

ஆட்சியின் பொறுப்பை ஏற்று அரசராய் வாழ வேண்டின்
கேட்டிடும் செய்வோம் நாட்டின் கோளெனக் கொள்வோம் அன்றி
மேட்டிமை அழகு கொண்ட மாதரை இல்ல றத்தில்
கூட்டிட வேண்டில் சொல்வீர் கொடுத்துமை மகிழ்ச் செய்வோம். 391

பொன்னொடு பொருஞம் ஆட்சிப் பொறுப்பொடு அழகு மிக்க
கன்னியர் அனைத்துங் கொள்ஞம் கருத்துமக் கிருக்கு மாயின்
சொன்னவா றனைத்தும் உன்றன் தாளடி கொணர்வோம் நின்றம்
சென்னியில் ஒளிரவ தென்ன தோற்றுக செய்வோ மென்றார் 392

இத்தனை தந்தும் வேண்டா துளமுமக் கிருக்கு மாயின்
பித்தரே நீரல் லாது பிறிதென்ன வுரைப்ப தற்காம்
சத்தியம் அதுவென் நாயின் தேர்ந்தவோர் மருத்து வத்தால்
பித்தத்தைத் தீர்ப்போம் நீரும் பிதற்றலை நிறுத்து மென்றார் 393

சொன்னவை அனைத்தும் எம்மான் செவிப்பறை ஒங்கித் தட்ட
புன்னகை யோடு சொல்வார் பொன்பொருள் ஆட்சி மாதர்
என்விருப் பன்று நானோர் இறைவனின் தூதர் வாழும்
மன்பதை உய்யத் தூதை மொழிபவன் என்றுங் கூறி 394

என்வழி இறைவன் ஆணை ஏற்றுநீர் வழிந டந்தால்
நன்மையீரு வகப் பேறும் இரங்குவான் அன்றி நீங்கள்
என்னைப்பொய் யுரைப்போர் என்று இழித்துரை பகரவீர ராயின்
அன்னவன் பொறுப்பிற் சாட்டி அமையுவேன் தீர்ப்புச் செய்வான் 395

இறைவனின் எழிலு ரைநான் இயம்புவேன் ஆண்மீ கச்சீர்
பெறுவீரக ளென்றே வல்லோன் புகன்றுளான் மொழி“அ ரப்பில்”
பெறுவீரகள் நன்மை அ.தைப் பற்றிவாழ் வோர்க ளன்றிப்
பெறுவீரகள் தண்ட னைகள் பின்பற்றா திருப்பி னென்றார். 396

உத்பாவின் வருகைக் காக ஊர்க்கூடிக் காத்தி ருந்தார்
நத்திய தென்ன முஹம்மத் நீருரை செய்வீ ரென்ன
சத்தியம் அவர்சொல் லொன்றுங் சூனியத் தில்லை செப்பின்
வித்தையும் இல்லை என்சொல் விபரத்தைக் கேள்மின் என்றார் 397

தருநர் காசியாடி

விட்டிடு வோம வர்தம் வாக்கினில் வெற்றி கண்டால்
திட்டமாய் அவர்க்கல் லாதித் தேசமும் சீர்மை கொள்ளும்
பட்டிடில் தோல்வி இந்தப் பாரழிந் திடுமே நாங்கள்
திட்டமிட் தேதுஞ் செய்யா திருப்பதே நன்றா மென்றார் 398

உத்பாவின் தூது தோல்வி உற்றதால் சினங்கொண் டோர்கள்
சத்தியத் தூதர் தம்மின் தேகத்திற் கூறு செய்ய
மெத்தவும் முயன்றிட் டார்கள் முன்னின்றான் அழூல ஹப்பே
ஒத்துடன் மனைவி சேர்ந்தாள் “உம்முஜ மீ”லென் பாவி. 399

வரும்வழி முட்கள் தம்மை வாரியே இறைத்து வைப்பாள்
திருநபி பதங்கள் முன்னால் தீண்டுண வருந்து வார்கள்
கருணையே இல்லா வன்னாள் கொடுமையால் உளமும் நோகும்
வரும்பிறர் தம்மைக் காக்கும் வழிசெய்வார் நபிக ளாரே. 400

கணவனோ டவங்குஞ் சேர்ந்து கூறோணாத் துன்பங்கு செய்ய
வணங்கிடத் தக்கோன் கோப வழிப்பட்டான் ஜிபீல் மூலம்
இணங்கொணா இன்னல் செய்யும் இருவர்க்கும் அழிந்து போக
இணங்கினான் வேத வாக்கு இறுக்கிடச் சாப மிட்டே. 401

அழியட்டும் அழூலஹப்பின்

இருகரங்கள்

அவனுமே அழியட்டும்

அவனுடைய பொருஞம்

அவன்

சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளும்

அவனுக்கு

யாதுமொரு பயனுமளிக்கா

அதிசீக்கிரத்தில்

அவன்

கொழுந்துவிட்டெரியும்

நெருப்பை அடைவான்

விறகு சுமக்கும்

தருநச் காசியம்

அவனுடைய மனைவியோ
அவனுடைய கழுத்தில்
முறுக்கேறிய
ஈசங்கயிறுதான்
அதனால் சுருக்கிடப்பட்டு
அவனும் அழிவாள். (111:1-5)

(வேறு)

“அழியட்டும் அழூலஹப்பின் கரமி ரண்டும்
அவன்கூட அழியட்டும் அவன்கொள் செல்வம்
முழுதுமவன் சேகரித்து வைத்த வைகள்
முற்றுமெந்தப் பயனுந்தர மாட்டா அன்னான்
கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற நெருப்பைச் சேர்வான்
கூடுகெதி தனில் விறுகு சுமக்கும் பெண்ணாள்
கழுத்தினிலே முறுக்கேற்றப் பட்ட ஈசங்க
கயிறேதான்” எனவாகும் வேத வாக்கே. 402

(வேறு)

திருவச னங்கள் வந்த சேதியைக் கேட்ட தாலே
பெருசினஞ் சதிப திக்குட் தோன்றிடத் திட்ட மிட்டார்
திருப்பி மக்கள் தம்மைத் திருமணஞ் செய்தி ருந்த
இருமக்கள் தமையும் பந்தம் ஒடித்திடப் பணிப்ப தென்றே 403

உத்பாவை றுகையா ஏங்க உதைபாவை உம்மு குல்தாம்
ஒத்துவாழ் வியற்றி னார்கள் உட்பகை தோன்றப் பெற்றோர்
சித்தமுங் கொண்டார் அன்னார் திருமணப் பந்தம் போக்க
ஒத்தனர் மக்கள் பெண்கள் உடன்விட்டுப் போமென் றாரே 404

பந்தத்தைப் பிரித்திட் டாலும் பாசத்தின் சுனையாம் தந்தை
பந்தத்துள் ஓன்றா னார்கள் பெண்மக்கள் பின்மற் றோரின்
சொந்தமாய் இறைவ னாகச் செய்தனன் தீர்ப்புச் செய்வோன்
விந்தையில் அழூல ஹப்போல் வீணர்கள் செய்கை யம்மா. 405

தருநச் காசியம்

தினந்தினம் நபிகள் கஃபா சென்றுநல் வணக்கங் செய்யும்
மனத்தினைக் கொண்டி ருந்தார் மாற்றார்மேல் அச்ச மற்றே
தினமொரு தீங்கைச் செய்வார் சுற்றியாங் கொன்று கூடும்
சனத்திரள் நகைக்கக் கண்டே திருப்தியில் திளைத்திட் டாரே 406

ஒட்டகைக் குடலை அள்ளி உத்தமர் கழுத்தின் மீது
கொட்டுவர் தொழுகைக் கென்று குனிந்திடும் போழ்து அந்தக்
கெட்டவர் செய்கை தம்மைக் கோன்வழித் தூதர் ஒன்றும்
சட்டைசெய் திட்டா ரில்லை தினம்கஃபா வருகை செய்வார். 407

துணியொன்றை எடுத்து எம்மான் தொண்டையைச் சுற்றிக் கோபம்
தணியுமென் மட்டில் ஓர்நாள் திருகினான் ஒருவன் மற்றோர்
அணிதிரண் டாங்கு நின்று ஆனந்தக் கூச்சலி ட்டார்
துணிந்தொரு நல்லார் சென்றார் தூயநந் நபியைக் காத்தார். 408

ஏகனின் தூத ருக்கும் இறைவழி பற்றி னோர்க்கும்
தேகவன் முறைகள் செய்தார் தொர்ந்துமே செய்தும் நன்மை
ஆகிய தொன்றும் இல்லை அன்னவர் ஈமான் கொண்டோர்
சாகவுந் துணிந்தார் நெஞ்சத் துணிவுற்றார் திடங்கொண் டாரே. 409

வெங்கான மண்ணில் தூக்கி வீசவர் வெற்றுத் தோலில்
பொங்கிடும் கொப்பு னங்கள் பாவிகள் விடவும் மாட்டார்
அங்கையில் முதுகில் தீயில் அவித்தெடுத் திட்ட கோலை
தங்கவைத் திழுப்பர் அஃது தசையொடு மீழு மன்றோ 410

அடிமையென் றாகில் செய்யும் அட்டுழி யங்கள் கொள்ளள
அடிப்பாகை ஓய மட்டும் அவர்படுந் துன்பங் கண்டே
குடித்தாடி மகிழ்வர் ஓன்றிக் குற்றுயி ராகு மட்டும்
அடிப்பார்கள் அவர்கள் செய்கை அம்மம்ம கொடிதா மன்றோ 411

கட்டினார் கால்க ளையீர் கயிறுகள் கொண்டி ரண்டு
ஒட்டகை யோடு வேறாய் ஓன்றிடப் பினைத்துப் பின்னர்
தட்டியே விட்டார் வேறு திக்கிரண் டலைகள் ஓட
பட்டது உடலீர் கூறாய்ப் பாவிகள் செய்கை அந்தோ 412

தருநர் காசியம்

உடைகளைக் கழைந்து எஃகின் உடையணி வித்தே தீயாய்ச்
சுடுவெங் கானத் தோடச் செய்குவர் துவண்டு வீழ்வார்
அடிமையாய் இறைவ னுக்கு ஆனபேர் தமக்கா மிந்தக்
கொடுமைகள் என்ன செய்தும் குறிதவ றிற்ஞோ ராணார். 413

தணவினில் படுக்க வைத்துத் தன்காலை நெஞ்சில் ஊன்றி
திணறியே தவிக்கப் பார்த்துத் திருப்திகொண் டொருவன் நின்றான்
கணமெனுந் துஞ்சா ரில்லைக் காபீகள் இஸ்லாம் தீபம்
அணைந்திட வேண்டு மென்ற அழிவுறுந் தாகத் தாலே. 414

கழுத்தினிற் கயிற்றைக் கட்டிக் கூடிய தெருச்சி றாரை
இழுத்திடச் செய்தார் கண்டத் திருந்துசெந் நீராய்ச் சிந்தும்
அழுத்திடுங் கயிற்றால் மூச்சு அடங்குமால் திணறும் போதும்
பழிக்கஞ்சாப் பாவி யர்கள் “பிலாலினை விட்டா ரில்லை. 415

என்னதான் செய்த போதும் ஈமானில் உறுதி கொண்டோர்
துன்பங்கள் அனைத்துந் தாங்கித் தனித்தவன் அல்லாஹ் என்றே
சொன்னனர் சிலைக் கொல்லாம் சிலைகளே என்றுஞ் சொல்வார்
இன்னைகள் தொடர்ந்திட் டாலும் இஸ்லாமும் வளர்ந்திட் டன்றோ. 416

துற்காப்புச் சீடு

கொடுமைகள் உச்ச மெய்தக் கவல்மிகுந் தண்ண லாரை
அடிதொடர்ந் தேகு வோர்கள் அண்டினர் அவர்கள் கொண்ட
கொடுமைகள் அனைத்துங் கூறிக் கண்கணீர் பொழியச் சொல்வார்
விடையோன்று தருக நாங்கள் வருமிடர் காக்க வென்றே. 417

பெற்றவர் உற்றார் சுற்றம் பிள்ளைகள் இனச னத்தை
முற்றுமே பிரிந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் நுழைந்த தாலே
அற்பர்கள் செய்ய கின்ற அனைத்தையும் பொறுப்போம் எம்மின்
தற்பாது காப்புக் கேளும் தருகவேர் விடைதான் என்றார். 418

தருநர் காசியம்

பொறுத்திருப் பீர்கள் ஆனை பெறும்வரை என்றார் அண்ணல்
இறையாணை வந்த தன்றே “இன்னல்கள் பொறுத்து நீங்கள்
உறுதியோ டிருங்கள் முன்வந் திருந்தவெந் தூதர் போன்றே”
இறையாணை நபிகள் வாயால் இயம்பிடப் பதிலா கிற்றே. 419

பிறந்தவிம் மண்ணை விட்டுப் பிறநக ரெங்கென் றாலும்
இறத்தலைத் தவிர்க்க நாங்கள் ஏகிட லாமோ வென்ன
மறுத்திலார் நபிகள் நாதர் மொழிந்தனர் அபிலீ னிய்யா
பொருத்தமாம் என்றுஞ் சொன்னார் புறப்பட விடையுந் தந்தார் 420

பதினைந்து பேர்கள் கொண்டோர் போய்ச்சேர்ந்தார் அபிலீ னிய்யா
சதிகாரர் அறிந்தார் இஃ:தை தொடர்ந்தனர் முதலில் ஆங்கே
மதபோத கர்தம் மோரை மண்டியிட டுரைப்பா ரிங்கே
சதிகாரக் கும்ப லொன்று சேர்ந்துளார் மக்கா விட்டே 421

வேண்டிய பரிசில் தந்து வேண்டுவார் நாளை நாங்கள்
தோன்றுவோம் மன்னர் முன்னே சொல்லவென் போழ்து நீங்கள்
ஊன்றுவீர் உம்சொல் மன்னர் உளத்தின் பதியும் பாங்காய்
சான்றுநீர் என்றால் மன்னர் சத்தியம் எனக்கொள் வாரே 422

மன்னரின் மன்றில் முன்னே மற்றைநாள் குறைஷி யர்கள்
சொன்னனர் போத கர்க்குச் சொன்னபோய் போலு மன்னார்
என்னாணை கொண்க வென்றார் ஏற்பவர் ஏற்றுச் செய்தார்
முன்னிலை வந்தார் முஸ்லிம் மதம்புகுந் தேற்றம் பெற்றோர். 423

கூறுவார் எங்கள் தெய்வக் கோட்பாடும் நீங்கள் பற்றும்
கிறிஸ்த்தவம் இரண்டும் பொய்யாம் கொண்டுளார் புதிய மார்க்கம்
ஊறுவந் தெய்தும் என்றே ஊர்நின்றுந் தூரத்தி விட்டோம்
வேறொரு வழியும் அற்றோர் வந்துளார் ஈங்கா மென்றார் 424

என்னவீங் குரைப்ப தெங்கள் இறைவழி பாட்டை யுங்கள்
முன்னவர் வணக்க மெல்லாம் முற்றும்பொய் யென்றீ றாமோ
தன்னையோர் நபியென் றோதித் தோன்றினோர் புதுமார்க் கத்தை
பின்கொளல் வேண்டு மென்றும் புகன்றிரோ எனவி ழித்தார் 425

தருநச் காச்சியடி

நாடாளும் பதியாம் மன்னர் “நஜ்ஜாவீ” வினாவிற் கேற்ப
நாடினார் பதிலுஞ் சொல்ல நபிநம்பி “ஜாபீ” வந்தார்
நாடாளும் பதியே நாங்கள் நேர்வழி கொண்டோம் முஹம்மத்
நாடிய வழியாம் வல்லோன் நலம்பெறு வழியு மென்றார் 426

சீர்ந்ற வாழ்வு வாழ்ந்தோம் சிலைகளைத் தெய்வ மென்றே
ஓராது நம்பி ணோம்நாம் ஒருவனே இறைவ னென்றும்
பார்பிற படைத்துக் காக்கும் பண்ணவன் அவனே என்றும்
தேர்ந்திட வைத்தார் முஹம்மத் தமைப்பற்றி வாழ்கின் ஞோம்நாம் 427

பாதகம் ஐந்தும் எங்கள் பழக்கத்தில் இருந்த தன்னாள்
தீதவை என்று நாங்கள் தெரிகிலா தொழுகி ணோம்ஸம்
மீதுந்ற பாசத் தாலே முதலவன் அவரைத் தம்மின்
தூதராய் அனுப்பி வைத்தான் திருத்திநாம் வாழச் செய்தான் 428

நேர்வழி பற்றும் எம்மை நோவினை செய்வ தாலே
ஓர்கண மேனும் நாங்கள் உடனவ ரோடு வாழ
ஏராத கார ணத்தால் இங்குந்றோம் உங்கள் ஆட்சிச்
சீர்மையில் நபியே எம்மைச் செலப்பணித் திட்டா ரென்றார் 429

சொன்மொழி கேட்ட மன்னர் சொல்லுவார் உங்கள் வேதம்
என்னவென் றறிய வுண்டா எடுத்ததை ஓதும் என்றார்
கன்னலின் இனிய பாங்காய் குர்ஆுனை ஜப்பார் ஓத
தன்னையே மறந்தார் மன்னர் தெவிட்டாநல் அமுதம் என்றே 430

எங்களின் “பைபிள்” போன்றே இம்மறை இருப்ப தாலே
சங்கைகொள் ஓளிப்பி எம்பின் கூறிறன் டிவைக ளாகும்
பொங்கிடும் உவகையாலே பூரித்துப் போனார் மன்னர்
தங்குக இங்கு எந்தத் தடையுமில் லுமக்கா மென்றார் 431
என்னத்தில் தோல்வி யுற்றோர் இதயத்துள் நஜ்ஜாஸ் மன்னர்
என்னத்தை மாற்ற வேறோர் ஏற்புடைக் கார ணத்தை
என்னினார் மறுநாட்காலை ஏகினர் அரச வைக்கு
கண்ணியியிக்க வேந்தே கேளுங்கள் எனப் பணிந்தார் 432

தருநச் காச்சியடி

கிறிஸ்த்தவின் தெய்வத் தன்மை கண்கொளார் இவரி ருந்தால்
கிறிஸ்த்தவம் தமக்குப் பங்கம் கூடிடும் என்றோர் பொய்யைக்
குறித்தனர் முறைப்பா டாகக் காதினில் வாங்கி மன்னர்
புறத்தொரு ஆணை தோன்றப் பிறந்தனர் ஈமான் கொண்டோர் 433

யேசுவை இறைவன் செல்வர் என்பதை மறுத்து ரைத்தால்
நாசமே நஜ்ஜாஸ் ஏற்கார் நடப்பது நலமென் றாகா
யோசனைக் குள்ளா ணார்கள் ஏதுசெய் திடுவ தென்றே
தூசென மதித்துச் செல்லும் துணிவினைக் கொண்டிட் டாரே. 434

மீண்டுமோர் அழைப்பை ஏற்று வந்தவர் தம்மை ஞோக்கி
பூண்டதென் என்னம் யேசு புறத்துமக் கெனவி ழிக்க
ஆண்டவன் தூதர் என்றும் அவனடி யார்தாம் என்றும்
சான்றுரை இறுதித் தூதர் செய்துளார் எனப்பு கன்றார் 435

பதிலுரை கேட்டு மன்னர் பெருஞ்சினங் கொள்வார் என்றே
அதிபயங் கொண்டு வந்தோர் அதிசயங் கொள்ளு மாறு
இதமான புன்னகையை இதழ்களில் பொருத்தி மன்னர்
புதிதாக இலைநீர் சொன்ன பதிலுக்கு மாறாய் என்றார் 436

நடந்ததில் வாறிருக்க நஜ்ஜாஸி மன்னர் பின்னர்
தொடர்ந்துமே ஜாப ரின்பால் சென்றிஸ்லாம் தமைய றிந்தே
உடன்பட்டு உரைப்பார் ஓர்நாள் உறுமெனில் காலம் கோமான்
அடிபணிந் துழைப்பேன் என்றார் அடிமனத் துதித்த சொல்லாம். 437

பின்னவர் இஸ்லாத் தின்பாற் புகுந்துநந் நபியைக் காண
சென்றனர் கடலில் மூங்கித் தமதுயிர் நீத்தார் சேதி
முன்னவன் தூதராய் எம்மான் மன்றிலில் அறியப் பெற்று
கண்ணியங்கு செய்யப் பட்டார் கூடிய தொழுகை யாலே 438

உமரின் பனர்வாழ்வு

இருவரில் ஒருவ ரையென் இட்டத்துக் கருள்வா யென்றே
உருகியே இறைபால் கைகள் உயர்த்தியே நபியி ரந்தார்
ஒருவராம் உமர்மற் றோன்று உவந்தது அபுஜ ஹீலே
தருவையேல் இஸ்லாம் இந்தத் தரணியிற் பூக்கச் செய்வேன். 439

எதிர்ப்பதில் பலமாம் அந்த இருவரும் எவருக் கந்த
விதிவரும் எனவ றிந்தோன் வல்லவன் அவனே யாகும்
பதிலெவ ரானார் கேட்ட பிராத்தனை தனக்கு என்றே
உதிர்ந்ததோர் விடைய தற்கு உடன்மறு நாள் தாமே 440

செங்கதீர் பிளந்தி ரண்டு துண்டங்க ளாகிப் பொல்லா
வெங்கரம் பாய்ச் சொல்லபும் வாறாகிக் கண்கள் மின்னப்
பொங்குவெஞ் சினத்தால் ஊறிப் போனவன் பாங்கில் நின்றான்
துங்கநந் நபிமேற் கொண்ட சினத்தினால் அபுஜ ஹீலே. 441

சுற்றியே குறைஷிக் கூட்டம் கூடியே இருக்கும் வேளை
சொந்சரம் எறிந்தான் உள்ளோர் துடிதுடித் துணர்ச்சி பெற்றார்
முற்றும்நாம் சொர்ணை யற்ற மனிதர்க ளாகிப் போனோம்
பொற்புறங் காலந் தன்னைப் பாழாக்கு கின்றோம் என்றான் 442

ஆண்களென் றிங்கு யாரும் இல்லையோ நம்மைச் சுற்றித்
தோன்றிடும் இருளைப் போக்கத் துணிவெமக் கில்லை யாமோ
ஊன்றிடும் புதிய மார்க்கம் உடனாலிக் காது போனால்
ஈண்டுநாம் வாழ்வ தெம்மா இழிவென இன்னுஞ் சொல்வான் 443

பண்டைய முறைமை யெல்லாம் பின்பந்றா தெம்ம ணோர்கள்
கொண்டன் முஹம்மத் மார்க்கக் கொள்கைபால் சரண டைந்தார்
தெண்டித்தோ மில்லை நாங்கள் திருநபி யென்னும் பேரைக்
கொன்றிடுந் துணிவு மற்றுக் காலத்தை நகர்த்து கின்றோம் 444

திருநகர் காச்சியற்

ஒன்றிரண் டென்று முன்னர் ஓன்றினார் இன்றோ பன்னா
றென்றவா றோன்று கின்றார் ஓர்ந்திடில் மக்கா முற்றும்
தன்வய மாக்க வல்ல சூழ்ச்சியில் மஹம்மத் வெல்லும்
முன்னரன் நாரை நாங்கள் முந்துதல் வேண்டு மென்றான் 445

கொடுமைகள் அனைத்துஞ் செய்தும் குறைந்ததோ இல்லை முஹம்மத்
அடிதொடர் கூட்டம் விஞ்சும் அபாயத்தை அறிகி லீரோ
விடைபெற உலக வாழ்வை வைத்தலால் அன்றி மற்றோர்
விடையிலை இதற்காம் யார்முன் வருவாரோ உரைப்பா என்றான். 446

முஹம்மதின் தலைகொ ணாந்து மக்கமா நகரைக் காப்போர்
அகம்நிறைந் திடநான் நாறு ஒட்டகைகள் பரிச ஸிப்பேன்
வெகுமதி பெறுதற் கென்னும் வாஞ்சையுற் றோரென் றாலும்
தகுமீங்கு வருக என்சொல் தவறுடேன் வாக்கு ரைத்தான் 447

கொதித்தனன் எரிம லைபோல் குமுறினான் மண்ணிற் பாதம்
மிதித்திலன் சினத்தால் காற்றில் மிதந்தனன் கூட்டத் தின்கண்
பதித்தனன் ஒவ்வோர் பேராய்ப் பார்த்தனன் பதிலற் றோனாய்க்
குத்தனன் கூவி னன்வாய் குளினான் வெறுகொண் டோனே 448

இல்லையோ ஒருவ ரீங்கு ஏற்கவிப் பணியை என்றன்
சொல்லெல்லாம் வீண தாமோ தோட்பல மற்ற பேரோ
கொல்லுதற் கஞ்சின் ஏன்தான் கொண்டுளீர் வாள்வில் அம்பு
சொல்லுக என்றான் வார்த்தை சுடுஞ்சரம் போலா மென்றோ 449

ஏனிலை நானிங் குள்ளேன் ஏற்கின்றேன் பணியை எம்முள்
ஆனபே ரிழ்ப்பை முற்றும் அகற்றுவேன் இனத்தைக் காப்பேன்
மானமே பெரிதாம் என்று முன்வந்தார் ஓரி னைஞர்
தேனுகர் பாங்காய் வார்த்தை செவிகொளத் தின்றி னானே. 450

பரந்தகன் றிருந்த மார்பும் பெருமலைக் குன்றத் தோஞும்
கரந்தனில் வானும் நெஞ்சிற் கொண்டபோர் வெறியும் வீரம்
பொருந்திய நடையும் கண்ணில் பொழிகின்ற சினமுங் கூட்டி
தெரிந்தனன் இளைஞர் பார்த்துத் தேரந்தபேர் உமரென் றாரே 451

தருங் காஷ்யஸ்

வீராம் உமரின் தோற்றும் வருவினை முஹம்ம தர்க்கு
பேரழி வாகு தற்காம் பிறிதிலை என்ற வாரே
ஊரொடு அடுஜ ஹீலும் ஒன்றித்து மகிழ்வு கொண்டான்
தேராரே இறைவன் நாட்டம் தனையவர் தோல்வி கண்டார் 452

தலையொடு வருவேன் முஹம்மத் தனையொழித் திடாது மீழேன்
இலையொரு பணியெ னுக்கு இப்போதே விட்ட கண்றேன்
கொலைவெறி விழியிற் பற்றக் குதிரையிற் குதித்த மந்தார்
சிலைகளென் றானார் மற்றோர் செலும்வழி விழிகள் மொய்க்க 453

சீற்றும் புயலின் சீற்றும் தோற்றிடும் மாரி காலக்
காரிடை மின்னும் மின்னர் கோலமாம் நாண்வி டுத்தே
சேரிடம் நோக்கிப் பாயும் சிலைதோற்கும் பாங்கு கண்டே
தேரிலார் பரியின் வேகம் சென்றவர் உமர தாமே 454

ஆகாத செயலுக் கன்றி அத்தனை வேகங் கூட்டிப்
போகாரவ் விளைஞர் என்று புரிந்தவேர் நண்பர் கண்டே
ஏகுமெவ் விடமா மென்றே இடைமறித் தவரைக் கேட்க
வேகத்தைக் குறைத்தார் எல்லா விபரமுங் கூறினாரே. 455

செவிமடுத் தவரின் செய்கை தவறேன எடுத்து ரைக்கத்
தவித்தது மனது நண்பர் தாழ்மையாய் உமரை நோக்கி
பலித்திர மாக வார்த்தை பொழிந்திட உவந்தார் அன்றேல்
அவிந்திடுங் கோபத் திற்கு ஆளாவோம் நாமென் றாமே 456

போகுமுன் ஒன்று கேண்மின் புலன்கொள்வீர் உமரே இன்று
வேகமாய்ப் பரவும் இல்லாம் வழியுன்றன் உடன்பி றந்தாள்
ஏகினாள் கணவ ரோடே அதைமுதற் தடுப்பீர் பின்னர்
போகலாம் நபியைக் கொல்லப் புறப்படும் எனமொ மிந்தார். 457

இடியொலி கேட்ட நாகம் என்றவா றுமறு மாகி
கடிதினிற் பரியி றங்கிக் கண்ட்தைக் கையுட் பொத்தி
எடுத்தனர் வாளை என்ன இயம்பினீர் என்றார் மீண்டும்
விடுத்தாரவ் வார்த்தை நண்பர் வியர்த்துடல் நடுங்கி னாரே 458

தருங் காஷ்யஸ்

கேட்டவை கராய் நெஞ்சைக் குடைந்திடக் கொடுஞ்சி எத்தால்
வேட்டைக்குட் பட்ட மான்போல் விழித்திடும் அவரை நோக்கி
மூட்டைச்சொல் லாகி லுன்சொல் முடிப்பேனுன் வாழ்வை என்றே
காட்டினார் வாளைப் பின்றன் பிடிவிடுத் தகன்றிட் டாரே 459

திசைமாற்றி உடன்பி றந்தாள் தெருவொன்றி வீட டெந்து
பசிகொண்ட வேங்கை யொப்பப் பரிவிடுத் தகன்று நின்றார்
இசையொடு ஒது கின்ற இறைமொழி செவியுட் புக்க
அசையாது சிலைபோ லாகி ஆங்குற்றார் தனித்தார் பின்னர் 460

தட்டினார் கதவை வீட்டின் தாழொடிந் திடுமால் யார்தான்
தட்டினர் அறியாத் தங்கை செவிதீட்டி யார்தான் என்றார்
தட்டியோன் நானே யுன்றன் சகோதரன் உமராம் என்ன
மட்டறு பயமுள் னேற மயங்கிடு நிலைகொண் டாரே 461

கூடவே இருந்த நாதர் குரல்கேட்டு நடுந உங்கி
ஓடியே ஒளித்தார் வல்லோன் உரைமொழி கண்கா ணாதே
தேஷியே வந்த பேர்தன் சினத்தினுக் கஞ்சி மூலை
நாடினார் மறைத்தார் தம்மை நங்கைதாழ் அகற்றி னாரே 462

உள்நுழைந் துமரு ரைப்பார் உள்ளதைச் சொல்வீர் நீங்கள்
உள்ளமொன் றாகி முஹம்மத் “உம்மத்” தென் றானீ ராமே
எள்ளன வேனும் பொய்ம்மை இயம்பிடு வீரக ளானால்
கொள்ளுமென் வாளு முங்கள் குருதியை உயிரை என்றார். 463

ஒப்பினால் வாளால் தம்மின் உயிர்போகும் இலையா மென்று
ஒப்பினால் பாவஞ் குழும் உரைப்பதென் றறிகி லாதே
செப்பிட வார்த்தை யற்றுத் திணறினார் இருபே ரும்உள்
கப்பிய சீற்ற மோங்கக் கூறுமென் றுமர்க டிந்தார் 464

வரும்வழி சேதி கொண்டேன் வந்திங்கே மொழிசை வித்தேன்
தருவாய்ந் என்ன நீங்கள் சேர்ந்தொன்றி இசைத்த தென்ன
தருவதற் கில்லை அ.து திருமறை வசன மென்றார்
கருவான தச்சொல் அண்ணன் கைப்பலங் காண்ப தற்கே 465

தருநர் காசியம்

அடியுண்ட உடலங் கீழே அடிதளர்ந் தழுதே வீழ
மடுத்தவர் சொல்வார் இல்லை முறைகெட ஏதுஞ் செய்யேன்
படித்தபின் தருவேன் என்பால் தருகவென் றுரைப்பார் கேட்டுக்
கொடுத்தனர் படித்தார் கண்கள் குளமென வாகிற் றன்றோ. 466

ஒவ்வொரு சொல்லும் நெஞ்சுள் ஊன்றியே பதிந்த துள்ளங்
கவ்விய மாற்றத்தாலே கால்கரம் நடுங்கிற் றி.தோர்
பல்வியம் கூறும் வேதம் பொய்யன்று என்றே ஓர்த்தார்
கொவ்வவையாம் விழிகள் சோர்ந்து கனிந்தன நீர்ப்பு கொட்டும் 467

சிந்திய கண்ணீர் கண்ணந் தொட்டுமார் பணைக்குங் கோப
வெந்தணல் மாய்ந்தே யுள்ளாம் வெண்பனிக் குளிர்மை கொள்ளும்
புந்தியின் துலங்கல் வேதம் புரிந்தசா கசமா மென்னும்
விந்ததகண் டயாந்தே நின்றார் வேதநூல் தந்தோ ராங்கே 468

அண்ணனின் மாற்றங் கண்டு அச்சமுந் தவிர்த்தார் அண்ணன்
புண்ணியர் பதம்பற் றேகும் பாற்படு வார்போ லென்னும்
எண்ணமுங் கொண்டார் நங்கை இசைவினை அறிய உன்னிக்
கண்ணொடு கண்க ஸொன்றிக் கூர்ந்திடக் களிகொண் டாரோ 469

உண்மையில் வேதம் நெஞ்சை உருக்கிடுஞ் சொற்கூட்ட டங்கள்
உண்மையில் இறைவ ணொன்றே ஓப்பிடற் கிலாதான் முஹம்மத்
உண்மையில் அவன்தா தார்தாம் ஓப்பினேன் உமரு றைப்பார்
உண்மையை ஓர்த்தார் சொல்வார் ஓப்பிலான் தூத ராண்டே 470

சென்றனர் நபிகள் கோமான் திருமுகங் காண வென்றே
அண்டிட முன்ன ராங்கே அறிந்திருந் தனராம் உந்றோர்
கண்டதும் உமரைக் கைவாள் கரம்பற்றி னார்கள் தேகந்
துண்டுதுண் டாக்க வென்று துணிந்துமுன் வரமு யன்றார் 471

அண்டிடப் பிறர்முன் முந்தி அண்ணலார் உமரைக் கட்டிக்
கொண்டனர் உமரே உன்றன் கருத்தினில் இருப்ப தென்ன
பண்டையச் சிலைவ ணக்கம் புரியவா இல்லை உண்மை
கொண்டிறை பாலி லும்மைக் கொடுக்கவா எனவுங் கேட்டார். 472

தருநர் காசியம்

உண்மைகொண் டுங்கள் மார்க்கம் ஓப்பிட வந்தேன் என்ற
உண்மையைவ் வீர் வாயால் உரைத்திட நபிகள் கோமான்
“பண்ணவன் பெரியோன்” என்றே புகன்றனர் பிறருங் கூடிப்
“பண்ணவன் பெரியோன்” என்று பெருங்குரல் தந்திட் டாரே. 473

மறைவிடம் இருந்து செய்த மார்க்கபோ தனைகள் அன்னார்
இறைவழி வந்த பின்னர் இரவியின் ஒளிபோ லாகி
உறும்பகைக் கஞ்சா வாறு உலகெலாம் ஒளிவிட் டோங்க
கறுவினர் நெஞ்சுக் குள்ளே காபிர்கள் ஈமா னற்றோர் 474

புறமொன்றில் ஹம்ஸா மற்றுப் புறத்தினில் உமரும் ஒன்று
அறவழி கொண்டோர் பின்னே அணியணி யாகக்கூட
இறைபள்ளி க.பா நோக்கி ஏந்தலர் சென்றார் முன்னர்
அறிந்திலார் யாரு மந்த அதிசயக் காட்சி யம்மா. 475

ஒளிந்துவாழ்ந் திருத்தல் வேண்டாம் ஒருவனை வணங்க யாரும்
ஒளிந்தொளிந் தேகங் கூடா ஒன்றிநாம் க.பா செல்வோம்
மொழிந்தது உமர்தான் வீர மொழியதாம் செவியுள் னோக
ஒளிந்தனர் எதிர்ந்தோர் இல்லம் உடன்பட்டோர் உறுதி பூண்டார் 476

நாடுவிட் டகன்ற பேரும் நாடினார் மக்கா மீண்டார்
நாடிய அமைதி கொண்ட நிலையின்று என்றே எண்ணி
வாடிய பயிர்கள் நீரை வரித்ததும் துளிர்த்தல் போலாம்
கூடிட வில்லை அந்தக் குதூகலம் நெடுநாள் அந்தோ. 477

ஞாநுக்குடிய ஏதுக்கிய கொடுரேம்

முயற்சியில் முற்றுந் தோற்று முடிவினில் முடிவு கொண்டார்
“செயற்பட லாகா எந்தத் தொழிற்பாடும் கொடுக்கல் வாங்கல்
நயத்தலும் வேண்டாம் பேச நாடவுங் கூடா எங்கள்
வயத்தினில் முஹம்மத் தம்மை விடாரெனில் பனுஹா ஷிம்கள்” 478

தருநர் காசியம்

தொங்கிட வைத்தார் ஓலை திருக்கக்.பா தன்னில் மேலே
தங்கிய வரிக ணோடு தடுத்திட ஒன்றி வாழ்வோர்
பங்கமுற் றவர்கட் குள்ளே பகையுண்டு பண்ணும் நோக்கில்
பங்கமுற் றார்கள் அந்தப் பாவிகள் தோல்வி கண்டார். 479

குலத்தினை ஒதுக்கி வைத்த கேட்டினால் பனுஹா விம்கள்
குலத்தினர் ஒற்று மையைக் காட்டிட அவர்க்குண் டான
நிலத்தினில் ஒன்று சேர்ந்தார் நீசனாம் அழுல ஹப்பு
குலத்தினுக் கிழிவு செய்த கேடனாம் தனைத்த விரத்தான் 480

தனித்தொரு பள்ளத் தாக்கில் சேர்ந்தொன்றி வாழ்ந்த போழ்து
நினைத்தவா றுணவு கொள்ளும் நிலைமாறிப் பஞ்சம் குழ்ந்தும்
மனத்திடம் மாற்றா ரானார் மாநபிக் குலத்தோர் தம்மின்
இனத்துடை மானங் காத்து இடர்தாங்கி வாழ்ந்திட்ட டாரே. 481

முன்றாண்டு காலந் தம்மை முழுமையாயக் கொன்று தீர்க்கத்
தோன்றிய நிலைமை கண்டு துயருந்த சிலபே ரொன்றி
ஊன்றினார் மனத்தி லந்த ஓலையைக் கிழிப்ப தென்றே
தோன்றிய வாறு செய்தார் சினத்தனர் தொங்க வைத்தோர் 482

உண்டிட உணவு மின்றி உடுக்கவெத் துணியு மற்றுத்
தண்ணீரும் இன்றி வாழும் துயர்கண்டு நாங்க ஸிங்கு
எண்ணம்போல் வாழும் வாழ்கை இழிவுற்ற தாகு மென்றார்
கண்ணிய ரொருவர் நல்லோர் கூடினார் அவர்தோள் தாங்க 483

கிழித்தனர் ஓலை தன்னை ஹாவிம்கள் மக்கா மீழ
அழைத்தனர் வந்தார் மீண்டும் அவரவர் இல்லங் சேர்ந்தார்
துளிர்த்தது வாழ்வு மீண்டும் துயரழிந் திட்ட தாலே
களிப்பினால் நெஞ்சம் பூத்தார் காப்பவன் தனைப்பு கழ்ந்தார் 484

கிழித்தெறிந் திட்ட வந்தக் கட்டளைப் படிவந் தன்னில்
மொழிந்தவை அனைத்தும் பூச்சி மென்றிருந் தனவே ஒன்றே
அழிந்திலை அ.து “அல்லாஹ்” அருட்திரு நாம மாகும்
கிழித்திட முன்னர் நாதர் கனவிலும் இதுதோன் றிற்றே 485

தருநர் காசியம்

முன்னரே மொழிந்தி ருந்தார் மாநபி கனவைப் பற்றி
முன்னவன் நாம மன்றி மற்றவை கறையான் ஒன்றித்
தின்றிருக் கும்மாம் என்ற சேதியைப் பலர் றிந்தார்
என்னவோர் விந்தை இ.து ஏகனின் திறனா மன்றோ. 486

ஷ்ரீ பேரிழப்புக்கள்

பேரரண் போலி ருந்தார் பெருமானார்க(கு) அழுதா லிப்பும்
ஊரொன்றிக் கூடிச் செய்த உபாயங்கள் தோற்றுப் போகக்
காரணர் இறைக்குப் பின்னர் காத்தவர் அவரே மூப்பின்
காரண மாக வாழ்வின் கடைகண்டார் உயிர்து றந்தார் 487

தகப்பனின் உடன்பி றந்த சகோதரர் என்ப தன்றி
மிகப்பெரும் எதிர்ப்புத் தோன்றி முஹம்மதர் உடலைச் சாய்க்க
வகைப்பட்ட போதி லெல்லாம் வந்துமுன் நின்ற காப்பான்
இகவாழ்வு நீத்த தோர்கை இழந்தவ ராக்கிற் றன்றோ 488

பெருங்கானத் திடையில் விட்ட பிள்ளைபோல் தவித்தார் நாதர்
செருக்களத் திடைமார் காப்புத் தவறிய வீரன் போலாம்
கருக்கலில் ஒளியிய முந்த கண்களின் நிலைமை யற்றார்
திருக்“கவி மா”வின் பேரால் “தீன்”வழி காட்டி நின்றோ 489

இறுதிமுச் சடங்கும் வேளை இனத்தவர் தம்மைக் கூட்டி
உறுத்தினார் அழுதா லிப்தன் இளையவர் பிள்ளை தன்னை
வெறுத்திரீ அவரைக் காப்பீர் வாக்கினில் சீலர் மார்க்கங்
குறித்தவர் சொல்ல தெல்லாம் கற்றவர் ஏந்பா ரென்றார் 490

நம்பிக்கை கொள்ள மாறு நபிவழி தன்னை என்றே
தம்மினத் தோர்க்கு ஒதும் தருணத்தில் நபிகள் நாதர்
நம்பிக்கை நீங்கள் கொள்ள நாடுங்கள் என்று வேண்டத்
தம்பியின் மகனை நோக்கிச் சொல்லுவார் அழுதா லிப்பே. 491

தருநர் காசியம்

- இறப்பினுக் கஞ்சியேதான் இசைந்தனன் என்று மற்றோர்
குறைமொழி பகர்வர் என்னைக் கட்டாயம் செயாதீர் நானென்
பிறப்பினில் கொண்ட மார்க்கப் படிவிழி மூடு கிள்றேன்
மறுத்ததை என்னி நீவீர் மனக்கவல் கொளாதீர் என்றார். 492
- விருப்பம்: தாயி வென்றால் வழிநகர்ந் திட்டேன் உங்கள்
மறுமைப்பே நெண்ணி நானென் முதலவன் றன்பா வென்றான்
இருகரம் ஏந்திக் கேட்பேன் எனநபி சொல்லிச் சோர
இருவிழி பெருகிற் றன்னார் இழப்பினை நினைந்த தாலே 493
- காப்பரண் போலிருந்து காத்ததன் பெரிய தந்தை
காப்பவன் பக்க லேகக் கலங்கிமெய் உள்ளஞ் சோர்ந்து
காப்பவன் தூதர் நிற்கக் கவல்மிகு மற்றோர் தாக்கம்
காப்பவன் தந்தான் எம்மான் குற்றுயி ராகிப் போனார் 494
- உடல்பொருள் ஆவி யெல்லாம் உங்கள்பால் என்றே தந்த
கிடைத்தலுக் கிரிய பெண்ணார் “காத்தமுன் நபி” யின் பாகம்
கிடைத்ததும் தூது வத்தை கொண்டவர் முதலு மானார்
அடைந்தன் மறுமை வாழ்வை அண்ணலார் இடிந்தே போனார் 495
- பேரிளம் பெண்ணாய் வாழ்வில் பண்ணவன் தூத ருக்கு
பாரியாய் ஆனார் நன்கு பெண்மகர்க் கண்ணை யானார்
சோராது நபிகள் தம்மின் சன்மார்க்கப் போதம் ஊன்றுக்
காரண மான அன்னை கதீஜாமண் மறைந்திட் டாரே. 496
- கனப்பெருஞ் செல்வங் கொண்ட கதீஜாநற் பிராட்டி யானேர்
மனைக்குகர் மனைவி யாக வாழ்ந்தன் நபிகளாரின்
இணைக்கரம் அவரே ஆனார் இறுதிமுச் சடங்கு மட்டும்
துணைக்கவர் இல்லா துற்ற துயர்பெரி தாகு மன்றோ 497

தருநர் காசியம்

தூயிப் நகர் ஜூக்கிசு சிமுக்தாஶுர்

கொடுமைகள் எல்லை விஞ்சிக் கொண்டேக நபிகள் நாதர்
அடுத்தொரு நகரை நோக்கி அருளொளி பரப்ப வென்றே
விடுத்தனர் மக்கா தன்னை வழித்துணை யாக “ஸௌது”
புத்திலிட் டெடுத்த பொன்னும் புனிதரோ டொன்னி னாரே 498

எழுபத்து மூன்று கற்கள் இறைதூதர் நடந்தே தாயிப்
செழும்பதி அடைந்தார் உள்ளச் செழுமையற் றோர்க னன்னார்
வழுத்திட உகந்தோன் ஏக வல்லவன் என்ற உண்மை
அழுத்திநெஞ் சுறுத்த வென்றே ஆங்குசென் றார்க னன்றோ 499

வல்லவன் தூதை ஏந்தி வந்ததம் தூது சொல்ல
பொல்லாதார் புரிந்தா ரில்லை பரிகசித் திகழ லானார்
“நல்லதோர் சேதி உம்போல் நாதியற் றோரா உன்றன்
வல்லவன் பெற்றான் வேறு பேற்றுப் போன தென்னே” 500

சுட்டனர் வார்த்தை யாலே திருநபி நெஞ்சம் நோகத்
திட்டினார் ஓட ஓடத் தூரத்தினர் வீணர் கூடிக்
கொட்டினர் மன்னை மேனி கன்ற்றிட சிறாரை ஏவி
விட்டனர் வேண்டுந் துன்பம் விளைந்திட அனும தித்தார் 501

ஏவிய சிறுவர் ஒன்றி எந்தலர் பின்னால் ஓடி
கூவினர் பித்த ரென்றே கொட்டிக்கை சிரித்துக் கல்லால்
பாவிகள் அடித்தார் மேனி புண்ணுறுக் குருதி சிந்தும்
நாவினா லுரைக்க வொண்ணா நெநிகெட்டோர் செயல்க ளம்மா 502

ஓடுவார் சிறிது தூரம் உடல்வலுக் குன்றும் போழ்து
நாடுவார் நிலத்தில் குந்த நாசகர் விடாரே மீண்டும்
ஓடுவார் கல்லின் மாரி உற்றதால் உறைந்த புண்ணில்
ஓடிடுங் குருதி அன்னார் உடைகளை நனைத்த வாறே 503

தகுநக காசியம்

வெற்றுக்கால் ஓட ஓட விரட்டிய தாலே வீதிக்
கற்கள்தம் பங்குக் கென்றே குத்திடக் குருதி பூசி
முற்றிலும் வண்ணம் மாறி முகிழ்ந்தன செம்பூப் போன்றே
குற்றுயிர ரானார் தாதர் கொடுமைகள் தொடர்ந்திற் நன்றோ 504

சோர்ந்தவர் வீழ்த் தூக்கிச் செல்லுன்றன் நகரம் நோக்கி
வேருன்ற விடோமுன் மார்க்கம் வழிகேட்டைப் பற்ற மாட்டோம்
சேருமுன் பதிக்கா மென்றே சொல்லியே தள்ள முன்போய்
காருண்யர் வீழ்ச் செய்வார் காருண்ய மற்ற பேரே. 505

முன்றுகற் நோலைவு மட்டும் முடிவிலா தியற்றிச் சோர்ந்தோர்
வான்மறைத் தாதர் தம்மை விட்டகன் நிட்டார் இன்று
ஆனது போது மென்றே அகம்நிறை வாகி எம்மான்
தீனுரை செப்பச் சென்ற தலத்தினில் ஆன தி.தே 506

மக்கமா நகரி லுற்றோர் மாநபிக் கிளைத்த துன்பம்
ஒக்குமோ இதற்கு என்றால் ஓர்ந்திடில் அதிக மாகும்
சுக்குநா றாக உள்ளந் துன்புறு இழிசொல் லோடு
வக்கிரங் கொண்டோர் தேக வன்முறை விஞ்ச மாமே 507

துன்பத்தின் எல்லை தன்னைச் சொல்லிடில் நபிகள் ஓர்கால்
தன்னிலை என்ன வென்று சொல்லுவார் “அன்று நாளில்
என்னைநான் இழந்தேன் எங்கு இருந்துநான் வந்தேன் எ.தை
முன்னோக்கிச் செல்வே னென்றோ மறந்திட்டேன்” என்ற வாயே 508

தாயிபை விட்டுத் தப்பிச் சென்றொரு இடத்தில் தங்கித்
தூயோனை வேண்டி னார்கள் திருநபி கைக ளேந்தி
“தாயிபின் மக்கள் தம்மைச் சீரவழி செலுத்து அன்னார்
போயினுஞ் சந்த திப்பேர் பற்றட்டும் இஸ்லாம்” என்றே 509

திராட்சையின் தோட்ட மொன்றுள் சேர்ந்ததால் தொடர்வா ரற்றார்
வராளினி என்று நெஞ்சம் வரித்ததால் தரித்து நின்றார்
உரிமைக்கு உரியோர் மக்கா ஊர்த்தலத் தாராம் கண்டு
திராட்சையின் கனியோர் தட்டில் தந்திடப் பணித்தி ருந்தார் 510

தகுநக காசியம்

மெய்கொண்ட ரணங்க ஞூக்கு மருந்திட்டார் ஸைது ஆங்கே
கைகொண்ட கனிக ளோடு கடிதினில் பணியாள் வந்தார்
வையகம் உய்க்க வந்த வள்ளாலார் தம்மை நோக்கி
செய்யுக பசிக்குச் சாந்தி தோழரோ டெனப் பணிந்தார். 511

நன்றியோ டவர்மு கத்தை நோக்கிய நபிகள் நாதர்
என்றனுக் களிக்கு மாறு யாரிதைத் தந்தா ரென்ன
என்றனின் எசமான் தோட்டம் எவர்க்குரித் தாமோ அன்னார்
என்றனர் நபிகள் நன்றி எனக்கூறிக் கனியை டுத்தார் 512

‘அவலற்ற அருளா என்தான் நிகரற்ற அன்பு கொண்டோன்
“அல்லாஹ்”வின் திருநா மத்தால் ஆரம்பம் செய்யுகின்றேன்’
உள்ளார் வார்த்தை கூறி உண்டிடக் கண்டார் தந்தார்
முளைகொண்ட வியப்பை நீக்க முனைந்தவர் வினாத்தொ டுத்தார் 513

உண்ணுமுன் சொன்ன சொற்கள் உரைத்திடும் பொருள்தான் என்ன
கண்ணியம் மிக்க நீங்கள் கூறுக எனவுங் கேட்க
உண்ணுமுன் நல்லவற்றை உவக்குமுன் அல்லாஹ் வைநாம்
என்னுதல் அவன்நா மத்தால் எனத்தொடங் குதல்தா மென்றார் 514

எங்களின் கிறிஸ்த்து மார்க்கம் ஏற்பவீ துண்டா மென்று
பொங்கிடு வியப்பால் உன்னிப் பேசவார் ஊழி யார்தாம்
தங்கிடும் வேற்று மைகள் சொல்லுக உங்கள் மார்க்கம்
எங்களின் மார்க்கத் தோடு இணைத்தென நபிகள் சொல்வார் 515

ஆண்டவன் ஒருவ னென்றும் அவன்தேவை அற்றோ னென்றும்
பூண்டிலான் பெற்றோர் யாரும் பிறந்திலை அவன்பா லென்றும்
சான்றுரை பகலு தெங்கள் திருமறை அதுவே இரண்டும்
பூண்டுள வேற்று மைதாம் பிறிதிலை எனப்பு கண்றார் 516

செவிகொண்ட சொற்கள் கைகள் தொட்டவை முத்தித் தேபின்
நவின்றிடச் செய்த(து) ஈமான் நிலைத்திடக் கலிமா தன்னை
உவந்திவை நடந்த பின்னர் உத்தம நபிகள் கோமான்
தவிர்த்தனர் தோட்டம் மக்கா சென்றிட முடிவு கொண்டார் 517

திருநாச்சார்

தாயிபை விட்டு வந்து தனைஹிரா குகையிற் சேர்த்து
போமொரு பேரின் பால்நான் புறப்பட்டு க.பா செல்ல
வாய்ப்பினை அறிந்து வாரும் வகைசெயக் கோரும் என்றே
தூயநந் நபிப ணித்தார் “ஸைத்”மக்கா தனைய டைந்தார் 518

பாதுகாப் பளிக்க யாரும் பிரியமுற் றிராத் போது
ஒதுவார் ஒருவர் நானே உடன்பட்டேன் என்று பின்னர்
தீதெதும் நேரா வண்ணம் தனதிரு மகரை நோக்கி
பாதுகாப் பளிக்கக் க.பா புறப்படப் பணித்திட் டாரே 519

ஆயுதந் தாங்கி மக்கள் அண்மிடக் க.பா தன்னைப்
போயினர் ஹிராவை நோக்கி பெருமானார் தனைய மூக்க
வாய்மொழி செய்தார் க.பா வந்ததும் மஹம் தர்க்கு
நேயமாய்ப் பாது காப்பு நான்தந்தேன் எனவாம் அன்னார் 520

பெரும்பணி ஏற்ற வாயே பகலிர வென்று நோக்கார்
உருவத்தின் நிழலைப் போல உடனிருந் துதவி செய்தார்
கருமத்தில் கண்ணா யான கண்ணியார் தம்மை மக்கள்
பொருந்தாத சொற்க ளாலே பகைதனைக் கொட்டி னாரே 521

பாதுகாப் பளிக்க வந்த பெரியவர் தமக்குத் தன்னால்
சோதனை தோன்ற லெண்ணித் துன்புற்ற நபிகள் நாதர்
நீதியில் லீது வென்றே நினைந்தனர் இறைவன் ஈயும்
பாதுகாப் பெண்ணி அன்னார் புறமிருந் தொதுங்கத் தேர்ந்தார். 522

முக்குடையடை மார்க்க விழுராசுகள்

பெருமானார் பிரசார ரத்தில் பூரணப் பொருத்தங் கொண்டார்
வருகைசெய் தோர்க ளெல்லாம் வியாபார நோக்கில் மக்காத்
தெருவினில் நின்று மார்க்கம் சொல்லிடும் நபிகள் கண்டு
தெரிந்திட விளைந்தார் சொல்லுஞ் சொல்லெலது தானாம் என்றே 523

திருநாச்சார்

கூடிடுங் கூட்டங் கண்டு கறுவினார் அந்நாள் மக்கா
நாடிவந் தோர்கள் தம்மை நாடிப்பொய் யுரைத்ததார் ஓர்நாள்
கோடிப்பொன் கொண்ட செல்வர் கண்படக் கைப்ப தேதிக்
கேடுடை நெஞ்சார் எம்மான் குறையெனப் பலதுஞ் சொன்னார் 524

மஹம்மதென் ஜோருவர் இங்கு மக்களைத் திசைதி ருப்பி
தகாதன உரைக்கின் றார்நீர் சந்தித்தால் அவர்தம் பேச்சை
புகவிடா திருப்பீர் காதின் புறந்தடுத் திடுவீ ரன்றேல்
அகங்கெட்டுப் போவீர் என்றார் அவரதை நம்பினாரே 525

புறநகர்ப் புறத்தி ருந்து ‘பக்கா’வந் திருந்த செல்வர்
உறுத்தினீர் நன்றே முன்னர் ஓப்பினேன் உம்சொல் என்றார்
இறைத்தாதர் ஒருநாள் வீதி இடைப்படு தலத்தி ருந்தே
மறைமொழி ஒதக் கேட்டு மனம்மாற ஸமான் கொண்டார். 526

என்றுமே கேட்டி ராத இறைமொழி செவியுள் வாங்க
சென்றதுள் சிந்த னைக்குத் தீனியாய் மாறிப் பொய்மை
கொண்றது ஏகதெய்வக் கொள்கையை நிலைப் படுத்தி
வென்றது உளத்தைச் செல்வர் மனம்மாறக் கருவா கிற்றே 527

பேரறி வாள ரென்று புகழ்கொண்ட ஒருவர் எம்மான்
சீர்பெறு சந்தி தானத் திருந்துரை கலந்த போழ்தில்
தேர்ந்ததன் ஞானங் காட்டச் சொல்லுவார் லுக்மான் போதம்
தேர்ந்தவன் நானா மென்றே தனையிகைப் படுத்தும் பாங்கால் 528

லுக்மானின் அறிவு ரைகள் சிலவற்றை ஒதிக் காட்ட
“ஹுக்கனி”ன் தாதை ஒதிக் காண்பித்தார் நபிகள் நாதர்
சிக்கெனப் பற்றிற் றுள்ளம் சிந்தனைத் தெளிவு கொண்டார்
அக்கணத் தேகை பற்றி இல்லாததுள் நுழைந்தும் கொண்டார் 529

மந்திர தந்தி ரத்தில் மிகவல்லோன் எனப்பேர் கொண்டோர்
வந்திருந் தாரே மக்கா வாழ்புலம் “எமன்”என் றாகும்
தந்திரங் செய்தார் தூதர் தமையழித் திடக்கா பீகள்
மந்திரக் காரர் பாதம் மண்டியிட் டிரந்தா ரன்றோ 530

ஜின்னாங் ஓரிஷ்டன்

திருந்த காசியம்

குறைவிகள் விருப்புக் கேற்ப கூறுவார் மந்தி ரத்தால்
இறைநபி என்னும் பேரை இலாதொழித் திடுவேன் என்றே
அறைக்கவிச் சென்ற பேர்முன் அண்ணலார் இறைவே தத்தை
நறைபொழி பாங்காய் ஒத நெஞ்சறைத் திடுவார் சொல்வார் 531

ஒதுக மீண்டு மென்றே ஒருமுறை ஒத மீண்டும்
ஒதுக எனவுங் கூறி உளத்தினில் அனைத்தும் வாங்கி
வேதமே இது இறைவன் வார்த்தையே எனவும் ஒப்பி
ஒதினார் கலிமா ஏகன் ஒருவனே எனப்பு கன்றார் 532

முக்குடை பட்டார் மார்க்கம் முரண்பட்ட காபி ரீன்கள்
ஏக்கமுங் கொண்டார் எல்லாம் இலவுகாத் திட்ட வாகாம்
தீக்குணர் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்பவை அனைத்தும் தோல்வி
சேர்க்கையில் செய்த தென்ன தெரிகிலார் சினங்கொண் டாரே. 533

சிறநடியும் மறுமணமும்

(வேறு)

திருந்பியின் முதன் மனைவி கதீஜா வாழ்வைத்
துறந்திறைபால் சென்றபின்னர் நபிகள் வாழ்வில்
பெரியதொரு இடைவெளியுந் தோன்றிற் றன்னார்
பிள்ளைகளும் தாயில்லாப் பிள்ளை யானார்
மருவிவந்த இடரனைத்தும் தாங்கித் தம்மின்
முயற்சியிலே வெற்றிபெறத் தோள்தந் துற்ற
பெருந்துணையை இழந்ததென்ப துறுதி யற்றுப்
போனபெரு விருட்சத்துக் கிணையா கிற்றே 534

வீடுவெந்து சேர்ந்ததுமே வாஞ்சை யொடு
வழிபார்த்துக் காத்திருந்து சேவை செய்யும்
பாடுகொள்வார் யாருமற்றுப் போர்க்க எத்தில்
பற்றியவாள் பறியுண்ட போர்வீ ரர்போல்

திருந்த காசியம்

ஈடுசெய்ய இயலாத் இழப்பால் சோந்து
இருந்தார்கள் நபிபெருமான் அவர்க ளோடு
கூடிவாழ ஆயிரம்பேர் காத்தி ருந்தும்
கவலமியார் கரம்பிடித்த கருணை நாதர் 535

தோட்துணையாய்த் தோழர்கள் பலரி ருந்தும்
தேவையொரு துணைவாழ்வில் இல்லங் காக்க
ஆட்பேர்க்கு என்றங்றி வேண்ட லுற்றார்
அண்ணவிள மக்களுக்குத் துணைவேண் டிற்றே
கேட்பார்ற் ரோருபெண்ணார் “ஸௌதா” முன்னர்
கலிமாவை முன்மொழிந்தோர் கணவ ரற்று
வாட்கைக்குத் துணைவேண்டி நின்றார் வாழ்வில்
வல்லவனின் அருள்கொண்ட பேரன் னாரே 536

ஆரம்ப காலத்தில் மக்கா விட்டு
அபிஸீனிய் யாசென்ற முஸ்லிம் கட்குள்
சேர்ந்திருந்தார் “ஸௌதா”வும் கணவ ரோடே
திரும்பிமக்கா வந்திருந்தார் துணையி ழந்தார்
சேர்த்தாரோ இல்லையுற்றார் துணையி ழந்தார்
தாபரிக்க எவருமற்று இருந்தார் கேட்டு
தார்மீகப் பொறுப்பேற்றார் தருமத் தூதர்
தங்கரத்தின் பிடிகொண்டார் இறைநாட் டம்போல் 537

முதல்மனைவி கதீஜாதம் மரணத் தின்பின்
மாநபிகள் கனவொன்று கண்டார் ஒருபேர்
பொதியொன்றைச் சுமந்துவந்தார் பட்டால் சுற்றி
பாருங்கள் திறந்திதனை யென்றுஞ் சொன்னார்
அதுவென்ன வாயிருக்கும் என்னெஞ் சுந்த
அண்ணநபி திறந்ததனைப் பார்த்தா ராங்கே
புதுமலர்போல் ஆயிராவை அண்ணல் கண்டார்
பொதிகொண்ந்தோர் இதுவுங்கள் மனைவி என்றார் 538

ஆஹேதான் வயதுஆயிஷாப் பிராட்டி யார்க்கு

அண்ணலுக்கோ ஜம்பதையும் தாண்டிற் றன்னார்
கூறினாரே தனக்குத்தான் இறைவன் நாட்டம்

கொள்வனெனில் முடித்துவைப்பான் என்ப தாக
வேறொருநாள் நித்திரையில் இருந்த போதோர்

வானவரப் பொதியினொடு வருதல் கண்டார்
கூறிடுவார் எனக்கதனை காட்டு மென்றே
கண்டார்கள் ஆயிஷாவை முன்போற் சொன்னார்

539

உதுமானிப்பன் மஸ்ஹுதின் மனைவி “கவ்லா”

உறுதுணையாய் இருந்தார்கள் நபிக ளாரின்
பொதுவான தேவைகளை நிறைவு செய்ய

பார்விடுத்து கதீஜாமன் மறைந்த பின்னர்
புதிதாக மனையொன்றைக் கொள்க வென்று
புந்தியுரை பகன்றாரோர் நாளில் “கவ்லா”
கதியார்க்கு உண்டாமோ என்றார் ஆயிஷா

கணவரற்ற “ஸௌதா”வும் உளரா மென்றார்

540

இருவரையும் கைப்பிடிக்க ஆயத் தங்கள்
ஏற்றிடுக என்றுநபி கூறக் கேட்டு

திருநபிக்கு “ஸௌதா”வை ஹாதிப் என்போர்
திருமணமுஞ் செய்துவைத்தார் அழைபக் கர்தன்
திருமகளார் ஆயிஷாவை திட்டம் போல

சேர்த்துவைத்தார் மனைவியின் போது அன்னை
இருந்தார்கள் இல்லைசிறு பிள்ளை அன்னார்
இறைவனது நாட்டமது போலா யிற்றே.

541

“மிழ்ராஜ்” [விஞ்சூர்றும்]

நள்ளிரவில் நபிகள்பிரான் க.பா நோக்கி

நடந்தார்கள் தொழுவையின்பின் சிறிது தூக்கம்
கொள்ளவெனச் சாய்ந்தார்கள் யாரோ தம்மின்
கால்களினைத் தட்டிவிடக் கண்வி மித்தார்

உள்ளாரங் கெவருமிலை மீண்டுங் கண்கள்

உறக்கத்தில் ஆழந்திட்டார் மீண்டுங் காலைத்
தள்ளியதுங் கண்விழித்தார் எவருங் காணார்

தொடர்ந்துமூன்று முறையிதுவா யாகிற் றன்றோ 542

எழுந்துநின்றார் பக்கத்தே நின்ற பேர்தம்
இருகையில் ஒன்றுபற்றி பள்ளி வாயில்

அழைத்தேக அங்குஞரு மிருகங் கண்டார்

அதன்தோற்றங் கோவேறு கழுதைக் கொப்பாம்
அழகியவெண் மிருகமது சிறகி ரெண்டு

அணைந்திருந்த திருப்புறமும் கால்கள் நான்கும்
வெளித்தொங்கி நின்றனவே கண்காண் தூரம்
விசித்திரமாம் இறையளித்த வாக னம்மே 543

“புராக்” என்னும் பெயர்கொண்ட வாக னத்தில்
பெருமானார் ஏறியமர்ந் திட்டர் கூட

அருகினிலே வழிகாட்ட ஜிப்ரீல் உற்றார்

அடைந்தது ஜெருஸலத்தை ஆங்கி ருந்து
பெருமானை நபிமார்கள் வரவேற் றார்கள்

பேருரைக்க இப்றாஹீம் மூசா ஈசா
பெருந்தொகையாய் முன்வந்த தூத ரெல்லாம்
புகழ்நபியைச் சந்தித்தார் புகழ்து றைக்கே 544

தொழுதார்கள் நபிமார்கள் தொடர்ந்து எம்மான்
தொழுவித்தார் தொழுவையின்பின் பருகு தற்க
அளித்தார்கள் திராட்சைரசம் பாலும் ஒன்றாய்
அண்ணல்பால் தனைப்பருக ஜிப்ரீல் நோக்கி

“வழிகாட்டப் பட்டமர்நீர் பண்டைக் காலப்
பேர்பெறுநல் நிலைமைக்கு உம்மத் தார்க்கும்
வழிகாட்ட வேண்டும்நீர் திராட்சைச் சாறு
விலக்குண்ட பானமுமக் கென்”வு ரைத்தார் 545

தருநர் காசியங்

சுவனளவில் உயரவைத்தான் நபிக ளாரைத்

தனியவன்முன் ‘இல்யாசை’ ஈஸா போன்றே
சுவன்செல்லத் “தீரத்தை”த் தந்தான் எம்மான்

செல“புராக்”கை வாகனமாய் ஆக்கி வைத்தான்
சுவன்நோக்கி சுயஉருவில் ஜிப்ரீல் மாறிச்

சென்றார்கள் உடன்நபியும் உயர்த்தப் பட்டார்
அவண்டமு வான்கடந்தும் முன்னர் கண்ட

அருகனருட் தூதர்களைக் கண்ணுற் றாரே

546

முன்உலகில் கண்டதுபோல் இலாது மாறி

மேலுலகின் தோற்றுத்தில் அவரி ருந்தார்
அன்னவர்க்குந் நந்நபிகள் அதுபோற் காட்சி

அளித்தார்கள் அதிசயித்தார் நபிகள் கோமான்
வெண்ணிலவின் முகப்பொலிவில் நபிகள் “யூசுப்”

வசீகரத்தின் பாதிக்கதி பங்கி ணோராய்க்
கண்டனரே அவர்“ஹாருன்” கவர்ச்சி பற்றிக்

கலந்துரைத்தார் என்றுந்நபி வாய்மொ ழிந்தார்

547

சுவனத்தின் சோலைகளை சுவைக்கச் சொல்லிச்

சூரியனை விஞ்சகின்ற சுடறைக் கூறி

சுவனத்தின் மங்கையர்க்கு தோற்றும் பெற்றால்

தரைதொட்டு வான்வரையும் ஒளியாய் நிற்பார்
கவர்ந்திடுவார் பரப்புகின்ற சுகந்தத் தாலே

கண்டுவெந்த அற்புதங்கள் பலவுஞ் சொன்னார்

இவையனைத்துங் கூறிநபி பெற்று வந்த

இன்னுமொன்றைச் சொல்லிடுவார் கொடையாம் அ.:தே

548

கிடைத்தவந்தக் கொடைதொழுகை யாகும் ஜந்து

காலத்தில் தொழுவதுவாம் ஆரம் பத்தில்

கிடைத்ததுவோ தினம்வேளை ஜம்ப தாகும்

கடைவானில் நபிமுசா கண்ணில் பட்டு

கிடைத்தவிதி என்னதினம் தொழுகைக் காகக்

கொண்டகாலம் எத்தகைத்தாம் என்றே கேட்டார்

கிடைத்ததுவே பத்தைந்து வேளை என்றார்

கடிததுவும் மக்களுக்கு முசா சொல்வார்.

549

தருநர் காசியங்

சென்றிறைவன் பாலிறைஞ்சும் சுமக்க வொன்னாச்

சுமையதுவும் மக்களுக்குக் குறைக்கக் கேளும்
என்றதுமே நபிஇறைபால் மீண்டுஞ் செல்வார்

எனதுமக்கள் இச்சுமையைத் தாங்கா ரென்றார்
நன்றென்று ஈரைந்து குறைக்க மீண்டும்

நாடிவர் நபிமுசா வழிம றித்துச்
சென்றிடுவீர் இன்னுமெனச் சென்றார் ஈறில்

தேறியதே ஜவேளைத் தொழுகை யாமே.

550

தொழுதாலும் ஜவேளை கிடைக்குங் கூலி

சிறிதெனினுங் குறையாதே ஜபத் தாக
தொழுவதனால் உண்டாகும் கூலிக் க.து

தெளிவான உளத்தோடும் அச்சத் தோடும்
முழுமுற்றாய் விசுவாசங் கொண்டு வல்லோன்

மேலான அருளினிலும் பட்சங் கொண்டால்
பிழையாது நற்கலி படைத்தோன் ஈவான்

பெருமானார் வார்த்தையது பற்று வோர்க்கே

551

விண்ணுலக யாத்திரையின் பின்“ஜிப் ரீ”லும்

வள்ளாநுபி இருபேரும் ஜெருச லத்தின்
குன்றினிலே இறங்கியபின் மக்கா நோக்கி

கொண்டவழி மீண்டாக்கள் வரும்போ தன்னார்
கண்டார்கள் தெற்குநோக்கிச் செல்லு கின்ற

கூட்டத்து வணிகர்களைக் கடந்து சென்றார்
கொண்டானோ விழிக்கவவன் இல்லை வெய்யோன்
க.பாவை நபியடையும் போழ்தி லம்மா

552

“உம்மஹானி” அழுதாலிப் மகளார் வீட்டில்

உறக்கத்தில் இருந்தநபி எழுந்து க.பா
தம்மையன்று சென்றடைந்தார் மி.ரா ஜின்பின்

திரும்பியதும் அவரில்லாம் தனக்காம் ஆங்கு

திருநகர் காசியம்

உம்முஹானி தனையெழுப்பித் தொழுதார் பின்னா
உரைத்தார்கள் நீர்கண்டாற் போல நேற்று
உம்வீட்டு வெளியினிலே மாலை நேரம்
ஒன்றினேன்நான் தொழுகையிலே என்றே சொல்லி 553

பின்னான் ஜெருஸலத்தூர் சென்றேன் அங்கும்
படைத்தவனைத் தொழுதேன்நான் என்று ரைத்துத்
தன்னையந்த இடத்திருந்து பிரிக்க எண்ணிச்
செலமுயன்ற போதுதங்கை தடுத்தே சொல்வார்
முன்னவனின் தூதேநீர் சொல்ப வற்றை
மொழியாதீர் மற்றோர்பொய் என்பா ரென்றே
சொன்னார்கள் பெருமானார் இறைநா மத்தால்
சொல்லிடத்தான் போகின்றேன் என்ற கன்றார் 554

பள்ளிசென்று நபிநாதர் ஜெருஸ லத்திலன்
பள்ளிசென்று வந்ததனை எடுத்து ரைக்க
எள்ளிநகை யாடினரே ஈமா னற்றோர்
என்னிது விந்தை யென்றார் வர்த்த கர்கள்
உள்ளபடி “ஸிரியா” சென் றடைய மாதம்
ஒன்றாகும் வரமீண்டும் மாதம் ஒன்றாம்
எள்ளவும் உண்மையில்லை இரவொன் றிற்குள்
எப்படித்தான் போய் வந்தார் என்கி கழந்தார் 555

இப்பொழுது உமதுநன்பர் பற்றி யென்ன
இயம்பிடுவீர் அழைபக்கர் நீரா மென்றே
தப்பிதர்கள் கேட்டார்கள் அவருங் சொல்வார்
திருத்தூதர் செப்பிடுங்கால் உண்மை என்றே
அப்பப்போ தன்னவர்க்கு வானி ருந்து
அருள்வாக்கு வருவதனை நானுந் தேர்வேன்
ஒப்பிடுவேன் வார்த்தைத்தனை ஒருக்கா லேனும்
உரையார்பொய் உம்மிநபி என்றிட் டாரே. 556

திருநகர் காசியம்

“சத்தியத்தின் மேன்மைக்குச் சாட்சி” என்னுங்
சொல்வரிக்கு உரித்தானார் “ஸித்தீக்” என்றே
சத்தியத்தின் தூதர்அழ பக்கர் பேரில்
திருநாமம் வாய்மொழிந்தார் தொடர்ந்திற் ற.:கே
வர்த்தகர்கள் பற்றியவர் சொன்ன தெல்லாம்
வரிக்குவரி மெய்யாதல் கண்ணுற் றோர்கள்
ஒத்துடன்பா டுற்றார்கள் “மி.ராஜ்” பற்றி
ஒருபோதும் அன்றுநபி உரைத்தா ரில்லை. 557

யத்ரீப் மக்களுடன் உடன்பாடு

(வேறு)

வழமைபோல் ஹஜ்ஜு மாதம் வந்தது மக்க ஸௌல்லாம்
குழுமினர் “அகபா”என்ற கானற்பேர் வெளியில் வானின்
முழுமையும் வெள்ளி பூத்து விளங்கிய இராப்போழ் தொன்றில்
குழுமிய கூட்டத் துள்ளோர் குழுவினர் பிரிந்து சென்றார் 558

அருகினிற் கணவாய் அண்டி அனைவரும் ஒன்றுகூடி
வரவொன்றிற் காக வேண்டி வழிபார்த்து நின்ற காலை
மருவின இரண்டு ஒட்டை மகிழ்ந்தனர் காத்தி ருந்தோர்
திருநபி யோடு அப்பால் சேர்ந்துவந் திடுதல் கண்டார் 559

நல்வழிப் பட்ட யத்ரீப் நகரவா சிக்களைக் கண்ட
நல்வழி காட்டும் நாதர் நிகரிலா மகிழ்வு கொண்டார்
தொல்லைகள் செய்த ஊரார் தூரத்திட விழைந்த போது
நல்வர வளிக்கும் பேராய் நின்றன் நல்லோ ராமே. 560

வருகவே எங்கள் யத்ரீப் வளம்பெற உபதே சங்கள்
தருகவே நெஞ்சில் ஈமான் சிறக்கவே என்ற மைத்து
உருகிய மனத்தின் பேறாய் உகுத்தனர் வார்த்தை கேட்டே
பெருமானின் சிறிய தந்தை புகன்றனர் சொற்கள் கோத்தே 561

திருநாச்சாமி

அன்பான சோத ரர்காள் அறிவீரோ முஹம்ம தைநாம்
கண்ணெனக் காப்ப தெங்கள் குலத்தினில் உயர்ந்த பீடந்
தன்னையும் அளித்து எந்தத் துயரிலுந் துணையாய் நின்று
பன்னலம் புரிந்து வாழ்தல் புரியுவீ ராமோ என்றும் 562

எங்கள்பால் மதிப்பு மிக்கோர் எமக்குமன் னாரின் மீது
சங்கை சால் உறவும் உண்டு சக்தியில் மிக்கோ ராவர்
உங்கள்பால் வரவு கொள்ள உறுதிகொண் டுள்ளார் வேறு
எங்கணும் போகார் நீங்கள் எமக்கென்ன உறுதி சொல்வீர் 563

முற்றிலும் அறிவீர் நீங்கள் முஹம்மதை அழைத்துச் சென்றால்
பற்றிட வாகுந் துன்பம் பெரும்பழி பொறுப்பு எல்லாம்
உற்றிடும் பகைமை வென்று உயிர்காக்க இயலு வீரேல்
சந்குணர் வரவு முற்றும் சாத்தியம் என்றுங் கூறி 564

இயலுமென் நாகில் மட்டும் இயம்புவீர் எ.தென் நாலுந்
துயர்வரும் அவருக் கென்றால் சொல்லுங்கள் தவிர்ப்போம் என்ன
வயங்கொள வந்த பேர்கள் வார்த்தையில் உரமுங் கூட்டி
பயங்கொளல் வேண்டாம் நாங்கள் புரிந்துதான் வந்தோம் என்றார் 565

இன்னல்கள் இடுக்கண் எம்மால் ஏற்றிடும் வகைகள் கூடும்
துன்பங்கள் துயரங் கூடத் தோன்றிடும் அறிவோம் நாங்கள்
என்னவந் துற்ற போதும் இறைவனின் தூத ரைநாம்
கண்ணெனக் காப்போம் என்றார் குரலொன்றி மொழிந்திட் டாரே 566

அன்னலார் தம்மை நோக்கி அவருரை செய்வார் உங்கள்
என்னாந்தான் என்ன வென்றே இயம்புக நிபந்த னைகள்
உண்டெனில் அதற்கும் நாங்கள் உடன்பட்டுப் பணிகள் செய்வோம்
திண்ணைமீ தென்று ரைத்தார் சத்திய வாக்காம் அ.தே: 567

வதனத்தில் முறுவ லொன்று விரவிடப் பிரசா ரத்தில்
உதவிகள் செய்வீ ராமோ உங்கள்தம் மனைவி மார்கள்
எதுவிதத் துயரு மற்று இன்னலில் காப்பீர் போன்றே
எதுவந்த போதும் என்னை இசைவீரோ எனவங் கேட்டார். 568

திருநாச்சாமி

குருதியில் வீரஞ் சேந்த குலத்தினர் நாங்கள் நீங்கள்
கருதிட வேண்டாம் ஈயில் கைவிடும் பேர்க ளென்றே
பெருமானே வாக்கு ரைத்த வாறுசெய் திடுவோம் என்றே
ஒருகர லாக அன்னார் ஓதினார் நபிம கிழ்ந்தார் 569

கூட்டத்தில் ஒருவர் மட்டும் குறுக்கிட்டு இறைவன் தூதே
நாட்டத்தில் வெற்றி பெற்று நீங்களே வெற்றி கொண்டால்
காட்டிடுங் கருணை மாற்றிக் கொள்ளாலு மாமே யென்ன
காட்டினார் நகைப்பு வொன்றைக் கருத்தொடு நபிக ளாரே 570

என்னுடைக் குருதி யுன்றன் இரத்தமும் இன்றி ருந்தே
ஒன்றுதான் குறிக்கோள் கூட ஒன்றேதான் நீங்க ளெல்லாம்.
என்னுடைத் தாவீர் நாலும் என்றுமும் முடைத்தோ னாவேன்
தன்னுடைப் பகைவர் நண்பர் சேருவார் மற்ற வர்க்கே 571

மேற்சொன்ன வாறு தூதர் மொழிந்ததும் யத்ரீப் மக்கள்
சாந்றுவார் உறுதி யன்னார் திருக்கரம் பற்றி முற்றும்
ஏற்றனர் பொறுப்பு என்றும் இணைந்தொன்றி வாழ்வ தற்காய்
கொற்றவன் அருளும் அந்தக் கணத்தினில் ஒன்றா கிற்றே 572

பரிசென்ன கிடைக்கும் எங்கள் பொறுப்பினில் நாங்கள் முற்றும்
இருப்பினில் என்றாவ் குற்ற ஒருவர்தம் வினாத்தொடுக்க
சுருக்கமாய் நபிகள் நாதர் “சவர்க்கமே” என்றார் கேட்டோர்
கருக்கலில் சோதி கண்ட களிப்பினிற் றமைம றந்தார் 573

பன்னிரு பேரைத் தேர்ந்து பெருமானார் தன்ப னிக்கு
முன்னிலை வகிக்கச் சொன்னார் மார்க்கத்தை யத்ரீப் மக்கள்
முன்னின்று உபதே சிக்கும் முக்கிய பணிய தாகும்.
பின்னொரு நாளில் தானே பொருந்துதல் அறியா தோராய் 574

யத்ரீப் மக்க ளோடு இணைந்தொரு ஷபந் தத்தை
புதிதாகச் செய்தா ரென்று புரிந்திட்ட குறைவிப் பேர்கள்
அதனுண்மை அறிந்து கொள்ள அண்மினார் “அகபா”வக்கு
எதுவுமே அவ்வா றிங்கு இலையெனப் பதில்கொண் டாரே 575

திருநகர் காச்சியம்

மனத்தொடு மனமொன் றிப்போய் முற்றிய உடன்பாட் டின்பின்
தினாந்தினம் யத்ரீப் நோக்கிச் சென்றூனர் விசுவா சித்தோர்
முனைந்திலர் யாருங் கண்காண் முறையினில் வெளியா தற்கு
சினங்கொண்ட குறைவில் யர்கள் தீங்கிளைப் பார்க் ளென்றே 576

பன்னாறு பேர்கள் செல்லப் புறப்பட்டார் உமருங் கூட
தன்னைப்போர் வீரர் போல தயார்செய்தார் க.பா சென்றார்
முன்னிலை வருவீர் என்னை மறித்திடு வோர்கள் யத்தரீப்
சென்றிட விளைந்தேன் என்றார் சிம்மம்போற் கர்ஜித் தாரே 577

மனைவியை விதவை யாக்கி மக்களை அனாதை யாக்கி
தனையென்றான் கைவா ஞக்குத் தானமாய்த் தரவி ரும்பும்
முனைப்பெவர்க் கிருக்கு மாமோ முன்வந்து தடுப்பீ ரென்றார்
தனித்துமோ சேர்ந்தோ வென்றே சொல்லியே புறப்பட் டாரே 578

ஒன்றூரான்றாய் யத்ரீப் மண்ணில் உறைந்தனர் விசுவா சித்தோர்
ஒன்றினார் நபிக ளோடு உடன்அலி அபூபக் கர்தாம்
நன்றான்றோ நாமும் செல்லல் நபியிடம் தோழர் கேட்டார்
இன்றல்ல இறைவன் ஆணை ஏற்றதும் செல்வோ மென்றார் 579

அண்ணலார் பதிலைக் கேட்டு அபூபக்கர் திடமுங் கொண்டார்
தின்னமாய் யத்ரீப் செல்லுந் திட்டமொன் றுண்டா மென்றே
பண்ணவன் ஆணை கொண்டே பயணமுந் தொடங்கு மென்று
எண்ணினார் பயணத்துக்காய் இருஷ்டை தாரே 580

எண்ணிய வாறு ஓர்நாள் இறைநபி அபூபக் கர்தம்
முன்னிலை தோன்றிச் சொல்வார் முதலவன் ஆணை தன்னை
என்னையீங் கிருந்து யத்ரீப் ஏகிடப் பணித்தா னென்றார்
சொன்னவாய் மூடு முன்னே செவிகொண்டார் வார்த்தைக் கூட்டே 581

என்னையும் உங்க ளோடே ஏகிடப் பணிப்புண் டாமோ
என்னுமவ் வினாவுக் கெம்மான் இணங்கினன் இறைவன் என்றார்
பின்னவர் இல்லம் நோக்கிப் போயினர் இரவைப் போக்க
முன்னவன் ஆணை ய.தாம் மாநபி செயலா யிற்றே 582

திருநகர் காச்சியம்

இதற்குமேல் முஹம்மத் ஈங்கு இருப்பதோ ஜயம் என்று
மிதந்ததோர் சேதி காற்றில் மணங்கொண்டார் அதிர்ச்சி யுற்றார்
சுதந்திர ராக எங்கும் சென்றிட விட்டால் ஆங்கும்
பதிந்திடும் அவர்தம் மார்க்கம் பொங்கினார் குறைவிப் பேர்கள் 583

எப்படி எனினும் முஹம்மத் இலாதொழித் திடுதல் வேண்டி
ஒப்பினார் ஒன்று கூடி ஒருவழி ஆய்ந்து கொண்டார்
கப்பிய இரவின் கண்நாம் குடும்பத்திற் கொரு வராக
தப்பாது ஒன்று சேர்வோம் குழந்தவர் இல்லங் சேர்வோம் 584

சேர்ந்தொன்றிக் காத்தி ருந்து சூரியன் உதித்த வேளை
வேரொடு சாய்ப்போம் ஆவி வாங்குவோம் எனத்து ணிந்தோர்
காரினில் பெண்கள் வாழும் குடிசைக்குள் செல்வ தென்றும்
நேரிலை என்னுங் கொள்கை நமக்குண்டு என்ப தாலே 585

திட்டத்துக் கமைய அன்றே சேர்ந்தனர் நபிகள் இல்லம்
வட்டமாய்ச் சுற்றிக் காத்தார் விண்மணி தோன்று மட்டும்
திட்டமாய் முஹம்மத் வாழ்வ தீந்திடும் இன்றோ டென்றே
கட்டினர் கோட்டை உள்ளம் குதுகவித் திட்டா ரன்றோ 586

குழ்ச்சியில் வெற்றி கண்ட திடத்தொடு காத்தி ருந்தோர்
குழ்ச்சியை முறிய டிக்கத் திடங்கொண்டார் தனித்தோன் அன்னார்
குழ்ச்சியில் பிறரை வெல்லும் குழ்ச்சிக்குச் சொந்த மானோன்
குழ்ச்சியில் வென்றான் நாதர் தப்பிடத் துணையுங் செய்தான் 587

கொன்றிடத் திட்ட மொன்று கொண்டனர் குறைவிக் கூட்டம்
அன்றிராப் போழ்தே நீங்கள் அகலுங்கள் மக்கா விட்டென்று
ஒன்றிடச் செய்தான் உள்ளம் உடன்“வஹி” மூலம் வல்லோன்
நன்றென்று நபிகள் ஆணை நிறைவேற்றும் முடிவு கொண்டார். 588

தான்துயில் கொள்ளும் பாயில் தூங்கிட “அலி”க்குக் கூறி
தான்கொண்ட அடைக்க லங்கள் தமையரி யோர்க்குச் சேர்ந்தே
நான்செல்லும் யத்ரீப் நோக்கி நீங்களும் வருக வென்றார்
வான்சென்று மீண்ட எங்கள் வள்ளலார் நபிகள் நாதர் 589

திருந்த காசியல்

திருந்த காசியல்

காத்திருந் தோர்கள் கண்கள் கணமெனும் இமைக்கா தூண்றிப்
பார்த்திருந் தனவே காலைப் பரிதியின் வரவு மட்டும்
காத்தவர் காத்த வாயே காத்திருந் தார்கள் கண்கள்
பார்த்தவா றிருக்கும் போழ்தே பதிலிடுத் தகன்றார் தூதர் 590

தோண்றினான் இரவி தன்னைச் சுற்றிய துகில்க ளைந்தே
வேண்டினின் றோர்கள் வைளை வரித்தனர் கரங்கள் தம்மில்
ஆண்டவன் தூத ரென்போர் அழிந்தனர் என்றே கூவித்
தாண்டினர் கதவின் தாழ்கள் தெறித்திட அலியைக் கண்டார் 591

கண்டனர் அலியைக் கோபக் கனல்விழி யுமிழ எங்கு
உண்டாருன் அண்ணன் என்றே உறுத்திட அவரு ரைப்பார்
விண்டலப் பதிகொண் டோனே விபரங்கள் அறிவான் நீங்கள்
கண்டிலை என்றால் சுற்றிக் காத்ததேன் கோட்டை விட்டர் 592

அறிந்திலை நானும் என்ற அலிசொலைக் செவிகொண் டோர்கள்
வெறிகொண்டார் வீடு முற்றாய் வலுவினில் தேட லுற்றார்
திறந்திடாத் தாழ்ப்பாள் கண்கள் திறந்தவெம் பார்வை தாண்டி
அறிந்திடா வாறு சென்ற அதிசயங் கண்டார் சேர்ந்தோர் 593

சுற்றிநின் றோர்கள் பார்வை சூன்யத் தூள்நின் றாடக்
கொற்றவன் காத்தான் நாதர் கடிதனில் அகன்றார் தம்மின்
நற்றுணை அழுபக் கர்தில் நோக்கியே அவரோ டொன்றிப்
பற்றினார் யத்ரீப் போகும் பாதையிற் பதம்ப தித்தே. 594

இரவோடு இரவாய்க் கால்கள் இளைப்பாற மாட்டா வாறு
இருவரும் நடந்தார் மக்கா எல்லையைத் தாண்ட வென்றே
மருவிய “தெளர்”என் கான மலைக்குகை கண்டே நெஞ்சம்
கருதினார் அதனுட் புக்கக் கதிரவன் தோன்றி னானே. 595

எங்குசென் றுற்றார் முஹம்மத் எனங்குந் தேடித் தேடி
செங்கதிர் தோன்றி மாலைத் திசையண்டு மட்டும் ஓடிப்
பங்கமுற் றாரே யன்றிப் போக்கிடங் காண்பா றற்றார்
துங்கநந் நபிதம் தோழர் துணையோடு “தெளர்”உற் றாரே 596

மலைக்குகை தன்னி னுள்ளே மாற்றார்கண் காணா வாறு
கலங்கிய உள்ளத் தோடு கவல்மிகுந் திருக்கும் வேளை
நிலமதிர் ஓலியைக் கேட்டர் நாடிடுங் குளம்பின் ஓசை
பலபடச் செவிகொள் ளாதே பதிந்திடப் பயங்கொண் டாரே 597

ஒட்டகைப் பரிசில் கிட்டும் உவப்பினால் கூடிக் கூடி
திட்டமிட் டொவ்வோர் திக்கில் சென்றனர் கூட்ட மொன்று
கிட்டவந் துந்ற தென்றே கருதினார் ஒருவர் கண்ணிற்
பட்டாலும் போதும் நம்மைப் பிடிப்பது சுலபம் என்றே 598

திருந்தி தம்மை நோக்கித் தோளாரும் உரைப்பார் நாமோ
இருவரே இங்குற் றோமநும் எதிரிகள் அதிகம் என்றார்
மருவிய அடைய லார்தம் மிகையிலந் திட்ட போதும்
திருந்தி யுரைப்பார் வல்லோன் தன்னொடு மூவ ரென்றே 599

இறைவனின் துணையை எண்ணி இருந்தவவ் வேளை யாங்கே
அறிந்திடா வாறு மற்றோர் அதிசயம் நடந்த தன்றோ
உறைகுகை வாயில் தன்னை உண்டுசெய் வலையால் முற்றும்
மறித்ததோர் சிலந்தி கண்ணில் மண்தூவுங் செயலா யிற்றே 600

போயுள்ளே பார்ப்போ மென்று புகன்றனன் ஒருவன் மற்றோன்
போயென்ன பார்ப்ப தாங்கே பார்வையில் சிலந்திப் பின்னல்
வேய்ந்துபல் லாண்டாய்ப் போல வடிவமுற் றிருத்தல் காண்பாய்
போய்வேறு திக்கில் அந்தப் பேரினைப் பார்ப்போ மென்றான். 601

வந்தவர் மீண்டார் தோழர் வரித்தனர் மீண்டும் முச்சை
எந்திரம் போலி ருந்த இதயமும் துடிப்பை நாடும்
குந்தகம் எதுவு மற்றுக் காத்தனன் இறைவன் என்றே
வந்தனை செய்தார் பின்னர் வருவினை அறிந்தி டாதார். 602

குகையினுள் நுழையு முன்னர் கொண்டுள குறைகள் தீர்க்கும்
வகையினில் அழுபக்க கர்முன் விரைந்தனர் தூய்மை செய்தார்
இகபரத் தரசன் தூதர் இடரங்த் தங்க வென்னும்
கருத்தினை மனமிருத்திக் கொண்டார்பின் துயருந் றாரே. 603

தருநர் காச்சியடி

- நிலத்தினில் கல்லை முள்ளை நீக்கினார் சுவரின் பொந்து
பலவற்றின் வாய்கள் முடிப் பூச்சியோட் டுள்வ ராதே
நலங்காத்து நபிக ளாரை நித்திரைக் கழைத்தார் சோர்ந்த
நிலங்காக்க உதித்த எம்மான் நண்பர்பின் உள்நு மைந்தார் 604
- கால்நடை யாக வந்து களைப்புற்ற நபிக ளைத்தம்
கால்மடித் தணையாய்க் கொண்டு கூறினார் துயில்க வென்றே
காலொன்று முடி டாத குகைப்பொந்திற் பதித்தி ருக்க
வாலறி வன்றன் தூதர் வரித்தனர் கண்ண யர்ந்தார் 605
- கால்பதித் திருந்த பொந்தில் கருநாகம் ஒன்றி ருந்து
கால்தீண்ட விடத்தின் வேகங் கூடினும் தாங்கி நின்றார்
சாலாது கால சைத்தால் துயில்கலைந் திடுமென் றஞ்சிச்
சீலராம் அபூபக் கர்தம் தூயநல் லுளந்தா னென்னே 606
- உடலெல்லாம் விடமுற் றந்த உள்வலி தாங்கொ ணாது
விடுபட்ட கண்ணீர் நாதர் வதனத்தில் வீழ முற்றும்
விடுபட்ட துயிலால் கண்கள் விரிந்தன நிலைய றிந்தார்
உடனுமிழ் நீரைத் தொட்டு உபாதையைப் போக்கி னாரே 607
- பசிபோக்க எதுவு மற்ற பொதும்பினில் மூன்று நாட்கள்
வசித்தனர் அபூபக் கர்தம் வேலையாள் மூலம் பாலைப்
புசித்திடப் பெற்றார் போகும் பயணத்தின் பொருட்டு மிக்க
உசிதமாய் இரண்டு நல்ல ஒட்டையும் பெற்றிட டாரே 608
- செல்வழி அறிந்த “அரீக்க” தனைத்துணை யாகக் கொண்டு
கல்பல கடந்தார் வெய்யோன் காய்ந்தனன் கனந்பி ளம்பாய்
இல்லையோ இடமொன் றெங்கும் இளைப்பாறிச் செல்ல வென்றே
சொல்லொணா வெயிலின் கோரம் தேடிடச் செய்த தன்றோ. 609
- நிழல்மரம் ஓன்றைக் கண்டார் நினைந்தவா றதன்கண் சென்று
அழல்நீங்கி உடலம் ஆழி ஆழினர் பசியும் பின்னர்
வழிதொடர்ந் தார்கள் பின்னால் வருமொரு பரியைக் கண்டார்
விழிபதித் தார்கள் யாரோ விரைகிறார் தம்பால் னென்றே 610

தருநர் காச்சியடி

- மக்கமா நகரில் எங்கும் மஹம்மதர் தம்மைத் தேடித்
தக்கதோர் முடிவு காணார் செய்தனர் முரசம் யதார்தான்
இக்கணம் சென்று அன்னார் இருப்பிடம் அறிந்து மீட்டால்
மிக்கநல் நாறு ஒட்டை மறுப்பின்றிப் பெறுவர் னென்றே 611
- பேராசை கொண்ட பேர்கள் பலர்துணிந் திட்ட போதும்
தூரவெங் கானம் நோக்கிச் சென்றிட்டார் தமக்குள் தாமே
ஊரெலாந் தேடி னார்கள் ஒருவர்தம் பரியை யதரீப்
ஊர்செல்லும் பாதை நோக்கி ஏகிடப் பணித்திட் டாரே 612
- பெருமானார் செல்லும் பாதை புந்தியில் துலங்கத் தம்மின்
பரியினை வளியின் வேகப் பாங்கினில் செலுத்திச் சென்றார்
மருவிவந் துற்ற பேரை மஹம்மதர் அருகில் கண்டார்
“சுராகா”வே ஒட்ட கைக்கு தன்மனம் இழந்த பேராம் 613
- அண்டிவந் துற்றார் வாளை உருவினார் அவரைப் போன்றே
கொண்டதோ வெறியக் காலை குதிரையும் தன்மீ துற்ற
வண்டரை எ.நி மண்ணில் வீழ்த்திட முயன்ற தென்றுங்
கொண்டிலை அ.தவ் வாரே குறிதனில் சுராகா மீண்டார் 614
- மீண்டுமோர் முறைமு யன்றும் முன்னடி வைக்கா தேபின்
மீண்டது புரவி தன்மேல் மின்னல்பாய்ந் திட்ட வாரே
சீண்டினார் வாட்பு ததால் சினத்துமுன் செல்லு மென்றே
வேண்டாத வினையாய்த் தூக்கி வீசிட மண்பு ரண்டார் 615
- நிலத்தினில் வீழ்ந்த சுராகா நிலைதடு மாறிப் பாதம்
நிலத்தினில் ஊன்றக் தன்னை நிதானிக்கும் வேளை தன்னுள்
பலத்தினை இழந்தார் போன்றே பதறினார் நடுந் டுங்கி
மலைத்தெதிர் நின்ற பேரை மன்றாடி வேண்ட ளானார். 616
- தன்னையோர் சக்தி முட்டித் தள்ளிய வாறுந் தன்னுள்
மின்னலாய் ஏதோ வொன்று மருவியாட் கொண்டாற் போன்றுந்
தன்மையில் தாழ்ப ணிந்தார் திருத்தாதர் தமையி றந்தார்
வன்சாவு வருமுன் அ.தே வழியென உறுதி பூண்டே. 617

ஈருங்க காச்சியடி

இரங்கினார் நபிகள் நாதர் இருகரம் பற்றி உம்மேல்
இரங்கினேன் இறைவன் காத்தான் எனும்வாறு முறுவல் செய்தே
“வருநாளில் பார சீக வேந்தனின் பொற்காப் புன்னகை
வரும்” எனக் கூறித் தங்கள் வழிபற்றித் தொடர லானார் 618

தன்வழிப் பயணங் தன்னில் திரும்பிய சுராகா தேடி
முன்வரும் பேருக் கெல்லாம் மொழிந்தனர் வெகுது ரம்நான்
சென்றுதான் திரும்பு கிண்ணேன் சென்றிலை இம்மார்க் கத்தில்
ஒன்றுக மக்கா என்றே உடன்மற்றோர் திரும்பி னாரே 619

கூபாவை வந்த டைந்தார் குதுகலங் கொண்டார் மக்கள்
தீபங்கள் ஒளிர்ந்த தொப்பத் தேக்கினார் விழிகள் நாதர்
சோபையில் மயங்க வாய்கள் சோபனஞ் சொல்லுந் தம்மைக்
காபந்து செய்ய வந்த கோமானே வருக வென்றார் 620

முன்றுநாள் முழுமை யாக மக்களின் அன்பில் தோய்ந்து
தோன்றாது நிலைத்து வாழும் திவ்வியன் பேரில் பள்ளி
தோற்றினார் நபிகள் அஃதே தொழுகைக்கென் றாக இஸ்லாம்
தோற்றிய முதன்மைக் கூடம் சரித்திரப் பதிவு கொள்ளும் 621

வெள்ளியின் காலைப் போழ்தில் வள்ளலார் மத்னா நோக்கி
உள்ளினர் செல்லக்கூட ஒன்றினார் தோழர் தாழும்
தள்ளியோர் வெளியிற் கூடிச் சேர்ந்திருந் தோர்க ளோடே
வெள்ளியின் குத்பா நோற்றார் வரலாற்றில் முதன்மை அஃதே 622

நாறுபேர் அளவில் அன்று நோற்றனார் தொழுகை எம்மான்
ஏறினார் “கஸ்வா” என்னும் ஒட்டகை தன்னில் மற்றோர்
கூறிரண் டாகிப் பக்கம் காவலர் போன்று சென்றார்
கூறிய சபதம் ஒன்றைக் கருத்தினிற் கொண்டிட் டாரே 623

மக்காவில் ஓர்கால் அப்பாஸ் மாநபிச் சிறிய தந்தை
தக்கவா றுறுதியொன்று தருகவென் றுரைத்த போழ்து
எக்குறை தாழு மின்றி இன்னலும் இன்றிக் காக்கும்
பக்குவம் கொண்டோ மென்ற பதிலுக்கு நிகரா யிற்றே 624

ஈருங்க காச்சியடி

மக்கமா நகர்வி டுத்து மாநபி வந்தா ரென்றே
திக்கெலாம் பேச்சு யத்ரீப் திருவிழா கண்டாற் போன்றாம்
எக்கணம் வருவா ரென்றே ஏங்கினார் அனைத்துப் பேரும்
புக்கிடக் கண்டா ரில்லை பலநாட்கள் ஊர்ந்த தன்றோ 625

வருவழி தன்னில் கண்கள் வைத்தெத்திர் பார்த்தி ருந்தார்
ஒருதினம் இரண்டு ஓட்டை ஊர்ந்திடக் கண்ணுற் றார்கள்
பெருந்திர ளாகக் கூடிப் போனார்நல் வரவு கூற
இருந்திலை எவரும் எஞ்சி யத்ரீபு நகரி லம்மா. 626

கண்டனர் நபிகள் கோனைக் களிப்பினில் திளைத்தார் ஒன்றி
அண்டமே அதிரச் சொன்னார் “அல்லாஹு அக்பர்”என்றே
பெண்டிர்கள் குரவை காதைப் பிளந்தன நபிக ளாரை
அண்டினர் அனைத்துப் பேரும் அருட்திரு வதனங் கண்டார் 627

சுட்டிடும் வெய்யோன் அன்று சுடர்க்கரம் ஒடுக்கி வான்பூக்
கொட்டிடும் வாறு காய்ந்தான் காந்றுந்தன் பங்கிங் காக
பட்டனள் மேனி தென்றற் பாங்கினில் வீறு குன்றித்
திட்டமாய் அதுளம் மானைச் சங்கிக்கும் வாகா லம்மா 628

ஒடுவார் கொடிபி டித்து ஒருவர்தன் தலைப்பா கையால்
பாடுவார் ஆண்பெண் கூடிப் “பயகம்பா” வருக வென்றே
ஆடுவார் சிறுவர் முத்தோர் அண்மிக்கை கோத்து வாழ்ந்த
கூடுமாங் கின்பங் கொள்ளள கூறிடக் கூடு மாமோ 629

மகிழ்ச்சியின் ஆரவாரம் மீதுற நபிகள் நாதர்
புகுந்தனர் யத்ரீப் எல்லை பதித்தனர் பதமம் மண்ணில்
செகத்தினுக் கருளாய் வந்தோர் தம்மினை உயர்வு செய்ய
முகிழ்ந்தது புதிய நாமம் “மதீனத்துந் நபி”யென் றாக 630

நபிகளின் வருகை யாலே நிமலனின் அருளங்க கொள்ளும்
நபிகளார் நகர் மென்று நாமங்கொள் பூமி பின்னர்
அபயந்தந் துதவிற் ரேகன் அடிதொழும் மக்காப் பேர்க்கு
அபயனின் மார்க்கம்’ ஆங்கு ஆல்போல நிலையா கிற்றே 631

திருநக காச்சியடி

செருக்களம் மீதில் வெற்றிச் சாகசம் புரிந்து வாகை
பொருந்திய மார்பி னர்போல் படைத்துருள் செய்வோன் தூதர்
ஒருக்கணித் திருந்தார் “கஸ்வா” ஓட்டகை தம்மில் நீண்ட
தெருக்களின் ஒர மெல்லாம் சனத்திரள் காண்கொ ளாதே. 632

வருகவெம் இல்லம் எங்கள் வீட்டின்பால் வருக ஒன்றி
வருகவெம் பதிக்கு நம்மின் வதிமனை வருக அன்பாய்
வருகவெம் குடிசை வாழும் கொட்டில்பால் வருக என்றே
வருகைக்காய் வேண்டி னார்தம் வசிப்பிட வசதிக் கேற்பாய் 633

எவரில்லஞ் சென்று தங்க எவரில்லந் தவிர்க்க உள்ளோர்
அவரவர்க் கேற்ற வாறு அழைப்பினை விடுத்தார் ஈற்றில்
உவந்தெங்கு சென்று ஓட்டை ஒடுங்குமோ அங்க என்றே
தவிர்த்தனர் கடிவா ஈத்தை தன்வழி சென்ற த.தே. 634

எதிர்பார்த்தார் அனைத்துப் பேரும் ஏந்தலர் ஓட்டை தம்மில்
மிதிதளர்ந் தொன்று மென்றே முடிவினில் “கஸ்வா” போயோர்
பதிமுகத் தமர வீட்டார் பறந்தோட உபச ரித்தார்
மதிமுகத் தழகர் அந்த மனையுள்ளே புக்கி ட்டாரே 635

பள்ளியோன் றமைக்கு மட்டும் பெருமானார் அவ்வில் தன்னில்
பள்ளிகொண் டிருந்தார் வீட்டார் பொறுப்பொடு உபசரித்தார்
உள்ளதில் பெரும்பா கத்தை உவந்துதம் பசிம றந்து
வள்ளலார் தமக்க ஸித்து வயிற்றழல் தாங்கி ளாரே. 636

பள்ளியோன் றமைத்தார் ஓட்டை பதிந்தவவ் விடத்தைத் தேர்ந்து
கொள்முதல் செய்தார் சொந்தம் கொண்டவர் அநாதை ஸர்பேர்
வள்ளலார் தமக்குக் கைப்பொன் வேண்டாது இனாமாய்க் கொள்ள
உள்ளங்கொண் டார்கள் எம்மான் உடன்பணந் தந்து பெற்றார் 637

பள்ளிக்குச் சுவர்கள் சுற்றிப் பச்சைக்கல் ஈத்தங் கூரை
உள்ளிலம் பருக்கைக் கற்கள் ஒன்றி ஸர்சிறு அறைகள்
பள்ளியைக் கட்டும் எல்லாப் பணியிலும் பங்கு கொண்டு
வள்ளலார் உதவி னார்கள் வரலாற்றுப் பதிவாம் அ.தே. 638

திருநக காச்சியடி

தாழுந்தம் மனைவி மாபெம் சேர்ந்தொன்றி வாழ வேண்டித்
தாமாந்த அறைகள் வாயில் தாழ்ப்பாளோ கதவோ இல்லை
பூமான்மீம் நபிகள் “ஸௌதா” புதுமணப் பெண்ணாம் ஆய்வா
சேமமாய் வாழ்ந்தார் ஊரார் துணைக்கரம் நீட்டி ளாரே. 639

ஆக்குகள் பிரச்சிகன

ஒன்றிரண் டென்று அ.து ஒருநாறு இருநா றாகி
ஒன்றினர் ஸமான் கொண்டோர் உறுவினைக் கஞ்சி மக்கா
நன்றாகத் தொடர்ந்து வாழ நபிவழி மதீனா சென்றால்
நன்றென்று வருவோர் சேர்க்கை நிதம்நிதம் அதிக ரிக்கும் 640

குறையற்று எலாழுங் கொண்டு கவலின்றி வாழ்ந்த மக்கள்
வறுமையின் பிடியிற் சிக்கி வாடினர் ஊனும் அங்றே
அறுக்கை உண்டி கொண்டோர் அறவழி கொண்ட தாலே
உறையவும் இல்லில் லாது ஊரெலாம் அலைந்தா ரன்றோ 641

அலங்கார உடைய ணிந்தே அழகுறத் திரிந்தோ ரின்று
இலையொரு மாற்று ஆடை இருப்பது ஒன்றே என்னும்
நிலைமைக்குள் ளாதல் கண்டு நிமலனின் தூதர் நெஞ்சு
கலங்கினார் ஈடு செய்யக் கூடிய வழிதே ராதே. 642

ஆத்மீகத் தலைமை யொடு அரசியல் முதன்மை தாங்கும்
பாத்தியத் திரந்தார் மக்காப் பதிதுறந் துற்ற பேரைக்
காத்திடும் கடப்பா டென்மேல் கொண்டதென் றுணர்வு கொண்டார்
நேத்திரங் கூம்பார் அன்னார் நினைவொன்றே நினைவிற் கொண்டார் 643

என்னதான் செய்வ திந்த இன்னலில் இருந்து மீட்க
என்றிறை தூதர் எண்ணி ஏற்றதோர் முடிவுங் கொண்டார்
முன்னிலை அழைத்தார் மக்கா மதீனத்து மாந்தர் தம்மை
அன்னாரும் ஓரிடத்தில் அண்ணல்முன் தோன்றி ளாரே. 644

தருநர் காசியம்

வந்தவர் அனைத்துப் பெரும் வள்ளலார் வதனம் நோக்கி
வந்திடச் செய்த தென்ன விபரமும் அறிய வேண்ட
சொந்தமென் றாவீர் நீங்கள் சகோதரர் ஒன்றுக் கொன்றாய்
இந்தநற் கணத்தி ருந்தே என்னுங்கள் என்றே கூறி 645

மக்காவில் இருந்து வந்த முஸ்லீமை மத்னா முஸ்லிம்
தக்கவா றுபச ரித்துத் தனதுடன் பிறப்பா யெண்ணி
விக்கினத் திருந்து காக்கும் வகைகொள்ள வேண்டு மென்றார்
மக்கதோர் மனங்கு ஸிர்ந்தார் மதினத்தோர் சபதங் கேட்டே 646

உத்தம நபியே இன்றே உங்களின் ஆணை கொண்டோம்
சத்தியம் நாங்கள் எங்கள் சகோதரர் தம்மைக் காப்போம்
எத்துணை துயரும் அண்டா(து) எம்பொருள் சொத்தில் பாதி
ஒத்தவர்க் களிப்போம் என்றே ஒங்கிட உரைத்திட் டாரே. 647

சொன்னவா றகதிப் பேர்க்குத் தந்தனர் சொத்தில் பாதி
பின்னையோர் போழ்து யூதர் புறத்திருந் தேற்ற வற்றை
அண்ணலார் அவர்க்கே தந்தார் அகதிகள் துன்பந் தீக்க
முன்னைநீர் தந்த வற்றை மீட்டிடப் பணித்தார் கொள்ளார் 648

கிடைத்தவை அனைத்தும் அன்னார் கொள்ளட்டும் எங்கள் மூலம்
கிடைத்தும் அவர்க்கே மீண்டுங் கொள்ளநாம் இணங்கோம் என்றார்
கிடைத்தது மீண்டும் பலஹ்றைன் கைக்கொண்ட போது செல்வம்
கிடைத்தவை கைதந் தோர்க்காம் கூறினார் நபிக ளாரே 649

மதீனத்து மக்கள் சொல்வார் மாநபி தம்மை நோக்கி
இதில்பாதி அகதிகட்கு அளிப்பதென் றாலே நாமும்
ஒதுக்கிடும் பாதி தன்னை ஒப்புவோம் என்றே கேட்டு
நிதித்திரள் இரண்டு கூறாய் நபிபிரித் தளித்திட் டார்கள். 650

துணிக்கடை வியாபா ரத்தைச் செய்தார்கள் அழைக் கர்ஓர்
கனின்கடை வைத்து) உத் மானுங் காலத்தை ஒட்ட லானார்
வணிகமே உமருஞ் செய்தார் வகையிலார் பலங்கொண் டோர்கள்
துணைத்தொழில் செய்தார் வாழ்வைத் தக்கவைத் திடும்பாங் காமே 651

தருநர் காசியம்

கிடைத்திடும் இலாபந் தன்னில் கொண்டதும் தேவை நீங்க
அடுத்ததை இல்லார்க் காக அளித்தனர் பொதுநி திக்காய்
அடுத்தவர் பசியைப் போக்க அண்ணலார் ஏவங் காலை
கொடுத்தனர் உணவை மக்கள் கைநனைத் திடாது காய்ந்தே. 652

பள்ளியின் ஒரும் ருங்கில் பணிவிடை செய்வேர் தங்கிக்
கொள்ளவென் றமைத்த பாகங் குடிகொண்டார் பணிசெய் வோர்கள்
உள்ளவர் யாரு மற்றோர் உறவினர் குடும்பம் என்றே
பள்ளியே தஞ்சம் தெய்வப் பணியொன்றே கருத்தாய்க் கொண்டோர் 653

உண்டிட உணவு யாரும் உவந்தளித் தாலே ஆகும்.
கொண்டனர் பசியே போக்கக் கிடைப்பதில் திருப்தி காண்பார்
எண்டிசைப் புகழ்கொள் நாதர் ஏற்றிடும் பரிசில் எல்லாங்
கொண்டனர் அவரே எம்மான் கனல்புனல் ஆற்றும் பாங்காம். 654

கூட்டுச் சூழமுகையும் சூழமுகக்கூன ஆழைப்பும்

நினைத்தவர் நினைத்த வேளை நேரத்துக்கு) அடங்க மாட்டார்
தனித்தனி தொழுதார் பற்றி சேர்ந்தொன்றித் தொழுதா ரில்லை
முனைந்தார்கள் நபிகள் நாதர் முன்னின்று ஐந்து வேளை
தனியோனைக் கூட்டாய் ஒன்றித் தொழுதிடும் ஒழுங்கைப் பேண 655

தினம்ஜெந்து வேளை ஒன்றித் தொழுதிட ஒன்று கூட்ட
எனவழி செய்வ தென்று எண்ணினார் தோழ ரோடே
மனமொன்றிப் பேசி ஏற்ற முடிவொன்றைக் கண்டா ர.து
தினமைந்து வேளை“அதானை”ச் சொல்லுதல் என்ப தாகும். 656

அல்லாஹ்வே பெரியோன் மிக்க அல்லாஹ்வே பெரியோன் என்று
சொல்லுதல் முறைகள் நான்கு தொடர்ந்துபின் வணங்கத் தக்கோள்
அல்லாஹ்வே வேறொன் றில்லை அவன்தாதர் முஹம்ம தென்று
சொல்லுதல் முறையி ரண்டு தொழுவாரீர் முறையி ரண்டாம். 657

திருநச்ச காசியடி

வெற்றிகொண் டிடவா ஸ்ரீகள் வேண்டுதல் முறையி ரண்டாம்
உறக்கத்தில் தொழுகை மேலாம் எனக்காலைத் தொழுகை மட்டும்
முறையிரு வேளை மீண்டும் மொழிந்திட வேண்டும் முன்போல்
பெரியவன் இறைவன் முறைம்மத் பண்ணவன் தூத ரென்றே. 658

உமரவர் கனவில் கண்டார் உரைமொழி அதானுக் கென்றே
சமமாக மற்று மோர்போ “மனா”விலும் கண்டிட் டாரே
அமைந்தது அதுவே வேளை ஜந்திலும் உரைக்கப் பூமி
தமைஇறை அழிக்கு மட்டும் தொடர்ந்திடும் மாறா வாறே 659

கூட்டத்தில் ஒருவர் “அதானை”க் கூறிடு வழிமொ ழிந்தார்
கேட்டதை நபிகள் நாதர் கருத்தினில் கோத்து ஏற்று
நாட்டமுற் றார்கள் அன்றே நவின்றிட “பிலாலை” நோக்கிக்
கேட்டார்கள் உரைப்பீ ரென்றே குரல்வளம் இருந்த தாலே 660

சுற்றிடும் உலகில் ஒவ்வொர் திக்கிலும் ஜந்து வேளை
சொற்படும் தொடர்ந்து அ.தால் துளிப்பொழு தில்லை அதானின்
பொற்புறு ஒசை இன்றிப் பிறிதுண்டோ இதுபோல் வேறு
அற்புதம் உலகத் தி.து அறுதிநாள் மட்டு மாமே. 661

யுரிசிளாடு உடன்படிக்கை

பலம்மிக்க சக்தி யாக பயன்கொள மதினா வேண்டி
நலம்பெறுந் திட்ட மொன்றை நபிகளார் மனத்தில் ஏற்று
வலுவினில் யூதரோடு வரித்தனர் உடன்பா டொன்றை
இலையவர் மறுத்தார் நெஞ்சள் இருந்ததோ வேறொன் றாமே 662

நல்லெண்ணங் கொண்டி ருந்தார் யூதர்கள் நபிகள் மீது
நல்வர வெற்புந் தந்தார் நபியத்ரீப் வந்த போழ்து
பல்லினத் தோர்கள் வாழும் பெரும்புலம் அறபு மன்னில்
வல்லவோர் யூத ஆட்சி வரித்திடும் நோக்கி னோடே. 663

திருநச்ச காசியடி

உதவுவார் அதற்கு முஹம்மத் ஓருபெருஞ் சக்தி யாகப்
புதியதோர் மார்க்கத் தோடு பரிணாமம் பெறுவ தாலே
சதியுளத் திருந்திட் டாலுந் தோற்றிடா வாறு ஏற்று
உதவிட உடன்பட் டார்கள் ஒப்பந்தம் உருவா கிற்றே. 664

யூதர்தம் வேதத் தோடு யூதரின் தூதர் தம்மை
தூதர்ஸம் முஹம்மத் ஏற்ற தன்மையும் ஜெரூஸல லத்தை
யூதர்போல் நோக்கிச் செய்யும் இறைவழி பாடும் ஏற்க
ஏதுவா யமைந்த தொன்றாம் இணைந்திடக் கூட்டுச் சேர 665

வருமாறு ஒப்பந்தத்தில் வரித்தனர் விதிகள் வாழ்வோர்
ஒரேநாட்டின் மக்க ளாக ஒப்பிடப் படுவர் தத்தம்
விரும்பிய வாறு தெய்வ வழிபாடு செய்ய ளாகும்
ஒருவருக் கொருவர் மாறா உள்ளன்பு கொள்ளல் வேண்டும். 666

பகைவரின் எதிர்த்து ஒன்றிப் பகைவெல்ல வேண்டின்
வகைப்படும் யுத்தம் அன்றி வரித்திடும் உடன்பா டென்றால்
நகத்தோடு தசைபோ ளாகி நல்லதோர் முடிவு காண
உகத்தலும் வேண்டும் முஸ்லிம் யூதர்கள் தாமென் றாகும் 667

ஒப்பந்தஞ் செய்ய கின்ற யூதர்தம் உரிமை யாவுந்
தப்பாது காத்தல் முஸ்லிம் தரத்தினர் கடமை யாகும்.
ஒப்பிட வேண்டும் அன்னார் உவந்துளோர் மீதும் அ.தே
கப்பிய பொறுப்பாம் என்றுங் கொண்டவல் வுடன்பா டின்னும் 668

மக்கத்துக் குறைவி யர்க்கு மனமொன்றி உதவல் கூடா
தக்கதாம் தண்ட னைகள் தவறிமைத் திடுங்கால் ஒன்றாம்
பக்கவெவ் விளைவும் இந்தப் பொருந்துதற் குண்டா குங்கால்
தக்கவர் முடிவு செய்யத் திருநபி தனித்தாம் என்றே 669

ஏற்றனர் முழும் னத்தாய் யூதர்கள் மதீனா வாழ்வோர்
ஏற்றிட வைத்தார் எம்மான் யூதரைப் புறத்தில் வாழ்வோர்
முற்றிலும் உடன்பாட் டாலே மாபெருஞ் சக்தி யாக
உற்றது மதீனா அந்நாள் உத்தமர் வெற்றி கொண்டார். 670

திருநார் காசியல்

பெருமானார் மத்னா மண்ணைப் பதியெனக் கொள்ளு முன்னர்
பெருமதிப் புற்றி ருந்தான் பெயர்அப்துல் லாஹுஇப் னுடைபை
பொருந்தினர் மன்ன னாக்கப் பொன்முடி ஒன்றுஞ் செய்தார்
பொருந்தியோர் “ஓளஸ்” “கஸ்ராஜ்” எனப்பெயர் கொண்ட கூட்டம் 671

மன்னனாய் முடிகொள் ஞம்நாள் முடுகிய காலத் தேதான்
மன்னுல குய்ய வந்த மாநபி மத்னா வந்தார்
முன்னுள நிலைமை மாறி முடிகுட்டு விழாவும் நீங்க
வன்மனங் கொண்டான் “உபை” தன் வெறுப்பினைப் புதைத்தும் வைத்தான் 672

ஆறாத புண்ணாய் நெஞ்சள் அடங்கிய வஞ்சத் தோடு
கூறினான் பொய்யாய் ஈமான் கொண்டவன் நானும் என்றே
வோரக இருந்த தன்னான் விருப்பமும் மன்னில் இல்லாம்
ஊன்றாது அழித்த லொன்றே வேறிலை “முனாபிக்” ஆவான் 673

மத்னாவை அடைந்த பின்னர் முஹம்மதர் வளர்ச்சி கண்டு
கொதித்தனர் குறைவீ யர்கள் கடிதமொன்று உபைதம் நெஞ்சில்
பதித்துடன் செயலுங் கொள்ளும் படிவவி யுறுத்திக் கொண்டோன்
சதிசெயத் தூண்டு கோலாய்த் தானது அமைந்த. தன்றே 674

கடிதத்தில் இருந்த சொற்கள் கூறிடில் அடைக்க லம்நீர்
கொடுத்துள்ளீர் எம்ப கைவர் கூடிவாழ்ந் திடவும் பக்கல்
கடிதினில் அவரை நீக்கள் கொன்றோழித் திடவோ அன்றி
விடுத்தகன் றிடவோ செய்வீர் வீண்பழி கொளாதீர் என்றும் 675

செய்யாது விடிலோ நாங்கள் தொடருவோம் உம்மேல் யுத்தம் –
பொய்யாது உமைய மித்துப் பெண்டிரைப் பங்கம் செய்வோம்
மைவுடித் திருந்த சொற்கள் மிகுந்தவேர் உற்சாக த்தை
மெய்யாக உபைக்குத் தந்து மக்கள்முன் செல்லச் செய்யும் 676

மக்களின் பேர வைமுன் மண்டினான் உபைதன் கைகள்
மக்கத்துக் குறைவிப் பேரின் மடலொடு விழர்ஞ் சொன்னான்
தக்கதித் தருணந் தாந்தன் குட்சியால் வெல்ல என்றும்
அக்கணத் தெண்ணி னான்முன் அருள்நபி தோன்றி னாரே 677

திருநார் காசியல்

அறிந்தனர் குறைவி யர்தம் அஞ்சலைப் பற்றிச் சேதி
பறந்ததோ பதமும் கேட்டுப் “பயகம்பர்” அவைமுன் நின்றார்
குறித்தவக் கடிதம் பற்றிக் கூறுவார் அஞ்ச வேண்டாம்
வெறுமனே அச்சமுட்டும் வார்த்தைகள் சூழ்ச்சி என்றே 678

பயங்கொண்டால் பணிந்து விட்டால் பேரழி வண்டு பண்ண
தயங்கிடார் நமக்குள் நாமே தோற்றுவோம் அழிவை யூதர்
வயப்பட்டார் எம்மினோடு வரும்பகை ஒன்றி வெல்ல
புயபலங் கொண்டெ திரிப்போம் பொருள்உயிர் காப்போ மென்றார் 679

உரம்மிகு வார்த்தை கேட்டு உரம்பெற்றார் மத்னத் தோர்கள்
ஒருமன தாக ஏற்றார் உத்தம நபியின் வாக்கை
மருவிய வாய்ப்பும் மாறி மாநபி பக்கஞ் சாய
சிரங்குளிந் திட்டான் “உபை” தன் சூழ்ச்சியில் தோல்வி கண்டே. 680

ஈசாநந் நபியை ஏற்றி இறைதூதர் புகழ்வ தோடு
ஈசாவுக் கெதிராய் யூதர் இளைத்தது தவறு என்றும்
பேசுதல் யூதர் நெஞ்சைப் புண்ணுறுச் செய்த தெல்லாம்
மாசுறுச் செய்ய யூதர் மாறுசெய் திடத்து னிந்தார் 681

யூதர்கள் பலர்இல் லாத்தை ஏற்றதும் பொறுக்க மாட்டார்
யூதரின் ஆட்சி யொன்றை ஏற்படுத் திடுந்தந் திட்டம்
காதோடு போன தாலுங் கவல்கொண்டார் ஏப்பந் தத்தில்
மீதுற்ற கடமை தன்னை மறுத்தனர் வழிகெட்ட தோரே. 682

முன்னர்போல் ஜெருஸ லத்தை முகம்நோக்கி தொழுதல் மாறி
முன்னவன் ஆணை பற்றி மக்காவின் க.பா நோக்கிச்
சென்னியைத் தாழ்த்தும் பாங்குஞ் சகித்திடார் யூதர் எம்மான்
தன்னையும் வெறுத்தார் இல்லாம் தனைவெறுத் திட்டார் போன்றே 683

மத்னாவில் நடப்ப தெல்லாம் மறுநோடி குறைவீ யர்க்கு
அதிவிரை வாகச் சேரும் அறிவிப்போர் யூதர் யுத்தம்
மதினாவின் மீது கொண்டால் முழுமையாய் உதவத் தாழும்
சதிவலை பின்னி னார்கள் திருத்தாதர் அறியு வாரே. 684

தருநர் காஷ்யம்

இருதலை நாகம் போன்று இருந்தனன் “உபை”முஸ் விம்கள் பொருந்திய சபையில் தானும் பற்றுடைத் தோனாய்க் காட்டி இருந்தன ராயின் மாற்றார் ஏற்காதான் போலு மாவான் கருத்தினில் இருந்த தெல்லாங் காபிர்கள் கருத்த தாமே. 685

ஆர்சியல் முசுங்கமை

குழ்ச்சியும் வஞ்ச ணையும் துரோகமும் சதியும் விஞ்சி ஆட்சிசெய் கால மொன்று அண்மிய போது அ.:தை வீட்சியின் பாலுற் ரேக வேண்டுவு செய்ய எம்மான் ஆட்சியின் தலைவ ராக அறங்காக்கும் பணிமேற் கொண்டார் 686

கருணையின் மறுபி றப்பாய் கண்டநம் நபிகள் நாதர் இரும்பிலுங் கடினமாக எ.:கிய இதயங் கொண்டார் வரும்பழி எதையும் வென்று விசவாசங் கொண்ட பேரைக் கருத்தினில் உன்னி வீர்க் கவசமும் மனத்தில் ஏற்றார். 687

இளமையில் அழுதா லிப்பின் இளைஞரோ டொன்று கூடி பழகிய பேர்மு றைகள் பார்த்தபோர் இவைக ஸெல்லாம் வெளிவரா துள்ளு டங்கி வளர்ந்திட்ட போதும் அன்னார் முழுமையும் அமைதி காக்கும் மனிதராய் இருந்தா ரின்றோ. 688

முள்கொண்டே முள்ளை நீக்க முடியுமென் றுணர்ந்த தாலே வள்ளல் போர்த் தந்தி ரத்தின் வழிமுறை கைமேற் கொண்டு உள்ளினர் உள்வாள் வைத்தே உறுவன அறிந்து கொள்ள தெள்ளிய சிந்த ணைக்குஞ் சோதனை வந்த தம்மா 689

போருக்கென் றாயத் தங்கள் புரிகிறார் குறைவி யர்கள் வேராடு இல்லாந் தன்னை வன்முறை கொண்ட மிக்க சீரிய தகவல் பெற்ற திருத்தாதார் அப்துல் லாஹுரீன் பேரது முதன்மை கொண்டு பன்னிரு பேரைக் தேர்ந்தார் 690

தருநர் காஷ்யம்

“நக்லா”வில் தங்கி நீங்கள் நடப்பவை அனைத்துந் தேர்ந்து தக்கவா றவ்வப் போது தந்திட வேண்டு மென்ற ஹக்கனின் தூதர் தம்மின் கட்டளை ஏற்றுச் சென்றார் ஒக்காத நிகழ்வு ஒன்று ஒன்றிடப் பிழைத்த த.:தே 691

உளவுகொண் டிடச்சென் றோரின் ஓட்டகம் இரண்டு தம்மின் வழிமறந் தெங்கோ செல்ல வழிதேடி இருவர் சென்றார் பழியொன்று எதிர்த்த த.:து பெரும்பொருள் வணிகர் கூட்டம் உளவாளர் தமைப் பிடித்தார் உடன்சேதி பரவிற் றன்றோ 692

அறிந்தன் அப்துல் லாஹுத்தன் அரைவாளைக் கையி லேந்தி உற்றமற் றோரு டன்போய் உறுபழிக் கஞ்சி டாதே சற்றைக்குட் சமர்தொ டுத்தார் தம்மவர் தமையும் மீட்டார் பெற்றனர் கொள்ளளைச் செல்வம் பொருளொடு மதீனா சேர்ந்தார் 693

சண்டையிற் கொலையுண் டோரில் “ஹல்ரமி” என்பார் நந்பேர் கொண்டவர் குறைவி யர்க்குள் கடத்திவந் துள்ள பேரும் கொண்டவர் குடும்ப மேன்மை குலத்தினில் உயர்ந்தோர் மிக்க கண்டனத் துரிய செய்கை கேடுகுழ் நிலைமை யாமே. 694

வெற்றியின் முழுக்கத் தோடு வந்தவர் தாம்கொ ணர்ந்த முற்றையும் நபிகள் முன்னே வைத்தனர் நடந்த வற்றை வெற்றியின் மகிழ்வி னோடே மொழிந்தனர் நபிகள் கோமான் சற்றுமப் பக்கம் நோக்கார் சீற்றத்தால் கொதித்தா றன்றோ 695

கனல்கக்கும் விழிகள் சேர்ந்தே கானவெப் காற்றாம் முச்ச சினத்தினை இதுபோ லென்றும் தேரிலார் அங்குற் றோர்கள் அனைத்துமே குறைவிக் கூட்டம் ஆத்திரங் கொள்ளுஞ் செய்கை தினமதோ ரஜபுத் திங்கள் தூயநல் மாத மாகும். 696

புனிதவிம் மாதந் தன்னில் போர்செய்யச் சொன்னே னாநான் எனதுமுன் இவற்றை யெல்லாம் ஏன்வைத்தீர் நோக்கே னென்றார் என்னுடைக் கரமும் பற்றா இங்கிருந் தகற்றும் என்றார் பொன்மனச் செம்மல் உள்ளாம் புண்ணுற்றுப் போன தன்றோ 697

திருநாச்சாமி

இனியென்ன செய்வே ணென்று இறைபாற்றன் கைக் கோந்தி
புனிதநன் மாதும் யுத்தம் புரிந்திட்ட கார் ணைத்தால்
இனியவர் பொறுக்க மாட்டார் எதிரிகள் பலங்கொள் வார்கள்
தனியனே எனக்கு நல்ல திசைகாட்டு எனவி ரந்தார் 698

சிறப்புற்ற மாதங்களிற்
போர் செய்வது பற்றி
அவர்கள்
உம்மிடம் கேட்கின்றார்கள்
(நீர் கூறும்)
அவற்றில் போர்ப்பிவது
பெரும் குற்றமே
ஆனால்
அல்லாஹ்வடைய பாதையைவிட்டும்
அவனை ஏற்க மறுப்பதும்
நீங்கள் தடுப்பதும்
நிராகரிப்பதும்
க.பாவக்கு வரவிடாது
தடுப்பதும்
அதில் வசிப்போரை
அதிலிருந்து வெளியேற்றுவதும்
அல்லாஹ்வினிடத்தில்
அதைவிட மிகப் பெரிய
குழப்பங்களாக இருக்கின்றன
தவிர
கலகம்
கொலையை விட
மிகப் பெரியது (குர்அன்)

திருநாச்சாமி

சிறப்புற்ற மாதங்களில் போர்கள் செய்தல்
தமைப்பற்றி உம்மிடத்தில் கேட்கின் றார்கள்
பெரும்பாவம் அதுவென்று கூறும் ஆனால்
பண்ணவனின் மார்க்கத்தில் சேரு வோரைத்
(கருதொன்றித்) தடுப்பதுவும் நிராக ரிப்புக்
கொள்ளுவதும் க.பாவுள் செல்லு வோரை
மறுப்பதுவும் உற்றோரை விரட்டு தல்லும்
மாபெரிய பாவமதில்..... (குர்அன்) 699

மேற்சொன்ன வாறு வேத மொழிவந்த போது வெய்யோன்
பாற்பட்ட பங்க யம்போல் பெருமானார் வதனம் மாற
மாற்றமுங் கொண்டார் முஸ்லிம் மக்களும் மகிழ்வி னாலே
சாற்றுதற் கரிதே அந்தத் திருப்பத்தின் விளைவு மாதோ. 700

“ஹல்ரமி”ன் கொலைக்கு முன்பே குறைவிகள் மதீனா கற்றி
புல்மேய்ந்த கால்ந டைகள் கணக்கிலா வாறு மக்கா
செல்வழி ஓட்டிச் சென்ற செயலொன்றும் இருந்த தன்னாள்
பல்வழி யாக அன்னார் பொருள் சேர்க்கும் யுக்தி அ.தே 701

மதீனாவின் மீது யுத்தம் மேற்கொள்ளும் நோக்கி னோடே
அதிபொருள் திரட்ட வேண்டி அங்குள்ள பெண்டி ரெல்லாம்
நிதிவேண்டித் தம்மில் எல்லா நகைகளும் விற்றுத் தந்தார்
எதுவகை யுண்டோ எல்லாம் ஏற்றனர் குறைவி மாந்தர் 702

ஆயிரம் ஒட்ட கைகள் அணிசேர அவற்றின் மேற்பல்
லாயிரம் பொருட்கள் ஏற்றி அழுசப்யான் தலைமை கொள்ள
போயினர் சிரியா நோக்கி பெருநிதி கொள்ளும் பேஞ்சாய்
வாய்க்கிரை வேண்டு மட்டும் வரித்ததல் வராகக் கூட்டம் 703

வருவழி தன்னில் “ஹல்ரமி” வாட்பலி யுண்ட செய்தி
தொந்ததும் அழுசப் யானின் தோள்தின வெடுக்கக் கோபம்
விரிந்தது உடல மெல்லாம் வெறிகொள்ளத் துடிது டிக்க
தெரிந்திட வைத்தார் தாங்கள் தொல்லைகுழந் துள்ளோம் என்றே 704

திருநகர் காச்சியம்

வழிப்பறிக் கொள்ளலை யொன்று வந்துறும் மதீனத் தோர்கள்
வழிமறித் திடமுன் காக்க வேண்டுமோர் படையென் நாகும்.
மொழிகேட்ட குறைவி யர்கள் மாபெரும் படையைச் சேர்த்தார்
இழிகுணன் அபூஜ ஹீலும் ஹிந்தாவும் குரல்தந் தாரே. 705

‘ஏசிம்’ யுச்சும்

பெரும்படை கூட்டி யுத்தப் பேரிகை முழங்க அன்னார்
வருகின்றார் என்ற சேதி வந்ததும் நபிகள் நாதர்
ஒருங்கழைத் தார்கள் தோழர் ஓன்றினர் விபரம் சொன்னார்
பொருந்தினர் அனைத்துப் பெரும் போர்கண்டு அஞ்சாத் தீர் 706

எதிர்கொள்ளும் போரில் என்றன் இன்னுயிர் போக்க நானும்
இதுமுதற் றுணிவு கொண்டேன் எனஅபூ பக்கர் ஸித்தீக்
மிதியுண்ட நாகம் போல முதன்மொழி சொல்ல எம்மான்
பதிலுக்கு ஆங்குற் நோரில் பார்வையைச் செலுத்த வானார். 707

ஆண்டவன் தூதே எம்மை அண்டிடும் போரில் நாங்கள்
வேண்டிடோம் துரோகம் செய்ய விண்ணவன் மீது ஆணை
மாண்டொழிந் திடிலும் உங்கள் மொழிக்கடி பணிவோம் நீங்கள்
வேண்டிடில் கடலில் பாய விணையுடன் நடக்கு மென்றார். 708

கூறினார் ஒருவர் முன்னர் கூறிய வாறு மற்றோர்
வீறுகொண் டெமுந்தார் யுத்த வெறிவிழி வழியாய்ப் பாடும்
நீறுபுத் திருந்த தீயில் நெய்யுற்ற எரிதல் போன்ற
வாறாவர் இருந்தார் போரை வரித்திடத் துணிவு கொண்டார் 709

நீதிக்குப் புறம்பாய்க் போரில் நிற்பவர் தமையை திர்த்து
நீதியைக் காத்தப் போரில் நின்றிட இறைவன் வேதம்
ஒதிய தோடு தம்மின் உதவியுங் கிட்டு மென்ற
சாதகப் பதிலுங் கொண்ட திருநபி திடமுங் கொண்டார் 710

திருநகர் காச்சியம்

முந்நாற்றுப் பதின்மூன் நேதான் முஸ்லிம்கள் மக்கா நோக்கி
வந்தனர் மதீனா வுக்கு வெளியிலே சண்டை செய்யும்
நந்நோக்குக் கொண்ட தாலே நாடினர் அஞ்சா தோர்கள்
அந்நோரில் இளைஞ ரோடு முதியோருஞ் சேர்ந்தி ருந்தார் 711

கைகொண்ட ஆயு தங்கள் குறைந்தள வாகும் ஆகிறே
மெய்காக்குங் கவசம் எட்டு வாட்களும் பயணம் ஒன்றிச்
செய்திடப் பரிரும் பத்தும் போதாதென் நான் போழ்தும்
துய்யநல் ஈமான் தந்த துணிவொடு முன் சென்றாரே 712

“பத்ர்” எனும் இடத்தில் மாற்றார் பாசறை அமைத்தார் என்று
முதலற்றிந் திருந்த தாலே மறுபுறம் தாழுந் தங்கி
எதிரிகள் நோட்டாங் காண ஏவினர் உளவா எர்க்கு
விதியெது வாகு மென்று வல்லவன் அறிய வானே. 713

உளவுபார்த் திடவென் றன்று ஏகியோர் வழியிற் கண்டார்
இளங்சிறு இடையர் தன்னை எங்கெனுங் கூட்ட மாக
உளசனங் கண்ணுற் றீரோ எனவெர் கேட்கச் சொல்வார்
தளமொன்று கண்டேன் என்னத் தூதர்பால் அழைத்துச் சென்றார். 714

சிறுவர்கள் தமைத்தம் பக்கம் சேர்த்தனைத் திறைவன் தூதர்
அறிவிரோ உணவுக் காக அவர்கொல்லும் ஒட்ட கைகள்
உறுந்தொகை என்ன வென்ப ஒன்பதும் பத்தும் என்றார்
அறிந்தனர் வந்தோர் எல்லை ஆயிரம் ஆகுமென்றே. 715

வந்துளோர் யார்யார் என்ற விபரங்கள் உரைப்பீ ரென்னத்
தந்தனர் சிலபேர் தாங்கள் தெரிந்தவர் என்ப தாலே.
பந்தியில் முந்தி யோர்கள் போர்பெறுவீர ரெல்லாம்
வந்துளார் என்னும் உண்மை விபரித்தார் நபிக ளாரே 716

வாணிபக் கூட்டம் தப்பி வந்ததால் திருப்தி யற்று
வீணினி யுத்தம் செய்தல் வேண்டாவே எனச்ச பிய்யான்
கோணினார் வால்ச ருட்ட விளைந்தனன் அபூஜ ஹில்லே
ஆணவங் கொண்டான் யுத்தம் ஆவது உறுதி என்றான் 717

தருநர் காசியம்

போரென வந்து பின்னர் பின்வாங்கிச் செல்வ தென்றால்
ஏற்பதார் வீர மற்ற இழிகுலப் பேரோ நாங்கள்
தேருமின் அழகுப் யானே தோட்தின வடக்க வேண்டின்
போரொன்றே முடிவு என்றே பிதற்றினான் அழை ஹீலே 718

வெறிகொண்ட கூட்ட மொன்று வாய்ப்பறை அறைய ஓரிர்
நெறிமுறை அறிந்த நல்லோர் நவின்றனா செந்தீர் சிந்தல்
முறையல “ஹல்ர்”முக்காய் முதல்பெற்று ஈடு கொள்வோம்
சிறந்தது அதுவே என்றார் சிலராப்புக் கொண்டிட்ட டாரே 719

“ஹல்ர்”மின் கொலைக்கு ஈடாய்க் கொலைப்பழி தீர்க்க வென்றே
வில்சரம் வாரும் வேலும் வரித்தனம் மீண்டு செல்லல்
புல்லின் செய்கை யாகும் புயலம் அந்றோர் செய்கை
சொல்லினிற் கனலைப் புக்கிச் சபித்தனன் அழை ஹீலே. 720

ஊட்டினான் விடத்தை “ஹல்ரம்” உடன்பிறுந் தானின் உள்ளம்
கூட்டிய வார்த்தை யாலே கொலைப்பழி கொலையால் தீர்க்க
சாட்டையின் சொடுக்குண் டாந்போல் தம்பியும் துடித்தெ முந்தான்
காட்டினார் ஒருமை உற்ற குறைவிகள் பெரும்பா லானோர் 721

நீரங்க காய்பு லத்தில் நிலைகொண்ட நிலைமை மாற்றி
நீர்ச்சனை கொள்ளி லத்தில் நபித்தோழர் விருப்புக் கேற்ப
சேர்ந்தனர் மூஸ்லிம் வீரர் புனல்கொண்டார் நெறிகெட்ட தோரும்
போருக்கு முன்னி ராவில் பூரண அமைதி கொண்டார். 722

பகலவன் தோன்று முன்னே புனிதனை வணங்கிப் பின்னர்
இகபரங் காப்போன் பேரால் இயற்றிடும் போரால் கூடும்
புகவிடம் சொர்க்கம் என்றே புகன்றிட்டார் நபிகள் நாதர்
அகங்களில் ஊன்றிற் றந்த அருள்மொழி வீர ருக்கே. 723

நானிடும் ஆணை பற்றி நடவுங்கள் முன்னர் போல
வீண்குரல் எழுப்பா தீர்கள் வல்வன் நாமங் கொண்டு
பூணுங்கள் அமைதி யாகப் போர்செய்ய வேண்டு மென்றார்
வாணாளில் யுத்தம் ஒன்றும் வரித்திலார் ஞானம் மிக்கார் 724

தருநர் காசியம்

பார்த்தனர் குறைவிக் கூட்டம் பெரிதெனத் தோன்றிற் நாங்கே
சேர்ந்தவ ரோடு யுத்தத் தளபாடம் அதிக மாகும்
போர்த்திறன் மிக்க தீர்ர் பற்பல பேர்கள் எம்மைச்
சார்ந்தவர் முன்றி லொன்றே மூஸ்லிம்கள் அஞ்சி லாரோ 725

தோல்விவந் துற்றா லும்நாம் சொர்க்கத்தின் பேறு கொள்வோம்
சாலுமன் னார்க்குக் கெட்ட நரகமே என்னும் எண்ணம்
காலுங்ர நெஞ்சில் வீரம் கொதித்தது மூஸ்லிம் வீரர்
பாலிறை கொண்ட ஈமான் பலங்கொள்ள வைத்த தன்றோ 726

நமக்கெது நேர்ந்த போதும் நபிகளைக் காக்க வென்று
தமக்குள்ளே கொண்ட கொள்கை தனைமனத் தேற்றி அன்னார்
தமக்கென அமைத்த கொட்டில் தங்கிடச் செய்தார் கூட
இமையென விழிக்குத் தோழர் அழுபக்கர் தமைவைத் தாரே 727

குடிலினுட் சென்ற கோமான் குப்புற வீழ்ந்து வல்லோன்
அடிபணிந் திறைஞ்சி னார்கள் “ஆக்கவும் அழிக்க வல்லோய்
படைபலம் அந்றோம் நாங்கள் பகைவரோ அதிகம் உன்றன்
கொடையருள் பாவிப் போரைக் கொண்றோழித் திட”வாம் என்றே. 728

இறைஞ்சலின் போது கண்ணீர் இருவிழி புரண்டு வீழ்
இறைஞ்சினார் இறைவன் தூதர் எண்ணிலாப் போழ்து கண்ணில்
நிறைந்ததோர் துயிலாம் அ.து நொடிப்பொழு தவர்வி ழித்தே
மறையோளி கிடைத்த வாறாய் மனநெகிழ்வு அடைந்தே சொல்வார் 729

அஞ்சிடேல் அழுபக் காநீர் ஆண்டவன் அருள்பா லிப்பான்
பஞ்செனப் பறக்கும் போரில் பாவிகள் படைகள் என்றார்
நெஞ்சினில் பூரிப் பெய்த நபிவழித் தோழர் முன்னால்
வெஞ்சமர்க் கஞ்சா வீரர் வாகெனத் தோன்றி னாரே. 730

வெற்றிநம் கையில் சொர்க்க வாயிலும் திறந்த தென்று
உற்சாக மிகுதி யாலே உரைத்தநந் நபிசொல் கேட்டு
ஒற்றையர் பத்துப் பேர்தம் உடற்பலங் கொண்டார் உள்ளம்
கற்பொறை கொண்ட தந்தக் குறைவிகள் அழிவ தற்கே. 731

திருநகர் காசியம்

நேரெதிர் கொண்டு சேனை நின்றன போருக் கென்று
யார்வரு வார்க் களன்று எண்ணிய வேளை “உத்பா”
ஏற்பது யார்ச் வாலை என“வைபா” வலீது”ங் கூடச்
சேர்ந்தனர் “அவ்ப்”முன் வந்தார் துணைக்கவர் தம்பி நின்றார் 732

யார்நீங்கள் என்றான் உத்பா நேர்நின்றோர் பதிலு ரைத்தார்
நீரெங்கள் எதிரி யல்ல எங்குலத் தாரே எம்முன்
போருக்கு வருதல் வேண்டும் பார்க்கலாம் ஒருகை யென்றான்
தேர்ந்தனர் நபிகள்“ஹம்ஸா” தோள்தர “அலி” “உபைதா” 733

உத்பாவுக்கு) உபைதா வென்றும் வைபாவை ஹம்ஸா வென்றும்
புத்திரர் வலீதுக் காகப் பாய்ந்தனர் அலியும் போரில்
மெத்தவும் பொழுதேற் காது மடிந்தனர் வலீது வைபா
உத்பாவின் வாள்வீச் சுக்கு உபைதாதன் காலி முந்தார் 734

மும்முனைப் போராட்டத்தின் முடிவினில் உத்பா சாக
தம்முடையப் பேரரத் தாங்கிச் சென்றனர் மற்றீர் பேர்கள்
எம்மானின் முன்கி டந்த உதைபாதன் இறுதி வேளை
தம்வழி வீர் சொர்க்கம் தகுமோவென்” நிரக்க லானார். 735

“நிச்சயம்” என்ற வார்த்தை நபிதிரு வாய்மொ முந்தார்
அச்சனம் உபைதா கண்கள் அமைந்தன அந்தப் போழ்தில்
துச்சர்கள் கூடா ரத்தைக் குறிவைத்து அம்பு எய்தார்
கொச்சையச் செயலால் தர்மம் குலைந்தது நபிகள் ஓர்ந்தார் 736

முதன்முதற் களத்திற் பாய்ந்தும் மாற்றாரால் ஒதுங்கிக் கொண்ட
விதத்தினால் வருத்த முற்ற வீராம் “அவ்ப்”தம் நபியை நோக்கி
ஏதுஇறை அடியா ரோடு இன்புறச் செய்யும் செய்கை
அதுதனை உரைப்பீ ரென்றார் அண்ணலார் பதிலு ரைப்பார் 737

கவசமற் றெதிரி முன்னே களத்தினில் பாய்வ தென்றார்
கவசங்கள் நீக்கிப் போரில் கலந்திட்டார் அந்தப் போழ்தே
கவந்தனர் கற்கள் எம்மான் காபீர்கள் நோக்கி வீசி
அவர்தமைச் சபித்தார் அ.தை ஆண்டவன் ஏற்றிட் டானே. 738

130

திருநகர் காசியம்

வெற்றியே நோக்காய்க் கொண்டு வீரர்கள் களத்தை நோக்கி
பற்றிய வாட்க ளோடு பாய்ந்தனர் உமைரும் அவ்பும்
முற்றிலுங் கவச மற்றே மோதினார் உயிர்கு டித்தார்
சொற்சிறைப் படுமோ அன்னார் தீர்த்தைச் சொலவி மூந்தால் 739

போர்க்களத் திடையே புக்கிப் பயங்கரச் சமரின் கண்ணே
ஈர்பெரும் வீர் ஒன்றி எங்கவன் உள்ளான் என்றே
பார்வையைச் சரம்போ லாக்கிப் பார்த்தனர் அபூஜ ஹீலை
பார்வையிற் பட்டான் அன்னான் பாய்ந்தவன் உயிர்கு டித்தார் 740

தந்தையின் உயிர்ப றித்த தாபத்தைத் தாங்கொ ணாது
புத்திரர் பாய்ந்து அந்தப் படைவீர் “முஆதின்” கையின்
சந்திடை வாளைப் பாய்ச்சி சரித்தனர் தொங்கிற் ற.தே
விந்தையே அவர்தொ டந்தும் வீரப்போர் செய்ய லானார் 741

இக்ரிமா வாளுக் கந்த இளைஞரின் கைக முன்று
தொங்கியே நிற்க அ.தைத் தன்காலால் மிதித்த கற்றி
வக்கிரப் போர்பு ரிந்தார் வரலாற்றிற் பேருங் கொண்டார்
இக்ரிமா பின்னோர் போழ்து இஸ்லாத்தின் பால்மாய்ந் தாரே 742

களத்தினிற் போரின் ஆட்சி கொடுரோமாய் இருந்த வேளை
இழுந்தவாள் தனக்கு மாறாய் இன்னொன்றைக் கொள்ள வந்த
ஒளிச்சுடர் மார்க்கம் ஒப்பி உயிருக்கும் அஞ்சாத் தீர்
விழித்தனர் நபிபால் கைக்கோர் வாள்வேண்டும் என்ப தாக . 743

தரவென ஆயு தங்கள் தம்வசம் இல்லா வேளை
மரத்தடி ஒன்றைக் கையில் மாநபி தந்தா ற.தோ
உருக்கின்வாள் தனையும் விஞ்சி எதிரிகள் உயிரைப் போக்கச்
செருக்களம் குருதி தோய்ந்து சகதியாய் மாறிற் றன்றோ 744

“இதைக்கொண்டு யுத்தம் செய்யும்” என்றுவாய் மலர்ந்து தந்த
கதைகொடும் வாளாய் மாறிக் களத்தினை “உக்ஷா” ஆண்டார்
அதுபின்னும் பலபோர் கண்ட ஆயுத மாகிற் “அல்-அவ்ன்”
விதித்தபேர் அதற்கு எம்மான் “தெய்வீகத் துணை”யாம் என்றே 745

திருநகர் காசியம்

வாக்களித் திருந்த வாறு வானவர் தம்மை அல்லாஹ்
காக்கவென் றனுப்பி வைத்தான் காருண்யர் அறிந்தி ருந்தார்
வாக்குரை செய்தி ருந்தான் வானவர் தமக்கு நீவீர்
தேக்குக உறுதிப் பாட்டை தூதர்தம் படைக்கா மென்றே 746

ந்ராகரிப் போர்கள் மீது நிச்சயம் திகிலுண் டாக்கப்
பொருந்தினான் அல்லாஹ் அன்னார் புறமுது கிடவுஞ் செய்தான்
அறிந்தனர் அனைத்துப் பேரும் அமர்கள் வருகை தன்னை
புரிந்தது வெவ்வே றாகப் பார்த்தவர் சிலரே யாகும். 747

விண்ணவர் தலைவ ராக வந்தவர் ஜிப்ரீல் தம்மைக்
கண்ணுற்றோர் தலையிற் பாகை கொண்டதைக் கண்டார் மஞ்சள்
வண்ணத்தில் மற்றோர் வெள்ளை வண்ணமாம் பரியின் கால்கள்
மண்ணினில் படாத வாறு மேவுதல் நோக்கி னாரே. 748

இறுதியில் வெற்றி முஸ்லிம் இறைவழி கொண்ட போர்க்காம்
புறமுது கிட்டார் மாற்றார் பெருமானார் தம்மை நோக்கி
“எறிந்தது நீரே யல்ல அல்லாஹ்வே எதிரி மீது
எறிந்தனன் கல்லை” என்று இறைமொழி இறங்கிற் றன்றே 749

போரினில் தோல்வி யற்றுப் பின்வாங்கி ஒடி யோர்கள்
பாரிப்பாம் இறந்து பட்டோர் பிடிப்டுக் கொல்லப் பட்டோர்
சேருவர் நாறுக் கண்மி தொகைரழு பத்தாம் கையில்
சேர்ந்தவர் கைதி யாக தீன்வழி பன்னீர் பேரே. 750

ஏஞ்சு யச்சுச்சின் மன்

கோத்திரத் தலைவர் இன்னும் குடியுயர் முதல்வ ரெல்லாம்
நீத்தனர் உயிரை என்னும் நிலைவர மக்கா மாந்தர்
ஆத்திரி முற்றார் எங்கும் அழுகையின் ஓலியே கேட்கும்
போர்த்திறன் வீரங் கொண்டோர் பெருகிய போதுந் தோற்றார் 751

திருநகர் காசியம்

போரின்பின் கைதி யான பேர்களைக் கொன்றோ மிக்க
ஒருவழி உரைத்தார் அன்று உமருடன் சொந்த மான
பேர்களே கொல்ல வேண்டும் படியுமே வற்பு இத்த
ஏற்றிலார் அபூபக் கர்நல் லுரையொன்று பகர்ந்திட் டாரே 752

பிடிப்டோர் அனைத்துப் பெரும் பெரும்படி உறவி னோரே
கொடுத்திடச் சொல்வோம் ஈடாய்க் கொள்முதல் கொண்டு செல்ல
விடுத்தலே நன்று என்று வானவன் தூதர் ஏற்றார்
எடுத்ததோ தலைக்கு நான்கு ஆயிரம் தீர்ஹும் பொன்னே 753

பணப்பலம் இல்லா தோர்கள் பின்னொரு போழ்தும் இல்லாம்
இணங்கிடாக் கேடு செய்வ தில்லையென் இறுதி கூறி
இணங்கிடப் பட்டார் செல்ல இறைநபி வாகு செய்தார்
இணங்கினார் கற்றோர் கல்வி இலாதவர்க் களித்த லுக்கே. 754

விடுதலை செய்வீர் என்றன் வீட்டினில் ஜந்து பெண்கள்
இட்டர்படு வார்கள் நானே இங்கிருந் திட்டா லென்ன
அடலரென் றான போதும் அருள்நபி மனமி ரங்கி
விடுதலை செய்தார் மாற்று வழியிலாப் போழ்து நாதர் 755

அண்ணலார் சிறிய தந்தை அப்பாசும் மகள்ஸை னப்பின்
கணவரும் ஈடாய் தீர்ஹும் கொடுத்தேதான் மீட்சி கொண்டார்
பின்னொரு காலம் ஸைனப் பதி “அபுல் ஆஸை”ம் இல்லாம்
தன்வழி வந்தார் யாருந் துன்பமுற் றார்க னில்லை. 756

யுத்தத்தின் பின்கி டைத்த எலாவகைப் பொருள்க ஞக்கும்
மொத்தமாய்த் தீர்வு ஒன்றை முதலவன் “வஹி”யின் மூலம்
உத்தம நபிக்கு ரைத்தான் ஒருவர்க்குங் குறைவி லாது
சத்தியங் காத்தார் நாதர் சமபங்கு எலாருங் கொண்டார் 757

முக்கிய எல்லைக் கல்லாய் முடிந்தது பத்ரு யுத்தம்
மக்கமா நகரில் கொண்ட மாபெருஞ் சோத னைக்குத்
தக்கதோர் பரிசாய் வல்லோன் தந்தனன் வெற்றி வாழ்க்கைச்
சக்கரம் தடைக எற்றுச் சுழன்றது அமைதி யோடே 758

திருநர்க காச்சியல்

வேரூன்றி கிளைப ரப்பி விரிந்தபேர் விருட்ச மாக
பேரோளிப் பிளம்பாய் இஸ்லாம் புதுப்பொலி வுற்ற தன்னாள்
காரழித் திடப்பி றந்த கதிரவன் தோற்றான் நெஞ்சக்க
காரழிந் திட்ட மாந்தர் கொள்ளையைக் கண்ட போழ்தே. 759

வெற்றியின் பின்ந பிக்கு வேதனை யூட்டுஞ் சேதி
அற்றைநாள் வந்த தண்ணல் அன்புடைச் செல்லி றுகையா
பெற்றனர் சுவன் வாழ்வின் பேறினை அடைந்தா ரன்றே
உற்றனர் சோகம் அன்னார் உதுமானின் மனைவி யாரே 760

அலியவர் பத்ருப் போரில் ஆற்றிய வீர தீர்ம
நிலைத்தது அந்நாள் எல்லோர் நாவிலும் நபியின் சுரற்
குலையென நபிகள் சொன்ன கண்மணி பாத்தி மாவளி
அலையினால் செவியுற் றார்கள் அலர்ந்தது வதன மம்மா. 761

அழகுருக் கொண்ட நங்கை அன்னைபாத் திமாதன் தாயின்
அழகொடு பண்பை யெல்லாம் அணிகல னாகக் கொண்டார்
இளையவர் அலியே அன்னார்க் கிணையான கணவ ரென்றே
உளங்கொண்டார் நபிகள் முன்னே அலிகளுந் தோன்றி னாரே. 762

மகளிடம் விருப்பம் பெற்று மாநபி அலிக்கு வேண்டும்
“மகரி”னைக் கொண்டு தூய மணவாழ்வுக் கிணங்கக் செய்தார்
நிகரிலாப் பொறுமை கொண்ட நாயகி அலியா ரோடு
திருமண வாழ்வில் உய்த்தார் இருமகர்க்கு) அன்னை யானார் 763

யுத்தத்தின் போது ஹப்ஸா உமர்மகள் கணவர் மாண்டார்
சத்தியத் தூதர் ஹப்ஸா தனைக்கரம் பிடித்தார் மக்கா
அத்தனை பெருந்த லைகள் அழிந்ததால் சோகங் கொள்ளள
புத்துயிர் பெற்றாற் போல பொலிந்தது மத்னா மண்ணே. 764

புறமுது கிட்டு அன்று பத்ருப்போர்க் களத்தில் தப்பி
வெறுமையாய் வந்த பேர்கள் விபரித்த சேதி யெல்லாம்
உறுத்தின மக்கத் தோரின் உளங்களை அபூல ஹப்பும்
இறுதிமுச் சடங்க மக்கா இளவுவீ டாகிற் றன்றோ. 765

திருநர்க காச்சியல்

மரணத்துக் குள்ளா னார்கள் முக்கிய குறைவிப் பேர்கள்
மரணித்துப் போனார் உள்ளம் மக்கத்தில் இறுதி யானோர்
உருகினாள் “ஹிந்தா” தாதை உடன்பிறந் தாரி மூப்பால்
சரிசெயேன் கூந்தல் என்றன் சபதம்வெல் மட்டு மென்றாள் 766

குறைவிகள் தலைமை ஏற்கும் கடப்பாடு அபூசுப் யானின்
சிறைப்பட்ட தனைத்துப் பேரும் சேர்ந்தொன்றி விரும்பி னார்கள்
மறைமுக மாக வேறு வழிகளில் முஸ்லிம் பேரால்
நிறையவே பாதிப் புற்ற நிலையினால் ஏற்றிட்ட டாரே. 767

குடும்பத்தில் தந்தை யோடு கூடவே உடன்பி றந்தான்
அடுத்துமோர் சிறிய தந்தை அனைவரும் போரில் செத்தார்
முடித்திடேன் கூந்தல் அந்த மூவர்க்காய்ப் பழிவாங் காதே
துடித்தனன் “ஹிந்தா” பொல்லாச் சபதமுங் கொண்டிட்ட டாளே. 768

பழிவாங்க வேண்டும் முஸ்லிம் படையினை அழிக்க வேண்டும்
பழிகொண்டார் ஹம்ஸா எம்மோர் போரினில் அழித்தற் கென்னும்
அழித்தவர் சுரல் தன்னை அக்கணம் சுவைத்தா லன்றி
அழியாது கோபம் என்றாள் அபூசுப்யான் மனைவி அன்னாள் 769

சிரியாவில் இருந்து மக்கா கொண்ந்தசொத் தனைத்தும் போருக்
குரியன படைதி ரட்டும் பொறுப்பினுக் காப்ப னிப்போம்
விரிவான திட்ட மொன்று வகுத்தனர் எதிரிப் பேர்கள்
ஒருக்காலும் எம்மை வெல்ல இடந்தரக் கூடா தென்றே. 770

நபியைக் கொல்லச் சுதி

குறைவியர் தலைவர் சொந்தம் கொன்றோழி பட்ட தாலே
இறுப்பது வன்றி வேறு இல்வழி என்றே நொந்து
வெறுத்தார் இளைஞர் வாழ்வின் குறிக்கோளை இழந்தோ ராக
வெறுத்துரை செய்தார் ஸப்வான் சேர்ந்தவ ரோ(டு)உ மைரே 771

என்னுடைக் கடனும் நாதி இலாதவென் குடும்பத் தாரும்
என்பொறுப் பில்லை யாயின் இன்றோன் நபியென் பேரை
கொன்றோழித் திடுவேன் என்மேற் கவலிலை எனக்காம் என்றே
சொன்னானே உமைருங் கேட்டுச் சட்டெனச் ஸப்வான் சொல்வான் 772

உன்னுடைக் கடனென் மேலாம் உன்வழிக் குடும்பம் உற்றார்
என்னுடைத் தாகும் எந்த இடுக்கணும் வராது காப்பேன்
உன்பணி தொடர்க் என்றான் உமைர்அதை ஏற்றுக் கொண்டான்
பின்விடந் தோய்ந்த வாளைப் பற்றியே மத்தொ சென்றான். 773

உமைர் யத்ரீப் அடைந்த போது உத்தம நபிகள் கோமான்
அமர்ந்திருந் தார்கள் பள்ளி அவைதனில் அவனைக் கண்ட
உமர்தடுத் திட்டார் அண்ட உடன்பாடா திருந்தார் கண்டே
அமைதியாய் நபிகள் சொல்வார் அனுமதி தருக வென்றே 774

அருகினிற் சென்றமர்ந்து அளியுங்கள் பாது காப்பு
கருமனங் கொண்டோ னிந்தக் காதகன் நம்ப வேண்டாம்
திருநபிக் கேது மொன்று தீங்கினை இளைப்பா னென்றே
வருந்தினார் உமர்தம் எண்ணம் வரிவரி சரியா யிற்றே. 775

வந்ததன் நோக்க மென்ன விபரிக்க நபிகள் கூற
வந்ததென் மகனை மீட்க விடைவர கைவாள் பற்றி
வந்ததேன் என்றார் நாதர் வழியிலா தவனுஞ் சொல்வான்
இந்தவாள் தம்மால் நாங்கள் என்பயன் கொண்டோ மென்றே. 776

உண்மையைச் சொல்லும் நீரிங் குற்றதன் கார னத்தை
உண்மைநான் அறிவேன் நீர்: துரையாத போது மென்றே
கண்ணியத் தூதர் சொல்வார் கொலைசெயும் நோக்கி னோடே
நண்ணின்றி ஸப்பா னோடு நீர்செய்த உடன்பா டுந்றே 777

பட்டவுன் கடனை உன்றன் பொறுப்புள்ள குடும்பம் றன்னை
விட்டவர் பொறுப்பில் வந்தீர் விபரங்கள் அனைத்தும் எம்மான்
கட்டவிழ்த் திட்டார் ஓர்சொல் குறைவிலா(து) உமைர் அதிர்ந்தே
எட்டிய தெவ்வா றெம்மோ டெவருமே இலாப்போழ் தென்றான் 778

அனைத்துமே ஜிப்ரீல் மூலம் அறிந்தனன் என்றார் நாதர்
பனித்தன கணகள் வாயும் புகன்றது வணங்கத் தக்கோன்
தனித்தவன் அல்லாஹ் அன்றித் தனைவிட வேறு இல்லை
பண்ணவன் தூதர் முஹம்மத் பற்றினேன் மார்க்கம் என்றே 779

பத்ரினில் இழப்புக் காகப் பழிதீக்கும் எண்ணம் மக்கள்
சித்தமாய் இருந்த தெல்லாத் தரப்பிலும் ஒன்றுகூடி
பத்தினர் புதிய மார்க்கம் பெருகாது பற்றி யோரை
மொத்தமாய் அழிப்ப தென்னும் முடிவொடு செயற்பட்ட டார்கள் 780

பெண்களும் யுத்தங் செய்யப் புறப்படல் வேண்டும்மென்று
ஆண்களால் உதவி வேண்ட அதற்கு “ஹிந்தா” தலைமை ஏற்றாள்
தோன்றிய இடங்க ளெல்லாம் தூபமிட் டலைந்தாள் நெஞ்சில்
ஊன்றினாள் அழூசுப் யானின் உறுதிக்கும் உரஞ்சேர்த் தாளே. 781

உறை யுசும்

பழிவாங்கும் உணர்ச்சி யெங்கும் பற்றிடக் கானற் தீபோல்
விழிமடல் மூடா தந்த வீணர்கள் மீண்டும் யுத்தப்
பழிக்கென ஆயு தங்கள் பலப்பட உணவு தான்யம்
வழிநெடு பயணங் செல்ல வாகனம் பலவுஞ் சேர்ந்தார். 782

மகிழ்சியின் நிழலுங் கூட மக்கமா நகரிற் காணார்
தகித்திடுங் கானல் காற்றுந் தோற்றிடும் வேகங் கூட்டி
தொகுத்தனர் அனைத்தும் நெஞ்சிற் தாங்கிய பழிய னர்வால்
அகத்திருள் கொண்டோர் பின்னர் ஆவது அறிந்தி லாரே 783

நடப்பது அனைத்தும் அப்பாஸ் நபிகளார் பெரிய தந்தை
வடித்தனர் ஓலை ஒன்றில் விபரமாய்த் தூதர் மூலம்
கொடுத்திட அவருஞ் சேர்வார் கோமானும் விபரந் தேர்வார்
அடுத்தென்ன செய்வ தென்று அருண்நபி சிந்தித் தாரே. 784

திருநச்ச காஷ்யப்

- மதீனாவின் புறங்க ளெல்லாம் மேய்ந்திடும் மந்தைக் கூட்டம்
மதீனாவின் எல்லைக் குள்ளோ மீண்டிடச் செய்தார் முன்னம்
மதினாவை நோக்கி வீரர் மூவாயிர ரம்பேர் கூட்டி
எதிரிகள் வருவ தாக இறைநபி உளவும் பெற்றார் 785
- எழுநாறு கவச வீரர் இருநாறு குதிரை வீரர்
அழிதொழில் செய்ய வேண்டும் ஆயுதச் சுமைக ளோடு
முழுப்பொலி வாக அன்னார் மதினத்தை அண்மி விட்ட
பழுதறு சேதி கேட்டுப் பதைத்தன மக்கள் நெஞ்சே. 786
- கல்முன்று தொலைவில் வந்து காலுான்றி விட்டா ரென்னும்
சொல்கேட்ட நபிகள் நாதர் தோழர்கள் யூதர் கூட்டி
பல்வகை யாக எண்ணப் பரிமாற்றம் செய்தார் ஈறில்
செல்லாது வெளியே நின்று தற்காப்புச் செய்வோ மென்றார். 787
- பெண்டிரை வயதில் மூத்தோர் பிள்ளைகள் அனைத்துங் கூட்டி
அண்டிய கோட்டை யுள்ளே அடைக்கல மாக்கிப் பின்னர்
அண்டிடும் அடலார் தம்மை அழிப்பதே நன்று என்றார்
உண்டது இல்லைத் தோல்வி ஒருபோதும் மதீனாக கென்றே 788
- அப்துல்லாஹ் உபையென் போனும் ஆங்குற்ற யூதப் பேரும்
ஒப்பினார் அதுவே நல்ல உத்தியாம் என்றிட டாலும்
ஒப்பினர் இல்லைச் சற்று ஒதுங்கிநின் நிளைஞர் கூட்டம்
செப்பினார் தமக்குட் தாமே தருணமொன் நிழந்தோ மென்றே 789
- முன்னைய பத்றுப் போரில் முஸ்லிம்கள் தரப்பின் நின்று
அன்னியர் சென்னி தம்மை அரிந்திடக் கிடைக்காப் பேறு
பின்னின்று வந்த தென்று புயலத் திறமை காட்டும்
உண்ணில் நின்ற பேர்க்கு உவந்திடா முடிவாம் அ:தே 790
- கொதித்தனர் உள்ளம் ஓன்றிக் குமிறுனார் கிடைத்த வாய்ப்பை
மதித்தனர் வீரங் காட்ட முழுக்கினர் கைகால் நெஞ்சிற்
பதித்தனர் போரின் வேகம் புயலெனச் சீற்றங் கொண்டும்
மதித்தனர் நபிகள் வார்த்தை மீறிட மாட்டார் சோர்ந்தார். 791

திருநச்ச காஷ்யப்

- போர்க்களாஞ் சென்று வீரப் போர்புரிந் திடாதொ ஸிந்து
சேர்ப்பதோ இழிசொல் எங்கள் தீரத்தின் நிலைதான் என்னே
ஊர்ப்பழி சேருஞ் நெஞ்சில் உறுதியற் றோர்க ளென்றே
கார்குழற் பெண்டிர் செய்யும் காரியம் இதுவாம் என்றார் 792
- முன்னைய போரில் வெற்றி முழுமையாய்த் தந்த வல்லோன்
பின்னையேன் நமது கையைப் பலப்படச் செய்ய மாட்டான்.
அன்னவன் வெற்றி தோல்வி அனைத்துக்கும் பொறுப்பு மாவான்
மன்னுயிர் அழிந்திட டாலும் மறுமையில் சுவர்க்கம் தானே 793
- சொன்னசொல் அனைத்தும் எம்மான் செவிகளில் ஊர்ந்த தென்று
அன்னவர் அழிந்தி ளாரே அவர்தமக் கவருட் பேச்சாம்
உன்னித்தார் நபிகள் அன்னார் உள்ளுறை ஆதங் கத்தை
தன்னிலை மாந்றிப் போர்செய் தீசையையும் மாந்றி ளாரே. 794
- காலையின் தொழுகை முந்றிக் காப்பவன் கருணை வேண்டி
மேலங்கி இருப்பால் கொண்டு முந்றுமே போர்க்கோ லத்தின்
வாலறி வானின் தூதர் வெளிப்பட்டார் கண்டார் மக்கள்
ஒலமிட் டார்கள் அல்லாஹ் உயர்ந்தோன் உயர்ந்தோ னென்றே. 795
- ஆயிரம் பேர்கள் கொண்ட அடலேறு வீரர் முன்னே
போயினர் நபிகள் நாதர் படைமுகம் நோக்கி ஒங்கி
வாய்மொழி பகர்ந்தார் ஒன்றி வல்லவன் பெரியோன் என்றே
காய்ந்தனன் வெய்யோன் காலைக் கரத்தினால் வீரம் பாய்ச்ச 796
- சற்றேதான் கடந்தார் தூரம் தன்சொல்லுக் குடன்ப டாது
முந்றுந்தம் முடிவுக் கேற்ப முன்னேறத் துணிந்த தாலே
பிற்பட்டான் “உபை”யும் யூதர் படையொடு இடையில் விட்டே
பிற்பட்டோர் முன்னு றேபேர் படைதனில் குறைவு பட்டார் 797
- படைபலங் குறைந்த தென்னி புகைந்தது அச்சம் பின்னர்
படையிடை மேலும் வீரம் பொங்கவும் கருவா கிற்றே
இடைநடு வழியில் செய்த இழிசெயல் கனலை நெஞ்சில்
படிந்திட வைக்க வீரர் பலம்பெரி தாகிற் றன்றோ 798

தருநக காச்சியல்

- இறைநபி எம்மனோடு இருப்பதும் இறைவன் பாதைக்கு(கு) உறுதுணை அவனே என்ற உந்தனும் நெஞ்சில் விஞ்ச விழல்செறி வீரர் வெற்றி வகைப்படும் உறுதி யோடு செருக்களம் நோக்கிச் சென்றார் தோட்பலங் காட்டுதற்கே 799
- உருக்கிவார்த் தெடுக்கப்பட்ட ஒன்றெனும் “உறைது”க் குன்றின் இருபுறம் ஒன்றுக் கொன்று எதிர்த்தவா நிருந்த சேனை பெருஞ்சமர் ஒன்றுக்காகப் பார்த்திருந் தனவே கோத்த கருத்தெலாம் வெற்றி நம்பாற் கூடிட வேண்டு மென்றே 800
- படையினைச் சீர்மை செய்யும் பொருட்டோரு வீரர் தம்மின் இடையிடை புகுந்த சென்று இறைநபி நோக்குங் காலை படுகிழம் ஒன்றும் எட்டுப் பாலகர் தாழுங் கண்டார் இடந்தர மறுத்தார் நோக்கி ஏகுக இல்லம் என்றார் 801
- முதுகிழ மனிதர் சொல்வார் முன்னைய பத்றுப் போரில் விதிசதி செய்து என்னை வரவொண்ட தியந்திற் றென்றன் உதிர்த்தின் சாரம் மைந்தன் உயிர்நீத்தான் கனவில் தோன்றி அதியுயர் வாழ்வுக் காக அழைத்தனன் என்று மாதோ 802
- ஆகட்டும் என்றுரைத்து அங்குற்ற சிறாரை நோக்கி போகாதேன் நின்றே ரென்னப் படையினில் ஒருவர் வந்தே வேகமாய் வில்லை ஆஞும் வித்தையில் வல்லோன் என்றே “ராக்பீ”யைச் சுட்ட நாதர் சரியெனச் சேர்த்துக் கொண்டார். 803
- மல்லாடும் வித்தை யில்நான் மிக்கவன் “ராக்பீ”யைநான் சொல்லொன்று மொழிய முன்னே தோற்றிடச் செய்வேன் என்றே சொல்லாடி னான் “ஸமூரா” செய்யென்றார் செய்து காட்ட நல்லதென் றவனுஞ் சேர நபிமற்றோர் செலப்ப ணித்தார். 804
- நடந்தவில் விருநி கழ்வும் நபிவழி ஈமான் கொண்டோர் திடத்தினைக் குருதி கொண்ட தீர்த்தைக் காட்டி நிற்கும் அடலர்கள் கண்ணுற்றாலோ அதிர்ச்சி கொண்டிருப்பார் என்னின் திடமது ஈமா னுக்குச் சான்றெனச் சாற்ற லாமே 805

தருநக காச்சியல்

- இனைக்கமாய் ஒவ்வோர் பேர்க்கும் ஏற்றநற் பொறுப்ப ஸித்துக் கணவாயைத் காக்க வென்று குறிப்பிட்ட சிலரைக் கூட்டி அணிகலைந் திடாது என்றன் ஆணைவந் துறுகால் மட்டும் இணைந்தாங்கு இருத்தல் வேண்டும் என்றனர் உறுதி யோடே. 806
- வலப்புறம் வலீதன் மைந்தர் வீரர்க்குத் தலைமை மற்றுப் புலமதில் அபூஜ ஹீஸன் புத்திரர் நின்றார் மொத்தத் தலைமையும் அபூசுப் யானின் கைவசங் கொண்டு நின்றார் சிலைகளும் படைக்கு முன்னால் சேர்ந்தொன்றி நின்ற தாமே 807
- பதின்நான்கு பெண்க ளோடு பறையறைந் தெதிரில் வந்தாள் முதன்முதல் அபூசுப் யானின் மனையவள் “ஹிந்தா” சொல்வாள் எதிரியை வெட்டிச் சாய்த்து இலாதொழித் திடுங்கள் அன்றேல் மதித்திடோம் உங்க ணைநாம் மானத்தைக் காப்பீ ரென்றே 808
- நெஞ்சொடு அணைத்து இன்பம் நல்குவோம் நீங்க ளொன்றி அஞ்சாது போரிட் டுங்கள் அடலாரை வென்று வந்தால் பஞ்சணை மீது எங்கள் பாதங்கள் பவனி செல்லும் தஞ்சமென் றாவோம் உங்கள் தோள்வலுக் காட்டு வீரே 809
- பரியொன்றின் மீது ஏறி படைத்தள கர்த்தர்க் கெல்லாம் உரியன எடுத்து ஒதி ஓளிவேகங் கூட்ட வெங்கும் இருப்பது நானே என்று எண்ணுதற் குரியோ ராக செருக்களம் முற்றும் நாதர் திருமேனி துலங்க லாச்சே. 810
- (வேறு)
- குறைவிதிகள் கொடியைக் கையினில் தாங்கி
தல்லூரா என்பவன் முன்வந்தான்
அறைக்கவி நின்றான் யார்முன் வருவீர்
நரகம் புக்கிட எனப்புகன்றே
“இறைவனின் வாள்”என இறைநபி சொன்ன
ஏந்தலர் அலியும் முன்வந்தே
முறையுன தாகும் முதலில் நரகம்
முன்னே வாளன மொழிந்தனரே. 811

திருநகர் காச்சியம்

பாய்ந்தனர் அலிமுன் பற்றிய வாளின்
பசிதீர்த் திடவென ஒருநொடியுள்
சாய்ந்தனன் தல்லூர் தரையில் இரண்டு
துண்டென வீழ்ந்து மடிந்தனனே
ஓய்ந்தது தந்தை வாழ்வென அவன்மகன்
உயர்த்தினன் கொடியை அவனுயிரை
மாய்ந்திடச் செய்தார் மாவீரர் ஹம்ஸா
மும்முர மாய்ப்போர் முற்றியதே

812

“அலி”யெனும் புலியும் அரி“ஹம் ஸா”வும்
“அபுதஜ னா”வும் அமர்க்களத்தை
கிலிகொள வைத்தார் கிட்டிய உடல்களைக்
கூறிட டேமுன் சென்றனரே
பலிகொண் டுயிர்கள் பறந்தன வான்வெளி
போகிய இடமெலம் பிணக்குவியல்
வலியால் அலறிய வாயொலி காற்றின்
வகைப்பட எங்கும் விரவியதே.

813

அண்ணல் பெருமான் அவருடை வாளை
அங்கையுட் கோத்தே அறைந்திடுவார்
பண்ணுவார் யாரிதன் புனிதக் கடமையைப்
பாங்குற வென்று பார்த்தவர்கள்
நன்னினர் பற்றிட நான்றீ யெனவே
நபிமுன் அபுதஜ னாவொருவர்
அண்ணலார் வாளை அளித்தது அவர்கரம்
அது“உஹத்” களத்தை ஆண்டதுவே

814

கண்படு வேர்தம் குருதியிற் குளித்தே
கறைபடு வாளை இன்னொருவர்
புண்பட வைத்தப் பழிதீர்த் ததனால்
புதிதென மாறிப் பளபளாக்கும்

திருநகர் காச்சியம்

அண்டிய எவரும் அபுதஜ னாவின்
அரிதொழில் வாய்ப்பட் டலறிடுமேன்
துண்ட மிரண்டாய்ச் செம்புனல்சீற
தரையில் வீழ்ந்து மடிந்தனரே

815

தலையொரு புறமும் உடலொரு புறமும்
தனித்தனி பிரிந்த உறுப்புக்களும்
மலையெனக் குவிந்தன மருவலர் தொகையோ
மாண்டதில் பெருந்திரள் மிகைப்படுமே
கொலைவெறி கொண்ட காபிர்கள் பலபேர்
குற்றுயிரி ராயுங் கிடந்தெழுப்பும்
ஒலிகட லலையை ஒத்திடும் எவர்தம்
உதவியு மின்றி அலறினரே.

816

மற்றொரு புறத்தில் மாவீரர் ஹம்ஸா
முன்பின் பக்கம் வருபவரை
அற்றுயிர் வான்செல அனுமதி தந்தார்
அடலேறு ஆம்அவர் அமர்க்களத்தே
சற்றுஞ் சோர்வறுச் செய்யுஞ் சாகசம்
சொல்லுள் அடங்கா சொல்வதற்கே
பற்றிய வாள்கரம் பிடியிற் தளராப்
பாங்கினில் உறைந்தது புயபலமே.

817

தன்னுடைத் தாதை தமையன் பத்ரில்
செத்தழிந் திட்ட செயலதனால்
வன்மனங் கொண்ட சுபியான் மனைவி
“வஹஷி” என்றொரு அடிமையினை
தன்வயப் படுத்தி விடுதலை வாங்கித்
தருவேன் எனமனம் பொருந்தினளே
பின்னிருந் தாயினும் போக்கிட ஹம்ஸா
பிராண்னை அவனும் பின்தொடர்ந்தான்.

818

திருநகர் காசியம்

முன்னிருபோழ்து செய்தனள் சபதம்
மாய்த்துயிர் போக்கி ஈரலினை
தின்னுவே எதன்பின் தானென் கூந்தல்
தனைவாரி முடிப்பேன் என்பதுவாய்
பன்முறை முயன்றான் வஹ்ஷி அவரைப்
பின்புற மிருந்து தாக்கிடவே
என்னதான் வினையோ ஏற்றோரு பொழுது
ஸ்ட்டியை வீசி எறிந்தனனே.

819

வீசிய ஸ்ட்டி வஹ்ஷியின் பலத்தால்
வீறுகொண் டேகிப் பின்புகுந்து
மாசுறுஞ் செய்கை வீரத் திமுக்காய்
முரண்பட இயற்றிட மாநபியின்
பாசத் தின்மிகு சிறியதந் தையரின்
பிராணனை வாங்கிடத் தரைபுரண்டார்
கூசா தவரின் உடலினைப் பிழந்து
ஹிந்தா தன்பழி தீர்த்தனனே

820

குறைத்தியர் கொடியைத் தாங்கிய ஒவ்வோர்
குறைத்தியும் வாஞக் கிரையாக
இறுதியில் யாரும் இலாதுமே போனார்
ஏந்திடக் குருதிச் சேற்றினிலே
புரண்டது அதுவும் புறமுது கிட்டுப்
போனார் பகைவர்கள் போர்க்களத்தில்
திரண்டனர் முஸ்லிம் படையினர் தேறிய
திரவியம் சேர்க்கும் நோக்கினிலே

821

தம்வழி வெற்றி தலைசாய்ந் ததுவென
தோழர்கள் முற்றும் நம்பியதால்
தம்வழி பொருட்கள் சேர்த்திடும் நோக்கில்
சென்றனர் களத்தின் பாலருக்கே
அம்மவ ருள்ளே ஆகினர் கணவாய்
அகலா திருக்கப் பணித்தவரும்
எம்மா தவறினை இயற்றினர் அவர்கள்
இறுதியில் நடந்தவை இயம் பிடுவாம்

822

திருநகர் காசியம்

தடுத்தனர் போகா திருந்திட ஜைபைரும்
தலைமைக் கடிபணி யாதவர்கள்
தடுத்திட வில்லை தம்வழி வெற்றி
தாழ்த்தபின் நிற்க வென்றுரைத்தே
விடுத்தனர் ஓட்டம் வகைந்தன கொள்ள
வெற்றியின் பால்நாம் உற்றோமென
கிடைத்தவர் பதின்மர் தாமே ஜைபைரும்
கணவாய் காக்கும் பொறுப்பினிலே

823

கணவாய் வெறுமை கண்டதைக் கண்ட
“காலித்” தனது படைகளுடன்
சணத்துள் அவ்வழி புகுந்தார் போரின்
திசையும் முற்றாய் மாறியதே
அணைத்தது வெற்றி ஆம்தினி நமக்கென
ஆகும் வேளையில் ஆசையினால்
இணைந்தது மறுபுறம் எண்ணிலா வீர்
இறையடி சேர உயிர்துறந்தார்

824

எண்ணிய வாறு இலாதே யுத்தம்
இடும்பைக் குட்பட மாறியதால்
அண்ணலார் களத்துள் இறங்கினர் தம்புறம்
அழைத்தனர் வீரரை அவர்களுடன்
பண்ணவன் தூதரைப் பழிவாங்கும் நோக்கில்
பகைவரும் ஒன்றிக் கூடிவர
கண்ணிமைப் போழ்துள் குறிகள் நபிபால்
காபிர்கள் வைத்தனர் கொடும் நிலையே

825

கொடியினைக் தாங்கி நின்றவோர் முஸ்லிம்
குறைத்தியன் ஒருவனின் கைப்படுவாள்
அடியினால் வீழ்ந்தார் அவர்ந்தி போன்ற
அசைப்பினில் இருக்க அவர்ந்திதான்

ஈரூப் காசியம்

மழுந்தன ரென்றே எண்ணினன் அதனை
மிகவோங்கு குரலில் பறையறைந்தான்
கடிதினில் அதனைக் குறைவிகள் நம்பினர்
கொண்டதும் வேட்கை தீர்ந்ததென 826

மின்னொளி எங்கும் மின்னிட ஒளிரும்
மாறிது களத்தில் பரவியதால்
தன்னுரர் விற்றார் தோள்வலு விழுந்தார்
தூதாரின் சார்புறு தீர்க்களே
என்னதான் வரினும் ஏற்றபோர் தன்னில்
எதிரியை மாய்ப்பது கடமையென
வன்மத் தோடோ வாள்சமுற் றினரே
வெண்மணல் செம்மணல் ஆகியதே. 827

சுற்றியே நின்று தூதரின் உடலில்
சிறிதொரு வடுவும் தோன்றுவினை
முற்றுந் தவிர்த்திடு வாகினில் நின்றார்
மூஸ்லிம் வீர்கள் எதிரிகளின்
விற்சிலை வாள்கை ஈட்டியுங் கற்களும்
வரையறை யின்றித் தொடர்ந்துவர
கற்சிலை யாகவே கடுகெனும் அசையார்
காத்தனர் காத்தவர் உயிரிழுந்தார் 828

சடுதியாய் ஒருவன் தனதுடை வாளை
சமுந்றிய வாறே மூஸ்லிம்களுள்
கடிதினில் நுழைந்தான் கண்ணிமைப் போழ்துள்
கவிழ்ந்தன உடல்பல கையிருந்த
உடைவாள் தனைநபி மீதெறிந் தானவன்
உடைந்தது முகத்தின் கவசமதால்
வடிந்தது குருதி வள்ளலார் முகத்தில்
வந்தவோர் கல்லுந் தாக்கியதே 829

ஈரூப் காசியம்

தாக்குதல் உக்கிர மடைந்தது நபிகள்
தம்மினைக் காக்கும் முனைப்பினிலே
போக்கும் உயிர்க்குப் பிறிதோர் உயிர்முன்
பதிலுக் கவ்விடம் போய்ச் சேரும்
யார்க்குந் தம்முயிர் இழப்பதில் கவலை
இலாதவர் போன்றே நபியுயிரைக்
காக்கும் பணியில் கருத்தொரு மித்தார்
குறைவிகள் கண்டதிர் வற்றனரே 830

தன்னுடை முதுகைக் கேடய மாக்கி
தந்தார் வீர் அபூதஜனா
முன்னொரு கால்நபி வாளினைப் பெற்ற
மாபெரும் வீர மறவரவர்
இன்னொரு பேர்தம் கரங்களி னாலே
இறைநபி தன்னைக் காத்திருக்கத்
தன்னிரு கைகளுந் தறியுண் டதனால்
தரையினில் சாய்ந்தார் குற்றுயிராய் 831

முகத்தினில் தண்ணீர் தெளித்திட விழிமடல்
மெல்லென விரிய முதல்மொழியாய்
“அகமது நபிக்கு ஆனது என்ன¹
அறிந்திடச் சொல்க” எனவிழித்தார்
சுகமாய் நபிகள் இருக்கின்றா ரென்றே
துணைக்கமர்ந் திருந்த அபூபக்கர்
தகுமொழி தந்தார் தீருப்திகொண் டதரம்
தனியோன் தனக்கே புகழென்றார் 832

தம்மைச் சுற்றிய தாக்குதல் மிகைக்க
தூதர் தம்தோள் சுமந்திருந்த
அம்பறாத் தூணியைத் தோழர்கை தந்தே
ஆப்றுக நின்பணி எனவுரைத்தார்

செம்புனல் சிந்திச் சிவந்தபோர்க் களத்தில் சென்றனர் பின்னே நபிசென்றார் வெம்பிய துள்ளாம் வேதனை தாங்கார் வார்த்தைகள் மீறி வந்தனவே	833
எந்தவோர் மக்கள் இறைவனின் தூதர் இரத்தம் முகத்தில் ஒலித்தோடச் சொந்தமென் றாவரோ வெற்றி யவர்க்குச் சொந்தமென் றாகுமோ” எனப்புகல வந்தது வேத வரிகள் நபிக்கவர் வார்த்தைக் கெதிரமறை யாகிடவே “எந்தவோர் உரிமையும் இல்லை உமக்கு இதுபற்றி யுரைக்க” எனும் வாயே.	834
போரின் உக்கிரம் பெரிதென் றாயினும் பலங்கொண் டெதிர்ப்பைக் காட்டியதால் காரியம் தோல்வி கண்டிட அடலார் கைப்பலங் குன்றிடப் பின்நகர்ந்தார் சீரியர் தம்மின் தோழர்க் கோடே சேர்ந்தனர் குன்றின் மேற்பரப்பு வாரியே அள்ளி வீசினர் கற்களை வழிதொடர்ந் திடாதே குறைவியர்கள்	835
கல்மழைப் பொழிவையும் கருத்தினிற் கொள்ளார் காதகன் ஒருவன் மலையேறி கொல்லும் நோக்கிற் குறிகொண் டவனாய் கருணை நபிமுன் பாய்ந்துவர செல்லவி டாது தடுத்திட முயன்றார் தோழர்கள் நபிகள் தனித்த வர்தம் எல்லையில் நெருங்க எறிந்தனர் ஈட்டியை எலும்பொடித் தவனைத் துரத்தியதே	836

பத்ருப் போரில் பிடிபட்டு மீண்டு போனவன் அவன் “உபை” பேர்கொண்டோன் சத்தியம் செய்தான் திருநபி உயிரைத் தானே பறிப்பேன் எனவாக உத்தமத் தூதர் உடன்பதில் உரைத்தார் உன்னுயிர் என்னால் இறைவிரும்பின் செத்துட வழிந்து சேர்ந்திடும் வேறிடம் செல்லெனப் பணித்தனர் சென்றனனே	837
வீசிய ஈட்டி விலாவெலும் பொடித்திட வந்த வழியவன் மீண்டனேனே கோஷமெ முப்பிக் கொண்டே ஒடினான் கொண்ட ரணஞ்சிறி தாகிடிலும் நாசமே நானவர் நாவுமிழுந் திருப்பினும் நீங்கா வேதனை யால்துடித்தே பேசினான் இதுபோல் பார்த்திரேன் என்றும் பெருந்துயர் என்றான் பின்மழிந்தான்	838
நெய்யினில் வீழ்ந்த நெருப்பென நபிகள் நிமலன் வசமடைந் தார்களொனும் பொய்யுரை காற்றில் கலந்தே மக்கள் புலன்களை முற்றுஞ் செயலிழக்கச் செய்தது மதீனா மாந்தர்கள் சமர்க்களம் சேர்ந்தே பறந்தனர் சரங்களொன வையத் தரசரின் வாழ்வின் பின்னென் வாழ்வாம் நமக்கென ஏகினரே.	839
கண்களால் நபியைக் காண்கிலோம் என்னும் கையறு நிலைமை வந்ததென என்னினார் அனைவரும் ஏற்றது பொய்ப்பட இருப்பினும் இருக்குமென் றுளமுரைக்க	

திருநகர் காசியம்

பெண்களும் ஒன்றிப் போயினர் உறவுதுப்
பேர்க்களம் நோக்கிப் பாலகரும்
அண்ணலார் மேலுள அன்பினால் கூடினர்
அண்டமே அதிர்ந்தது அழுகையினால் 840

செவிப்புலன் கொண்ட சேதியால் நபிகள்
திருமகள் தாழும் களம்நோக்கித்
தவிப்பொடு தம்பதம் தரைப்பா வாரே
தாவினர் காற்றில் சென்றடைந்தார்
புவிப்பயன் இறைவன் பகர்ந்தநந் நபிகளைப்
பார்த்தனர் பாத்திமா உயிருடனே
நவின்றிடப் பெறுமோ நாயகி கொண்ட
நிலையினை மனத்தால் நெகிழ்ந்தனரே 841

செத்தவர் தம்மைச் சேர்த்துப் புதைத்தபின்
சேர்த்த சூறைப் பொருட்களுடன்
ஒத்தெலாக் குறைவியர் ஊர்வழி செல்ல
உறவு மலையின் சாரவிலே
சத்தமாய் நின்று அபுசபி யானுங்
குரல்கொடுத் தாரே மலையைநோக்கி
உத்தம நபிகள் உறைந்தது ஆங்கென
ஓர்ந்தறிந் ததனால் உரைத்திடுவார் 842

உனக்கே போற்றுதல் உனக்கே போற்றுதல்
“ஓஹ்பைல்” உன்மதம் நீகாத்தாய்
எனஅவர்தம் சிலையினைப் புகழ்ந்து இரைந்தார்
இறைநபி செவிபட வேண்டுமென்றே
தனியொரு இறைவனைத் தாழ்மைப் படுத்தும்
தோரணை யில்நபி மனம்நோகும்
மனத்துடை யோராய் மொழிந்தனர் அதனை
மாநபி பதிலுரை புகலவைத்தார் 843

திருநகர் காசியம்

“அல்லாஹ் பெரியவன் அல்லாஹ்வே பெரியவன்
அவனே உயர்ந்தவன்” எனப்புகலச்
சொல்லினர் நபிகள் தோழராம் உமரைச்
சொல்லிய வாரே அவர்மொழிந்தார்
சொல்மொழி கேட்ட அபுசப் யானும்
சொல்லுவார் எம்மிடம் “உஸ்ஸா” வுண்டு
இல்லை எதுவும் உம்மிடம் என்றார்
இதற்கும் ஏற்றநந் பதில்கொண்டார் 844

எம்மினைப் பாது காத்திட அல்லாஹ்
இருக்கிறான் உமக்கு எவருமில்லை
எம்மான் உரையை எடுத்துரை செய்தார்
இறைநபி தோழர் இதைமடுத்து
உம்மினைப் பழிதீாத் திட்டனம் நாமே
உற்று பத்ருப் போர்க்களத்தில்
எம்மினோர் சுவர்க்கம் எய்தினர் நரகம்
ஏற்றனர் உம்மோர் உமர்புகன்றார். 845

அடுத்தாண்டு உம்மைப் பத்ருக் களத்தில்
அழிப்போம் என்றார் அபுசப்யான்
முடிந்தால் ஆகுக என்றனர் உமரும்
முடிந்தது அவர்கள் குழுரைகள்
தொடர்ந்தனர் மக்கா நோக்கிக் குறைவிகள்
தம்வழி மாண்டோர் தமையடக்கம்
நடத்திட முஸ்லிம் நபித்தோ மூர்கள்
நோக்கினார் சமர்க்களம் சேர்ந்தனரே. 846

மரணித் தோரின் உடல்க எனைத்தும்
மொத்தமாய் ஹம்ஸா உடலருகில்
தருவித் தனரே சேர்த்தவை தம்மை
தேண்டிய குழிகளுள் இரண்டிரண்டாய்
மருங்கினில் வைத்து மன்னால் மூடினர்
முதலவன் பதியவர் சேர்ந்துவிட்டார்
திருநபி அனைவர்க்குந் தனித்தனி யாகத்
தொழுகையும் முடித்திறை பாற்பணிந்தார். 847

சூபர்த்து வரும் சோசுனகள்

- மதீனத்தில் வாழும் மற்ற மதத்தினைச் சேர்ந்த பேர்கள்
மதித்தனர் இல்லை உவரதின் மோதலின் பின்னர் முன்னர்
பத்ரினில் பெற்ற வெற்றி மாண்பினைச் சேர்த்தி ருந்தும்
கதிமாறிப் போன தின்று காபீகள் துணிவு கொண்டார். 848
- மீண்டுமோர் படையெடுத்து மூஸ்லிம்கள் தம்மை முற்றும்
பூண்டொடு அழிப்ப தென்றே புளகமுற் றிருந்தார் மாற்றார்
வேண்டாத போதி லெல்லாம் விசவாசங் கொண்ட பேர்க்குள்
தூண்டினர் தூப மிட்டார் சமருற வேண்டு மென்றே. 849
- பொய்யான வதந்தி தம்மைப் பரப்புவர் குறைவிக் கூட்டம்
மெய்யாகப் படைதி ரட்டி வருகின்றார் என்ப தாக
கையகல் ஆயு தங்கள் கூடவே வாழு மாறு
செய்தனர் மூஸ்லிம் கட்குச் சோதனைக் காலம் அ.தே 850
- யூதருங் கிறிஸ்ததுப் பேரும் இணைந்தனர் ஒன்றாய் இஸ்லாம்
மீதுறுங் காழிப்பு ணர்வால் முறைகெடப் பலவுஞ் செய்தார்
ஆதர வளித்த பேர்க்கும் அகதியாய் வந்த பேர்கும்
மோதலைத் தூண்டி விட்டு மகிழ்ந்தனர் பாவிப் பேர்கள் 851
- தூண்டுவார் ஒருபு றத்தை தூண்டிப்பின் மறுபு றத்தைத்
தூண்டுவார் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பிலாக் கருத்தை யூட்டி
ஆண்டவன் தூத ராலே அவைதோற்றுப் போகும் மீண்டும்
வேண்டிய தவர்க்கு அந்த விளையாட்டே வீணர் கூட்டம் 852
- யுத்தத்தால் மட்டு மன்றி யூதரும் பிறருந் தத்தம்
யுக்திக்கு ஏற்ற வாறு இடர்செய ஒருவன் ஒர்நாள்
பக்திகொண் டெங்கள் கூட்டம் பின்பற்ற வேண்டின் நீங்கள்
சத்தியத் தூது ரைக்கத் தருகவோர் சிலரை என்றான் 853

வந்தவன் பேரில் ஜயம் வீழ்ந்தபோ தவனுஞ் சொல்வான்
வந்திடில் அனைத்துப் பேர்க்கும் வகைநானே என்றாம் நாதர்
அந்தவோர் வார்த்தை நம்பி ஏழுபத் தோரைக் கூட்டித்
தந்தனர் ஏக தெய்வத் தீன்வழி பரப்ப வென்றே 854

கூட்டத்தின் தலைவ னுக்குக் கடிதமொன் நெழுதித் தந்து
கூட்டிச்சென் நிட்ப்ப ணித்தார் குறித்தவூர் சென்ற டைந்தார்
சாட்டிய இலிகத் தோடு சென்றபேர் தனையுங் கொன்று
வேட்டையிட் டானே மற்றோர் வாழ்வையுந் தலைவ னானோன் 855

நிராயுத ராகச் சென்றோர் நிர்க்கதி யானார் தீங்கு
வராதெனும் நம்பிக் கைக்கு வந்தவோர் கேடதாகும்
இராதொரு தீங்கும் என்று எண்ணிப்போய் மற்றோர் கூட்டம்
சரமாரிக் குப்பட் டோராய்த் திரும்பினர் சிலபேர் எஞ்சி 856

அப்துல்லாஹ் இப்னு உபைன் ஈனனே மூஸ்லிம் கட்டு
எப்போதுந் தோழ ரோடு இம்சைகள் செய்து வந்தான்
கப்பிய கோபத் தோடே கூறுவார் உமறு ஹத்தாப்
இப்போதே அவன்றன் சென்னி இலாதுடல் பிரிப்பேன் என்றார் 857

தப்பது வேண்டா மென்றே தடுத்தனர் நபிகள் நாதர்
ஒப்பாது உலகம் நாங்கள் உடன்கூட்டிச் சென்று கொன்ற
தப்பான பழிச்சொல் தன்னைத் தாங்கிடல் கூடு மென்றே
ஒப்பினார் அவன்தன் பின்னள உறுவினை தம்பால் ஏற்க. 858

தந்தையைக் கொல்லும் என்னம் தலைதாக்கக் கேள்வி யுற்று
எந்தையைக் கொல்லுஞ் செய்கை என்னிடந் தருக வென்றே
விந்தையாம் மகனே வந்தார் வாள்தனைக் கைப்பி டித்தே
தந்தனை இல்லை வாக்குத் தருமத்தின் தூத ராமே. 859

யூதரின் கொடுமை விஞ்சி இஸ்லாத்தைச் சேர்ந்தோ ருக்கு
பாதகந் தோன்றத் தோன்ற பெருமானார் பொறுமை மீறி
யூதரின் பாலோர் லிகிதம் ஏழுதியே யனுப்பக் கண்டு
யூதர்கள் அஞ்சி னார்கள் உரைத்தவன் வார்த்தை பார்த்தே. 860

தருநர் காசியம்

- என்னுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தந் தன்னை மீறி
என்றங்கைக் கொல்லச் சூட்சி இடைவிடா தியற்று கிண்றீர்
சொன்னவா நோப்பந் தத்தைத் தவிர்த்தநீர் பத்தே நாட்குள்
என்னுடை மண்ணை விட்டு இடம்பெயர்ந் தகல்வீ ரெந்றாம் 861
- பெருமானார் இலிகிதம் கண்டு பேதலித் திருந்த யூதர்
திருமுகங் கண்டார் உபையே தூதர்பால் அனுப்பி வைத்தான்
ஒருவரும் அஞ்ச வேண்டாம் உங்களின் மண்ணை விட்டு
ஒருஅடி யேனும் நீங்கள் ஊர்ந்திடல் வேண்டா மென்றும் 862
- என்னுடைப் படையில் இன்று இரண்டாயி ரம்பே ருள்ளார்
அன்னவ ரோடு இன்னும் அரேபியர் தம்மைக் கூட்டி
முன்வரு வேண்நான் உங்கள் முழுமையுங் காப்பேன் என்று
சொன்னவா நிருந்த த.து துணிவுற்றார் யூதக் கூட்டம் 863
- அப்துல்லாஹ் இப்னு உபையின் ஆதர வுண்டா மென்றே
தப்பான முடிவு கொண்டு தரித்தனர் கோட்டை யுள்ளே
ஒப்பிய வாறு நாட்கள் ஓடியே பத்தைத் தாண்ட
கப்பிய இருள்போற் கோட்டை கொண்டதே முற்று கைக்குள் 864
- நாட்களும் ஓடி ஓடி நகர்ந்தன கோட்டை யுள்ளே
நாட்களைக் கழிப்ப தென்ப நடவாத செயலு மாகி
தோட்டுவனை அளிப்பே னென்று சொன்னவன் செயாது விட்டான்
ஆட்பவி ஆகு மென்னும் ஆபத்தந் தோன்றிற் றன்றோ 865
- தாதுவர் ஒருவர் மூலம் சேதியோன் றனுப்பி யூதர்
ஒதுவார் எமக்கும் எங்கள் உரியவை தமக்கும் நீங்கள்
ஆதர வளிப்ப தாயின் அகலுவோம் என்ப தாக
பாதகர் தமக்கும் அன்பு பாராட்டும் நபிகள் ஏற்றார் 866
- தீங்கெதும் நேரா நீங்கள் செல்லலாம் ஆயு தங்கள்
ஆங்குவிட் டகலு வீர்கள் அனைத்துநின் பொருட்க ளெல்லாம்
தாங்களே கொண்டு செல்லத் தகுமெனப் பதிலு ரைக்க
நீங்கினார் கைபர் நோக்கி நீசர்கள் யூதப் பேரே. 867

தருநர் காசியம்

- கண்டதும் முகமன் கூறும் கருத்தினில் நபியை யூதர்
கண்டதும் உரைப்பார் வார்த்தை கறைபடும் படியாய் கேட்டு
மண்டலத் தரசர் தம்மின் மனைவியார் ஆயிவொ அன்னை
கொண்டனர் கோபம் ஓர்நாள் காபீரைச் சபித்திட் டாரே. 868
- “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்” என்றால் அமைதியுண் டாவ தாகும்
“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்” என்பின் ஆழிவுண்டா கட்டு மாகும்
முஸ்லிம்கள் முகமன் கூறும் முறைமுன்னர் சொன்னவாயே
விசுவாசங் கொள்ளா யூதர் வரித்தது மற்றை யொன்றே. 869
- இழிவுசெய் நோக்கி ணோடு இகழ்மொழி கூறித் தம்மின்
பழிதீக்குஞ் செய்கை யூதர் பலபடச் செய்ய லானார்
வழிவந்தோர் போலுங் காட்டி வேஷங்கள் செய்வார் பின்னால்
அழிமதி செய்ய அன்னார் அஞ்சினார் இல்லை யந்தோ. 870
- எத்தனை இழிவு செய்தும் இறைதாதர் வெகுண்டா ரில்லை
செத்தவர் பிணத்தைத் தூக்கிச் செல்லுங்கால் எழுந்து நிற்கும்
உத்தமச் செயலுஞ் செய்வார் உவந்திடா முஸ்லிம்கட்கு
“இத்தனை நாளும் அ.தில் இறையாத்மா இருந்த” தென்பார் 871
- குறைவெதிகள் தங்கள் மீது கோபிப்பர் என்னும் அச்சம்
நிறைந்தது யூத ருக்கும் நேர்கெட்ட “உபை”க்கும் அந்நாள்
குறைவெதிகள் உதவி என்றும் கிட்டுமென் நிறைவன் தூதர்
அறிந்திடத் தீங்கு செய்யும் அகந்தையும் பெற்றிட் டாரே. 872
- நடந்ததோர் நிகழ்வு ஓர்நாள் நபிவழிப் பெண்க டைக்கு
நடந்தனள் அழகு கண்டே நீசர்கள் பலதுங் கூறிக்
கெடுக்கவுஞ் செய்தார் கண்டு கொதிப்புற்ற முஸ்லிம் அந்தக்
கொடியோனை அடித்தார் யூதர் கூடியன் னாரைக் கொன்றார் 873
- சேதியை அறிந்த தூதர் சென்றனர் யூதர் நோக்கி
ஒதுவார் இறைக்கு அஞ்சி ஒழுகுவிர் அன்றில் பத்ரின்
போதுற்ற வாகாம் உங்கள் பிராண்ணும் போகு மென்றே
கோதறு நபிகள் வார்த்தை கேட்டதும் யூதர் சொல்வார் 874

தருநச் காசியடி

பெருமானின் எச்ச ரிக்கை புண்ணுறைச் செய்யச் சொல்வார்
கருதாதீர் நாங்க ளந்தக் குறைவிகள் போலா மென்றே
வரினொரு யுத்தம் எங்கள் வீரத்தை அறிவீர் செய்த
ஒருமைப்பா டுடைந்த தின்று யுத்தமே பதிலென் றாரே. 875

வலிந்தொரு யுத்தம் வேண்டி வருநிலை தோன்றக் கோட்டைப்
புலத்தினை வளைத்தார் யூதர் புகவர இயலா வாரே
பலத்தினைக் காட்ட வென்று பறையறைந் தோர்கள் முற்றும்
பலமிழந் திருந்தார் தாதுப் பணியொன்று நடந்த தாமே. 876

உடன்பாடும் வேண்டாம் அன்னார் உறவுதும் வேண்டாம் இன்றே
அடியொடு அழிப்ப தொன்றே அடுக்குமேர் செயலாம் என்று
துடித்தனர் மூஸ்லிம் வீரர் தாதர்முன் “உபை”யும் வந்தே
விடுவிப்பார் அவர்கள் தம்மை வேற்றிடஞ் செல்வார் என்றான். 877

கேடுடைப் பேர்கள் எம்மான் கொடுத்தனர் சலுகை பெற்றே
நாடினார் சிரியா நோக்கி நாரேமு தொகையைக் கொண்டோர்
கூடிடா யுத்த மொன்றால் குருதிவீண் விரய மாகி
ஒடுதல் தவிர்த்தார் இந்த உலகினுக் கருளாய் வந்தோர் 878

பிறிதொரு யூதக் கூட்டம் பண்ணிய ஒப்பந் தத்தை
முறித்தனர் மூஸ்லிம் பேரை முறையறக் கொண்ற தாலே
பெறுமுதல் வந்தி கொள்ளப் போயினர் தோழ ரோடே
முறையாக வரவேற்ப் பொன்றும் வழங்கினார் நபிக ளார்க்கே. 879

யூதர்கள் தலைவ னோடு உரையாடிக் கொண்டி ருக்க
யூதரில் ஒருவன் மாடிக்கு) ஓடினான் நோக்கில் மிக்க
தூதரின் கண்ணில் அன்னான் தோன்றினான் தனக்கு மேலே
ஏதுவாய்ப் பாறை யொன்றும் இருத்தலுங் கண்ணுற் றாரே. 880

கண்டதைக் கண்ணுற் றாற்போல் காட்டிடார் தனையொ துக்கிக்
கொண்டனர் அறிந்தால் ஆங்கோர் கலகமே தோன்று மென்று
விண்டாரை விட்டு மெல்ல விரைந்தனர் மதீனா நோக்கி
உண்டொரு துரித வேலை உடன்செல வேண்டு மென்றே. 881

தருநச் காசியடி

அறிந்தனர் சேதி அன்றே அண்ணலார் எடுத்துக் கூற
வெறிகொண்ட சிங்கம் போல வீறுகொண் டெழுந்தார் மூஸ்லிம்
மறவர்கள் நபித டுத்தே முறையாக நடப்போ மென்றார்
குறியொன்று தவறிப் போன கருத்தினால் பொறுமை ஏற்றார். 882

வருமாண்டு பத்ரில் உம்மை வதைத்திட வருவோ மென்குழ்
உரைசெய்து சென்ற சப்யான் வகுத்தநாள் வந்த போழ்தும்
பெருபஞ்சம் வந்த தாலே புகன்றவா நியற்ற எண்ணார்
இருப்பினும் அச்ச மூட்ட ஏவினார் தாதொன் றாமே. 883

முற்றுமில் வறபு நாடு முயன்றாலும் வெற்றி கொள்ள
அற்றதோர் நிலையில் நாங்கள் அதிபெரும் படையோ டுற்றோம்
முற்படு வோர்கள் போரில் முடிவு)“உஹத்” தந்த வற்றில்
அற்பமே காண்பர் என்றே அறைந்திருந் தார்கள் அ.தில் 884

எச்சரிக் கையென் பாங்காய் எழுதிய தூதின் வார்த்தை
அச்சத்தை மதீநத் தோருள் ஆக்கிய துணர்ந்த எம்மான்
நிச்சயம் நீங்கள் யாரும் நேரதீர் கொள்ள அஞ்சின்
துச்சமென் உயிரெ னக்குத் தனித்தெனுஞ் செல்வே னென்றார் 885

பெருமானார் சீற்றும் என்றும் பார்த்திரா வாறி ருக்க
கருக்கொண்ட துள்ளாம் போரைக் கொண்டிடும் வேட்கை யாலே
செருக்கொடு சுபியான் செய்த சபதத்துக் கஞ்சி நாங்கள்
இருப்பதாய் என்னு கின்ற இழிநிலை தவிர்க்கப் போந்தார் 886

வரட்சியால் மிகுந்த காலம் வளமற்று நிலங்க ஸெல்லாம்
கருகிய நிலையில் தம்மின் குதிரைகள் ஒட்ட கைகள்
பருகிட நீரும் உண்ணப் புல்லுமற் றிருந்த லாலே
போரிடும் எண்ணந் தன்னில் பின்தின்றார் அபுசப் யானே. 887

குழுரை செய்த பின்னார் திரும்பியே செல்வ தாயின்
குழுமேர் பழிக்குத் தன்னைத் தொடர்புறச் செய்வரென்று
தோழரை அணுகிச் சப்யான் திட்டமொன் நியற்றிச் செய்வார்
மூழாது யுத்தந் தன்னை முறியடித் திடும்பே றாக 888

குறைவெளியாய் இல்லா மக்காக் குடிபதி “நூஜம்” என்பேரை
முறையற அனுப்பி வைத்தார் முஸ்லிம்கள் அச்சங் கொண்டும்
முறையினில் பேசி யுத்த மன்றிலுக் கண்டா வண்ணம்
மறித்திடும் நோக்காய்க் கொண்டு முயற்சியில் தோல்வி கண்டார் 889

எதிர்கொண்டால் தோல்வி என்னும் எண்ணத்தில் வலுப்பா டிற்ர
எதிரிகள் மக்கா நோக்கி இடம்பெயர்ந் தகன்றார் ஆங்கே
துதிபாடி னார்கள் வார்த்தைச் சரங்களால் வெள்கி யோர்கள்
பதிலுரை பகர மாட்டார் புண்ணுண்டார் மனங்க ளாலே 890

நடந்தவை இவைகள் போக நாட்டமுற் றாரே வேறோர்
இடம்பதி கொண்ட பேர்கள் இறைதாதார் தம்மைத் தாக்கக்
கடிதினில் அறிந்தார் போரும் கண்டது களத்தில் அன்னார்
மழிந்தவர் பெரும்பா ளானோர் முஸ்லிம்கள் வாகை கொண்டார் 891

புறமுது கிட்ட பேர்கள் புறம்விட்டார் மனைவி மக்கள்
சிறைப்பட்டார் பொருட்க ளைல்லாம் குறையிற் சேர்ந்த தன்றோ
சிறைப்பட்ட பெண்டி றுள்ளே ஜாவைரிய்யா என்னும் பெண்ணார்
நிறைபெருங் குலத்து மாது நின்றனர் நாணத் தோடே 892

என்னுடைக் குலத்துக் கீனம் என்மகள் சிறைப்பட் டேகல்
மன்னித்து என்பா லேக முறைசெய்க என்றே தந்தை
தன்னையே தாழ்த்தி வேண்டத் தூதரெம் பெருமான் சொல்வார்
அன்னவர் விருப்பந் தன்னை அவர்வழி விடுக என்றே. 893

சென்றுமே ஜாவைரிய் யாவின் திருமுகம் நோக்கித் தந்தை
என்றனுக் கிழிவு தோன்றா(து) ஏற்றவோர் பதிலைக் கூறின்
உன்றனின் விடுத லைக்கு உதவும். தென்று ரைப்ப
நன்றநான் நபிக ளார்க்கு நலஞ்செய விளைந்தேன் என்றார் 894

அன்னையர் விருப்பத் தோடே அவர்கரம் நபிகள் பற்ற
அன்னையார் குடும்பத் தோர்கள் அடிமையாய் இருத்த லாகா
என்றெண்ணி அனைத்துப் பேரும் இறைநபி விடுவித் தார்கள்
நன்றியின் பாறப்பட் டோர்கள் நபிவழி பற்றி னாரே. 895

ஆகழ் யுக்கும்

மதீனத்து மண்ணி ருந்து முஸ்லிம்க ளால்வி ரட்டிப்
பதிதனைக் கைபர் தன்னில் “பனிந்தீர்” யூதர் கூட்டம்
புதிதாக அமைத்துக் கொண்ட போதிலும் மீண்டும் வந்து
மதீனாவை அடைவ தற்கே மனங்கொண்டார் உறுதி பூண்டார் 896

என்றிருந் தாலும் இஸ்லாம் இலாதொழித் திடவே செய்யும்
புன்மதி கொண்டு மக்காப் புலம்வாழும் குறைவீ யாகள்
இன்னுமோர் யுத்தஞ் செய்ய இடைவிடா துழைப்பர் என்றே
எண்ணினர் யூதர் தாழும் இணைந்திட முடிவு கொண்டார் 897

ஒன்றித்து உங்க ளோடு உயிர்ப்பலி கொடுக்க நாங்கள்
என்றுமே தயாரா யுள்ளோம் என்னுமோர் உறுதிப் பாட்டைச்
சென்றோரு தூதுக் கூட்டம் தந்திடக் குறைவி யானோர்
நன்றென்று மகிழ்ந்தொப் பந்தம் நடத்தினார் ஒன்று சேர்ந்தார் 898

நாடிவந் துற்ற யூதர் நயம்பட உரைத்த வார்த்தை
கேடுடைக் குறைவீ யாக்கு கைப்பலங் கொண்டாற் போன்றாம்
கூடினர் க.பா தன்னில் கொண்டனர் சபதம் என்றும்
நாடிடோம் பிரிவை என்றே நெஞ்சுறப் பொருத்தங் கொண்டார் 899

தமைச்சுற்றி வாழும் யூதர் தம்மையும் மனத்தால் மாற்றி
அமைத்தன் படையோன் றென்றும் அமைந்திடாத் தொகையில் அன்னார்
இமைப்பிலார் ஆயு தங்கள் ஏறிச்செல் வாக னங்கள்
சுமைச்சமை யாக வேண்டுந் தானிய வகையுஞ் சேர்த்தார் 900

அபூசுப்பான் தலைமை யிற்றான் அமைந்ததப் படையும் முஹம்மத்
நபிதனை அவர்தம் மார்க்கம் நிலைபெறா தொழித்த லொன்றே
நிபந்தனை ஒவ்வோர் பேர்க்கும் நெஞ்சினில் உறைந்த தாகும்
அபத்தமம் முடிவு என்றே அறிந்திலார் முயன்றிட் டாரே. 901

திருநகர் காசியல்

போருக்கு ஆயத் தங்கள் பெரிதென நடக்குஞ் சேதி
யாருக்கும் அறியா வண்ணம் இறைதாதர் தமக்கு “அப்பாஸ்”
சேர்ந்திடச் செய்தார் காலம் சிறிதுள தாகும் எம்மான்
சேர்த்தனர் அனைத்தும் உள்ளோர் தமைத்திட்டம் தீட்டுதற்கே. 902

தனித்தனி ஒவ்வொர் பேரும் தத்தமக் குதித்த வாறு
புனிதப்போர் தன்னை ஏந்க புகன்றனர் கருத்தை அ.:தில்
அனைத்திலும் சிறந்த தாக அமைந்ததோர் யுக்தி உற்றோர்
அனைவரும் ஏற்றார் முற்றும் ஒழுகிடச் சித்தங் கொண்டார். 903

ஸல்மானுல் பார்சி சொன்ன திட்டமாம் அகழி வெட்டல்
எல்லைகள் மூன்று நன்றாய் அரண்செயப் பட்டி ருப்ப
இல்லாத புறமொன் நில்லூர் அகழியை வெட்டி யந்தப்
பொல்லாரை உள்வ ராது பாதுகாத் திடுதல் அ.:தே 904

உன்னத திட்ட ம.:தை உடனொப்புக் கொண்ட வாயே
முன்னின்றார் அனைத்துப் பேரும் முடித்திடுந் திடமுங் கொண்டார்
வன்முறைப் போரை வெல்ல வாகான முடிவா மென்றே
முன்னவன் தூதர் ஒன்றி முயற்சியில் வெற்றி கண்டார் 905

அகலமாய் ஆழ மாக அமைந்தது இடைத்தூ ரத்தை
புகவொரு வழியில் லாது பூரணப் பொலிவி னோடே
மிகத்துரி தாகச் செய்தார் மருவலர் மருவா வண்ணம்
அரண்களாய் கோட்டை யோடே அமைந்தன மலைக எம்மா 906

அகழியை வெட்டும் போது அதனிடைப் பாறை யொன்று
அகற்றிட முடியா வாறு அமைந்திருந் ததுவாம் செய்ய
வகையறி யாது நின்றார் வேலையுட் பட்டோர் நீங்க
வகைசெய்தார் நபிகள் நாதர் வியப்புறும் நிகழ்வாம் அ.:தே 907

கோடரி ஒன்றைக் கையில் கொண்டதன் புறத்தாற் கல்லில்
சாடினார் நபிகள் கல்லில் சிறியதோர் வெடிப்புத் தோன்ற
கூடிநின் றோர்க் னோடு குரலொலி செய்தார் நாதர்
“ஆண்டவன் பெரியோன்” என்னும் “அல்லாஹ் அக்பர்” என்றே 908

திருநகர் காசியல்

மும்முறை கல்லின் மீது மாநபி சாடக் கல்லும்
செம்மையாய்ப் பிளவு பட்டுத் தகர்ந்தது அகழும் வேலை
தம்மைமுற் றாகச் செய்தார் திருநபி துணைநின் றார்கள்
வெம்பகை யுற்ற பேர்கள் வந்துவீழ்ந் தழியு மாயே. 909

ஒவ்வொரு சமுகத் திற்கும் ஒவ்வொரு பகுதி தன்னைச்
செவ்வையாய்ப் பிரித்த ஸித்துக் தந்தார்கள் நபிகள் நாதர்
ஒவ்வொரு நானும் காலை உதயத்தின் தொழுகை தொட்டுக்
கவ்விடும் இருள்வ ரைக்கும் கடமையிற் கண்ணாய் நின்றார் 910

பிறருடன் தானுஞ் சேர்ந்து பணிகளில் பங்கு கொண்டு
நிறைவூறச் செய்தார் எம்மான் நிலைத்தொரு போழ்தும் நில்லார்
நிறைந்தமன் கூடை தன்னை நபிநாதர் தோள்க மக்கும்
மறைதந்த பெருமா னார்தம் மகத்துவம் பெரிதா மன்றோ 911

பகலெலாம் உழைப்ப தாலே பசிவிஞ்சும் உணவு வேண்டும்
அகடுகள் நிரப்பத் தானும் அன்னமற் நிருந்த போழ்து
மிகமெலிந் திருந்தார் ஓர்நாள் மாநபி கண்ட ஜாபீர்
அகத்தினாள் தன்னி டத்தே அதுபற்றிக் கூற லானார் 912

உண்டதோ ஏதும் உண்ண உவந்துநாம் அவர்க்க ஸிக்க
கொண்டதில் ஆடுஞ் சற்றுக் கோதுமை தாழு மென்றார்
நன்றது போதும் உண்ண நல்லது செய்க என்றே
சென்றவர் நபிக ளாரைத் தனதில்லம் அழைக்க லானார். 913

இருள்குழ வீடு நோக்கி ஏகிட நாடி மற்றோர்
பொருந்திடும் வேளை ய.:து பெருமானார் அவரை நோக்கி
விருந்துண்ண வார்பி ஜாபீர் வீட்டிற்கு என்ற மைத்தார்
பொருந்தினர் அனைத்துப் பேரும் புதுமையொன் றான தாங்கே 914

உள்ளதோ சொற்பம் அன்னார் உடன்வரு வோர்கள் கொள்ளள
அள்ளொன்று கொண்டாற் கூட ஆகாத நிலைமை என்றே
உள்ளத்தில் உறுத்த யாது உறுமெனும் அச்சத் தோடு
உள்ளதை நபிகள் முன்னே உவந்துமே ஜாபீர் நின்றார் 915

துநர் காசியல்

தன்னொடு பத்துப் பேர்கள் தரையமர்ந் துணவு கொள்ள
பின்னுமோர் பத்துப் பேரை பெருமானார் அழைத்தார் அன்னார்
முன்னவர்போல உண்டு மகிழ்ந்தனர் எஞ்சியோரும்
தன்னிறை வடைந்தார் மீதந் தனையுமே ஜாபீர் கண்டார் 916

அகழியின் வேலை முற்றி ஆயத்த மாகும் வேளை
பகைவர்கள் பலவா றாகப் பிரிந்துமுன் னேறுஞ் செய்தி
வகைப்பட்ட துளவார் மூலம் வீடுகள் வெறுமை யாகி
தகுந்தவோர் இடத்தில் பெண்கள் சிறுவர்கள் காக்கப் பட்டார் 917

தேர்ந்தெடுத் திருந்தாற் போல “ஸால்” மலை அடிவா ரத்தைச்
சார்ந்தவர் பாச றைகள் தோன்றின குறைவிடி யர்கள்
போர்ப்படை உலைதை அண்டிப் பாசறை அமைக்க அன்னார்
சார்புடைப் பேரும் வேறாய் தரித்தனர் அருக தாமே. 918

யத்தீபைச் சுற்றி யுள்ள இடங்களில் பயிர்க் கொல்லாம்
சுத்தமாய் அறுவ டைக்குடு சேர்ந்ததால் குறைவிடி யர்கள்
மெத்தமும் அஞ்சி னார்கள் மேய்வன தீனி யற்றுச்
செத்தழிந் திடுமே யென்றாம் தம்வசம் உளவும் தீர்ந்தால் 919

உடனடிப் போர்தொ டுத்து ஓரிரு நாளி னுள்ளே
கிடைத்திடும் வெற்றி தன்னை கண்டிடுந் தாகம் உந்த
அடைந்தனர் நகரை ஆங்கு அன்னவர் கண்டார் மாற்றார்
படையதுங் கானுந் தூரம் பார்த்திருப் பதனை யாமே 920

குன்றுடைப் பிரதே சத்தில் குழுகுழு வாகத் தம்மை
ஒன்றுசேர்த் திருப்பார் என்னும் உறுதியில் வந்தோர் ஊரின்
முன்றலில் இருத்தல் கண்டார் முற்றிலும் படையைக் கொண்டு
கொன்றோழித் திடுதல் கூடும் கணத்திடை என்றி ணைந்தார் 921

நெருங்கிவந் துற்றோர் கண்டார் நீண்டபே ரகழி யொன்றை
சரந்தொடுத் தழிக்கும் வீர் தொகைமறு புறத்தில் நிற்க
பெருவியப் படைந்தே ஏது புரிவது என்றி லாது
அருகினிற் செல்லக் கூட அஞ்சினார் தனுக்குற் றாரே 922

துநர் காசியல்

மெய்காக்குங் கவசம் பூண்டு வீர்கள் மறுப றத்தில்
கைகொண்ட வில்லுந் தோளில் கூரிய அம்பின் கூடும்
எய்திடத் துடிக்கும் நெஞ்சம் ஏறேன நோக்கும் நோக்கும்.
ஜயத்தைத் தோற்று விக்க அடலர்கள் அயர்ந்து போனார். 923

வந்தவர் குதிரை வந்த வேகத்தை உடன்னி றுத்தி
எந்திரம் போல நிற்க எதிர்தரப் பிருந்து மாரி
வந்ததோ வென்னும் பாங்காய் வரிசிலைக் கும்பல் பெய்ய
வந்தவா றகன்றார் அன்று விதித்தபோர் அதுவொன் றாமே. 924

பின்னோக்கி வந்தோர் ஏது புரிவது இனியென் றாக
பன்னிலைப் பாட்டில் நின்றார் புதுப்புது யுக்தி செய்த
பின்னொரு முடிவ கொண்டார் “பனிகுரர்” லாக்கள் யூதர்
தன்னொடு உறவு கொண்டு திசைமாற்றிப் போர்தொ உக்க 925

மத்தீனாவை அணுகா வாறு மறைத்திருந் ததுவாம் அன்னார்
மதிற்கோட்டை தென்கி முக்கு மார்க்கத்தில் அவரோ டொன்றின்
அதிவேக மாகப் போருக் கணையிட்டு வாகை கொள்ளும்
சதியொன்றைத் தீட்டி னார்கள் துணைக்கொரு யூதன் வந்தான். 926

மத்தீனாவை வெற்றி கொள்ள மக்கத்துப் படையோ டொன்றி
எதிரியாய் கைபர் நாட்டின் யூதர்கள் வந்தி றுந்தார்
புதிதான தீட்டத் திற்கு பொருந்தினான் தலைவன் நான்போய்
எதிரணி யூதர் தம்மை எம்வழி கொணரவே னென்றான் 927

பெருமகிழ் வற்றார் சுப்யான் பொருந்தினார் உடனே யந்தக்
கருமத்தை ஆற்றக் கூறக் கைபரின் தலைவன் சென்று
உருமாற்றஞ் செய்தான் யூதர் உடன்படா திருந்த போது
பெருநிதி யளிப்போ மென்னும் பொருத்தத்தால் பொருந்தினாரே 928

சேதியை அறிந்த நாதர் தெரிந்தறிந் திடச்சென் றோர்தம்
சேதியில் உண்மை ஓர்ந்து துயருந்ற போழ்தும் உள்ளப்
பாதிப்புக் கொண்டா ரில்லை புத்துணர் வற்றார் உள்ளே
பாதிப்புத் தோன்றா வண்ணம் புதியதோர் முடிவுங் கொண்டா 929

தருநர் காசியடி

- படைப்பிரி வொன்றை உள்ளே பாதுகாப் பெண்ணி வைத்தல்
உடன்செய்ய வேண்டு கின்ற யுக்தியென் றறிந்து நூறு
படைவீர் தமைஅ கழ்மேற் புறத்திருந் தழைத்து இன்னும்
உடன்பலர் கூட்டி “ஸைதை” இணைத்தன் தலைமை ஏங்க. 930
- புதிதான செய்தி யொன்று பிறந்தது இரவ வேளை
சதிகாரக் “குரைலா”க் கள்தம் கோட்டையுட் புகுந்து மத்திப்
பதிதனை வென்று உற்ற பெண்களைச் சிறாரைக் கைக்கொள்
வதுவென்ப தாமே அ.து வகைத்திடா துற்ற தாமே. 931
- இரவுகள் தோறும் வீர் இறைநாமம் ஓதி ஓதி
உருவிய வாட்க ளோடு உலவிட வேண்டும் வீதி
வருவது காண்போ ருக்கு வல்லவோர் பாது காப்பு
இருப்பது போன்ற எண்ணம் ஏற்பட வேண்டு மென்றே 932
- அகழியின் பாது காப்பு அவசியம் ஆன தாலே
பகலிர வென்றி லாது போர்வீர் கண்கா ணித்தார்
மிகநேரம் பணிமேற் கொண்டு மிகுக்களைப் புற்றார் வீர்
நகர்ந்தன நாட்கள் மேலும் நேர்கொண்டார் முஸ்லிம் தீர் 933
- அகழியின் ஓர்பு நத்தே அதிகாப்புக் குறைந்த வேளை
புகவழி பார்த்தி ருந்தோர் பலன்கொண்டார் “இக்ரீ மா”வே
வகைவர இன்னும் மூவர் வந்தனர் தொடர்ந்து கண்டே
பகைவரை அலிமுன் பாய்ந்து பின்வரும் நிலைத் விரத்தார் 934
- வந்தவர் வந்த வாரே வரமுயன் ஞோர்கள் பின்னே
குந்தகம் வருமென் றஞ்சிக் குதிரைகள் நிறுத்தி நின்றார்
முந்தியோர் தனில் “அம்ர்” என்போன் மோதிட அழைத்தான் கண்டு
வந்தனர் அலிமுன் அம்ரின் வாளோடு வீரங் காட்ட 935
- அலிப்புலி வருதல் கண்டு “அம்ர்” எடுத் துரைப்பான் உந்தை
பலகாலம் என்றங் நண்பன் பாலகன் நீயெ ணக்கு
விலகிப்போ என்றே மீண்டும் வலிந்திட ஏற்றார் முன்னே
புலியெனப் பாய்ந்த லீதன் புயபலங் காட்டி னாரே 936

தருநர் காசியடி

- பரிகளீர் புறத்தி ருந்தும் பாய்ந்தன வானும் வானும்
பொருதின தீக்க ணங்கள் பறந்தன சுற்றி யெங்கும்
மருவியே முன்னும் பின்னும் மாறின பரிகள் வீரர்
உருவிய வாளி ரண்டும் ஓய்ந்தன வில்லை யம்மா 937
- மண்ணினைப் புரட்டிக் காலால் மிதித்திடப் புழுதி யெங்கும்
கண்ணெணாளி மங்கும் வாறாயக் கிளர்த்தது நோக்க மாட்டா
வண்ணமாய்ச் சிலக ணத்துள் வாயொலி கேட்ட தாங்கே.
“விண்ணவன் பெரியோன்” என்சொல் “அல்லாஹ்” அக்பர்” என்றே 938
- வீரப்போர் தன்னை மற்ற வீரர்கள் பார்த்தி ருக்குங்
காரணங் கண்ட மற்றீர் குறைவிகள் வெளியிற் பாய
வீரியங் குன்றிக் கால்கள் வளைந்திடப் பரியி ரண்டும்
சோந்தன அகழி யுள்ளே புரண்டன கண்டார் வீரர் 939
- நடந்தவிந் நிகழ்வி னாலே நினைந்தனர் குறைவிய யர்கள்
கடப்பது அகழை மிக்க கடினமே ஆன போழ்தும்
முடியாத தொன்றாம் இல்லை மனத்துணி வற்றார் நாள்போய்த்
தொடர்ந்தனர் மறுநாள் வெய்யோன் தோன்றுமுன் போரை மாதோ 940
- பல்வேறு புறத்தி ருந்தும் பரந்தது தாக்கு தல்கள்
நல்லாசி புகன்றார் நாதர் நம்புறம் வெற்றி யொன்ற
சொல்லொன்றே வீர ருக்குத் துணிவொடு வீரங் காட்ட
நல்கிய சக்தி யாகும் நீசரைச் துவம்சம் செய்ய 941
- மற்றொரு புறத்தி லுற்ற மாதரார் செய்கை நெஞ்சைப்
பற்றிடும் வாறாம் பெண்கள் பாதுகாப் படைய வென்றே
தற்பரன் தாதர் வேறாய்த் தனித்தொரு கோட்டை யுள்ளே
முற்றுமாய்ச் சேர்த்து வைத்தார் முறைக்காவல் இருவர் நின்றார் 942
- கோட்டையைத் தாக்கும் நோக்கில் குறைவியர் உளவு கொள்ளும்
நோட்டத்தில் ஒருவ ணைமுன் நாடிடப் பணித்தி ருந்தார்
கோட்டைவாய் தனிலப் பேரைக் கண்டனர் “ஸபீய்யா” அன்னை
கேட்டனர் அவனைக் கொல்லக் காவலில் நின்றிட் டோரை 943

திருநக காசியம்

மறுத்துரை செய்தான் அப்பேர் மறவனல் லேன்னான் என்றே
சிறுத்தையின் வீரங் கொண்டார் “ஸபீய்யா” ஓர்தடியே டுத்துப்
புறமொன்றில் ஒதுங்கி நின்று பிளந்திட்டார் சிரசைச் சாய்ந்தான்
அறுத்தவன் தலையைக் கோட்டை அப்புறம் ஏறிந்திட் டாரே 944

தடைகளைத் தாண்டி முன்னே தாவிடக் குறைவு யர்கள்
துடித்தனர் பன்மு றைகள் தோற்றனர் முயற்சி யெல்லாம்
கடைவழி சென்ற தன்றோ காரிருள் குழ வெய்யோன்
விடைபெற இருபு றத்தும் விரைத்தனர் பாச றைக்கே. 945

அன்றுநாள் பகவின் போழ்து அண்மிடத் தொழுகை நேரம்
சொன்னார்கள் தோழர் இன்னுந் தொழுவில்லை நாங்க ளென்றே
முன்னவன் பேரால் நானும் முடித்திலை என்றார் நாதர்
பின்னேரப் போழ்தும் போரின் பாலது கழிந்த தன்றோ 946

விதியான நாளி ருந்து விடாதொரு பொழுதைத் தானும்
விதியாக்கிக் கொண்டோ ரன்று வருந்தொடர்த் தாக்கத் தாலே
பத்தனைப் பணிந்தா ரில்லை பொதுவினில் ஒன்று கூட்டி
முதன்மையாய் நபிகள் நிற்க முடித்தனர் இறையே சாட்சி. 947

முற்றுக்கை தொடர்ந்த தாலும் முழுப்பலத் தோடு தாக்கல்
சற்றெனுங் குறையா வாறு சேர்ந்துவந் துற்ற தாலும்
பற்றுள உணவுந் தீந்து போகிடும் நிலையி னாலும்
கொற்றவன் தாதர் தாமாய்க் கொண்டனர் முடிவாய் ஒன்றே 948

எதிரிகள் புறத்தி வுள்ள ஒருசாரார் தம்பு றத்தின்
கதிவரச் செய்ய வென்னுங் கருத்தொடு தமது மண்ணில்
எதிர்கொள்ளும் விளைச்சல் தம்மில் ஏற்புற மூன்றில் ஒன்றை
பதிலுக்காய்த் தருவ தாகும் பெருமானார் முடிவாம் அ.:தே 949

தான்கொண்ட முடிவை மற்றுத் தோழருக் குரைக்க “ஸாஆத்”
ஏனிந்த முடிவு “அல்லாஹ்” ஏவலின் பொருட்டோ அன்றி
தானாக நீங்கள் எம்பால் தயைகூர்ந்து கொண்ட தொன்றா
ஏனென அறிய எம்பால் இயம்புக எனப்பு கன்றார். 950

திருநக காசியம்

இறைவனின் ஆணை யாயின் எதிர்த்தொரு வார்த்தை கூற
அறிகிலோம் நாங்கள் உங்கள் அறிவுக்குட் பட்ட தாயின்
பெறுகவெம் கருத்தைத் தாழும் பின்காணபோம் முடிவு என்றார்
மறையவன் தூதர் இ.:தென் மனத்தினில் உதித்த தென்றார் 951

கல்லையும் மண்ணை யும்நாம் கடவுளென் றிருந்த காலை
இல்லையோர் கனியைக் கூட ஏற்றநற் கிரய மற்று
வல்லார்க்கும் அளித்த தில்லை வானவன் தூதே உங்கள்
நல்வழிப் பயணம் பற்றும் நாங்களா தருவோம் என்றார். 952

வழங்கிட வேண்டு மாயின் வாள்வீச்சு ஒன்றே இன்று
வழங்கிட வேறொன் றில்லை வள்ளாலே என்றார் மீண்டும்
முழங்கிய வார்த்தை கேட்டு மாநபி மிகம் கிழ்ந்தே
வழியது தாமென் றாகில் விரும்புதல் தவிர்ப்போ மென்றார் 953

நாட்களும் ஒவ்வொன் றாக நகர்ந்தன தாங்கள் கொண்ட
நாட்டமுஞ் சிறிது கூட நிறைவேறாப் போழ்தில் வல்லோன்
நாட்டமும் வேறொன் றாகி நிகழ்த்தினான் இயற்கைப் பேற்றை
நாட்டிய ததுவும் நாயன் நினைந்தவா றாகு மம்மா 954

காற்றோடு மழையுங் கூடிக் குழுறியே கொட்டத் தேகத்
தோற்புறம் உறையும் வாறு சொரிந்தது பனியும் தாங்க
ஏற்றிடாக் குதிரை ஒட்டை இறந்தன கூடா ரத்தின்
மேற்புறம் வானை நோக்கி மறைந்தன வளியி னோடே 955

இயற்கையின் சீற்றத் தோடே இரண்முங் குறைதல் கண்டு
செயற்படுஞ் செய்கை தேரார் தாக்கிட வந்த பேர்கள்
தயக்கமுற் றார்கள் போரைத் தொடர்வதா இலையா வென்றே
வயப்படு முடிவொன் றில்லார் வெற்றியை மறந்திட் டாரே 956

எதிரிகள் புறத்தி ருந்து எம்மானை அண்மி யோர்பேர்
மதிமாறி முழும் னத்தாய் முஸ்லிம்மாய் மாறி னேன்னான்
விதித்தவா றைதையுஞ் செய்ய விருப்புற்றென் சொல்க வென்றார்
மதித்தனர் வதனங் காட்டும் மனத்தினை ஓர்ந்த தாலே 957

திருநகர் காசியல்

என்னதான் இயலு மின்று எதிரிகள் இடையே கூட்டுத்
தன்மையை உடைத்த லண்டித் தனித்தவோர் மனித ராலே
சொன்னனர் நபிகள் கேட்டுத் துணிந்தனர் “நயிம்”என் பேராம்
தன்னையோர் தூத னாக்கிச் சென்றனர் குரைலார் கண்ணே 958

குட்சியைச் சூட்சி யாலே சுட்டிடல் கூடும் என்னும்
மாட்சியால் உந்தப் பட்டு முறைப்படி தலைவர் தம்மைக்
கேட்டிடச் செய்தார் அன்று கொண்டுள நிலைமை சொன்னார்
மீட்சிக்கு வழிகள் கூறி விபரங்கள் உரைக்க லானார் 959

உங்களின் நலனை எண்ணி உரைப்பது கேண்மின் வெற்றி
தங்கிடில் உங்கள் பக்கல் தவறிலை செய்கை ஆனால்
இங்குள நிலைமை வேறு ஏவ்ரபக்கம் வெற்றி சாரும்
பங்கமுற் றீர்க ளென்றால் பின்னுங்கள் கதிகே டாமே 960

முடிவெது வாகி னாலும் மக்கத்துக் குறைவிப் பேர்கள்
கடிதினில் அகல்வார் நீங்கள் கூடிவாழ் வோர்க ஸிங்கு
உடனுள்ள முஸ்லிம் கள்தாம் குறைவிகள் அல்லர் என்றார்
முடிவொன்றைச் சரியாய்க் கொள்வீர் மற்றொன்றுங் கூறி னாரே 961

குறைவிகள் பேரில் நீங்கள் குறைந்தது இரண்டு மூன்று
பெறுமதி மிகக் பேரைப் பகரமாய்ப் பெற்றுப் போரில்
உறுதியாய் வெற்றி கொள்ளின் உறும்விடு தலையாம் என்று
பெறுவீர்கள் அன்றேல் உங்கள் பாட்டினில் அவர்சொல் வாரே 962

கைவிட்டுப் போயின் உங்கள் கதிதனை எண்ணிப் பார்
கைவிட்டுப் போரை மீழும் கொள்கையும் உண்டா மென்று
மெய்யான சேதி யொன்று மருவிற்று என்செ விக்கு
செய்வதை உணர்ந்து செய்வீர் சொல்கேட்டோர் விழிப்புற் றார்கள் 963

தொடர்ந்தவர் குறைவி யர்தம் தொடர்பினைக் கொண்டு சொல்வார்
உடன்பாடு கொண்டுள் ளோம்நாம் யுத்தத்தில் உதவி செய்ய
கடன்பட்டார் “பனிகு றைலா” கூட்டத்தார் எம்மி னோர்க்கு
உடன்பாட்டை முறித்தா ரென்றும் ஓர்செய்தி அறிந்தேன் என்றே. 964

திருநகர் காசியல்

முஹம்மதோ டவர்கள் முன்னர் மேற்கொண்ட உடன் படிக்கை
பகைகொண்ட எம்மால் முற்றும் பலாத்காரம் செய்யப் பட்டு
வகைப்படா துற்ற தின்று வேறொரு முடிவுக் கண்ணார்
வகைப்பட்டார் என்னும் வாறாம் வந்ததச் சேதி யென்றும் 965

மீண்டும்தம் உடன் படிக்கை மீட்டிட உவக்க முஹம்மத்
பூண்டோர் உறவு பேரம் பேசியுள் ளார்கள் எம்மில்
வேண்டிடில் மூன்று பேரை வயந்தரப் பணய மாக
மாண்டிடச் செய்வீர் ரண்ணார் மூவரைப் பழிகொள் ளற்கே. 966

பின்னர்நாம் இருபு றத்தும் பொதுப்படை ஒன்று கூட்டி
அன்னியக் குறைவைப் பேரை அழித்தொழுத் திடலாம் அன்றேல்
பின்னமே நமக்கு நம்மண் பறிபோகும் எனக்கு றைலார்
சொன்னதாய் அறிந்தே என்றும் செப்பினார் நயிமும் ஆண்டே 967

நம்பினார் குறைவி யர்கள் நச்சவித் ததுவென் றோரார்
தம்வழி உயர்மட் டத்தோர் சேர்ந்தனர் ஆய்வு செய்தார்
எம்மவர் சிலரை உண்மை எதுவென்று ஆய்ந்து கொள்ளள
தும்பரின் பக்கங் செல்லத் தூண்டுவோம் எனவி ளைத்தார் 968

இக்ரிமா தலைமை தாங்க இணைந்தனர் சிலபோர் தாது
புக்கிட பன்கு றைலாக் குடிகளின் முகம் னுக்கே
தக்கவா றெடுத்து ரெத்தார் தலைவர்கள் புகட்டி வைத்த
ஒக்குமோர் கார ணத்தை உவந்தன ரில்லை அன்னார் 969

குளிர்தாங்க மாட்டா ஓட்டை குதிரைகள் இறப்பும் நாட்கள்
அளவுக்கு அதிக மானால் அளவிலாத் துன்பம் நீங்கள்
கொளவரும் உணவுப் பஞ்சம் கூடவே தொடரும் நாளை
பிளவிலா தொன்று கூடிப் போரினை வெல்வோ மென்றார் 970

நன்றது போல நாங்கள் நாளையே ஒன்று கூடி
வென்றிடும் முயற்சி தன்னில் வாகைகொண் டிடுவோம் ஆனால்
வென்றதும் எம்மை நீங்கள் விட்டேகல் கூடு மென்ற
ஒன்றுண்டு ஜயம் தீர்க்க ஒருவிதி ஏற்பீ ரென்றார் 971

தருநர் காசியம்

- உங்களின் தலைவர் மூவர் உடன்பட வேண்டும் இன்றே
எங்கள்கை வசமி ருக்க ஏற்றன செய்தல் வேண்டும்
அங்ஙனம் தலைவன் கூற அது“நயீம்” வார்த்தை தன்னில்
தங்கிய கருத்துக் கொக்கத் தானிருப் பதனைக் கண்டார் 972
- அவ்விதம் பிணைகள் வைக்க ஆகாது எம்மா லென்றே
கவ்விய சினத்தி னோடு குறைவிகள் மறுத்து ரைத்தார்
அவ்வித மாயின் உங்கள் அணியினில் போரி யற்ற
எவ்வித மாகும் எம்மால் இயலாது என்சொல் கேட்டார் 973
- எண்ணிய வாறு அன்றி ஏழாற்றங் கொண்டார் வந்தோர்
மண்வாரித் தலையில் போடும் மதகரிக் கொப்பா னார்கள்
புண்ணிய நபிக் னோடு போர்செய்ய நம்மி னோர்கள்
திண்ணமாய் மறுத்து ரைக்கத் தோட்பலம் இழந்திட டாரே 974
- பெருங்காற்றின் வேகம் முஸ்லிம் பாசறைப் பற்றுக் கட்டில்
பெரும்பலங் காட்டாப் போழ்தும் பனிக்குளிர் பிழர்க்குப் போலாம்
வருந்தினர் முற்று கையால் வளியொடு குளிருஞ் சேர
சிரமத்தின் எல்லை தாங்குஞ் சக்தியை இழக்கச் செய்யும் 975
- பெருமானர் இரவு நேரப் பொழுதெலாம் பிரார்த்தித் துப்பின்
அருகினில் இருந்தோர் பக்கம் அண்மியே சொல்வார் “யார்தான்
விரும்புவீர் எதிரி கள்தம் வதிவிடஞ் சென்று சேதி
தெரிந்துவந் திடவாம் என்றன் தோழமை சுவனில் கொள்வீர்” 976
- பதிலேதுங் கிட்டாப் பேரில் பெருமானார் தம்மை நோக்கி
அதிகுளிர் பசியால் நாங்கள் அயர்வுற்றோம் எழுந்து நிற்கும்
விதியற்றோம் எம்ம னோர்க்கு வாகறு நிலையா மென்றே
பதிலுரை “ஹ்தைபா” சொல்ல பெருமானார் அவர்பால் சொல்வார் 977
- வருகநீர் ஹ்தைபா சென்று விபரங்கள் அறிவீ ரென்ன
ஒருவார்த்தை பதிலு மற்று உடனவர் பணிமேற் கொண்டார்
செருக்களந் தாண்டி மாற்றார் தரிப்பிடம் சேர்ந்தார் கண்டார்
உருக்குலைந் தனைத்தும் அன்னார் உயிர்ப்போரில் உள்ளா ரென்றே 978

தருநர் காசியம்

- அதிகாலை வேளை காற்றின் ஆற்றல்சற் றடங்கல் கண்டு
எதிரிகள் தளகர்த் தர்தாம் இடைப்பட்ட துன்பாங் கூறி
சதிசெய்தார் குரைலார் எம்பால் துரோகமுஞ் செய்த்து ணிந்தார்
விதியது வாகி லின்னும் வருவினை தடுப்போம் என்றார். 979
- ஒட்டகந் தன்னி லேறி ஓங்கிய குரலில் இன்றே
கட்டுங்கள் போர்க்க லங்கள் கூடிட மக்கா வென்ற
திட்டத்தை சுபியான் கூறி தனைமுந்திக் கொள்ள எண்ண
மட்டமிச் செய்கை நீவீர் முந்துதல் எனுஞ்சொல் கேட்டார் 980
- வெட்கித்துத் தலைகு னிந்து வீர்கள் போகு மட்டும்
ஒட்டைவிட் டிறங்கி நின்று எலாருமே சென்ற பின்னர்
கட்டினார் பயணம் அந்தக் குறைவிகள் தலைவர் என்றும்
பட்டிலா அவமா னத்தால் புழுங்கினார் மனத்தால் மாதோ 981
- குறைவிகள் அனைத்துப் பேரும் கொண்டதம் தோல்வி யோடு
மறைந்ததும் “ஹ்தைபா” “கதபான்” கூட்டத்தார் பாச றைக்கு
அறிந்திடச்சேதி சொல்ல ஆங்கெவர் தாழு மற்றே
வெறுமையாய் இருத்தல் கண்டார் விபரங்கள் நபிக்குச் சொன்னார் 982
- அதிகாலைத் தொழுகைக் கான அழைப்பினை “பிலா”லுங் கூற
புதிதான உணர்வு கொண்ட பண்ணவன் தூதர் தானே
விதியான “சபஹ்ய” வேளைத் தொழுகையை நடாத்தி வைத்தார்
இதமான ஒளியைப் பாய்ச்சி இரவியுந் தோன்றி னானே 983
- கதிரவன் ஒளியி னாடே கண்டனர் அகழின் அப்பால்
எதிரிகள் எவரு மற்று ஏகாந்த வெளியை உள்ளம்
புதுத்தெம்பும் மகிழ்வுங் கொண்டு புளகாங்கி தம்மாங் கொள்ள
வதியிடம் நோக்கி னார்கள் வீர்கள் சுவனப் போகள் 984
- போர்முடி வற்ற பின்னர் பெருமானார் அடுத்துத் தம்மின்
போர்வீர் தம்மை நோக்கிப் பணிகுறை லாக்கள் கோட்டை
சேர்வீர்கள் சூழ்ந்து கொள்வீர் துரோகங்கள் செய்தார் அன்னார்
தேர்வார்கள் எமது வெற்றி தொடர்வது அவர்கள் மீதே. 985

உடன்பாடு மீண்டும் செய்யும் உத்தேசம் இல்லா யூதர்
உடன்பட்டார் போரின் பாலே ஒருகரம் பார்ப்போ மென்றே
திடங்கொண்டார் நபியைக் கொல்லத் திட்டமுந் தீட்டி னார்கள்
தொடர்ந்ததோர் மாதஞ் சுற்றிச் சூழ்ந்தமுந் றுக்கையாம் ஆண்டே 986

இறுதியிற் பணிந்தார் யூதர் இதற்குமேல் இயலா தென்றே
உறுதியொன் றளித்தார் நாங்கள் உடன்படு வோமே நேர்மை
நெறிகொண்ட “ஸாஆு”தின் வார்த்தை செவிக்கொள்வோம் என்று ரைக்க
மறுவரை செய்யா நாதர் மனமொத்தார் கருத்து வேறே 987

தம்முடை நண்ப ரென்ற தகுதியால் “ஸாஆு”தின் தீங்பு
எம்மைச்சார்ந்து) இருக்கு மென்றே எண்ணினார் யூதர் நீதி
தம்மைச்சார்ந் திருக்கும் ‘ஸாஆுத்’ ஓர் தூயவர் நேர்மை யாளர்
உண்மையே உரைப்பா ரென்று ஓப்பினார் நபிகள் கோனே. 988

என்னுடைத் தீங்பை நீங்கள் இருபுறத் தாரும் ஏற்கும்
முன்னுரை தந்தால் மட்டும் முடிவொன்றை மொழிவேன் என்ன
சொன்னனர் இருபு றத்தும் சரியென்றார் தீங்புக் கூற
உன்னுங்கால் விழிக் கொல்லாம் ஒன்றின் அவர்கண் பாலே. 989

வேதத்தின் கட்ட ளௌநான் விளம்புதல் யூதர் என்றால்
நீதிக்குப் பணித லாகும் நேர்மைக்குத் துரோகஞ் செய்தால்
ஒதிடுஞ் சிரச்சே தந்தான், உடன்பொருள் பெண்கள் பிள்ளை
நீதியின் பாற்பட் டோர்க்கே நெறிகெட்டோர் கைக டப்பார் 990

தீங்பினைக் கேட்டு ஆங்கே சிலகணப் பொழுது மெளனம்
ஆர்த்தது சற்றைக் கெல்லாம் ஆண்பெண்கள் சிறார்கள் கூடி
மார்பினில் முகத்தில் தட்டி மரணத்தின் ஓலங் கொண்டார்
ஏற்பது அன்றி வேறு இலையொரு முடிவா மன்றே. 991

மக்காகவ ஞாக்கி

கனவினில் கண்டார் நாதர் க.:பாவுள் நுழைவ தொப்ப
தனதுகை தன்னில் க.:பாத் திறவுகோல் இருப்ப தாயும்
புனிதமாமாம் யாத்தி ரைக்குப் புறப்படும் இறையா ணைதான்
எனவொன்றித் தோழருக்கு ஏற்பாடு செய்க வென்றார் 992

எழுபது ஒட்ட கங்கள் இறைவழி பலிசெய் தற்காய்
பழுதறத் தேர்ந்தெடுத்தார் பங்கிட்டு அங்கு வாழும்
வழியிலார் தமக்கு ஈயும் வகைசெய்யும் வாகும் ஞாக்கி
அழைப்பினை ஏற்றோர் தம்மை ஆயத்தஞ் செய்ய லானார் 993

வேட்டைக்குத் தேவை யென்று வேண்டிடும் ஆயு தங்கள்
கூட்டுறை வாஞ்சும் மட்டுங் கொண்டாகவென் றண்ணல் சொல்ல
வேட்டினார் உமருஞ் “ஸாஆு”தும் வேண்டாமோ போர்க்க லங்கள்
நாட்டமுந் றார்க ளாயின் நமைக்கொல்ல நமைநாம் காக்க 994

ஆயுதம் எதையும் புனும் அகமிலை எனக்கு நாங்கள்
போயிறை பணிவ தன்றிப் பிறிதிலை என்றார் எம்மான்
வாயிலார் மறுக்க மக்கா வாழ்க்குறை ஷிப்பேர் தம்முன்
காய்தலுந் றிருப்ப ரென்றே கருத்தினால் வினாத்தொ துதார் 995

அடையாள மிட்ட மாலை அனிவித்து ஒட்டை யொன்றை
விட்டனர் அர்ப்ப ணித்தார் வாகுமற் றனைத்துஞ் செய்ய
உடனிருந் தோரை ஏவி உளவறிந் திடவோர் பேரை
விடைப்பேர் செய்தார் “கஅப்” இன் கிளையினில் ஒருவர் சென்றார் 996

தைத்திடாத் துணியி ரண்டில் தன்னிடை சுற்றி யொன்றும்
மொய்த்துடல் முடியொன்றும் மாநபி அனிந்து பின்னர்
துய்த்தனர் தொழுகை தன்னைத் தனியனுக் கர்ப்ப ணித்தார்
வைத்ததன் னுறுதிக் கொக்க வகைத்தனர் அனைத்தும் மாதோ 997

நூர் காசியு

யாத்திரைக் கோவூந் தன்னை எழுப்பினர் நபிகள் நாதர்
யாத்திரைக் குட்பட் டோரும் இறைநபி போலு ரைத்தார்
தோத்திரம் விண்ணை மண்ணை திசையெட்டை தாண்டிச் செல்லும்
வார்த்தையில் உரைப்பார் வல்லோன் வந்தோழுன் சேவைக் கென்றே 998

புறப்பட்டார் மதீனா விட்டுப் பெருமானார் தோழ ரோடு
அறந்துப்ப தெண்ணி மக்கா அண்டினார் என்னுங் சேதி
அறிந்தனர் குறைவி யர்கள் அஞ்சினர் ஒன்று சேர்ந்தார்
இறைதூதர் எதிர்பார்த் தி.தை இருந்தனர் இயலு மென்றே 999

நோக்கினா ரில்லை என்றும் நோந்தவில் விக்கட் டொக்க
வாக்கிலைத் தடுப்ப தற்கும் வரண்முறைக் கொள்வா க.பா
காக்கின்ற பொறுப்பி ருந்தும் கொளரவத் திமுக்குச் செய்யின்
போக்கிட மற்றார் கொள்கைப் பாலுறக் குறைசிப் பேரே 1000

மதீனாவின் தோல்விக் கி.து மகுடமாய்ப் போகுஞ் சுற்றி
வதியுவோர் ஏழ எத்தை விலைகொண்டு பெறுத லொக்கும்
எதிரியை உள்ளே செல்ல இணங்கிடில் முஹம்ம தர்க்குப்
பதிந்ததும் ஆகும் என்றே புழங்கினார் நெஞ்சத் துள்ளே 1001

பழம்பெரும் மார்க்கந் தன்னைப் புறந்தள்ளிப் போனோர் இன்று
வழிவந்தார் புதுமார்க் கத்தின் வகைப்பட இப்ரா ஹீமின்
வழியெங்கள் வழியு மென்று வாதித்து நிலைநி றுத்தும்
பழிக்கும்நாம் உடந்தை யாதல் பேரிழி வாமே யென்றார் 1002

உயிருள்ள வரைய வர்கள் உட்புக வாய்ப்ப ஸித்தல்
செயத்தகு செயலே யல்ல தடுத்திட வேண்டு மென்றே
முயன்றனர் பணித்தார் செல்ல முன்னோக்கிப் பரிகொள் வீரர்
வயப்பட வில்லை யன்னார் வருவதை உளவாள் சொன்னார் 1003

காலிதின் தலைமை கொண்டு கடுகினர் குதிரை வீரர்
ஏலவே அறிந்த தாலே இறைதூதர் வழியை மாற்றி
சால்புடைத் தான்பாதை சென்றிடப் பணித்தார் சென்றும்
ஏலாது போன தன்றோ எதிரிகண் மண்ணைத் தூவ 1004

நூர் காசியு

எதிர்த்தேதுஞ் செய்யும் வாய்ப்பு இல்லாத வாறு தூசை
எதிர்தரப் பஞ்சம் வாறு எ.நினர் யாத்தி ரீகர்
எதிர்த்தேதுஞ் செய்ய மாட்டா இயலாமை கண்டு அஞ்சி
எதிர்த்திசை நோக்கி னார்கள் எச்சரிப் புரைசெய் தற்கே 1005

குறைஷியர் தமக்குப் போக்குக் காட்டிய பின்தொ டாந்து
குறுகிய கணவா யூடே “ஹ்வைதபிய்யா” செல்லுங் காலை
மறுகியோர் இடத்தில் செல்ல மறுத்தது எம்மான் ஓட்டை
குறிப்பெதோ உணர்ந்த த.து “கஸ்வா”என் நாமம் கொள்ளும் 1006

பிரயாணஞ் செய்யும் வேளை பெருமானார் பிரியங் கொள்ளும்
பிராணியாம் “கஸ்வா” செய்கை புரிந்ததால் நபிகள் நாதர்
பிரயாணந் தனைமு டித்துப் பாச்சை அமைக்கச் செய்தார்
மிருகத்தின் செய்கை இன்று முன்னே வேண்டா மென்றாம் 1007

நீரங்க காய்ந்த தந்த நிலமது தங்கு தற்கு
சீர்றற தென்று தோழர் சிந்தித்த போது ஆங்கே
ஊருணி இரண்டு கண்டார் ஒருசில கைகொள் நீரே
சேரும். தொன்று கூட்டின் செப்பினார் நபிகள் சொல்வார் 1008

சேர்த்ததைக் கொணர்க வென்றே திருக்கரம் பற்றிச் சற்று
வார்த்தனர் வாயில் மீண்டும் வட்டியுள் உமிழ்ந்தே அ.தை
சேர்ப்பீர்பின் மீண்டும் ஆங்கே கலக்கிட வேண்டு மென்றோர்
கூர்ச்சரங் கையிற் தந்தார் கொண்டவர் பணிதொ டாந்தார். 1009

சொன்னவா றவருஞ் செய்யக் குழிவிட்டு மீழு முன்னர்
உண்ணியே வாயு டைத்து ஊற்றுக்கண் திறந்து நீருந்
தன்வழி பாய்ந்து மேலே தாவிடப் பலரும் உண்டார்
கண்ணலின் கவையா ம.து குறையறப் பெருகிற் றன்றே. 1010

வயிறாற உண்ட நீரின் விடாயகன் றதேபோல் தங்கள்
வயிறாற உண்ண வேண்டும் வகையினில் இருப்போர் ஈந்த
உயிர்களாம் ஓட்டை ஆடு உதவிற்று நாடோ டிப்பேர்
தயவிலாந் தலைவர் அன்னார் தோழராம் நபிக ளார்க்கு 1011

திருநச்ச காசியம்

- சேதியென் றநிந்தார் தூதர் தமைக்காண வந்த வர்பால்
ஒதிய தாக அன்னார் உயிருடல் இருக்கு மட்டும்
போதலுக் கிடம் எிக்கப் போவதில் லென்றாம் கேட்டு
மோதலுக் கல்ல வந்தோம் மதக்கடன் செயவென் றாரே 1012
- யாரெவர் எம்பா தைக்கு இடர்செயத் துணிவா ராகில்
பாரோம்நாம் எவர்தா மென்றும் பகையறுத் துள்ளு ஷைவோம்
ஓரவ காசம் மட்டும் ஒதுக்கிணோம் ஒப்பந் தம்போல்
சீராக ஒதுங்கிக் கொள்ள திருப்தியோ டனுமதிப் போம் 1013
- அறிந்திட நபிக ளார்க்கு அறிவித்தல் தந்த “புதைல்” உம்
அறிந்தவை குறைவி யர்ககும் அறிவித்தார் இவர்கொ தித்தார்
குறிப்பவர் தமக்கு யுத்தக் கேடல்ல யாத்தி ரைதான்
பொறுப்பொடு நடந்து கொள்ளும் படிவகை தந்தா ரென்றார் 1014
- கொதிப்படைந் தோருள் “உர்வா” கூறுவார் இ.து எம்மை
ஒப்படைத் திடுதல் போலாம் ஒவ்வாது என்றுந் தானே
இப்போதே உளவு கொள்ள இணங்கிணேன் எனவு ரைக்க
ஒப்பினார் குறைவி யர்கள் ஒன்றுமுன் நடந்த தோர்வார் 1015
- நாடோடிக் குழுக்க லௌலாம் நாடினர் ஒன்று கூட
நாடினர் “ஹூலைஸ்”ஜத் தம்மின் நாயக ராக்கிக் கொண்டார்
கேடுடைக் குறைவி மாந்தர் “ஹூலைஸ்”னைத் தூதனுப்பி
நாடினர் உண்மை தேர் நபிமுகம் அவர டைந்தார் 1016
- நாடிமுன் வந்த பேரை நோக்கினில் நபிகள் நாதர்
கேடிலார் பக்தி கொண்டோர் நல்லவர் எனவு னர்ந்து
கூடிடச் செய்தார் ஒட்டைக் கூட்டத்தை அவர்தம் முன்னே
நாடிட வைத்தார் கண்டார் நோக்கத்தின் பொருளை வந்தார் 1017
- ஒட்டைகள் கழுத்தில் தொங்கும் ஒவ்வொரு மாலை தோறும்
கட்டிய முத்தி ரைகள் காட்டின அர்ப்ப னத்தின்
திட்டத்தைக் கண்ட “ஹூலைஸ்” காரணம் அறிந்து மீண்டும்
எட்டினார் குறைவிப் பேரை யாத்திரை நோக்கம் என்றார் 1018

திருநச்ச காசியம்

- குறைவீகள் நேச ரான குழுக்களின் தலைவர் “ஹூலைஸ்”
இறையில்லத் தரிசிப் புக்காய் எவர்வந்த போதும் யாரும்
மறித்திட லாக என்னும் முறைமையை அறிவீர் நீங்கள்
மறுத்திடில் என்றன் வார்த்தை முற்றுமெம் உறவாம் என்றார் 1019
- தூதராய் உளவாள் வோராய்ச் சென்றிட்ட “உர்வா” என்பார்
தூதரை அண்மித் தூமும் தூதரின் நிலைக்கொப் பாக
ஆதர வாளர் போன்று அண்ணலின் தாடி யைத்தான்
கோதிட லானார் கண்டே கோபத்தால் சினத்தார் “மு.ரா” 1020
- தட்டினார் கையை வாளின் துடையினால் மீண்டுஞ் செய்யத்
தட்டினார் உரைப்பார் கையுன் சொந்தமென் றிருப்ப தாயின்
தொட்டிட வேண்டா மென்னுந் தொனிப்பினில் உர்வா தன்னை
விட்டகற் றிட்டார் சற்று விலக்கலால் கரத்தைக் காத்தார். 1021
- நோக்கினார் கவர்ந்த அம்சம் நோக்கிடா அம்சம் இன்னும்
நோக்கிடா எண்ணா அம்சம் நோக்கலில் நோக்கி உர்வா
தேக்கினார் மனத்துள் ஆங்கு தோன்றுவ தனைத்தும் நெஞ்சத்
தாக்கத்தை உண்டு செய்ய திரும்பினார் மக்கா சேர்ந்தார். 1022
- தூதுவ னாக “கிஸ்ரா” “ஸீஸர்” “நஜ் ஜாஸி” போன்றோர்
மீதுபன் முறைகள் நான்போய் மீண்டுவந் துள்ளேன் ஆனால்
ஈதுவா நெங்கும் கண்டேன் இல்லைநான் முஹம்ம தர்மேல்
மீதுறு கெளர வத்தை மிகையிலை உண்மை என்றார். 1023
- கட்டளை இடுவா ராயின் கூறுஞ்சொல் நாவி ருக்க
இட்டதை முடிக்கின் றார்கள் இறைதொழுக் கழுவும் நீரை
கொட்டாது நிலத்தில் ஏந்திக் கொண்டிட முந்து கின்றார்
கட்டவிழ் வார்த்தை அன்னார் குரலைவிஞ் சிலையே என்றார் 1024
- நேர்நின்று வதனம் நோக்கும் நிலையற்றும் பார்வை பூமி
சார்ந்திடப் பேசுகின்றார் தலைமைக்குச் சான்றே முஹம்மத்
ஓர்ந்திடு வீர்கள் அன்னார் உவந்தது போன்றே நீங்கள்
சார்ந்தவர் தமக்கு யாத்திரை செலவழி செய்க வென்றார் 1025

திருந்த காச்சியும்

“உர்வா”வந் திருந்த வேளை உத்தமர் இறைவன் தூதர்
“கிராஷ்டி”என்னுந் தூதர் தன்னைக் குறைவிகள் பால னுப்பி
தெரிந்தறிந் திடவன் னாளின் தன்மையை எனவ னுப்ப
பிரிந்தவர் வந்தார் தப்பிப் பாதுகாப் பளித்தார்” ஹைலைசே. 1026

நடந்ததோ அவர்க்குக் கேடர் நவின்றிட இயலா வாறு
கொடும்பனை யாகும் அன்னார் கொண்டுசென் றிருந்த ஒட்டை
நடந்திட இயலா வாறு நான்குகால் கணையும் வெட்டி
அடுத்தவர் தனையுங் கொல்ல. அன்னலார் செயல்வே றாமே 1027

“உர்வா”வின் வார்த்தை கேட்டு ஓர்ந்திடத் தலைவர் கூடச்
‘சேர்ந்தார்கள் இளைஞர் முன்பின் தேராதோர் பொறுப்பும் அந்தேர்
ஆர்வத்துள் உடன்சி நத்துள் ஆட்படுங் கொதிப்புக் கொண்டோர்
கூர்மதி யற்றுக் கொண்டார் கையறு திட்ட மொன்றாம் 1028

திட்டமுங் கொண்டார் ஒன்றிச் சென்றெதிர்ப் பாச றைக்குட்
சட்டெனப் புகுந்து உட்போர் தோற்றிடின் போர்கை கூடும்
இட்டத்துள் அமையும் என்றே இணங்கினார் எண்ப தாம்பேர்
கிட்டாத முயற்சி யென்று கொண்டிடார் தோல்வி கண்டார் 1029

“முஹம்மத்பின் மஸ்ல மா”தான் முஸ்லிம்கள் பாது காப்பு
முகாமைக்குத் தலைவர் கைக்குள் முடங்கினார் அனைத்துப் பேரும்
முஹம்மதர் முன்ன மைத்து மேற்கொள்ளும் செயலைக் கேட்க
பகைவரை விடுக வென்று பகர்ந்ததாம் செயலும் அ.:தே 1030

தப்பிவந் திருந்த தூதர் திருநபி தம்மை நோக்கி
ஒப்பான ஒருவ ரைத்தான் உங்களின் சார்பாய் நீங்கள்
அப்பேர்கள் பால னுப்பல் அவசியம் என்று ரைக்க
ஒப்பிலான் தூதர் தோழர் உமரைப்போய் வருக வென்றார் 1031

என்னுடை நிலைமை ஆங்கே எதிர்ப்பினில் முதன்மை மற்றும்
என்னுடை யார்கள் எந்த இடுக்கண்வந் துற்ற போதும்
முன்வரப் பலமற் ஜோர்கள் மற்றும்நான் தனித்துப் போவேன்
என்னிலும் “உத்மான்” மிக்க ஏற்றவர் எனப்பு கன்றார் 1032

திருந்த காச்சியும்

அதிகமாய் உறவி னோரும் அதிபாது காப்பும் மிக்க
உதுமானை அனுப்ப ஆங்கே உறவினர் வரவேற் றாலும்
பொதுவாகக் குறைவிப் பேர்கள் பதில்முறை யற்றி ருக்க
உதுமானுந் திரும்பி வந்தார் ஒருபலன் தானு மற்றே.

விரும்பினால் நீங்கள் மட்டும் விளைகடன் முடிக்க லாகும்
பொருந்தினர் இதுபோல் “உபை”க்கும் பெருமானார் அற்று நாங்கள்
ஒருகாலுங் கடமை செய்யோம் என்றனர் அறிந்த நாதர்
பெருமையும் மகிழ்வுங் கொண்டார் பாசத்தால் திளைத்திட் டாரே 1033

வர்க்குப்பியா உடன்பழக்கை

வேறு

மக்காவில் தோழர் உத்மான் இருந்த போது
மாநபிகள் சுயநினைவு இழந்தார் போன்றே
இக்கட்டில் இருந்தார்கள் இறைவன் தூது
ஏற்றிடுங்கால் இருந்ததுபோல் இருந்த த.:தே
தக்கசுய நிலைவந்த போது தோழர்
தமக்கெண்ணோர் ஏவலினைச் சொலப்ப ணிந்தார்
முக்காலும் பணிந்தனரே அனைத்துப் பேரும்
மாநபியின் கைபற்றி வாக்கு ரைத்தார் 1034

தூயஅுத்மா நபியிடத்து வந்து உங்கள்
தாழ்ப்பணிதல் தனைவேண்ட ஆணை யிட்டுப்
போயுளது எனவேந்ர் அனைவரும் போய்
பண்ணவென்பேர் கொண்டுவாக்கு அளிக்க வேண்டும்
நாயகத்தின் பணிப்பினையோர் தோழர் எல்லா
நபித்தோழர் தமக்குமவர் குடில்க ஞக்குப்
போயுறைத்தார் செவிமடுத்தோர் நொடிக்குள் அ.:தை
புரியவென அணிவகுத்தார் பெருமான் முன்னே 1035

வசந்தகாலச் செழுமைகொஞ்சத் துளிர்த்தி ருந்த
வேலமர் நிழலிலே நபியி ருக்க
இசைந்தேவந் தொவ்வொருவர் தாழுங் சீராய்
இறைநபியின் கைபற்றி வாக்கு ரைத்தார்

தருநர் காசியம்

“வசமுள்ள தெதுவோநின் உளத்தி ஸஃதின்
வசப்பட்டேன் எனவாக்குத் தந்தேன்” என்றார்
பசுமரத்தில் அறைந்தமுளை போல நெஞ்சுட்
பதித்தேதான் புகன்றார்கள் பற்றில் மிக்கார் 1036

“பொருதுநிலை அடங்கிடிலும் இருசா ராரும்
பொருந்தியொரு உடன்படிக்கை செய்ய ஒப்ப
“அருளாளன் அன்படையோன் அல்லாஹ் நாமம்
ஆசித்துத் தொடங்கு கின்றேன்” எனத்தொடு டங்க
“உரியதந்தச் சுலோகமுமக் காகும் நாங்கள்
ஓப்பவில்லை கடவுளுன்றன் பெயரால்” என்று
வரிதொடங்கு வீரென்றே “சுலூகல்” என் பேர்தன்
வார்த்தைகளைத் தொடங்க அலிவிசன முற்றார் 1037

பொறுமைகொள வைத்து(து)அதுபோல் எழுது மாறு
பணித்தார்கள் நபிஅலியை அவர்ப ணிந்தார்
“உறுமிந்த ஓப்பந்தம் இறைவன் தூதர்
உத்தமநந் நபிக்கிடையும் குறைவி கட்கும்
உறுவு”தென எழுதமுன்போல் “வேண்டாம் நாங்கள்
ஓப்பவில்லை முஹம்மதுவை இறைவன் தூதாய்”
மறுப்புரைக்க மீண்டும் அலி வெகுண்டெ முந்தார்
மாநபிகள் தடுத்தார்கள் அவரு ரைப்பார் 1038

“அவரோடு அவர்தாதை பெயரும் மட்டும்
அழித்தெழுதுப் படவேண்டும்” என்றே கூற
எவரேற்றுக் கொண்டாலும் இலாவிட்ட டாலும்
இறைதூதர் நானென்றே நபிகள் கூறி
அவர்விருப்பப் படியெழுத ஏவி னார்கள்
அப்படியே எழுதினாரே அலியும் அஃதை
எவருமொப்ப வில்லைமுஸ்லிம் ஆன பேர்கள்
இறைநபிக்காய்ப் பொறுமைகொண்டார் இணங்கிப் போனார் 1039

தருநர் காசியம்

அழித்தெழுத இணங்காத போது எம்மான்
ஆங்கெங்கே அவ்வரிகள் உண்டா மென்று
எழுத்தறிவு இல்லாத கார ணத்தால்
இனங்காட்டச் சொன்னார்கள் அலியுங் காட்ட
அழித்தார்கள் தங்கரத்தால் அண்ண லாங்கு
அமைதிகாக்கப் பொறுமைகாட்டி வழிகாண் பித்து
முழுமைபெறச் செய்தார்கள் ஒப்பந் தத்தை
மேலான பாடமது உலகத் தோர்க்கே. 1040

வேறு

பத்தாண்டு யாரும் யுத்தம் புரிவது இல்லை அந்தப்
பத்தாண்டு இருசா ராரும் பாதுகாப் போடி ருப்பர்
பத்தாண்டுள் குறைவி யாரும் பெருமானார் புறம்வந் தாலோ
பத்திர மாக அன்னார் புறம்மீட்க வேண்டும் என்றும் 1041

குறைவிகள் பக்கம் வந்தால் கொடுப்பார் மீளார் யாரும்
குறைவிக் ஞடன்னுப் பந்தம் செய்யலாம் அதுபோல் வேண்டின்
குறைவிகள் கூடச் செய்தல் குற்றமே இலையாம் அன்றிக்
குறைவியோ முஸ்லிம் பேரோ கபடஞ்செய் திடுத லாகா 1042

ஓப்பந்தம் முடிந்த பின்னர் ஒதுவார் குறைவி யானோர்
ஒப்பிடோம் இவ்வாண் மேம்மை உள்நுழைந் திடவாம் நாங்கள்
ஒப்பினோம் அடுத்த ஆண்டு ஊர்விட்டு நாங்கள் செல்வோம்
ஓப்பந்தம் ஓடியோம் நீங்கள் உள்நுழைந் திடலாம் என்றார் 1043

மூன்றேநாள் மட்டும் நீங்கள் முறைப்படி ஹஜ்ஜின் பின்னர்
வேண்டும்விட் டகல மக்கா வாசத்தைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்
வேண்டிடில் உறையும் வாஞும் வரிக்கலாம் உம்மோ டன்றி
வேண்டாதீர் ஆயு தங்கள் விரும்பியும் மோடு கொள்ள 1044

கைகூடி வந்த ஹஜ்ஜாக் கைகடத் திட்ட தாலே
கையொடிந் திட்ட பேராய் கவல்கொண்டார் நாடி வந்தோர்
செய்வதொன் றநியா துள்ளாம் தகித்திட உமர்த வித்தார்
வையத்தின் அருளாய் வந்த வேந்தரோ அமைதி காத்தார் 1045

திருநகர் காசியிடி

முற்றிலுங் குறைவி கள்தம் மனமொப்பு வாறு எல்லாம்
முற்றின பெரிதும் முஸ்லிம் மாந்தர்கள் மனமொ டிந்தார்
சற்றுமே எதிர்பா ராத திருப்பழுந் நிருந்த தாலே
அற்றனர் ஹஜ்ஜாச் செய்ய அடலாரின் குட்சி யாலே 1046

ஹூதைபிய்யா உடன்ப டிக்கை கொண்டதால் முஸ்லிம் கள்தம்
இதயத்துள் இருவா றாக எண்ணங்கள் பரிமா நிற்று
சிதைவுற்றார் மனத்தால் சில்லோர் திருப்தியுற் றார்கள் பல்லோர்
துளிகூட ஜய மற்றார் திருநபித் தோழ ரன்றே 1047

உடன்பாட் டின்ம தீனா ஊர்நோக்கி அரேபி யர்கள்
இடையூறு அற்றுத் தத்தம் இனத்தவர் சனத்தைக் காண
தடையற்றார் வணிகர் கூடத் தத்தமக் கியைந்த வாறு
மடையொடிந் திடச்செல் நீர்போல் வரச்செய லானார் சென்றார் 1048

குலங்குடி கோத்தி ரத்தைக் கண்கொளா திருந்த பேர்கள்
நிலப்பகை நீங்கச் சொந்தம் நாடியே வந்துஞ் சென்றும்
விலங்கறுத் திட்ட பாங்காய் வேறுந் திடுமோ வென்றும்
நிலைமறந் தார்கள் ஒன்றி நட்பினை வளர்த்திட் டாரே 1049

மதீனாவள் நுழைவோ ராங்கு முஸ்லிம்கள் வாழ்சீர் கண்டு
மதிநிறை வற்றார் தம்மின் முடநம் பிக்கை தன்னை
ஒதுக்கவுஞ் செய்தார் இல்லாம் ஒன்றேநல் மார்க்க மென்றும்
புதுவழி ஓர்ந்தார் ஈமான் பற்றிடப் பிரியங் கொண்டார் 1050

எக்காலத் தேனும் இல்லா இணங்கவில் இல்லாந் தன்னை
மக்கத்துக் குறைவி யர்கள் மனங்கொண்டார் ஈமான் கொண்டார்
சக்தியொன் நில்லை அஃதைத் தடுத்திட அற்றை நாளில்
திக்கெலாம் இல்லாம் வீசும் வளியெனக் காலா கிற்றே. 1051

இக்காலத் திற்றான் “ஹாலித் இப்னுவ லீ”தென் சிம்மம்
புக்கனர் இல்லாம் கூடப் புகுந்தனர்அம் ரிப்னுல் ஆஸு”ம்
மிக்கவோர் சக்தி இந்த மாவீர் சேர்ந்த தன்று
சக்தியுந் துணிவும் சேர்ந்து துணைநிற்ற போலாம் மாதோ 1052

திருநகர் காசியிடி

அடைக்கலந் தேடி வந்தார் அபூபஸீர் என்னும் முஸ்லிம்
கிடைத்தத்த தகவல் மக்காக் குறைவிகள் தமக்காம் முற்றும்
உடன்பாட்டிற் கேற்ற வாறு உடனவர் தம்மை எம்பாற்
கிடைத்திடச் செய்க வென்று குறைவிகள் தூது வந்தார் 1053

ஆறுதல் மொழிகள் கூறி அபூபஸீர் தம்மைச் செல்லக்
கூறினார் நபிகள் நாதர் குறைவிகள் அழைத்துச் செல்ல
ஊறவர்க்கு) இடையிற் செய்தே ஒன்றினார் மதீனா கண்டே
கூறினார் மீண்டுஞ் செல்லக் கேட்டவர் வேறார் சேர்ந்தார் 1054

கடலோரப் பகுதி யொன்றில் குடிகொண்டார் அவரென் செய்தி
உடனறிந் தார்கள் மக்கா உறைபதி கொண்ட முஸ்லிம்
தொடர்ந்தனர் அவரும் அந்தச் சிற்றூருக் கங்கி ருந்தே
இடர்பல செய்தார் தம்மை இடருக்குள் ளாக்கி யோரை 1055

தொகைதொகை யாக ஆங்கு சென்றவர் அதிக மாகி
வகைப்படு போதி லெல்லாம் வாணிபக் குறைவி யர்க்கு
பகைகொண்டு வஞ்சம் தீர்க்கப் பொருட்களைச் குறை யாடி
மிகப்பெரும் இடைஞ்சல் செய்தார் மருண்டனர் மக்காப் பேரே. 1056

ஒப்பந்தஞ் செய்து கொண்ட உடன்பாட்டின் பேரில் மக்கா
தப்பிவந் தோரை மீண்டுந் தந்திட வேண்டு மென்ற
ஒப்புதல் நீக்கக் கோரி ஒன்றிய பேர்க்கு எம்மான்
ஒப்புதல் தந்தார் முன்னர் உடன்பட வொண்ணா தொன்றே 1057

எவ்விதி முஸ்லிம் கட்கு இழிவினைத் தருமென் நெண்ணி
ஒவ்வாதென் றுரைசெய் தாரோ அவ்விதி குறைவி யர்க்கு
ஒவ்வாத தாகிப் பொல்லா உபத்திரம் தந்த தாலே
கவ்விய துன்பம் போக்கக் குறைவிகள் வேண்டி நின்றார் 1058

எந்தவோர் வெற்றி தானும் இல்லையாம் ஹூதைபிய் யாவில்
சொந்தங்கொண் டான வெற்றி தம்மிலும் பெரிதாய் என்றே
சிந்திப்பின் நம்ப லாகும் தூயநந் நபியின் தீர்க்க
சிந்தையின் தோற்றும் அஃது தெளிவான வெற்றி யாகும் 1059

திருச் சாஷ்யம்

உடன்பாடு எழுதும் போழ்தே உற்றதோர் சோத னைதான்
உடன்பட்டு வந்த தெம்மான் உளத்தினில் பலத்தைக் காண
உடன்பட்டு ஒப்பந் தத்தை ஒருக்கினைந் தியற்ற வந்த
உடன்பட்டார் மைந்தன் இஸ்லாம் உடன்பட்டார் ஒடி வந்தார் 1060

வந்தவர் “அபுஜங் தல்”முன் வரிசையில் மாற்றார் சார்பில்
வந்திருந் தோராம் “சுஹைலி”ன் வழிமகன் ஈமான் கொண்டோர்
சந்ததம் குறைவு யோரால் தாழ்விலங் கிடப்பட் டேமேய்
நொந்தவர் உளமும் நொந்தோர் நபிதனை நாடி யுற்றார் 1061

அடைந்தனர் நபியி டத்தே அடைக்கலம் சுஹைல்கண் ணுற்றே
கொடுத்திட வேண்டும் இந்தக் கொள்கைபால் எனச்சொல் லாட
முடிந்திட வில்லை இன்னும் முற்றுமே என்றார் நாதர்
அடுத்தவ ரூரைப்பார் என்னில் அடிகொளோம் இதனை என்றே 1062

ஒருகணஞ் சிந்தித் தேபின் உடன்பட்டார் நபிகள் தந்தை
விரும்பாத பாங்காய் மற்றோர் விழிமுன்னே அடித்தி முத்து
வருகவென் ணோடு என்ன விழிகளில் கண்ணீர் பெய்ய
கருணைசெய் வீர்கள் என்னைக் கொடுக்காதீர் எனஇ ரந்தார் 1063

நம்பிக்கை கொண்ட என்னை நம்பிக்கை யற்றோர் கையில்
நம்பியேன் தருகின் றீகள் நபிகளே எனமன் றாட
வெம்பினார் உள்ளாம் எம்மான் வாடினார் மனம்முஸ் லீம்கள்
தம்பதத் திருப்புக் கொள்ளார் சினத்து) உமர் சிறுத்தை யொத்தார் 1064

கண்கண்ட காட்சி யாலே கடுஞ்சினங் கொண்ட தோழர்
அண்ணலை நோக்கித் தம்மின் அடங்கிடாச் சினங்கு றுக்கி
பண்ணவன் தூத ரன்றோ பகருக நீங்கள் என்ன
அண்ணலும் உரைப்பார் “ஆம்நான் அவனடி யாரு”மென்றே 1065

நேரான வழியா மன்றோ நம்வழி என“ஆம்” என்றார்
சீர்றந் வழியன் னார்தம் செல்வழி எனவும் ஒப்ப
பேர்றுப் போக நாமேன் பணிவதாம் அவர்க்கு என்றார்
தேருமின் இறைவன் என்னைத் திடமாகக் காப்பா னென்றார். 1066

திருச் சாஷ்யம்

மறையவன் தூதர் சொன்ன மறுமொழி வருந்தச் செய்ய
அறைந்தனர் நடந்த வற்றை அபூபக்க ரிடத்தில் அன்னார்
இறைவழி அமைந்தி ருக்கும் இறைதூதர் செய்கை என்றார்
குறைகண்டார் உமர்தம் மீது கருத்துவே றுற்ற மைக்கே. 1067

என்றுமே இலாத வாறு எதிர்த்துரை செய்த தெண்ணி
துன்புற்றார் உமர்தம் வாழ்வின் தொடரெலாம் பிரதி கூலம்
கொண்டிடத் தொழுகை தர்மம் கூடவே அடிமை வாழ்வைக்
கொண்டவர் தமையும் மீட்டார் காப்பவன் அறியு வானே. 1068

ஆரசர்களுக்குச் சிறுமகங்கள்

ஆறாவ தாண்டு ஹிஜ்ரி அண்ணலார் ஹாதைபிய் யாவில்
தேநிய உடன்பாட் டோடு திரும்பினார் அரபு மண்ணில்
வேறுண்ட நாடுகட்கு வரைந்திடக் கடிதம் அன்னார்
பேறுகொண் டிடட்டும் இஸ்லாம் புகுவதால் எனவாம் அன்றே 1069

வல்லவன் தூதர் தாமேர் வெள்ளிமுத் திரையுஞ் செய்தார்
“அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மத்” ஆனசொற் றொடரினுடே
இல்லாது போனால் செல்லும் இலிகிதத்தில் தமதா மென்னும்
வல்லமை இலாது போமென் விதியினால் சான்று மாக. 1070

உரோமான்யப் பேரரசர் வேற்குமில்லைக்கு

வேறு

உரோமான்யப் பேரரசர் ஹேர்குயிஸ் என்பார்
ஒருபயணத் தேசிரியா வந்தி ருந்தார்
சிரியாவின் தலைநகரில் அவர்அ வையில்
தந்தாரோர் திருமுகத்தை முதல மைச்சர்
கரமேற்ற கடிதத்தை கண்ணுள் வாங்கிக்
கொண்டதுமே வியப்புற்றார் மேனி யெல்லாம்
உரமிழந்து போனதுபோல் உணர லானார்
உள்ளனரோ அரேபியர்கள் இங்கா மென்றார் 1071

திருநகர் காசியம்

ஆமென்றார் ஆங்கிருந்தோர் அழைக்கும் ஆணை
அடுத்தரசர் நாவிருந்து அகலச் செய்யத்
தாமேதாம் அரேபியர்கள் வணிகர் என்ற
தோரணையில் சிலர்வந்தார் அழைப்பின் பேரில்
ஸ்மானை வெறுத்தொதுக்கி நபிக ளாரின்
எதிரியென வாழ்ந்திருந்த அழுசுப் யானும்
பூமானின் முன்வந்தோர் தமிலி ருந்தார்
பேரரசர் வினாத்தொடுத்தார் பதிலுங் கொண்டார் 1072

உறவினராய் எவருமுண்டோ உங்கள் நாட்டில்
உண்மைநபி தாமென்று உரைக்கும் பேர்க்கு
உறவினன்நான் என்றுமுன்னே அழுசுப் யானும்
உடன்வரவே அரேபியரை நோக்கி மன்னர்
“அறிவிக்க வேண்டும்நீ” பொய்யு ரைத்தால்
“அறிந்திடுக” என்றுவரை ஏச்ச ரித்துப்
பறந்தொரு கேள்விமுன்னே பதிலுக் காகப்
பற்றியுடன் பதிலுரைத்தார் அழுசுப் யானே. 1073

தன்னைநபி என்றுரைப்போர் குடும்பத் தாரின்
தகுதியென்ன எனவதற்கு அரபு நாட்டின்
தொன்மையிகு புகழ்கொண்ட குடும்பம் என்றார்
திருத்தாதர் என்றிதற்கு முன்னால் யாரும்
தன்னைமொழிந் திருந்ததுண்டோ இவர்க ஞான்ஸே
சொல்லுமென இல்லையென்றார் விடையி நுத்தார்
பின்பற்று வோர்கழேழைப் பேரா அன்றிப்
பணம்படைத்த பேராவெனப ஏழை என்றார் 1074

பின்பற்று வோர்தொகையும் நாட்கு நாளாயப்
பெருகுகின்ற தாமோஇலைக் குறைவ தாமோ
என்றதுமே அவருரைப்பார் பன்ம டங்காய்
ஏற்றமுற்றுப் போகின்றது என்றே மன்னர்
என்றேனும் பொய்யுரைக்கக் கண்டுள் ஸ்ரோ
என்றுமில்லை என்றுமில்லை என்றார் யுத்தம்
ஒன்றேனுஞ் செய்ததுண்டா என்ன ஆமாம்
இயற்றியுள்ளோம் வெற்றிதோல்வி இருபாற் குந்தான் 1075

திருநகர் காசியம்

கேள்விக்கு ஏற்றபதில் கொண்டார் மன்னர்
“ஹேர்குயிலில்” அவையினரை நோக்கிச் சொல்வார்
கேள்விக்குப் பதிலனைத்தும் உண்மை என்றால்
கட்டாயம் நானின்று இருக்கும் இந்த
ஆள்பதியின் ஆசனத்தில் என்னை வென்று
அவரிருப்பார் அவர்பாதம் தனைக்க முவ்வும்
ஆளாக நானிருப்பேன் என்று கூறி
அரேபியரை அனுப்பி வைத்தார் அவருஞ் சென்றார் 1076

தான்கண்ட கனவொன்றின் விபரங் கூறித்
தனைக்கண்டோர் ஒப்புவித்த தகவல் கூறி
“கான்ஸ்தாந்தி நோபி”என்றே வாழு கின்ற
கழற்றிந்த ஞானருக்கு அனுப்பி வைக்க
வானவன்தூ தொருவர்வரு வாரிந் நாளில்
வரவேற்கக் காத்திருந்தோம் அவரே இம்மான்
கூன்பிறையின் நுனியளவும் ஜய மில்லை
கொள்காவர் வழியென்றே பதிலுங் கொண்டார். 1077

சேதிகொண்ட மாமன்னர் குலங்கள் கொண்ட
தலைவர்களைக் கொலுமண்ட பத்த மைத்து
பாதியிலே எவருமெழுந் தேகா வண்ணம்
பலகணிகள் கதவுகளைப் பூட்ட வைத்தே
ஒதினராம் உரோமர்களே! வெற்றி நேர்மை
உயர்ந்தவழி காட்டலுக்கு இம்மண் வேண்டின்
தீதகல இந்நபியைப் பற்றி ஏகத்
தலைசாய்ப்பீர் என்றுரைத்தார் திகிலுற் றாரே 1078

கூறியவை அத்தனையும் விளங்கிக் கொண்டோ
கடிதத்தின் தார்ப்பரியம் அறிந்த தாலே
மாந்றினர்தம் உடலங்களைக் கதவை நோக்கி
முன்னேற நினைக்கையிலே பின்னுஞ் சொல்வார்
சாற்றியது அனைத்தும்நான் உங்க ஞான்ஸ
சத்தியத்தை அறிந்திடவே என்றார் நெஞ்சள்
வேறோன்றே பதிந்தது ஒருகா லத்தில்
வீழுமிந்தச் சாம்ராஜ்யம் என்ப த.:கே 1079

தருநர் காசியல்

மன்னர்தம் மாற்றத்தைக் கண்டோ ரெல்லாம்
மனம்மகிழ்ந்தே அவர்பாதம் பணிந்து நின்றார்
இன்னிலையில் இவர்கிதனை எடுத்துக் கூறின்
ஏற்காரிம் மடமக்கள் என்ப தாலே
தன்னிலையை உடன்மாற்றிக் கொண்டார் மன்னர்
தவிரவொரு வழிகாண் இயலா துந்றே
பின்னொருகால் அவருரைபோல் நடந்த உண்மை
பாரறியும் பிறிதுரைக்க வேறொன் றுண்டோ. 1080

பாரசீகப் பேரரசன்கு

பாரசீகப் பேரரசன் தமக்கும் இல்லாம்
பக்கம்வரக் கடிதமொன்றை இறைவன்தூதர்
நேராகத் தூதுவர்தம் மூலஞ் சேர்க்க
நோக்கியதுங் கொதித்தெழுந்தான் சினத்தி னாலே
ஆரம்பம் அல்லாஹ்வின் பெயரி னோடு
அண்ணல்நபி பெயர்கண்டு தனது நாமம்
சேராத காரணத்தால் வெகுண்டான் வார்த்தை
தப்பிதமாய்ப் பிறந்ததன்றோ புல்லன் சொல்வான். 1081

எனதடிமை என்றஞாக்கு எழுதும் போது
இவ்வாறோ எழுதுவது என்றன் நாமம்
முன்னதாக இலாதெழுதி இருப்ப தென்ன
ஈதிக்காத காரணமோ என்றே கூறிப்
பண்மடங்காய்க் கிழித்தெறிந்தான் கேள்வி யுற்ற
பெருமானார் சபித்தார்கள் அவன்றன் ஆட்சி
சின்னாபின்ன மாகுமந்தக் கடிதம் போல
சொன்னபடி நடந்தது இறைபே ராலே. 1082

அத்தோடு நின்றனனே இல்லை தம்மின்
ஆத்திரத்தை அடக்கவென யெமன்நாட் டிற்றன்
உத்தரவின் பேரிற்செயற் படுவோ ருக்கு
உடனாணை பிறப்பித்தான் நபிக ளாரை

தருநர் காசியல்

இத்தலத்தில் நிறுத்திடுக கைது செய்தே
எனும்வாறாய் ஏவலர்கள் தாழாஞ் சென்றே
உத்தரவுக் கடிபணிக அன்றேல் நாட்டின்
உடமைக்கும் உங்களுக்கும் அழிவே என்றார் 1083

பொறுத்திருங்கள் நாளைவரை என்ற வர்க்குப்
பதிலுரைத்துத் தங்கவைத்து இரவு முற்றும்
மறையவனைக் கணிந்துருகி வேண்டி னார்கள்
மாற்றுவழி இதற்களிப்பாய் என்ப தாக
இறைதாது கனவுருவில் தோன்றிற் றன்னார்
இளவரசன் தன்னாலே மன்னன் ஆவி
பறியுண்டு போனதென மறுநாட் காலை
மாநபிகள் தாதுவரை அழைத்துச் சொன்னார் 1084

அண்ணல்நபி முன்வந்த தூது வர்க்கு
அறிந்திடுக உங்களாட்சித் தலைவன் மாலை
விண்ணுலகு சென்றுவிட்டான் மகனே கொன்றான்
விதிமாறிப் போனதை விண்டு ரைத்தார்
புண்ணுண்டார் வந்தவர்கள் நபியின் சொல்லால்
புரிந்துரைப்பீர் பேசுவதைப் புகல்வோம் மன்னர்
எண்ணிடுங்கால் எனவிளையும் எண்ணிப்பாரும்
என்றனரே இறுமாப்பு எ.:நிற் றன்றோ 1085

இயன்றதனைச் செய்திடுங்கள் ஏற்றுக் கொள்வேன்
இல்லாத்தின் பேராட்சி சொற்ப நாட்குள்
பயின்றிடுமே உம்மண்ணில் புரிந்து கொள்வீர்
போய்வருக என்றாணை நபிகள் செய்தார்
செயற்கெதுவும் இயலாது சென்றார் தூதர்
சொன்னபடி நடந்ததனைப் பின்ன றிந்தார்
வயப்பட்டார் யெமன்நாட்டின் ஆட்சி யாளர்
வரித்தார்தம் வார்த்தைகளில் கலிமா தன்னை 1086

எகிப்து நாட்டின் மன்னரூக்கு

எகிப்துமன்னர் தமக்குமொரு இலிகிதம் தன்னை
எழுதியதைத் தூதுவர்பால் அனுப்பி வைக்க
மகிழை செய்தார் மன்னரந்தத் தூது வர்க்கும்
வகைசெய்தார் கரியின்வெண் தந்தத் தாலே
வடிவமைத்த பேழைக்குள் பாது காக்கத்
தகைசாரப் பதிலொன்றும் எழுதி யந்தத்
தூதுவர்பால் அனுப்பந்தி கரங்கொண் டாரே 1087

முஹம்மதிப்னு அப்துல்லாஹ் தமக்கு எகிப்து
மன்னர் “முகெள இஸ்” வரையும் மடலாம் இஃது
இகபரத்தோன் சாந்தியுங்கள் மீதுண் டாக
எழுதியநின் கடிதத்தைப் படித்த றிந்தேன்
அகங்கொண்ட தென்னைமை அழைக்க என்ப(து)
அறிவேன்நான் அறிந்திருந்தேன் இறைவன் தூதர்
இகத்துதிக்க வளாரென்றும் சிரியா நாட்டில்
என்றும்நான் எண்ணியிருந் தேனாம் என்றும் 1088

பெருமையுறச் செய்கின்றேன் உங்கள் தாதைப்
பெருமதிப்புக் கொண்டிங்கு வாழு கின்ற
அரியவிரு பெண்டிரைத் தங்கட் காக
அனுப்பியுள்ளேன் அத்துடனே பரிசி லோடு
ஒருகோவே றுக்கழுதை அன்ப எப்பாய்
ஒன்றவென்றுஞ் செய்துள்ளேன் உங்கள் மீது
மருவட்டும் சாந்தியென்றும் எகிப்து மன்னர்
மடலினிலே குறிப்பிட்டு அனுப்பி வைத்தார் 1089

பஷ்ணரைன் நாட்டின் ஆங்கார்க்கு

”முன்திர்பின் சவா” பஹ்ரைன் ஆன நர்க்கு
மாநாபிகள் இஸ்லாத்தின் பால மைத்து
சென்றடையச் செய்தார்கள் ஓர மூப்பைத்
திருத்தாதர் பதிலொன்றுங் கொண்டிட் டார்கள்
முன்னவனின் தூதுவரே கடிதம் கண்டேன்
மக்களினை இஸ்லாத்தின் புறம் மைத்து
என்னவரில் சிலரேற்றார் சிலர்ம் மூத்தார்
என்னபரி காரம்நான் செய்வ தென்றே 1090

அளவற்ற அருளாளன் நிகரு மற்ற
அன்புடையோன் அல்லாஹுவின் நாமங் கொண்டு
எழுதுகின்றேன் அவன்தாதர் முஹம்மத் பஹ்ரைன்
ஆனுபதி “முன்திர்பின் சா” வென் பேர்க்கு
பொழிக சாந்தி உங்கள்மேல் படைத்து ஆள்வோன்
மாண்புமிக்கோன் எல்லாமே வல்லோன் என்றும்
உளம்பதிக்கத் தூண்டுகின்றேன் உமையு முன்றன்
உடன்மக்கள் தமையுமென்றும் இன்னுங் கூட 1091

யாரவர்தம் நன்மைக்காய் விசவா சித்து
என்தாதை ஏற்றதுபோல் நடக்கின் றாரோ
சார்ந்திடுவர் என்னுடைய அறிவு ரைபால்
சொன்னார்என் தூதுவர்உம் மேன்மை பற்றிச்
சார்ந்திருக்க இன்றையநின் தலத்தில் இஸ்லாம்
சமயத்தைப் பற்றிப்பின் உபதே சிப்போர்
சாராது இடையூற்றில் உதவி செய்க
தூதருரை செய்வார்கள் இலிகிதந் தன்னில் 1092

ஒப்புகின்றேன் பஹ்ரைனின் மக்கள் பற்றி
உங்களது சிபாரிசுக்கள் குற்றம் செய்வோர்
தப்புகளை மன்னித்தேன் எனவே அன்னார்
தப்புகளை நீவீரும் மன்னிப் பிரே

திருநாச்சியம்

ஓப்பாத யூதர்கள் மற்றை யோர்கள்
உவந்தபடி வணங்கிட்டும் ஆனால் அப்பேர்
தப்பாது வரிசெலுத்த வைப்பீ என்று
தொதர்பதில் ஆளுநர்க்கு அனுப்பி வைத்தார் 1093

ஆபிசீனிய நூட்டு மன்னர் நஜிஜாஸாக்ஞு

அருளாளன் அன்புடையோன் திருநா மத்தால்
அல்லாஹ்வின் தூதர்முஹம்மத் அபிஸீ னிய்யா
அரசர் “நஜீ ஜாஸிக்கு அனுப்பு கின்ற
அஞ்சலிது சாந்தியுண் டாகி டட்டும்
சரியான வழிகாட்டல் பற்று வோர்க்காம்
சொல்லுகின்றேன் புகழுரைகள் அல்லாஹ் அன்றி
ஒருவரில்லை வணங்குதற்கு தூய்மை யானோன்
உரியவனாம் சாந்திதரச் சாந்திக் கும்மாம் 1094

நம்பிக்கையின் வழிகாட்டி பாது காப்போன்
நான்சாட்சி கூறுகின்றேன் ஈசா மர்யாம்
தன்மகனாம் இறையவனின் ரூஹி ருந்தும்
தூயகன்னி மர்யத்தின் உடலில் ஊத
அன்னைப்பே றடைந்தனரே கருத்த ரித்தே
ஆண்டவனே தன்கரத்தால் சிருஷ்டி செய்த
முன்மனிதன் ஆதம்போல் கவாசம் பெற்றார்
முதலவன்பால் உம்மைநான் அழைக்கின் ரேனே. 1095

எனைத்தொடர்வீ ராகஇறை என்பால் தந்த
எல்லாமே நம்பிடுவீர் எனைத்தா தாக
நினைந்திடநீர் வேண்டுமெது வல்லோன் பக்கல்
நானும்மை அழைக்கின்றேன் மக்க ளோடு
எனைச்செவிசாய்த் தென்மொழிகள் ஏற்பீ ராக
எனதிளாவல் “ஜாபரி”னை சிலேபே ரோடு
அனுப்பியுள்ளேன் கண்ணியமாய் நடத்தித் துன்பம்
அடையாது பாதுகாப்பும் அளிப்பீ ரென்றாம் 1096

திருநாச்சியம்

கடிதத்தைக் கண்டமன்னர் நபிக ளார்க்கு //
கடிதிலொரு பதில்கடிதம் அனுப்பி வைத்தார்
கடிதத்தில் நஜீஜாஸி யிடமி ருந்து
காப்பவனின் தூதரான முஹம் துக்கு
கிடைத்திட்டும் நபிகருணை ஆசீர வாதம்
கடவுளில்லை அல்லாஹ்வைத் தவிர என்றே
கிடைத்தவுங்கள் கடிதத்தில் ஈசா பற்றிக்
கூறியுள்ள வாழன்றி வேறோன் நில்லை 1097

உலகத்தைச் சுவர்க்கத்தை ஆட்சிசெய்யும்
ஒருவனல்லாஹ் மீதாணை உண்மை அஃதே
எலாமும்நாம் ஏற்றுள்ளோம் தந்த வற்றை
எம்வசத்தில் வந்தநம்பி “ஜாபர்” மற்றோர்
நலமாக ஆதரிக்கப் படுவீர் எம்மால்
நபியாக ஏற்றுறுதி கூறு கின்றேன்
எல்லாமே வல்லவன்பால் சரண டைந்தேன்
என்பதையும் தம்பிவசம் வாக்கு ரைத்தேன் 1098

அகதிகளாய்ச் சென்ற “ஜாபர்” மக்கா மீண்டு
அளித்தார்கள் கடிதத்தை நபிகள் கையில்
இகவாழ்வை முடித்து நஜீஜாஸ் இறைபாற் சேர்ந்தார்
இறுதிநபி அவர்மரணத் தொழுகை நோற்றார்
நிகரில்லான் தூதர்புது மன்ன ருக்கும்
நிருபமொன்றை அனுப்பிவைத்தார் அதனை ஏற்றுப்
புகுந்தாரோ இலையோவென் றறிந்தா ரில்லை
புதுமன்னர் இல்லாத்தின் பால தாமே. 1099

மாஸ்கஸ் ஆரசமுக்ஞு

“அல்ஹாரித்” மாஸ்கஸின் மன்னருக்கு
அண்ணல்நபி கடிதமொன்றை அனுப்பி வைத்தார்
வல்லவனாம் அல்லாஹ்வின் மார்க்கந் தன்னை
வரித்திடுமா றஃதினிலே குறித்தி ருந்தார்

தருநர் காசியல்

எல்லாமே வல்லவனின் நாமங் கொண்டு
எழுதியவற் நிருபத்தில் நபிகள் நாதர்
சொல்லியவை தமைக்கேட்டு டமாஸ்கள் மன்னன்
சீற்றமுற்றுத் தகாதசொற்கள் வீசி னானே 1100

சரியான வழிகாட்டல் தம்மைப் பற்றித்
தொடந்துவழி படுவோர்க்குச் சாந்தி சேர்க்க
உருவில்லான் அல்லாஹ்வை நம்பு வீர்நீ
ஓருதுணையும் இல்லாதான் அவன்பால் வாரீ
மருவிடனோ உமதாட்சி எஞ்சும் உம்பால்
மாநபிகள் எழுதியி ருந்தார்கள் கண்டு
இருவிழியுஞ் செந்தணலாய்க் காயச் சொல்வான்
எனதுமண்ணில் எனையகற்ற யாருண் டென்றே. 1101

எமன் நாட்டு ஆளுநர்க்கு

எமன்நாட்டு ஆளுனன் “ஹேளா டான்பின் அலி”க்கு
இல்லாத்தின் பாலமைப்பு நிருப மொன்று
எம்மான்ந பிமுஹும்மத் எழுதி வைத்தார்
ஏற்றத்து வரிகள்பின் வருமா றாகும்
தமதாக எவர்சரியாம் வழியைக் கொண்டு
செல்லுவரோ அவர்மீது சாந்தி சேர்க்
எமதுடைய மார்க்கமின்று எண்தி சையும்
ஏற்றமுற்று வளருவதை யுமக்குச் சொல்வேன் 1102

ஏற்றிடநீர் வேண்டும்இல்லாம் தன்னை உம்பால்
இருக்கின்ற அனைத்தும்உம் வசமா மென்ற
கூற்றிற்கு உடன்பதிலைக் கொண்டார் எம்மான்
கூறுமது அழைப்பினிலே திருப்தி கொண்டு
ஆற்றல்மிகு கவிஞர்நான் பேச்சில் வல்லோன்
அரேபியர்கள் மத்தியில்பேர் புகழும் மிக்கோன்
ஏற்றிடுவீ ராயின்றின் அரசாங் கத்தில்
என்னையுமோர் பங்காக என்றுங் கூறி 1103

தருநர் காசியல்

ஏற்றிடுவேன் நின்அழைப்பைத் தொடர்ந்தி யற்ற
இனங்கிடுவேன் என்றவனும் ஒப்பி னானே
ஏற்கவில்லை நபிநாதர் நிபந்த னைக்கு
என்றுமது போலான வேண்டு கோளை
ஏற்றதில்லை பெருமானார் அனைத்தும் வல்லோன்
இசைவினிலே எவர்க்குஅவன் தன்றி லத்தை
பெற்றிடச்செய் திடவிரும்பி வானோ ஏற்பார்
எனக்கூறி மறுத்தார்கள் அவன மிந்தான் 1104

ஹுமானின் ஆரசநுக்கும் ஆவர் சூம்புக்கும்

ஹுமானின் அரசர் “ஜப்பார்” தமக்குந் தம்பி
“அப்த்பின்அல் ஜைலென்தி”க்கும் நபிகள் நாதர்
ஈமான்கொள அழைக்கக் கடித மொன்றை
எழுதினார்கள் பிற்ககும்போல் இலிகிதந் தன்னில்
தாமாக எவருண்மை வழிகாட் டல்பால்
செல்லுவரோ அவர்மீது சாந்தி சேர்க
ஈமான்கொண் டிடவும்மை இ.ஸ்லாத் தின்பால்
இணைந்திடநான் அழைக்கின்றேன் ஏற்பீ ராவீ 1105

பூவுலகின் படைப்பினத்தின் பொதுவாய் என்னைப்
படைத்தவனே தூதுவராய் அனுப்பி யுள்ளான்
ஏவிடச்செய் திடஅவனை அஞ்சும் வாறு
இதயத்திற் பணிவற்ற படைப்பு கட்காம்
ஈவிரக்கம் அல்லாஹ்வை மறுத்தா வில்லை
ஏந்தவித மன்னிப்பும் அவரைச் சேரா
ஏதுகொள்வீர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டால்
இடைப்படும்உன் ஆளுமைக்குள் உன்றன் நாடே 1106

ஏற்காது விடிலென்றன் அழைப்பை நீங்கள்
இழப்பீஉம் உடைமைகளை என்றங் சேனை
ஏற்கவரும் உமது மன்னை எமதாய்க் கொள்ளும்
எனக்குரிய நபித்துவம்உம் ஆட்சிப் பேற்றில்

திருநாச்சாமி

ஏற்றமுடைத் தாகுமென நினைவிற் கொள்வீர்
எனநபிகள் வரைந்திருந்தார் இன்னும் மன்னர்
கோந்சபையில் நடந்ததொரு சொல்லா டல்“அப்த்”
கோனிளையார் தமக்கும்“ஆஸ்” தமக்கு மாமே 1107

“அமர்பின்அல் ஆஸ்”என்போர் தூது செல்ல
அனுப்பிவைக்கப் பட்டார்கள் ஓமா னுக்கு
“அம்ர்”முதலில் கண்டது“அப்த்” மன்னர் நம்பி
அமைதிமிக்க சுபாமவர் கொண்டா ரென்றே
“அம்ர்”அவையில் “அப்த்”துடனே பேச்சுக் கொண்ட
அத்தனையும் பின்னரவர் எடுத்துச் சொல்வார்
அமைந்தது வரலாற்றில் அரசர் கட்கு
அழைப்புவிட்ட அழைப்புகளை ஆயுங் காலே 1108

உடையும்ஹும் அண்ணனையும் காண வந்த
உத்தமநந்த தூதர்தம் தூது வண்நான்
எனக்கடிதம் கொண்டுசென்ற அம்ரா ரைக்க
என்அண்ணன் தனக்கதனைப் படித்துக் காண்மின்
என்வயதில் முத்தவராய் ஆட்சிப் பேற்றில்
எனமுந்தும் பேரவரே என்ற “அப்த்”பின்
என்னவுன்றன் தூதுவத்தின் கார ணம்சொல்
என்றதுமே காரணத்தை ஆஸாஞ் சொல்வார் 1109

“அல்லாஹ்வை நம்பும்படி உங்க ளைநாம்
அழைக்கின்றோம் இணையற்றோன் நீர்வ ணங்கும்
எல்லாமே பொய்யவற்றை அழித்து விட்டு
ஏற்பீர்கள் முஹம்மதரின் தூது வத்தை”
சொல்லஅது கேட்டு“அப்த்” தொடர்வார் ஓஅம்ர்
சீரியநற் குடும்பத்திற் பிறந்த வர்ந்ர்
சொல்லுமுன்றன் தந்தைதம் நிலைப்பா டிந்தத்
தூதுவத்தின் பாலென்றார் இன்னுஞ் சொல்வார் 1110

திருநாச்சாமி

நாமுன்றன் தந்தைவழி செல்லு வேர்கள்
நீற்றிவீர் என்றதுமே “அம்ர்” உரைப்பார்
சாமுந்திக் கொண்டதவர் இல்லாம் மண்ணில்
திருத்தாதர் வழிமுற்ற முன்னி ருந்தால்
தாமாக முன்வந்து நம்பிப் பற்றித்
தொடர்ந்திருப்பார் நம்புகின்றேன் நானுந் தந்தை
நாமத்துக் கேற்றமகன் இறைநாட் த்தால்
நல்வழியாம் இல்லாத்தை ஏற்ற தாலே. 1111

நீரெப்போழ்து இல்லாத்தை ஏற்றீர் என்ன
நஜ்ஜாஸின் அவையிலவர் போலாம் என்றார்
ஊர்மக்கள் நிலையென்ன என“அப்த்”கேட்க
உடன்பட்டார் மன்னர்போல் அவரும் என்றார்
சேர்ந்தனரோ பாதிரிமார் மதகு ருக்கள்
சேர்ந்தவர்கள் இல்லாத்தில் அவர்க ணந்தான்
தொடர்கின்றார் மார்க்கத்தை என்றார் பின்னும் 1112

பொய்யுரைகள் புகலாதீர் மற்ற வற்றுள்
பெருத்தவு மானமது என்றார் “அப்த்”ஆஸ்
பொய்யுரையேன் நானென்றன் மார்க்கம் என்றும்
பொய்புகல அனுமதித்த தில்லை என்றார்
துய்யநபி தேர்ந்திருந்தார் அம்ரின் அல்ஆஸை
தூதுவராய்ச் சிறந்ததவர் தாமா மென்றே
கைகொண்ட பணியை அம்ர் கருத்திற் கொண்டு
கேள்விகட்கு ஏற்றபதில் அளிப்பார் மீண்டும் 1113

மன்னர்“நஜ் ஜாஸ்”இல்லாம் ஏற்ற செய்தி
மாமன்னர் “ஹர்குயிலிஸ்” தமக்குத் தூதாய்ச்
சொன்னனரோ என்றார்“அப்த்” “ஆஸ்”வி டையாய்
சந்தேக மறங்கொல்லப் பட்டா ரென்றார்
என்னவகை கொண்டதைநீர் அறிந்தீர் என்ன
இல்லாத்தை ஏற்கும்வரை மாமன் னர்க்கு
மண்வரியைச் செலுத்திவந்தார் ஏற்ற பின்னர்
மறுத்துரைத்துச் சத்தியஞ்செய் தாரா மென்றும் 1114

ஜின்னாங் வாழ்ந்தீன்

திருக் காசியம்

மறுத்துரைத்த செய்திகேட்ட மன்னர் நம்பி
முறையான நடவடிக்கை எடுக்கு மாறு
உறுத்தினராய் மன்னர்பதில் மறுத்துச் சொல்வார்
உற்றுதவர் நிலையெனக்கும் என்றால் அ.தே

நிறுத்திடுவேன் நானும்நான் அரச போகம்
நிலைத்திருக்கும் ஆசையற்றேன் எனவு மாக
அறிந்திருந்தோம் என்றார் “ஆஸ்” “அப்த்”பின் கேட்பார்
ஆணையிட்ட தென்னாபி யுமக்கா மென்றே.

1115

ஆணையிட்டார் அல்லாஹ்வைப் பணிக வென்றும்
அவனெல்லாம் வல்லவன்பரி சுத்த மானோன்
பேணிடுவீர் நல்லுறவைக் குடும்பத் தோடு
பிற்கொடுமைக் குள்ளாகச் செய்ய வேண்டாம்
பூணாதீர் விபச்சாரக் கேடு போதை
பணிவின்மை சிலைவணக்கம் சிலுவைப் பக்கம்
வாணாளை அர்ப்பணித்தல் வேண்டா மென்றும்
வள்ளல்நபி யுரைத்தார்கள் என்றார் அம்ரே.

1116

எம்மைநீர் அழைக்கின்ற மார்க்கம் நல்ல
ஏடுடைய நம்பிக்கைக் குரிய தாகும்
தம்மையுமென் போலொன்றி உடன்பி றந்தார்
சேர்ந்திடலாம் இஸ்லாத்தில் நபியை ஏற்று
உண்மையவர் ஆட்சியின்பால் ஆசை மிக்கார்
ஒருவருக்கும் ஆட்சியில்லபங் களிக்கா ரென்ன
எண்ணுவரேல் இஸ்லாத்தின் பாலொன் றாக
ஏற்றிடுவீர் உரிமைபல என்றார் ஆஸே

1117

தனவந்தர் தம்சொத்தில் ஏழை பங்கு
சேர்த்தெடுத்து உரியவர்க்கு வழங்கு கின்ற
அனைத்துரிமை தனையுமவர்க் களிப்பா ரென்ன
அதுநன்றே ஏழைவரி என்றே நீவீர்
சொன்னதென்ன என “அப்த்”பின் வினவ “ஆஸ்”உம்
தெய்வீக்கக் கட்டளையாம் அ.து செல்வர்
தன்னளவில் போகஞ்சி இருப்ப வற்றில்
சேர்த்தேழை தமக்களிக்கும் செயலு மென்றார்

1118

திருக் காசியம்

செயற்படுத்த முடியுமாவித் திட்டத் தைனன்
சொந்தமண்ணில் எனத்தம்மின் ஜயம் கூற
முயன்றார் “ஆஸ்” மன்னன்ஜய் பா”ரைக் காண

முயற்சியிலே தோல்வியற்றுப் பின்வாய்ப் பேற்றார்
வயங்கொண்ட கடிதத்தை வாங்கிப் பார்த்து
வினவிடுவார் “ஜயபர்” “ஆஸ்” தன்னை நோக்கி
நயந்தனரோ குறைவெளியர்கள் நிகழ்ந்த தென்ன
நாடிவந்தார் பற்பலபேர் என்றார் இன்னும்

1119

தம்சொந்த விருப்போடு பலரும் யுத்தச்
செயற்பாட்டின் பின்பலரும் அகக்கண் பூத்துத்
தம்மந்ற வழிபாடு தமைத்து றந்து
தேர்ந்தார்கள் இஸ்லாத்தை இதுகால் மட்டும்
அமிழ்ந்திருந்த இருளகற்றி ஒளியுங் கொண்டார்
அனைவருமே உமைத்தவிர இறையாட் சிக்குள்
அமையாத புறத்தினிலே எனவே உம்மை
அறிவுறுத்தி னேன்னிஸ்லாம் பற்ற வென்றே

1120

ஏற்றுவிட்டால் இஸ்லாத்தைப் பாது காப்பு
ஏற்படும் நாட்டிற்கும் உன்ற னுக்கும்
சாற்றினரே “ஆஸ்” அதனைக் கேட்டு முன்னர்
சொற்களிலே கடுமைகொண்ட போதும் பின்னர்
ஏற்றார்கள் இருவருமே இஸ்லாந் தன்னை
இளையவரின் முயற்சி யண்ணன் மாறு தற்கு
ஏற்றதுவாய் அமைந்ததென அறிந்தார் “ஆஸ்”பின்
அண்ணல்நபி வசம்வந்தார் வெற்றி யோடே.

1121

கைபர் யுச்சும்

மதீனாவில் விரட்டப் பெற்று மனைகொண்டார் யூதர் கைபர்
வதிபுலத் திருந்து வேண்டும் வகையெலாஞ் செய்தார் நெஞ்சிற்
பதிகொண்ட குரோதம் பூக்கப் பழிக்கொரு பழிதாம் கொள்ளப்
புதியதோர் படையுஞ் சேர்த்தார் பக்கத்தில் வாழ்ந்தோர் கூட்டி 1122

பெரும்படை திரட்டி யூதர் புறப்பட்டார் என்னுஞ் சேதி
பெருமானார் செவிக்குத் தந்தார் புலனாய்வோர் நபிகள் நாதர்
ஒருசிறு தொகையி னோரை உடன்சென்று கைபர் வாழும்
மருவலர் தலைவன் றன்னை முறைப்படி அழைக்கச் சொன்னார் 1123

குருதிசிந் தாதி ருக்கக் கொண்டவோர் திட்டத் தோடு
விரும்பினார் பேச்சுக் கொள்ள வரவுக்காய்க் காத்தி ருந்தார்
வருவழி தன்னில் ஜயம் விளைந்ததோர் யூத னுக்கு
அருகினில் வந்தபேரின் அரைவாளைப் பிடிங்கப் பாய்ந்தான் 1124

பரியினைத் தட்டி விட்டுப் பற்றாது வாளைக் காத்து
ஒருசிறு தொலைவில் முந்த ஓடினான் தொடர்ந்தவ் யூதன்
மருவியே அவரைக் கொல்ல முயன்றனன் அவர்வாள் முந்தச்
சரிந்தனன் நிலத்தில் மூஸ்லிம் தீரும் புண்ணுன் றாரே 1125

சரிசம மாக யூதர் தொகையதும் இருந்த தாலே
பொருதினார் இருசா ராரும் புரிந்தவக் கேட்டி னாலே
ஒருவனைத் தவிர மற்ற யூதர்கள் கொலையுண் டார்கள்
இருந்தவெம் பகையி தன்மால் எல்லையை விஞ்சிற் றன்றோ 1126

முன்னிலும் பன்ம டங்கு மூஸ்லிம்கள் மீது யூதர்
வன்மனங் கொண்டார் எம்மான் விருப்பமோ அமைதி யொன்றே
கன்மனங் கொண்ட “உபை”யும் கூடினான் யூத ரோடே
தன்வழி தாது வொன்றைத் திருநபி அனுப்பி னாரே 1127

தருங்க காசியம்

அனுப்பினான் சேதி யொன்று அண்ணலார் தாது கேட்டே
மனத்திகில் கொள்ள வேண்டாம் முகம்மதர் கைவ சத்தில்
சனத்திரள் கொண்ட சேனை சேர்ந்திலை ஆயு தங்கள்”
என“உபை” அறிந்த யூதர் இறைநபி மறுத்திட் டாரே. 1128

பலபட ஆயு தங்கள் படைத்தனர் போருக் காக
பலபடக் கோப மூட்டும் படிவினை செய்திட் டார்கள்
கலைத்துடன் ஓட்டிச் சென்றார் கால்நடை பலவும் மேய்ப்பான்
கொலைசெயப் பட்டார் யூதக் கொடியவர் கரத்தி னாலே 1129

வில்லாள வல்ல மூஸ்லிம் வீரர்கண் கொலையைக் காண
பொல்லாரைத் தூரத்திச் செல்லப் பயந்தவர் சரத்துக் கஞ்சி
நில்லாது ஒடி னார்கள் நபியிடம் சென்ற வீரர்
சொல்லுவார் எனக்கு நாறு தோட்டுணை தருக வென்றே 1130

தந்திடில் நாறு வீரர் சென்றுநான் யூதப் பேரை
பந்தாடி வருவேன் என்று புகன்றிட நபிகள் சொல்வார்
“வந்திடில் வெற்றி யுன்பால் வரித்திடும் உவப்பு” என்றே
தந்தனர் விடையும் வீரர் தடம்பெயர்த் தகன்றிட் டாரே. 1131

நடந்தி.து நாட்கள் மூன்று நகர்ந்தன கைபர்ப் போரும்
தொடங்கிய தாகும் முன்போல் “திரண்டுமே வருக என்று”
இடும்ஆணை நபிகள் நாவில் எழவிலை “விரும்பி யோர்கள்
படைதனில் சேர்க” என்றே பேசினார் வீரர் சேர்ந்தார். 1132

பெரும்படை திரண்ட தெம்மான் புறப்பட்டார் கைபர் நோக்கி
செருக்களம் நோக்குந் தீர் சேர்ந்தொன்றி இறைவன் நாமம்
உரத்திட மொழிந்தார் விண்ணே உதிர்ந்திடும் பாங்காய்ச் சொல்வார்
கருத்தினிற் கொள்வீர்“அல்லாஹ்” கூடவே உள்ளான் என்றே 1133

இறைவனைக் கொண்டே யன்றி இலைமனு ஆற்றல் என்றே
குறைகொண்ட மனிதன் பற்றிக் கூறுவார் ஒருவர் கேட்டு
மறுமைக்குப் பேறு காட்டும் மாநபி யுரைப்பார் இ.து
“கருவுலஞ் சுவன் நாட்டின் கூறினில் ஓன்றாம்” என்றே 1134

திருநகர் காசியம்

கைபரின் கோட்டை தன்னைக் கண்டது படைகள் ஆங்கே
செய்யறு செயலாம் இ.தென் தோற்றுத்தில் கண்கள் பூக்கச்
செய்திடு வாறாய் ஆறு தோன்றின கோட்டை கள்ளள்
ஜநான்கு ஆயிரம்போர் அடலருஞ் சேர்ந்தி ருந்தார். 1135

ஆயிரம் பரிவீ ரர்க்கு அவனொன்றே போது மென்னும்
காயவன் மையுங் கொண்டோன் கருதுமால் “மர்ஹப்” என்போன்
நாயக னாக நின்றான் நேர்கொண்டே மூஸ்லிம் வீரர்
காயாது வெய்யோன் சாயக் கண்டதும் மறுநாள் காத்தார் 1136

இருளினில் தாக்குதல்கள் இயற்றுதல் நேர்மைக் கொவ்வா
திருநபி பணித்திட் டார்கள் தங்கிடும் வழிகள் செய்ய
ஒருவித மாவில் நீரை ஊற்றியே கரைத்து ஊணாய்ப்
பருகினர் இரவின் சாமம் ஏகிட “அதான்” முழங்கும். 1137

முன்காலைத் தொழுகை யின்பின் மாநபி கைக ளேந்தி
முன்னவன் தனையி ரந்தார் மாற்றாரை அவர்தம் நாட்டின்
நன்னலம் விரும்பு கின்றோம் நாமவர் பொல்லாங் கின்பால்
பின்னிடா திருக்கச் செய்வாய் பாரானும் தனியோய் என்றே 1138

அராபியர் மகிழ்வு கொண்டார் அறுதிதான் இனிமு ஹம்மத்
இரையாவார் கூட்டத் தோடே இப்பெருஞ் சேனை முன்னே
சிறுப்படை என்ன செய்யும் சிற்றகழ் முன்னே எங்கள்
பெரும்ப்படை தோற்ற தன்று பஞ்சிவர் வளிமுன் என்றார் 1139

யூதர்கள் துணிவு கொண்டார் இறப்பன்றி வாழ்வு என்றே
ஏதுவாய்க் கோட்டை ஒன்றுள் இனத்தவர் சனத்தை வைத்துப்
பாதுகாப் பளித்தார் மற்றோர் புறக்கோட்டை கருவு லங்கள்
ஏதுவாய் அமைந்து ஒன்ற இறுமாந்தார் களம்பு குந்தார் 1140

முற்றுகை தொடர்ந்த தொவ்வோர் மாற்றாரின் கோட்டை தாழும்
வெற்றிக்குள் அடங்கிற் நோன்றே வசம்வரா தொதுங்கி நிற்கும்
தற்பரன் தூதர் முற்றும் சிந்தனை வயப்பட் டோராய்
வெற்றிக்கு வழிகள் நோக்கி விழிமுடார் துயில்ம் றந்தார் 1141

திருநகர் காசியம்

எவர்கரம் வெற்றி வல்லோன் ஏற்றிட அருள்செய் வானோ
அவர்கரம் என்பதாகை ஏற்றிடச் செய்வேன் நாளை
புவியாஞ்சும் வல்லோன் தூதர் புகன்றனர் வார்த்தை கேட்டோர்
குவிந்திடா வழிக ளோடு கதிரோனைக் காத்தி ருந்தார். 1142

புலங்கந்தது பொழுது எம்மான் படைநோக்கி முகந்தி ருப்பி
“அலியெங்கே” எனமு மங்க அரைநொடி அவரங் குற்றார்
பலங்கொண்ட அலிக ரத்தில் போர்க்கொடி தந்தார் அண்ணல்
புலியென வானார் சொற்கள் பறந்தன சரங்கள் பொன்றே 1143

“யூதரை வெற்றி கொண்டு இல்லாத்தை ஏற்கச் செய்ய
ஒதுவீர்” என்று வேண்ட உன்னதர் நபிகள் சொல்வார்
“யூதரை வெற்றி கொண்டு உபதேசங் செய்வீர் ஒன்றே
யூதரென் றாகி னாலும் ஒக்கும்பல் ஓட்டைக்” கென்றே 1144

பாய்ந்தனர் களத்துள் வீரப் பிரலா பங்கூறி முன்னே
பாய்ந்துவந் துற்ற “மர்ஹப்” பெரும்பலத் தீரன் சென்னி
சாய்ந்திட வைத்தார் மண்ணுஞ் செம்புனல் பருக வாஞும்
ஒய்ந்திலை சுற்றி வந்தோர் உயிகுடித் துயிர்கள் தேடும் 1145

அறிந்தனர் யூதர் “மர்ஹப்” அழிந்தனன் என்றே யொன்றிப்
பறந்தனர் போக்க ளத்தின் பாலுயிர் பறிக்க வென்றே
துறந்தன அலியின் வாளின் சுழற்சியில் உயிர்கள் தேகம்
இறந்தவர் தொகையை எண்ண இயலுமோ இழிவுற் றாரே 1146

ஒருக்கரங் கொடியும் மற்ற ஒருக்கரம் வாஞும் கொண்டு
உருக்கினிற் கடைந்தெடுத்த உடலினில் வீரங் காட்டி
செருக்களஞ் சுழன்ற வீரச் செயலினைக் கண்ணுற் றோர்கள்
பெருக்கினர் மனத்துள் அச்சம் புறமுது கிட்ட கண்றார் 1147

தலைவரைப் பற்றி வீர் தொடர்ந்தனர் போக்க ளத்தே
கொலைத்தொழில் கொண்டார் மாற்றார் குறுகினர் தொகையில் மாய
வலைக்கிடைப் பட்ட பேராய் வந்தவர் மீளார் என்னும்
நிலைவர் அபயந் தேடி நின்றவர் உயிர்பி மைத்தார் 1148

திருச் சாச்சியல்

முற்றுகை வெற்றி பெற்று முஸ்லிம்கள் வசமாய் கைபர்
முற்றுமே ஆகத் தோற்றோர் முனைந்தனர் அமைதி நாட
பற்றிடும் விளைச்சல் தம்மில் பாதியை வருடந் தோறும்
பெற்றிடச் செய்வோ மென்று புகன்றனர் தூது சென்றார் 1149

கப்பத்தை ஆண்டு தோறும் கைப்படச் செய்வோம் எம்மை
ஒப்புக் கைப் ரில்முன் உறைந்தவா நுறைந்து வாழ
செப்பினர் வாக்குக் கொண்டு திருநபி இணங்கி னார்கள்
தப்பிழைத் தோர்த மக்கும் தீங்கெண்ணா இறைவன் தூதர் 1150

சிறைப்பட்டார் உயர்கு லத்துச் சபிய்யாவின் கணவர் தந்தை
இறப்புற்றார் போரில் யாரும் இலாதவோர் நிலையில் நிற்க
மறைவழி காத்த எம்மான் மறுமணங் செய்தார் தீனின்
புறம்வந்தார் விசவா சித்தோர் போற்றிடுந் தாயு மானார் 1151

நஞ்சுடப்பட்டார் நுக்ளார்

கைபரின் வெற்றி கொண்ட காலத்தில் ஆங்கி ருந்த
துய்யநந் நபிக்கு யூதர் தந்திட விடம்வி ஸௌந்தார்
தையலைத் துணையாய்க் கொண்டு செய்தவச் குட்சி முற்றும்
பொய்யாகிப் போனதேகன் பெருமானைக் காத்திட் டானே 1152

விருந்துண்ண அழைத்தாள் ஓர்பெண் முஸ்லிம்கள் சிலரினோடு
பொருந்தினர் நபிகள் ஏற்றல் பண்பெனுங் கார ணத்தால்
அருந்திடக் கவள மொன்றை ஜவிரல் கொண்டு வாயில்
பொருத்திட அறிந்தார் அ.தில் பெருவிடம் உண்டா மென்றே 1153

உண்டவோர் தோழர் ஆங்கே உடனுயிர் நீத்தார் கண்டே
விண்டதோர் கேள்வி உண்மை விளம்புவாய் விடம்வைத் தாயோ
தண்டனைக் கஞ்சி யன்னாள் தன்பழி தலைமேற் கொண்டாள்
கொண்டவம் முயற்சி யூதர் காட்டிய வழிதா மன்றோ 1154

திருச் சாச்சியல்

ஒப்பினார் யூதர் தாமே உறுவினைக் குடந்தை என்றே
தப்பாது கொல்லும் உம்மைச் சொல்வது பொய்யென் றாகில்
தப்புவீர் விடத்தி ருந்து தூதர் நீர் தாமே யென்றால்
செப்புதல் செவிம் டுத்தும் திருநபி மன்னித் தாரே. 1155

கப்பத்தை ஆண்டு தோறும் கைப்படச் செய்வோம் எம்மை
ஒப்புக் கைப் ரில்முன் உறைந்தவா நுறைந்து வாழ
செப்பினர் வாக்குக் கொண்டு திருநபி இணங்கி னார்கள்
தப்பிழைத் தோர்த மக்கும் தீங்கெண்ணா இறைவன் தூதர் 1156

அமைதிக்கு இலக்க ணம்மாய் ஆனது மதீனா அந்நாள்
இமைத்திடும் நொடிக்குட் பல்லோர் இல்லாத்தின் பால்நு ஷைந்தார்
தமைத்தாமே வெறுத்தார் யூதர் தோல்விவாய்ப் பட்ட தாலே
அமைந்தது ரமழலான் மாதம் அருகினில் ஹஜ்ஜா நேர்க்க 1157

ஏழாண்டு கழிந்த தோடி இறைபள்ளி கண்டு மக்கா
வாழ்ந்தவர் தமக்காம் மீண்டும் வகைத்தது காலங் காண
தோழர் ராயி ரம்பேர் சேர்ந்திடப் புறப்பட் டார்கள்
தோழரின் மகிழ்வி னோடு திருநபி யொன்றி னாரே 1158

மதீனாவில் ஆத ரித்தோர் மிகுஆவல் கொண்டிட் டார்கள்
இதுகாறுங் காணா துற்ற இளைப்பறி தம்மி னோடு
வதித்தவூர் நபிகள் மன்னர் மக்காவைக் காண வென்றும்
நதிகடல் நோக்கி யோடும் நிலைவேகங் கூட்டிச் சென்றார் 1159

மக்காவின் அருகில் வந்த மக்காவைப் பதிகொண் டோர்முன்
மக்காவில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை வரலாறு மதீனத் தோர்க்கு
துக்கமும் மகிழ்வுங் கூட்டிச் சொல்லினர் ஆரம் பத்தில்
வெட்கிடும் வாழ்வும் பின்னர் வாழ்ந்தநல் நபிசொல் வாழ்வும் 1160

ஆரம்ப வாழ்வு முற்றும் அறங்கெட்ட வாழ்வாம் பின்னர்
நேரிய வாழ்வு கொண்டோம் நபிவழி பற்ற லாலே
கார்மனாங் காண்ட பேரால் கூடுவிட் டகன்ற மான்போல்
ஹர்விட்டு ஊரும் வந்தோம் உபசரித் துதவி செய்தீர் 1161

திருந்த காசியடி

- இன்றுபோ வென்றும் உள்ளாம் இன்புற்றா ரிலைமுஸ் லீம்கள்
துன்புற்றார் மாற்றா ரென்றுஞ் துன்புறாப் பாங்கி வள்ளு
தன்னொடு ஒருவ ரொன்றுச் சென்றவர் முஹம்மத் இன்றோ
பன்நாறு பேரி னோடே புறப்பட்டு வருதல் கண்டார் 1162
- சொட்டுச்செந் நீாதான் கூடச் சிந்திடா வாறு மக்கா
விட்டகன் றிட்ட முஹம்மத் வெற்றிகொள் வீர் ராக
உட்புகுஞ் செய்கை அன்னார் உடன்பாடு ஹாதைபிய் யாவில்
பட்டதால் தானே ஏன்தான் புரிந்தனம் என்னோந் தாரே 1163
- கண்டவக் காட்சி நெஞ்சைக் கரிக்கிடச் செய்யக் கண்டோர்
அண்டிட முன்னர் விட்டு அகன்றிடும் எண்ணங் கொண்டே
அண்டிய குன்று கள்மேல் அவரவர் குடும்பத் தோடு
மண்டினர் தரித்தால் முஹம்மத் மனமாற்றுச் செய்வா ரென்றே 1164
- நுழைந்ததும் க.:பா கொண்ட நிலத்தினில் ஒன்றுகூடி
தொழுதனர் நபிக னார்தம் தோழர்க னோடு கண்டே
பழியென்ன செய்தோம் இ.:தைப் பார்த்திட என்றே தத்தம்
விழிகளை நொந்தார் என்றான் வரித்ததிக் காட்சி யென்றே. 1165
- கல்லெறி பட்டு மக்காக் கடைத்தெரு வெல்லாஞ் சுற்றி
இல்லாது ஒருவர் தானும் இசைந்துகை தராதி ருந்தோர்
வல்லமை மிக்க பேராய் வேகமாய் வளர்ச்சி கொண்டு
கல்லெறி பட்ட மண்ணில் கால்பதித் திடுதல் கண்டார் 1166
- தன்கையால் பதித்த சொர்க்கக் கருங்கல்லை நபிகள் முத்தி
பின்னேழு முறை“க.:பா”வைப் பணிவொடு சுற்றி வந்து
முன்னவன் தனைவழுத்த மற்றவர் தாழுஞ் செய்தார்
பின்வரு மாறு வாயும் புகன்றிடத் தொடர்ந்தார் மற்றோர் 1167
- “வணக்கத்துக்குரிய நாயன் வேறிலை அல்லாஹ் அன்றி
இணங்கியே வெற்றி தந்தான் எதிர்த்தவர் தனை”யென் றோத
கணந்தனுந் தரியார் மற்றோர் கூடியே தாழுஞ் சொல்வார்
இணைந்ததவ் வொலியோ ஸிந்து இருப்பவர் செவிப்ப றைக்கே 1168

திருந்த காசியடி

மறுநாள்தம் தோழரோடு வணங்கிய காட்சி கண்டு
பொறுமையற் றிகழ்ந்தார் க.:பாப் பதிகொண்ட சிலைதம் கண்கள்
வறந்தன வாமோ சக்தி வெறுத்தவை அழிக்க எண்ணும்
புறத்தினர் தமையோ மிக்கும் பலமற்றுப் போன தென்னே. 1169

இந்நாளில் பெருமா னார்தம் இசைவினை வேண்டி அப்பாஸ்
வந்திருந் தார்கள் தம்மின் விருப்பத்தின் பால்ம னையாள்
சொந்தத்தின் நங்கை தன்னைத் திருமணங் செய்து வைக்க
பந்தமொன் றமைந்த தன்றே பெருமானார் மைழு னாவும் 1170

ஸ்ரீமாந்தக்குச்சிராய் யக்ஷும்

நன்மார்க்கதந் தன்னில் சேர நபிகளார் அழைப்புக் கண்டு
வன்மனங் கொண்ட பேருள் வழிகேடன் ‘புஸ்ரா’ மன்னன்
சென்றவத் தூதர் தன்னை சாவின்பால் போக்கித் தூது
ஒன்றிய கடிதந் தன்னை உடன்கிழித் தவம தித்தான் 1171

மதினாவின் மக்க னந்த மதிகெட்டோன் செய்கை கேட்டுக்
கொதித்தன் பழிவாங் கற்காய்ப் புறப்பட வேண்டு மென்றார்
விதித்தது அதுவா மென்றால் வேறிலை வழியா மென்று
மதித்தன் மக்கள் வார்த்தை மறுநொடி படைகூ டிற்றே 1172

போர்தொடுத்த திடமுன் செய்த பழிதனை ஏற்றுக் கொண்டு
சீவழி இல்லாம் பக்கல் சேர்ந்திடப் பணிக்கு மாறு
போர்ப்படை நாய கர்க்குப் பணித்தனர் மறுத்து ரைத்தால்
போரோன்றே முடிவாம் என்றும் புகன்றனர் நபிகள் கோனே 1173

படைத்தள கர்த்த ராகப் பெருமானார் “ஸைத்”ஜத் தேர்ந்தார்
அடிமையாய் இருந்து மீண்ட அண்ணலார் வீரத் தோழர்
கொடுத்தவப் பதவி ஈமான் கொண்டவ ரிடத்தில் எண்ணும்
இடமிலைப் பேத மென்னும் ஏற்றத்தைச் சாற்று தற்கே 1174

திருநகர் கால்யாமி

போரினிற் “ஸைத்”இ றந்தால் பொறுப்பினை “ஜஃபார்” கொள்க
சேரினிற் சொர்க்கம் அன்னார் தலைமையை ‘ரவாஹா’ ஏற்பார்
தேர்ந்திட உரிமை உண்டு சென்றிடும் படையி னோர்க்கு
ஓர்வரை “ரவாஹா” மாண்டால் உத்தர வாகு மி.ஃதே 1175

விடைதந்து அனுப்பும் போது வள்ளலார் ஆணை யிட்டார்
மழிந்திடச் செய்தல் வேண்டாம் மகளிரை இளஞ்சி றாரை
ஒடித்திடக் கூடா வீடு ஒருமரந் தானும் உம்மால்
அடிபுரண் டிடவும் ஆகா அவையுத்த தர்மம் என்றார் 1176

வரலாற்று நிகழ்வாய் இஃது வரித்திடப் பெற்ற தன்று
அரேபியர் ஒருவர் ரோம அரசனுக் கெதிராய்ப் போரில்
செருக்களம் புகுந்த செய்கை திருநபி தொடுத்தா ரன்னார்
சரித்திரம் இன்றுஞ் சொல்லுஞ் சான்றோடு புவியி னோர்க்கே 1177

ஒரு லட்சம் போர்வீ ரர்கள் ஒன்றினர் “முத்தா”வின்பால்
பெருமானார் படைய தற்குப் பயங்கொள் வில்லை நெஞ்சில்
உரங்கொண்டார் துவம்சம் செய்ய ஒருவர்நாம் சதம்பேர்க் கென்றே
கருதினார் ஈமான் தந்த கவசம்: தன்னா ருக்கே 1178

கொண்டிடல் வெற்றி அன்றேல் கைப்படும் சொர்க்கம் என்றே
கொண்டநல் ஹுறுதி அன்னார் குருதியிற் கொதிக்கத் தேகம்
கொண்டது பெரும்ப லத்தைக் கடுகினர் களத்தை அச்சங்
கொண்டது பகைவர் சேனை கடுஞ்சமர் கூடிற் றன்றோ. 1179

மேகங்கள் ஒன்றோ டொன்று மோதிடும் பாங்காய் வெற்றி
மோகங்கொண் டிரண்டு சேனை மோதின முழுக்கம் போன்றே
ஆகிய தாகும் ஒசை “அல்லாஹு” அக்பர்” என்றே
நாக்குரல் செய்த செய்கை நபிவழித் தோழ ராலே 1180

பெரும்படை யோடெ திர்த்துப் போர்செய்யப் பலப்ப ரீட்சை
பொருதலில் விஞ்சிற் றெங்கும் பினங்களே காட்சி யாகும்
விருந்துகொண் டெல்லை மீற வேண்டாமென் றிகழுப் பூமி
குருதியாற் புறங்கு ஸித்த காட்சிபோற் களஞ்சி வக்கும் 1181

திருநகர் கால்யாமி

இருபுறத் தாரும் வீரர் இழப்பினால் குன்றி னார்கள்
மருவாளின் வாளால் “ஸைது”ம் முதல்வன்றேன் சொர்க்கம் சேர
கரம்பிடித் துயரத்திச் சென்றார் கொடியினை ‘ஜஃபார்’ நெஞ்சின்
உரத்தினை எடுத்துச் சொல்லின் எழுத்தினில் அடங்கா தன்றோ 1182

சோராது துணிந்து நின்று தம்முயிர் பெரிதென் ழெண்ணா
வீரர்கள் பொருதி னார்கள் வெற்றியே குறியாய்க் கொண்டார்
போர்முற்றி எதிரி வாளின் சுழற்சியால் வலது கையை
வேரோடு இழந்தார் ஜஃபார் வரித்ததே கொடியி டக்கை 1183

இடக்கையிற் கொடியை ஏந்தி எதிரிகள் தமையை தீர்த்துத்
தொடர்ந்திட யுத்தந் தன்னைத் தூண்டிடும் போது தம்மின்
இடக்கையும் வாளினுக்கு இரையாக நெஞ்சி னோடு
கொடியினை அணைத்தார் சென்னி தகர்ந்தது மறுக ணத்தே 1184

கட்டளைக் கேந்ப வெற்றிக் கொடியினை “ரவாஹா” ஏந்தி
உட்புகுந் தாரே சென்னி உருட்டினார் பலநா றாக
தொட்டிடுந் தலைகள் பூமி தொடர்ந்திடும் உடல்கள் அப்பால்
வெட்டினன் எதிரி வீரன் வீரராய்ச் சொர்க்கஞ் சேர்ந்தார் 1185

முப்பெருந் தலைகள் வீழ மறுகணம் புடையி னோர்கள்
செப்பினார் “காலித்” தம்மை தலைமையை ஏப்பீ ரென்றே
ஓய்பினார் அவரும் யுத்தம் உடன்திசை மாறிமுன்னர்
தப்பிதஞ் செய்த மன்னன் செருக்கினை அடக்கச் செய்யும் 1186

இடதுகை கொடியைத் தாங்க எதிரிகள் வலது கைவாட்
பிடியினுள் அடங்கிப் போனார் பம்பரச் சுழற்சி காட்டித்
துடிதுடித் தெத்திரிப் பேரைச் சமர்க்களங் குவித்தார் “காலித்”
அடுத்தது வெற்றி யந்நாள் அவர்கரத் திரவி சாயும் 1187

மறுநாளின் போரின் போக்கை மாற்றினார் காலித் வீரர்
சிறுசிறு குழுக்க ளாகத் தனித்தனி சுற்றி நின்றார்
பொறுத்திலன் பகலவன்போரப் புதுமையைக் காண வென்றோ
நிறுத்தினான் வாளில் ஆட்சி நோக்கினார் எதிரிப் போரே 1188

திருநச்ச காசியம்

புதிதாகப் படைகள் சேர்ந்த பாங்கினில் வீரர் தோன்ற
அதிர்ந்தனர் எதிரி யானோர் எதிர்த்திடில் அழிவே என்று
மிதிதளர்ந் திடம் னத்துள் மேவிடு அச்சங் கூட்டி
ஒதுங்கினார் முதுகு காட்டி ஓடினார் தோல்வி ஏற்றார் 1189

வெற்றியும் அதனோ டிற்க வரையறு பொருட்க ளோடும்
வெற்றிக்கு முதன்மை யான வீர்தம் உடல்க ளோன்ற
உற்றனர் மதீனா காலித் உத்தம நபியைக் கண்டார்
வெற்றியால் மகிழ்ந் திட்டாலும் வருந்தினர் நபிகளாரே 1190

மகிழ்ச்சியின் ஆரவாரம் மதீனாவிற் பரவி னாலும்
அகத்தினிற் சோகங் கொண்டார் அண்ணலார் இறந்தோ ராலே
செகவாழ்வைத் துறந்த போதும் சொர்க்கவாழ் வடைந்தா ரென்றார்
வகைசெய்தார் அடக்கஞ் செய்ய வேண்டினார் இறைபால் மாதோ. 1191

உப்பஞ்ச மீறும் முழவகளும்

ஓப்பந்தந் தன்னை மீறி உகந்தவா(நு) உயிர்ப்ப லீகள்
தப்பென்று அறிந்தும் மாற்றார் செய்திட்டார் செய்யச் செய்தார்
கப்பிய கழங்கந் தன்னைக் கொன்றிட நபிக னாரும்
ஒப்பினார் தோழர் கூட்டி ஓர்ந்துநல் முடிவு கொண்டார் 1192

“பனிகஅப்” பிரிவி னோர்கள் பெருமானர் தமக்கோர் தூது
அனுப்பினார் உதவி கோரி அண்ணலார் வாக்க ஸித்தார்
கனத்தது சென்னி கண்கள் கோபமே யுருவ மாக
மனத்திடன் கொண்டார் அந்த மாந்தருக் குதவும் பாங்காய் 1193

தொடர்ந்துமதம் மக்கள் ஒன்றிச் செய்கின்ற கொலைகள் எண்ணி
அடிமனக் கலக்க முற்றார் அரேபியர் தூத னுப்ப
முடிவுசெய் தார்கள் செல்ல முதன்மையாய் அழுகப் யானை
விடைதந்து அனுப்பி னார்கள் வந்தவர் நபியைக் கண்டார் 1194

திருநச்ச காசியம்

கண்டதும் நபியை நோக்கிக் கூறுவார் ஹ்தைபிய் யாவில்
உண்டிலை நானோப் பந்த உடன்பாட்டில் ஒப்ப மில்லை
கண்டிலை அதனை நானும் கூறிய தறிந்தேன் அஃதை
உண்டுள வாறு மீண்டும் உயிர்பெறச் செய்வோ மென்றார் 1195

வினாவுக்கு வினாவாய் எம்மான் வினவினார் ஏன்அ தற்கு
என்னதான் வேண்டும் உம்மோர் ஏதுபங்கம் செய்தா ரென்றே
முன்னைய காலந் தன்னை மிகைப்படச் செய்தல் வேண்டும்
என்றனர் அழுகப் யானும் ஏற்றநந் பதிலுங் கொண்டார். 1196

அமைதியை இழந்தார் சுப்யான் அண்ணலார் தொடர்ந்தார் சொல்வார்
எமைநாங்கள் உடன்ப டிக்கைக் கேற்றவா றியற்று கின்றோம்
அமைந்ததை அனுவங் றேனும் அகற்றிடோம் சேர்க்க மாட்டோம்
உமக்கிது போது மென்றார் ஒன்றும்பின் உரையா துற்றார் 1197

பெருமானர் போகில் ஒன்றும் புரியாத நிலையில் சுப்யான்
நெருங்கினார் அழுபக் கார்தம் நேசத்தைப் பெறுதற் கென்றே
பொருந்தாத போராட் டங்கள் பொருத்தத்தை முறித்த தென்னும்
கருத்தவர்க் கிருந்த போதும் கொண்டனர் முயற்சி தன்னை 1198

பகைமையை வளர்த்துச் செந்நீர் பாய்ந்திடும் நிலைமை போக்க
வகைசெய்யுஞ் செல்வாக் குற்றோர் செய்திடும் உறுதி மூலம்
தகைமைசால் அழுபக் கார்முன் சொல்விய வார்த்தை கேட்டு
மிகையாக ஏதும் இல்லை மாநபி சொல்சொல் லென்றார் 1199

தோழர்கள் பலரும் இஃதே சொன்னார்கள் இறுதியாக
தோழராம் அலியி டத்துச் சென்றனர் அவருஞ் சொல்வார்
பாழான துன்மு யற்சி பெருமானார் வார்த்தை மீறி
தோழராம் நாங்கள் ஏதும் செய்திடற் கியலோம் என்றே 1200

முயற்சியில் முற்றுந் தோற்று மக்காவை நோக்கி சுப்யான்
முயன்றார் நபிகள் போரின் முடிவொன்றில் உறுதி பூண்டான்
செயற்படா தொப்பந் தத்தைத் தூர்ந்திடச் செய்த பேர்க்கு
செய்ததகு பாடம் யுத்தம் தானென மனங்கொண் டாரே 1201

திருந்த காசியாடி

- குறைவியர் மீதே யுத்தம் கொளவுளோம் உளத்தில் நீரும்
மறைத்திடும் எது திட்டம் மற்றவர் அறிதல் வேண்டாம்
அறத்தினைக் காக்க என்று அபூபக்கர் தம்மி டத்தே
இறைதூதர் இயம்ப அஃதை ஏற்றனர் தோழ ராமே 1202
- தம்மொடு இணைந்து யுத்தம் செய்திடக் கூடு மென்ற
தன்மையோர் தமக்குத் தூது சென்றிடப் பணித்து அன்னார்
முன்வரு திங்கள் வந்து மத்னாவில் சேர்வ தென்னும்
முன்னறி வித்த லொன்றை முறைப்பட அனுப்பி வைத்தார் 1203
- பலநாறு ஒட்ட கைகள் பலநாறு பரிகள் என்றும்
இலையது வாறு என்பர் இணைந்தபத் தாயி ரம்போர்க்
கலைதனின் வல்லார் ஓன்றாய்க் கூடினார் போரின் போக்கை
இலையவர் அறிந்தார் எம்மான் ஏவலால் கூடி னாரே 1204
- சென்றன படைகள் எங்கு செல்கின்றோம் எனத்தோன் றாதே
சொன்னார்கள் நபிகள் என்னுந் திசைநோக்கிச் செல்லும் போழ்து
முன்னிலை கண்டார் அப்பாஸ் மத்னாவை நோக்கும் நோக்கில்
என்னுடன் இணைக என்றார் இறைநபி அப்பாஸ் சேர்ந்தார் 1205
- படைநடை கொள்ளும் போழ்து பார்த்தனர் நாயோன் றாங்கே
இடையினிற் குட்டி கட்கு இன்னமு தூட்டுஞ் காட்சி
தடைசெய்தார் கருணை வள்ளல் கடுகெனுந் தீங்கு நேரா
இடைவிட்டுச் செல்க வென்றே இணையிலாக் காட்சி அஃதே 1206
- “குதைத்”என்னும் இடத்தில் சேர்ந்தார் கூடவே ‘பஞீச ஸைம்’பேர்
குதிரைகொள் படைவீ ர்கள் கணக்கினில் தொளாயி ரம்மாம்
எதிரிகள் எவரென் றாலும் இலாதுசெய் தொழிக்கும் என்னம்
புதைத்தவர் மனத்தி ஸன்னார் புகன்றனர் நபியை நோக்கி 1207
- உறவினில் உங்க ஞக்கு ஓன்றிய பேர்கள் எங்கள்
திறனினை நீங்கள் காணத் தாமொன்றி வந்தே யுள்ளோம்
திறன்மிகு குதிரை வீர் சேணம்விட்ட கடலாப் பேர்கள்
மறவர்கள் நாங்கள் யுத்த மன்றிலிற் காண்பீ ரென்றார் 1208

திருந்த காசியாடி

- புறப்படு முன்னர் நோன்பு பிடிப்பவர் பிடிக்கட் டும்பின்
குறைதனை நிவர்த்தி செய்யக் கடமைப்பா டுடையீ ரென்னும்
முறைமையை வீர ருக்கு மொழிந்திருந் தார்கள் தாமோ
முறையாக நோன்பி ருந்தார் முனைப்பாடு கொள்ளு மட்டும் 1209
- புனிதநற் றலம்வ ரைக்கும் பிடித்தனர் நோன்பு அண்ட
இனிமுதல் வேண்டா மென்றார் இறைநபி எதிரிப் பேரின்
சனிப்பினை முடிக்க வேண்டுஞ் சக்தியைப் பெறவென் றென்னும்
முனைப்பினால் நபிகள் வார்த்தை முற்றிலும் பற்றி னாரே 1210
- யாரெங்கள் எதிரி என்று எவருமே அறிந்தி வாது
காரணங் கருதித் தன்னைக் “கஅப்பிப்னு மாலிக்” என்போர்
கருணையின் கடலாம் அண்ணல் காத்தமுன் நபியின் முன்னே
இருந்தொரு கவிதை சொன்னார் இறைநபி நகைப்பு செய்தார் 1211
- “உருவிய வாளி னோடு ஓன்றிய வீர் தம்முன்
மருவியே அழிவ தென்னும் முறையெவர் குண்டா மென்னப்
பொருதவே நிற்கின் றார்கள் பேசும்வாய் இருந்தால் வாட்கும்
வருமொழி யதுவே யாகும் வள்ளலே” எனப்பு கண்றார். 1212
- புஞ்சிரிப் பொன்றே தம்மின் பதிலென நபியி றுக்க
தன்வழி கஅப்பின் சென்றார் காரியங் கைகூ டாதே
என்னதான் நபியின் நோக்கு என்றோன்றை அறியத் தானே
பின்புலம் முஸ்லிம் கட்கு பதறினார் குறைவிதிப் பேர்கள் 1213
- பதினாயி ரம்பேர் கொண்ட படைபலத் தோடு யத்ரீப்
பதியிருந் தருகி லொன்றிப் போயினர் என்னுஞ் சேதி
கதிகலங் கிடும்பாங் காகக் குறைவியர்க் கிருந்த போழ்தும்
எதிரிகள் தாயிப் நோக்கி ஏகின்றார் என்றி னைந்தார். 1214
- தாயிபே நோக்கு என்று தாமுளத் திருப்தி கொண்டும்
ஓயாத் தொல்லை தந்து உறுதியை முறித்த தாலே
காய்தலுங் கூடும் நம்மை திருநபிப் படைக ஸென்று
காய்ந்தனர் உள்ளம் அரபுக் குறைவிகள் அச்சங் கொண்டார் 1215

திருந்த காசியடி

அஞ்சுவர் எனவ றிந்தும் அச்சத்தை வளர்க்கும் நோக்கில் செஞ்சிடர் பரத்த வென்று தீநாபல் லாயி ரங்கள் விண்சிடுங் கனல்ப றக்க வளர்த்திட ஆணை யிட்டார் பஞ்சுபோற் புனித வள்ளப் பெருமானார் நிறைவே றிற்றே 1216

எண்ணிய வாறில் லாது இஸ்லாத்தின் சேனா வீரர் எண்ணறப் பெரிதா மென்று எண்ணிய குறைதி யர்கள் எண்ணினார் மீண்டுந் தாது இறைநபி வசம னுப்ப எண்ணச்செய் ததுவத் தீயின் எரிநாக்கள் நபியின் யுக்தி 1217

முன்னர்போல் அழுசுப் யானே முன்வந்தார் தலைமை தாங்க தன்னொடு “புதைல்” “ஹகீமை” தோழுமைக் கழைத்துக் கொண்டார் வன்முறை செய்த பேர்கள் வழிமாறி இரப்ப தற்குச் சென்றான் சொல்ல தற்குச் சீரு செயலா ம.:தே 1218

ஒட்டகை கணக்கும் ஓசை உணர்ந்தன செவிகள் அன்னார் கிட்டவந் துற்றா ரென்னும் கணத்தினில் முன்னி ருந்தோர் ஒட்டகை வெண்ப தாகை ஒன்றுடன் வருதல் கண்டார் ஒட்டடையில் வீர அப்பாஸ் ஒன்றுக்கண் நோக்கி னாரே 1219

பெருமானார் பாசறைக்குட் புகுந்ததும் சுப்யான் கேட்பார் பெரும்படை கூட்டி வந்தோர் போர்செய உமது சொந்த உருத்துடை யோர்க்கு மாறாய் உவக்குமோ எம்ம னோர்க்குத் தெரிந்தவர் தெரியா தோர்கள் சேர்ந்துளார் அதனி லென்றார் 1220

நெறிமுறை தவறி நீங்கள் நடந்துகொண் டுள்ளீர் முற்றும் இறைத்தலம் புனித மண்ணை இடையறக் களங்கஞ் செய்தோர் அறிந்துமே “ஹ்ரதைபிய் யாவின்” அறத்தினைச் சிதைத்தோர் இன்னும் நிறையவே செய்துள் ஸ்ரகள் நபிவிடை பகன்றிட் டாரே 1221

பேச்சினைப் புறந்தி ருப்பப் பேசவார் சுப்யான் ஏன்றீ ஒச்சிடக் கூடா துன்றன் உளப்பகை “ஹவாஸீன்” கள்மேல் முச்சிலும் உன்றன் மீது மேவிடும் பகைமை கொண்டோர் நீசர்கள் அவர்க ளென்றார் நந்நபி புலன்த விரத்தார் 1222

திருந்த காசியடி

நம்புவேன் எனக்கி றைவன் நலமெலாம் அருள்வா னென்றே நம்புவேன் மக்கா மீது நான்கொள்ளும் வெற்றி மீதும் நம்புவேன் இஸ்லாம் கொள்ளும் நிகரிலா வெற்றி மீதும் நம்புவேன் ஹவாஸீன் பேர்கள் நாடிடுந் தோல்வி மீதும் 1223

என்றனர் நபிகள் பின்னே எதிர்தரப் பினாரை நோக்கி ஒன்றிலை வணங்க அல்லாஹ் ஒருவனைத் தவிர நானோ அன்னவன் தாத் ராவேன் அறிந்ததை ஏற்பீ ரென்றார் சொன்னனர் மீண்டும் அ.தைத் தோழராய் வந்த பேரே. 1224

‘புதை’லொடு ஹக்மூம் சேர்ந்து புனித இஸ்லாத்தில் சேர அதிகாலை வரரைய எக்கு அவகாசந் தருவீ ரென்றே மதிசோந்த நிலையில் சுப்யான் மாநபி தம்மைக் கேட்டார் எதிரியென் றஹிந்தும் தம்மின் இருப்பிடம் அணைத்திட் டாரே 1225

அதிகாலைத் தொழுகை காண அழைப்பொலி கேட்டு நெஞ்சுள் புதியதோர் உணர்வ தோன்றப் புத்துயிர் பெற்றார் சுப்யான் எதிரியாய் வந்த பேரின் இதயத்துள் ஈமா னென்னும் மதுபாய்ந்து கலிமாச் சொல்லி மூஸ்லிமென் றாகி னாரே 1226

நபியொரு வாக்குத் தந்தார் நாம்மக்கா அடைந்த பின்னர் சுபியானின் வீட்டுள் தத்தம் சொந்தமாம் இல்லந் தன்னில் அபயத்தை வேண்டிப் பள்ளி அடைவரோ அவர்க்கு ஏதும் நிபந்தனை அற்று அன்னார் நலங்காப்போம் என்ப தாக. 1227

பெருந்தியீர் தற்பெ ரும்மை பொருந்தியோர் சுப்யான் என்று கருதிய அப்பாஸ் எம்மான் கருணையை வேண்டிப் பெற்ற ஒருபெருஞ் சலுகை அ.தாம் உதவிற்றுப் பின்னோர் போழ்து திருமக்கா மூஸ்லிம் கள்கை சேர்ந்துற்ற நாளில் மாதோ 1228

மக்காவின் வெற்றி

தரிப்பிடம் விட்டு நோக்குந் தலம்நோக்கிப் படைகள் செல்ல பரிப்படை ஒட்டைச் சேனை பாதாதிப் படையுஞ் சேரும் விரிந்தவோர் கடலா மன்ன வீரர்கள் சொல்லுள் மாளார் சரித்திரம் ஒன்று கூறும் செயல்நோக்கிச் செல்கின் றாரே	1229
கண்டாரே சுப்யான் வீரர் கூட்டத்துள் தமது நண்பர் வண்டலர் இஸ்லாத் தின்பால் விரோதித்துக் கொடுமை செய்தோர் விண்டுசென் றார்கள் வார்த்தை “வல்லவன் ஒருவ னென்றே” கண்டிலை இம்மா சேனை கூறிடற் கரிதா மன்னோ	1230
கொடுமையாய் எதிர்த்துச் செய்யும் கொடுமைகள் அனைத்துஞ் செய்து இடுகாட்டுக் கனுப்பும் எண்ணம் இதயத்துள் பொதிந்து வைத்தோர் அடிதொடர்ந் திறைவன் தூதர் ஆணைக்குள் அடங்கி நிற்கும் படியான தென்ன அப்பாஸ் பதிலுரை தந்திட் டாரே.	1231
இதயத்துள் இஸ்லாம் ஜோதி இணைந்ததால் தோன்றும் மாற்றம் புதுமையே இல்லை ஈமான் புகுந்திடில் நடப்ப தி.தே விதியுமக் கதுவாய் ஆகும் வாய்ப்பினை அளித்தான் என்றார் எதிரியும் மன்னிப் பெய்தும் இறைநபி கருணை யாலே	1232
படையினர் அனைத்துப் பேரும் போன்பின் அழுசுப் யான்பின் அடைந்திட்டார் மக்கா தம்மை அண்மிடும் ஆபத் தைத்தம் உடையவர் தமக்குச் சொன்னார் உருக்குடை அணிந்த வீரர் படையொன்று மக்கா நோக்கிப் புறப்பட்ட சேதி ய.தே	1233
பத்தாயி ரம்பே ரந்தப் படையினில் உள்ளா ரென்றார் ஒத்துடன் பட்டா ஸன்றி ஒருவரும் எஞ்சோ மென்றார் எத்தகைக் தீங்கும் நேரா என்னில்லம் புகுந்தால் பள்ளி தத்தம் தில்லம் புக்குத் தாழிட்டோர் தமக்கா மென்றார்	1234

படையினை நான்கு கூறாய்ப் பிரித்துநாற் புறத்தி ருந்தும் அடைந்திட வேண்டும் ஒன்றாய் ஆணையின் பின்ந கர்க்குள் திடமாக இரத்தம் சிந்தல் தவிர்த்திடல் வேண்டு மென்ற முடிவொடு சென்றார் தீயோர் முறைகெடப் பொருதி னாரே	1235
சிறுபடை ஒன்றைக் கூட்டித் தாக்கிட முனைந்தார் முஸ்லிம் புறத்தினில் காலித் வீரத் தளகர்த்த ராக வந்தார் சிறுபொழு தாகும் அன்னார் தாக்கலோ உயிரி ழந்தும் புறமுது கிட்டும் ஓடிப் போயினர் தோல்வி கண்டார்	1236
நகரினுள் நுழைந்த வேளை நபிகளார் யுத்தம் பற்றித் தகவல்கள் அறிந்த போது துன்புற்றார் தனக்குள் தானே இகபரத் தரசன் தீர்ப்பு இதுவென்றால் செய்வ தென்ன தகுமது நன்மை யின்பால் சேரட்டும் என்றி ணைந்தார்	1237
தொழுகையை முடித்துப் பின்னர் சிறுதுயில் கொண்டு க.பா எழுந்தருள் செய்தார் எம்மான் எழுமுறை வலமும் வந்தார் கழியொன்று கொண்டு ஆங்கே கொண்டுள்ள சிலைகள் தம்மை இழுத்தனர் ஒவ்வொன் றாக இடம்விட்டு வீழ்ச் செய்தார்	1238
“சத்தியம் தளைத்த தேஅ சத்தியம் அழிந்த தேஅ சத்தியம் அழியும்” என்று சொல்லிய வாறு ஆங்கு மொத்தமாய் இருந்த கல்லின் முந்நாற்று அறுப தாம்பொய்ப் பக்திக்கு ஆன தெய்வப் பிண்டங்கள் வீழ்ந்த தம்மா	1239
பலநாறு ஆண்டு தெய்வப் பெருமைகொண்டி ருந்த தெல்லாம் சிலநொடிக் குள்ள தாகச் சிதறின துகள்க ளாக சிலையொடு உள்ளி ருந்த சித்திர வகைகள் கூடக் கலைந்தன கழுவிச் சுத்தங் கண்டன சுவர்க ளெல்லாம்	1240
அருந்திட “ஸம்ஸம்” நீரை அண்ணலார்க் களித்தார் அப்பாஸ் பொருந்தினர் ஹாஷீம் கட்கே புனல்தரும் பணியை முன்போல் திருமக்காத் திறவு கோலை தொடர்ந்துகை வசமி ருந்த ஒருகுலத் தாரில் உஸ்மான் உடன்தரப் பெற்றுக் கொண்டார்	1241

திருநகர் காச்சியம்

கதவினைத் திறக்க உஸ்மான் கண்ணிய நபிமுன் செல்ல
உதவியாய் “பிலால்” உ ஸாமா உடன்சென்றார் சிறிது நேரம்
கதவினை முடித் தங்கி கர்த்தனை வணங்கிக் க.:பாப்
பதிதனைத் திறந்து மக்கள் புறம்நோக்கிப் பேச லானர் 1242

“அல்லாஹ்கே புகழ னைத்தும் அவன்தந்த வாக்கின் வாறு
எல்லாமே இயற்றி யுள்ளான் எதிர்ப்பினைத் துவம்சம் செய்து
பொல்லாரை மாற்றி இஸ்லாம் புகழ்பெற வைத்தான் அந்த
அல்லாஹ்கே புகழனைத்தும்” என்றார் பிறருஞ் சேர்ந்தார் 1243

பள்ளியின் பாது காப்பில் புகுந்திருந் தோர்கள் வீட்டின்
உள்ளிருந் தோர்க ஸெல்லாம் ஒன்றினர் க.:பா சுற்றி
வள்ளாலார் அவரை நோக்கி வினவுவார் ‘என்ன உங்கள்
உள்ளத்தில் இருப்ப தெ.:தை இயம்பி நினைந்தே’ ரென்றே. 1244

நன்மையை நினைக்கின் ரோம்நாம் நன்மையை நாடு கின்றோம்
உன்னதர் நீங்கள் உங்கள் உள்ளத்தின் கட்ட ளைக்கு
சென்னிசாய்த் திடுவோம் முற்றுந் தீமானம் உங்கள் கையில்
என்றார் ஒன்று கூடி இறைநபி செவிகொண் டாரே. 1245

“நிச்சய மாக நானும் என்சகா யூசப் போன்றே
உச்சரிக் கின்றேன் கேண்மின் இன்றைய தினத்தில் உம்பால்
எச்சிறு குற்றந் தானும் இல்லையாம் இறைபொ றுப்பான்
பட்சமிக் கோரி லெல்லாம் பெரியவன் அல்லாஹ்” என்றார் 1246

சுக்குநா றாகிப்போன “ஹ்பல்” எனுஞ் சிலையி னோடு
மிக்குள பிறவும் தீயின் மீதுற்று அழிக்க ஏவி
தக்கிய இல்லந் தோறும் தரித்திருப் பவையுங் கூட
இக்கணைத் திருந்த மித்தல் இறைநபி ஆணை அ.:தே 1247

எஞ்சிமக் காவி லுற்றோர் எலோருமே ஈமான் கொண்டார்
அஞ்சினாள் “ஹிந்தா” “ஹம்ஸா” ஈரலை மென்ற பெண்ணாள்
வஞ்சகன் “அழை ஹீ”வின் வழிவந்த “இக்ரீ மா”வும்
வெஞ்சினன் “அழை ஹப்”பின் வழிமக்கள் அடங்கு வாரே. 1248

திருநகர் காச்சியம்

என்பதி ஊரை விட்டு எங்குசென் றாரோ தேரேன்
தன்மனப் பயத்தி னாலே தங்கள்பால் எனஇக் ரீமாவின்
இன்மனக் கிளத்தி சொல்லி இருந்தனள் மன்னிப் பேற்று
மன்னித்தேன் என்றார் நாதர் மாதவள் மகிழ்ந்து சென்றார் 1249

தேடியே ஓடித்தம்மின் துணைவரைக் கண்டு சொல்வாள்
நாடினேன் நபியை உம்பால் நயந்திட அவர்மன் னித்தார்
கூடியே வருவீர் என்னக் கலிமாவை முன்மொ மீந்து
நாடிவந் தார்இக் ரீமா நபியதை அறிந்திட் டாரே. 1250

இஸ்லாத்தை அழித்தொ மிக்கும் எண்ணத்தைத் தந்தைக் குப்பின்
ப்சுமரத் தெழுத்துப் போல பதித்திடர் செய்த பேர்தம்
வசம்வருல் கண்டு எம்மான் வரையிலா மகிழ்வு கொண்டார்
திசைநோக்கி எழுந்தார் தம்மின் தோள்ஆடை கைக்கொண் டாரே 1251

மேலாடை தனையை டுத்து மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாக
ஆலம்போல் இருந்த பேர்க்கு அணிவித்தார் நபிகள் நாதர்
காலத்தின் மாற்ற மாமோ கலிமாவின் பலமோ அன்றி
சீலரெம் நபிக ளாரின் சிறப்பதோ அறிவார் யாரோ. 1252

ஹ்வாசைன் யுத்தும்

குறைவிகள் தம்மை வீழ்த்திக் க.:பாவைக் கைக்கொண் டாலும்
மறைமுக மாக மற்றோர் முயற்சியும் நடந்த தன்னார்
குறையறப் பெரும்ப டையைக் கூட்டினார் “ஹவாசைன்” கூட்டம்
இறைவறிப் பேரை இம்மன் இலாதொழித் திடுதல் நோக்கே 1253

ஹவாசைன்கள் தாக்க நோக்குஞ் சேதியை அறிந்து முன்பே
ஹவாசைன்கள் திக்கு நோக்கித் திருநபி படைசெ லுத்த
நவமாக ஈமான் கொண்ட நபித்தோழர் தமையுங் கூட்டி
இவண்கொண்ட படையி னோடு ஏகினார் தரிப்ப டைந்தார் 1254

நூற்காசியல்

நூற்காசியல்

- எதிரிகள் படைக்கு மாலிக் இணையிலா வீர் தாமே
பதியெனக் கொண்டி ருந்தார் போர்த்தலத் தவரின் சேனை
முதலாகிப் பொருத்த மாக மேட்டினைப் பற்றிக் கொண்டு
எதிர்கொள்ளக் காத்தி ருந்தார் என்னம்முன் ஈடே நிற்றே 1255
- கடுஞ்சமர் மூண்ட தன்று குன்றினில் இருந்த வாறு
கொடுத்தனர் கணைகள் வானே சரங்களால் மறைந்த தொப்ப
எடுத்தகை தொடுக்க முன்னர் எதிரிகள் கைகள் முந்த
விடுத்தனர் உயிரை முஸ்லிம் வீர்கள் சிக்குண் டாரே 1256
- எதிர்பார்த்தி ராத வேளை எதிரிகள் தாக்கு தல்கள்
அதிலபலம் வாய்ந்த தாக அறிந்திடாப் புலத்தி ருந்து
வதைதரத் தாங்க வொண்ணா வீர்கள் சீர்கு வைத்தார்
இதனிடை நபிகள் நாதர் இருப்பெனத் தளரா துற்றார் 1257
- தன்னுடன் வந்து சேர்ந்து செயற்பட அழைத்தும் வீரர்
பின்னத்தில் செவியுறாது போயினர் வெகுண்ட அப்பாஸ்
தன்பெருங் குரல்கொ டுத்துக் கூவினர் செவியுட் கொண்டோர்
பின்வந்து சேர்ந்தார் நூறு பேர்தில் எஞ்சி னாரே 1258
- அப்பாஸின் அழைப்பைக் கேட்ட அன்ஸாரி முஹாஜி ரீன்கள்
தப்பியவாறு மீண்டுஞ் சேர்ந்தனர் நபிக னோடே
ஒப்பியே வந்து கூடி ஓர்மையோ டெதிர்த்தார் தாசு
கப்பிய தெங்கும் ஒடும் குதிரைகள் ஒட்டை யாலே 1259
- சேணக்கை மிதிப்பில் ஏறித் திக்கெட்டும் நோட்டம் விட்டு
காணத்த குந்த தாகக் கண்ணுற்றார் எதிரி வீரர்
புனுதல் புதிதாய்ப் பாயும் புலிகளாய் ஒன்று சேர்தல்
தோணிட இறைபாற் கைகள் தூக்கியே பிரார்த்தித் தாரே 1260
- “உன்றனவாக் குறுதி யைநான் உவந்திருக் கின்றேன் அல்லாஹ்”
என்றவா ஞோர்கை மண்ணை எதிரிகள் நோக்கி வீச
அன்றவர் பத்திருப் போரில் ஆற்றிய தொப்ப வாகும்
நின்றவா ஞேதோ வாகி நிலைதலை கீழாய் மாறும். 1261

யுத்தத்தின் முன்னர் வேவு இயற்றிடச் சென்ற வீரர்
புத்திபே தலித்த பேராய் போய்மாலிக் கிடத்திற் சொன்னார்
சத்தியம் உலகு சாராச் சேனையொன் நிருத்தல் கண்டோம்.
புத்தியில் அவர்க னோடு போர்செய்தல் என்னும் வாயே 1262

கருமையோ டொன்றி வெள்ளை கலந்தன வாய்ப்ப ரீகள்
பெருந்தொகை வெண்ணி றத்து வீர்கள் தாங்கி நிற்கத்
தெரிந்தனர் கண்டோம் என்று கூறிய வாறாய் யுத்தம்
புரிந்திடும் போது காபீர் படைகளும் கண்ணுற் றாரே 1263

இறையருள் பாது காக்க ஏற்பட்ட மாற்றங் கண்டு
இறுதியில் மலிக்தம் வீர் இணைந்தொரு கூட்ட மாகி
மறுதலித் தோடித் தாயிப் மண்ணடைந் திட்டார் கண்டு
உறுதிகொண் டிட்டார் முஸ்லிம் உம்மத்தோர் ஒன்று சேர்ந்தார் 1264

பெரும்படை கொண்டு வந்தும் பாராத போது யுத்தப்
பொருதலுந் தொடர்ந்தும் வெற்றி பொறுதுயின் முதுகு காட்டி
பெருமூயிர்ச் சேத முற்றும் போயினர் போன பின்பும்
பொருந்தினார் இல்லை எம்மான் பாசறை தரிக்கக் கூட 1265

தாயிபின் கோட்டைக் குள்ளே தப்பிப் போய்ச் சரண டைந்தார்
தாயிபைப் பத்தீர் நாட்கள் சுற்றியே காத்தி ருந்தும்
வாயாது வெற்றியென்னும் வகையுற மக்கா நோக்கிப்
போயினர் நபிகள் கொண்ட பொருளொடும் படைக னோடும் 1266

சபித்திடப் புகன்றார் மக்கள் தாயிபில் வாழ வோரை
சபித்திடார் இறைபாற் கெஞ்சித் தன்கரம் உயர்த்தி வேண்டி
நபிகளார் இரப்பார் இவர்க்கு நல்வழி காட்டு என்றே
சபித்திலார் வாழ்வில் என்றும் தூயநந் நபிக னாரே 1267

கைவிட்டுச் சென்ற சொந்தம் கைப்பொருள் மந்தைக் கூட்டம்
கைக்கொள வருவா ரென்று காத்திருந் தாலும் எண்ணம்
பொய்த்தது எவரும் வாராப் போழ்தினில் முற்றும் மக்கள்
கைத்தலம் பங்கீட் டின்பாற் போனது முஸ்லிம் கட்கே. 1268

திருநகர் காஷ்யம்

இருபத்தெண் ணாயி ரம்மாம் எண்ணிக்கை ஒட்ட கைகள்
பெருந்தொகை ஆடு நான்கு பத்தாயி ரம்மு மாகும்
இருந்தனர் கைதி யானோர் ஈர்முன்று ஆயிரம் பேர்
பெருந்தொகை வெள்ளிக் காசம் பெற்றனர் பங்கீட் டொன்ற 1269

கிடைத்தவை அனைத்தும் பங்குக் கொடுப்பன வாகச் சுற்றுக்
கிடைத்தது புதிதாய் வந்தோர் கைகளில் அதிக மாக
அடைந்தனர் சிலபேர் பங்கில் அதிர்ப்பியற்றார்க ளொன்று
கிடைத்தது செய்தி நாதர் கூட்டத்தைக் கூட்டி னாரே 1270

“ஆதர வளித்த பேரே! அறிந்தனன் பங்கீட் டில்நான்
நீதியாய் நடக்கா துற்ற நினைவினில் சிலபேர் உள்ளீர்
போதியகார ணத்தைப் புரியவைத் திடுவே வேண்டி
ஒதினேன் அழைக்க என்பால் ஓன்றுக புலனை என்றார் 1271

உங்கள்பால் நானே என்னை ஒப்படை திருந்த காலை
சங்கையற் றிருந்தீர் நீங்கள் தூயவன் அருளி னாலே
பங்கமற் றுயர்ந்தீர் சீராம் பாதையிற் செல்ல லானீர்
தங்கிய வறுமை போக்கித் தயார்பன் அருளுஞ் செய்தான் 1272

பகைமையும் பிணக்குங் கொண்டு பலபலக் கிடந்த நெஞ்சில்
தகையொடு நட்புந் தோன்றங் செய்தனன் இறைவன் என்ன
அகநிறை வோடு அன்னார் ஆம்மும் எம்மீதி றைவன்
மிகவருள் கொண்டான் அன்னான் மாநபி கூட வென்றார் 1273

ஆதர வளித்தபேரே! அறைதலுங் கூடும் நீங்கள்
ஆதர வற்ற போது அபயந்தந் துதவி செய்தோம்
தூதரென் றுங்க ளொநாம் திட்டமாக நம்பி னோம்ஏத்
தீதுவந் துற்ற போதும் தோள்தந்தோம் என்று கூற 1274

கூறிடில் அதனைநானுங் கூறுவேன் உண்மை என்றே
ஆறுதல் கொள்வார் ஏதும் அற்றவை ராக வந்தோர்
தேறிடில் அவர்க்குச் சுற்றுச் சேர்வதில் அதிகம் என்றால்
வேறிலைப் பொருள தற்குப் புரியுங்கள் நானுங் கட்கே. 1275

திருநகர் காஷ்யம்

ஆடொடு ஒட்டை தம்மை அவில்லங் கொண்டு செல்ல
வீடொடு நீங்கள் உங்கள் வானவன் தூதர் தம்மை
கூடவே கொண்டு செல்லும் கைப்பாடு கொண்ட ரன்றோ
நாடிடேன் என்றும் நீங்கள் நட்டாற்றில் தவிக்க வென்றார் 1276

ஆதர வளித்த நீங்கள் அடிதொடர் பாதை அன்றி
மீதுறேன் பிழர்செல் பாதை முற்றும்நான் உங்கள் பாலே
ஆதர வளித்த பேர்க்கு அல்லாஹ்வுன் அருட்பி மும்பை
மீதுறங் செய்வாய்” என்றே முடித்தனர் அண்ண லாரே. 1277

பெருமான் வார்த்தை கேட்டுப் பொங்கிடும் கண்ணீர் வெள்ளம்
உருகிடும் நெஞ்சின் பேறாம் ஓன்றிலை அழாத பேர்கள்
பெருமானே நீங்க ளொன்றே போதுமாம் எமக்கு என்று
ஒருமித்துக் குரல்கொ டுதார் ஏந்தலர் முகம்ம லர்ந்தார் 1278

நபிகளார் செவிலித் தாயின் நன்மகள் “தைமா” கூட
அபலைகள் கூட்டத்துள்ளே அடிமையாய் நின்றி ருந்தார்
நபியிடம் வந்தோர் மீட்க நாங்களும் உறவுக் காரர்
அபயந்தந் தெம்மை மீட்க அருள்செய வேண்டு மென்றார் 1279

ஏதுநான் செய்வேன் ஏல் எல்லோர்க்கும் பங்கு செய்தேன்
ஏதுவொன் றுண்டு என்றான் இனத்தவர் தமக்கும் என்பால்
மீதுற்ற பேரை வேண்டின் மன்னித்து விடுவேன் ஓன்று
ஏதுவாம் தொழுகைப் போழ்தில் இறையில்லம் வந்தால் என்றார் 1280

தொழுகையின் பின்னர் பள்ளி திரண்டுவோர் முன்னே சென்று
விழுப்பத்தை உரைப்பீ ரானால் வேண்டுதல் பலித்தல் கூடும்
தொழுகையின் பின்ன வர்கள் சேர்ந்தனர் பள்ளி தன்னில்
வெளிவந்தார் ஈமான் கொண்டோர் வந்துளோர் தம்மைக் கண்டார் 1281

முறையீடு செய்தார் தாழ்ந்து மூஸ்லிம்கள் தம்மை நோக்கி
இறைதூதர் பதில் எித்தார் எனைச்சார்ந்தோர் தம்மை என்னால்
துறந்திட அடிமை யென்னுந் தலத்திருந் தென்றே மற்றோர்
துறந்தனம் நாழும் எம்பால் சேர்ந்துளோர் தமையு மென்றார் 1282

தருநச் காசியம்

விடுதலைப் பணங்கொள் எாது வள்ளலார் செய்கை பற்றி
விடுதலை செய்தார் தாழும் விசுவாசங் கொண்ட பேர்கள்
நொடிப்பொழு துள்ளே முற்றும் நடந்தன விடுபட் டோர்கள்
நடைகொண்டார் தத்தம் இல்லம் நிம்மதிப் பெருமுச் சோடே 1283

சுக்கி யுச்சும்

மக்காவை வெற்றி கொண்டு மூஸ்லிம்கள் தொகையுங் கூட
திக்கெல்லாம் பரவல் கண்டு திகைப்புற்ற சிரிய மன்னன்
தக்கபல் வுதவியோடு திரட்டிய படையோ டொன்றி
பக்கத்தி லொன்றி னானென் புதுச்சேதி பரவிற் றன்றோ 1284

தற்பாது காப்புக் காகத் தொடர்ந்தவன் வருமுன் னர்போய்
முற்படல் வேண்டும் போரில் முறியடித் தோடச் செய்ய
முற்பட்டார் நபிகள் நாதர் முபத்து ஆயி ரம்பேர்
சிற்சில நாட்க ஞெள்ளே சேர்ந்தனர் இறைபேற் றாலே
போருக்கு வேண்டு கின்ற பொருள்வாங்கப் பொன்தி ரட்ட
ஊருக்கு அறிய வைத்தார் உத்தமக் குடிச னங்கள்
வார்த்தைவாய் வந்த தோவென் வாகினில் ஜயங் கொள்ளுஞ்
சேர்ந்தனர் கோடா கோடி தனியவன் அருளி னாலே 1285

அறிந்தனர் பெண்கள் தம்மின் அன்றணி நகையுங் கூட்டி
இறைநபி முன்னால் வைத்தார் இலாதபேர் ஏழை தம்மின்
நறைசொரி ஈந்தின் சோற்பம் நல்கிட மனமு வந்தார்
குறையறப் பொருட்கள் சேர காப்பவன் உதவி னானே 1286

திருநபி மருகர் உத்மான் தொளாயிரம் ஓட்டை யோடு
திர்ஹங்கள் பதினா யிரம்மும் தந்தனர் உமறு ஹத்தாப்
பெருநிதி தம்மில் பாதி போருக்கென் றொதுக்க வித்தீக்
இருந்தவை அனைத்துந் தந்தார் இறைவழிக் கொடையா மென்றோ 1288

அறிந்தனர் நபிகள் தோழர் அபூபக்கர் செய்கை தன்னை

தருநச் காசியம்

துறந்ததேன் அனைத்தும் வீட்டில் தரித்ததோ எதுவும் என்ன
இறைவனும் அவனின் தூதர் இருபேரும் இருக்க அங்கு
குறையேதும் இல்லை என்றார் குறுநகை புரிந்த வாரே 1289

அலியினை தமக்குச் சார்பாய் அமர்த்தினார் மதீனா காக்க
பலங்கொண்ட படையி னோடு போயினர் சிரியா நோக்கி
பலகாதங் கடந்து ஈற்றில் படை “தபுக்” எனுமி டத்தில்
நிலைகொண்ட தறிந்தான் மன்னன் தலைதப்பி ஓடி னானே 1290

ஈப்த்து நாட்கள் தங்கி இருந்தனர் படையி னோடு
போருக்கா யான எந்தப் பாதிப்பும் இலாது கண்டு
ஓருயிர் இழப்பு மின்றி ஓருயிர் போக்க லற்றே
ஊர்வந்து சேர்ந்திட்ட டார்கள் உத்தமத் தூதர் மாதோ. 1291

பாரெல்லாம் புச்சு மணம்

புனிதமாம் ஹஜ்ஜாக் கென்னும் பயணத்துக் குரிய காலம்
இனிதுற்ற போது எம்மான் அபூபக்கர் தம்மி னோடு
முந்நாறு பேரரக் கூட்டி மக்கமா நகர்க்குச் செல்லச்
சொன்னார்கள் கூட்டத் தோடு சென்றனர் அலியும் ஒன்றாய் 1292

கடமையை வழிநடத்தும் கருத்தினில் அபூபக் கர்ரும்
உடையின்றிக் க.பா சுற்றும் ஓழுக்கக்கே டகற்ற முன்னர்
நடைபெற்ற சிலைவ ணக்கம் நடக்காது தடுப்ப தற்கும்
விடைபெற்று அலியுஞ் சென்றார் வழக்கங்கள் மாற்றிற் றன்றோ 1293

இஸ்லாத்தின் வெற்றி எல்லோர் இதயத்தும் அச்சமுட்ட
விசுவாசங் கொள்வோர் கூட்டம் விரவிய தெங்க னும்மே
முசலிம்கள் வாழ்வும் நோக்கும் வள்ளலார் மீது கொண்ட
அசையாத பற்றும் மக்கள் அறிந்தனர் தாழும் கொண்டார் 1294

தருநர் காசியம்

- மதீனாவைச் சுற்றி யுள்ள மாநிலம் தொலைதூர் ரத்தில்
எதிரியாய் எண்ணி வாழ்ந்த எலாநாட்டு மக்கள் தாழும்
புதிதாக ஸமான் கொண்டு புனிததில் லாத்தில் சேர்ந்தார்
மதியடை மாந்தர் உண்மை மார்க்கத்தை அறிந்த தாலே 1295
- முன்னொரு போது தாயிப் முற்றுகை முடிந்து வந்த
பின்னவர் மீது சாபம் புரிந்திட வேண்டி நிற்க
முன்னவர் இவர்க் ஞக்கு முறையான வழிகாட் டென்றே
சொன்னதன் பலனை நாதர் தேர்ந்தனர் இந்றை நாளில் 1296
- தாயிபின் தூதரொன்றிச் சென்றனர் நபியைக் காண
நேயமுங் கொண்டார் முற்றும் நிர்க்கதி யானார் அன்னார்
ஆயதோர் போழ்து எம்மான் அவையினில் கூடி னார்கள்
வாய்மொழி மாந்ற மொன்று வழங்கிடச் சால்பா யிற்றே 1297
- இணைந்திட விளைந்தோம் நாங்கள் இஸ்லாத்தில் என்றார் கூடி
இணைந்தோர் வார்த்தை “ஆனால்” என்பதாய் வினாவிற் நோக்கி
இணைந்திட விளைந்தீர் சால இட்டமே “ஆனால்” என்று
இணைந்தசொல் கொள்பொ ருள்தான் என்னவென் நறியக் கேட்டார் 1298
- விலைமாத ரோடு கூடும் வழிமறித் திடுதல் வட்டி
நலந்தரும் பேற்றை முற்றும் நீக்கவும் மதுவை யுண்ண
விலக்கலும் வேண்டாம் என்றார் வந்தவர் வார்த்தை கேட்டார்
கலங்கினர் இது என்ன கேடென நபிகள் ஆய்ந்தார். 1299
- முடியாது என்றோர் வார்த்தை மட்டிலும் மலர நாவில்
அடுத்தவர் சரிநாம் ஏற்போம் இஸ்லாத்தில் பிணைவோம் என்றே
விடுத்தனர் விந்யமாக வேண்டுகோ ஜொன்றை மீண்டும்
ஒடித்தழித் திடாதீர் தெய்வ உருவங்கள் தமையா மென்றே 1300
- கொதித்தனர் உமர்சி நத்தால் கொண்டதென் எண்ணம் நீவீர்
விதிக்குமோ இரண்டு தெய்வ வழிபாடு கற்க ணைநீர்
மதிப்பதால் கொள்ளும் லாபம் முற்றிலும் பூஜ்ய மேதான்
மதிமுக வதனத் தாரோ “முடியா”தென் நோன்றே சொன்னார் 1301

தருநர் காசியம்

- பூஜிக்கும் எங்கள் பெண்கள் புண்ணுறு வாரே உள்ளம்
நேசிப்பால் பொறுக்க மாட்டார் நின்வழி தகர்ப்ப தாயின்
யாசித்தோம் மூன்று திங்கள் இடைவெளி ஈதல் வேண்டும்
யோசிப்பீர் என்றார் நாதர் இசைவிலார் உரைக்க லானார் 1302
- ஒளியொடு இருஞ மொன்றி இருப்பதெவ் வாறு அல்லாஹ்
முழுமுதல் என்றிருக்க மண்கல்லாலர் ஆன வைகள்
தொழுவரு வாக ஏற்றல் செய்தது வாமோ நாங்கள்
முழுமையாய் வெறுத்தோம் வேண்டாம் முடிவிது தானே யென்றார் 1303
- அண்ணலார் முடிவில் கல்லாய் ஆனது கண்டோர் ஈறில்
பண்ணவன் தன்னை நாங்கள் பணிதலில் தவிர்ப்பீ ரென்ன
உண்மையிற் பொருளென் னாகும் உம்வழி இஸ்லாம் என்றால்
விண்ணவன் ஏற்கான் றன்னை வணங்கிடாப் போரை என்றார் 1304
- சுற்றினில் இஸ்லாத் தைநாம் ஏற்றனம் என்றார் வந்தோர்
மாந்றமுற் றார்கள் என்னும் மகிழ்வொடு நபிகள் நாதர்
ஏற்றதோர் பேரை அன்னார் இஸ்லாத்தைப் புரிந்து கொள்ளள்
சாற்றிடும் பாங்காய்க் கூடச் சென்றிடப் பணித்திட் டாரே 1305
- தொழுவரு தம்மைத் தம்மால் தகர்த்தெறிந் திடமாட் டாது
வழுவினர் அதற்கு மாட்டாய் “முகீரா”வை பொறுப்ப எத்து
முழுவதும் அழிப்பீர் சப்யான் மக்காவில் சேர்ந்து கொள்வார்
தொழுவதற் குகந்தோன் அல்லாஹ் தாமெனப் பணித்த பேரே 1306
- முகீரா“வின் கோத்தி ரத்தார் முன்னின்றார் பாது காப்பாய்
வகையாக லாகு மெந்த வன்முறை தாழு மென்றே
தொகையாகக் கூடி மாதர் சிலையுடை படுதல் கண்டே
சிகைவிரி கோல மாகத் தேம்பியே அழுத்திட் டாரே 1307
- நஜ்ரானின் போத கர்கள் நாடினார் நபிக ளாரை
மல்ஜிதில் அவர்கள் தம்மை மனமுவந் திருக்கச் செய்து
இஸ்லாத்தில் ஏச நாதர் எத்தன்மை வாய்ந்தார் என்று
விக்வாசங் கொண்டோ மென்னும் விபரங்கள் சொல்லி னாரே. 1308

திருநகர் காசியம்

ஏற்றிடாக் கிறிஸ்த வர்கள் இணைவரி செலுத்த ஒப்பி
ஏற்றவா நெமக்கு நீங்கள் இடையூறு தோன்றா வண்ணம்
போற்றுதல் வேண்டும் எங்கள் புதுவுற வென்றுங் கூற
ஏற்றனர் நபிகள் நஜ்ரான் ஏகினார் மீண்டிட் டாரே. 1309

யமனிலோர் மாகாண த்தில் “தை”யெனுங் கூட்டத் தார்கள்
அமைதியைக் குலைத்தார் முஸ்லிம் அன்றாட வழ்வில் அண்ணல்
அமைதியை நாட்ட வென்றே அலியவர் தலைமை ஏற்க
அமைத்தனர் படையொன் ற. :தை அத்திசை அனுப்பி வைத்தார் 1310

வெற்றிகொண் டமைதி தோற்றி வரையிலார் கைதி யானார்
உற்றிருந் தாரோர் நங்கை உபகாரி “ஹாதிம் தா”யின்
பொற்புடைச் செல்வி எம்மான் பக்கலில் தோன்றிச் சொல்வார்
முற்றுமென் விடுத லைக்கு முஹம்மதே பொறுப்பா மென்றே 1311

அறியவீர் நபியே எந்தை ஆற்றிட்ட தர்மம் நீங்கள்
அறியவீர் பெண்மைக் கெந்தை அளித்திட்ட பெருமை உண்மை
அறியவீர் மாற்றார் கண்ணீர் அகற்றிய நலம ணைத்தும்
அறியவீர் இன்று நானோர் அநாதையாய் நிற்குங் கேட்டை 1312

தண்டலை யாடுங் கெண்டை சாலவே கண்ணி ரண்டும்
கொண்டவை விளையாள் வார்த்தை கேட்டநந் நபிகள் நாதர்
உண்டிருந் ததுவாம் உந்தை உள்ளத்தில் உயர்ந்த பண்பு
கொண்டனை விடுத லைநீர் களிப்பொடு செல்க என்றார் 1313

நான்மட்டுந் தனித்துப் போக நாடிலேன் என்னோர் தம்மை
என்விட்டுச் சிறையில் வாட இணங்குவேன் கருணை கொண்டு
மான்விடு வித்த தூதே மற்றவர் தமையுங் கூட
தான்வர அனும திக்கத் தயவுருள் செய்க என்றாள் 1314

சேர்ந்தவா றனைவ ருக்குஞ் சென்றிட அனும தித்தார்
பாரினுக் கருட்கொ டையாம் பெருமானார் அப்பெண் சென்று
சேர்ந்தனள் மீண்டும் எம்மான் சந்நிதி தமைய ணோடு
சார்ந்திடப் புதிய மார்க்கம் தம்சொந்த விருப்பி ணோடே 1315

திருநகர் காசியம்

தேடிவந் தில்லாம் ஜோதி சுடர்விட மனத்தில் தூய்தாய்
கூடியோர் போக இல்லாம் கிளைபரந் தெங்குஞ் சேர
நாடிய பெருமான் பூவின் நாற்றிசை மீதும் தோழர்
நாடிடச் செய்தார் மார்க்க நலமோதப் பணித்திட் டாரே 1316

நாடுகள் பலவற் றிற்கும் நபிகளார் ஆணை ஏற்று
நாடினார் நபித்தோ ழர்கள் நன்மார்க்கப் பணிசெய் தற்கே
நாடுகே அமைதி யாரும் நிரப்பந்தஞ் செய்த லாகா
நாடிர் வெறுப்பை உங்கள் நடத்தையால் என்றுஞ் சொல்லி 1317

துன்பற்றோர் முனிவு செய்யின் திரையிலை இறைவன் முன்னே
அன்பொடு நடந்து கொள்ளல் அவசியம் அஞ்சிக் கொள்ளீ
வன்முறை வேண்டாம் உங்கள் வார்த்தைகள் இனிதா கட்டும்
என்றுமே உரைத்தார் நாதர் ஏற்றவர் பணிதொ ட்ரந்தார் 1318

யமன் நாட்டின் தலைவ ராக இறைநபி “முஆத்”ஜக் தேர்ந்தே
“உமதாட்சி எதுவா றாக உண்டாகும்” எனவி னாவ
“அமைந்திடும் குர்ஆன் ஒதும் ஆணைக்குள்” என்றார் மீண்டும்
“அமைந்தது குர்ஆ னுக்குள் அடங்கிலை யாகி” லென்ன 1319

“அண்ணலார் போத முன்டு அதன்படி” யென்றார் மீண்டும்
“எண்ணிய வேண்டு தற்கு இசைவிலா ததுவும் போனால்”
“பண்ணவன் மறைக்கும் தாதர் போதமும் ஏற்கும் வாறு
எண்ணியே கருமம் செய்வேன்” என்றதும் நபிம கிழ்ந்தார் 1320

பலதெய்வ வழிபாட் டைநாம் புறக்கணித் திட்டோம் இல்லாம்
பலமாகப் பற்றிக் கொண்டோம் பெருமானே என்ப தாக
நலமான சேதி யொன்று யமன்நாட்டி லிருந்தும் மற்றும்
பலபுதுத் தேசத் தோடும் புகண்நீமான் கொள்ள ஏற்றார் 1321

திருமுகம் அனுப்பி இல்லாந் தனையேற்ற பேருக் கெல்லாம்
திருமுகம் அனுப்பி இல்லாந் தனைப்புரி வகைகள் கூறி
வருந்தாதர் தமைம தித்து வகையெலாஞ் செய்க என்றே
பொருந்தினர் வார்த்தை மாற்றார் புரிந்திடு பாங்காய் எம்மான் 1322

திருநகர் காச்சியம்

முஸ்லிம்கள் கிறிஸ்த்தோர் பூதர் முறையாக வரியைப் பேண வசமுங்கள் வருவார் கொள்வர் வரித்தொகை அளித்துத் தம்மின் விசிவாசங் கொண்ட யூத கிறிஸ்த்துவ மதங்கள் தம்மை பிச்கில்லா தொழுகு வோர்க்கும் பாதுகாப் புண்டா மென்றார் 1323

வருகைதந் துற்ற எல்லா வர்க்கத்தார் தாழும் முற்றும் பொருந்தினார் இல்லை ஆமீர் புறத்தலை மத்து வத்தின் பதி “ஆமீர் இப்பு துபைல்” பலவந்தப் படுதல் செய்ய மதீனமா நகர்வந் தெம்மான் முகமனில் பேச லானார் 1324

முரடராய்ச் சுபாவங் கொண்ட மனிதராம் ஆமிர் வார்த்தைச் சரமெனச் சீறிப் பாயும் திருத்தாதர் தன்னை நோக்கி திருநபி வாரி சாகச் சேர்த்தெனைக் கொள்வ தாயின் மருவுவோம் இஸ்லாம் மார்க்கம் முஹம்மதே எனவு ரைத்தார் 1325

உரித்தல்ல உமக்கோ உன்றன் உடையபேர் தமக்காம் அ.து புரியவீர் எனவு ரைக்கப் பகருவார் கூடா ரத்தில் இருப்பவர் எனக்காம் நாடு எங்கணும் செல்வோர் உம்மால் இருக்கட்டும் என்றார் ஆமிர் இறைநபி அவரை நோக்கி 1326

சிறந்ததோர் குதிரை வீர் தாமென வுள்ளீர் உம்பால் சிறக்கட்டும் பரிப்ப டைகள் தலைமையைத் தருவேன் என்ன பிறிதெதும் பெறேனா என்று பேசினார் ஏமாற் றத்தால் மறுமொழி அமைதி ஒன்றே மாநபி வாய்பு தைத்தார் 1327

உன்றனுக் கெதிராய் இந்த உலகத்தைப் பரிப்ப டையால் ஒன்றிடச் செய்வே ணென்று உறுதியொன் றுரைத்துத் தன்னில் ஒன்றிய ஏமாற் றத்தை உரையாது உரைத்த ஆமீர் சென்றதும் நாங்கள் வல்லோன் தயவினை நாடி னாரே 1328

“யாஅல்லாஹ் பனிஆு மீர்கள் பவவழி நீங்கி வாழ நீயெல்லா நலனுஞ் செய்வாய் நின்மதம் இல்லாம் தன்னை தூயவா காப்பாய் இந்தத் துபையிலின் மகன்பா லென்றார் போயில்லஞ் சேருமுன்னே பரிதாபம் ஆமீர் மாண்டான் 1329

திருநகர் காச்சியம்

ஆமீரின் இறப்பின் பின்னே ஆமீர்கள் கோத்தி ரத்தார் தாமாக மீண்டு வந்து செய்தன் உடன்பா டொன்றை ஈமான் கொண் டாரவர்கள் இணையிலாக் கவிஞர் லாபீத் புமியில் இறைமார்க் கத்தைப் புகன்றன் கவிக ளாலே 1330

வாரிச வரவும் குழப்பும்

“மாரியா கிப்தியா”வின் மகப்பேற்றுக் காலம் அண்ம விரும்பினார் நபிக ளாரின் வழிமக்கட் பேற்றுக் கெல்லாம் மருத்துவும் பார்த்த “ஸல்மா” வயதான போதும் தானே மாரியா கிப்தி யாவின் மகப்பேற்றுக் குதவீ வென்றே 1331

பிடிவாதம் செய்த அந்தப் பாட்டியின் விருப்புக் கேற்ப உடனிடம் மாற்றப் பெற்றார் உடனிருந்து) உபச ரிக்க நடந்தது இறைவன் மேலாம் நாட்டத்துக் கேற்ப வெய்யோன் கடந்தேகி இரண்டாம் சாமம் கூடிய போழ்தில் அம்மா 1332

வந்தனர் வான வர்கோன் வினித்தனர் இப்ரா ஹீமின் தந்தையே! எனும்வா றாகத் தொடர்ந்திடும் முறைமை மாற்றிச் சந்தோஷச் செய்தி சொல்லும் சார்பிலாம் ஸல்மா கூட உந்தினர் கணவ ருக்கு உடன்சேதி சொல்க வென்றே 1333

அதிகாலைத் தொழுகை யின்பின் அண்ணலார் தோழர் நோக்கி இதமான சேதி சொன்னார் எனக்கொரு ஆண்கு ழந்தை உதித்தது எந்தை பேராம் இப்ராஹீம் நாமந் தன்னை பதித்துளேன் அவர்க்கு என்றார் பொழிந்தது மகிழ்வு ஆங்கே 1334

பாலுாட்ச செவிலித் தாய்மார் போட்டியிட் டார்கள் ஆனால் பாலுாட்டும் பர்க்கி யத்தைப் பெற்றதோர் கொல்லார் மாதே காலோடும் தினமும் பிள்ளைக் களியமு துற்ற வீடாம் பாலகன் ஈர்ப்பால் நாதர் பெரும்பொழு தங்குற் றாரே 1335

திருநாச்சாமி

தந்தையார் இருக்கும் இல்லம் தனையனைக் கொண்டவார் ஓர்நாள் சந்ததிப் பேற்றைப் பார்த்து செல்வன்னன் போலா மென்றே பந்தத்தால் உரைத்தார் ஆயிஷா பார்வைக்குத் தந்த போது விந்தையாய் எதுவு மில்லை வழக்கம்போல் என்றிட் டாரே 1336

எத்துணை வெண்மை தேகம் என்னவோர் அழகு தேசு அத்தனை தாழு மொன்றி ஆனது காண்கி லாயோ உத்தம நபிகள் கூற ஒட்டகப் பால்கு டித்தால் அத்தனை பேரும் காண அழகாக விருப்ப ரென்றார் 1337

பதினெட்டே மாதம் வாழ்ந்த பாலகர் இப்ரா ஹீம்நோய் வதைப்படப் பிழைக்க மாட்டா வாறவர் நிலைமை கண்டு பதைத்தனர் உள்ளம் எம்மான் பச்சிளாம் பால கர்தம் விதிமுற்றிப் போன போது வருந்தினர் கண்சொ ரிந்தார் 1338

மறைவினைக் குறித்து மக்கள் வாயோலி செய்வ தற்கு இறைநபி தடுத்தி ருக்க இன்றவர் அழுதல் கண்டு முறைகெட முன்னர் கொண்ட விளக்கத்தை மனத்தில் கொண்டு குறைபட ஒருவர் சொன்னார் காண்பவர் தொடர்வ ரென்றே 1339

சப்தமிட் டழாதீர் என்று சாற்றிய வார்த்தை தன்னை தப்பாக அர்த்தங் கொண்டார் துயர்த்தை வெளிக்காட் டல்லோர் தப்பான செய்கை யென்று தான்நபி சொன்ன தாக ஒப்பிலை ஒலியை முப்பல் உகுத்துங்கண் ணீருக் கண்றாம் 1340

நீண்டபோழ் தழுது நின்ற நபிகளார் எடுத்து ரைப்பார் வேண்டாமென் றுரைத்த திந்த வகையல உள்ள ம.:தில் மென்மையால் கருணை யாலும் மேவிடும் உணர்வு இ.:தாம் கண்கொளப் படமாட் டார்கள் கருணையற் றிருப்போ ரென்றார் 1341

ஒன்றரை வருட காலம் உள்ளத்தில் பூத்தி ருந்த பொன்மலர் ஒருநொ டிக்குள் போனதென் றெண்ணும் போழ்து தன்தடை தாண்டிக் கண்கள் சொரிந்தன இறைவன் ஆனை என்னதென் றநிவார் யாரோ இலையிந்தப் பூவின் மீதே 1342

திருநாச்சாமி

மீண்டும்நாம் ஒன்று சேர்வோம் மறுமையில் என்னும் வாக்கு ஆண்டவன் அருளா துற்றால் ஆசைக்திரு மகனே நாங்கள் நீண்டபேர் சோகங் கொள்வோம் நெஞ்சாறா இழப்பாம் என்றே பூண்டனர் அமைதி மற்றோர் பின்பற்றும் வாரே எம்மான் 1343

கழுவியே சுத்தம் செய்து “கப்ரினில்” வைக்கு முன்னர் தொழுகையை நபிக ளாரே தொடர்வோர்முன் நின்றி யற்றி தெளித்திடச் செய்தார் நீரைத் தரையமர்ந் திறைஞ்சி னார்கள் முழுவாழ்வில் இந்நாள் போன்று மனங்கவல் கொண்டா ரில்லை 1344

திருநபி மகனார் தம்மைச் சேர்த்துமன் னைறயுள் வைத்த ஒருசில நிமிடத் துள்ளே ஒன்றிவான் தோன்ற வெய்யோன் கிரகணம் மக்க ள.:தின் காரணம் இதனா லென்ன பெருமானர் பிழையென் நோதிப் பற்றுக தொழுகை என்றார் 1345

ஷிருசி வறஜ்ஜம் உபகேசமும்

துஸ்க.:தா மாதம் ஒன்றுத் தொடர்ந்திடும் ஹஜ்ஜாக் காக பல்வகை முயற்சி தாழும் புரிந்திடத் தொடங்க மக்கள் வல்லவன் தூதே எம்மை வழிகாட்டி டப்போம் செய்தி சொல்வழி அறிந்தார் நெஞ்சள் துளித்தது மகிழ்வின் ஊற்றே 1346

மத்தொவில் மட்டு மன்றி மனந்பூமி அனைத்தும் அ.:து எதிரொலி செய்த தெல்லா இடத்திருந் தோரும் சேர்ந்தார் முதிர்ந்தபல் லாண்டு கால முறைமையில் இருந்து வேறாய் அதிசிறப் பான திந்த அறுதிஹஜ் அகிலத் தோர்க்கே 1347

கேள்வியுற் றனைத்துப் பேரும் கூடினர் மத்தொ மண்ணில் வாழ்வினில் கிடைக்கும் பேறாய் வரித்தனர் மனத்துள் ஆண்பெண் ஏழைப்பேர் சீமான் என்றோர் இடைவெளி இல்லா தொன்றி நாள்வரக் காத்திருந்தார் நற்றவப் பேற்றால் உய்த்தார் 1348

திருநகர் காச்சியம்

சென்றனர் மக்கா நோக்கித் திருநபி தோழ ரோடே
சென்றனர் நபிக ஸாரின் திருமணப் பந்தத் தாரும்
ஒன்றிலை மனிதர் மக்கா ஏகாதார் என்னும் பாங்காய்ச்
சென்றனர் மத்தொ வெற்றுத் தலமெனில் பொய்ய தாமோ 1349

மூபத்து ஆயி ரம்பேர் முதன்மையில் நபிகள் செல்ல
பாபத்தின் கறைகள் நீங்கிப் புனிதராய் மாறும் என்னைத்
தாபத்தால் நெஞ்சம் விம்மத் தாழ்பதித்து) இறையில் லத்தைத்
தீபத்தை நாடுங் காருள் நின்றபேர் போலு மானார் 1350

புறப்பட்ட பத்தாம் நாளில் பகலவன் மறையும் வேளை
இறைநபி க.பா வைத்தன் இருவிழி நோக்கக் கைகள்
மறையோனை எண்ணி வான்பால் நோக்கியே எழுங் தன்னை
அறியாது கண்கள் நீரைக் கொட்டிடப் பிரார்த்தித் தார்கள் 1351

வல்லவா இறைவா இந்த வானவன் பதியின் மேன்மை
சொல்லொணாக் கெளர வத்தை செல்வத்தை மக்கள் தம்பால்
நல்கிடும் பக்திப் பேற்றால் நாயனே பெருகச் செய்வாய்
கல்லெனுங் கருகும் பாங்காய் காருண்யர் வேண்டி னாரே 1352

ஒரேழு முறைகள் க.பா ஓடின சுற்றிற் கால்கள்
பாரானும் பதியை நெஞ்சம் பூரிக்க வணங்கி மீண்டு
ஒரேழு முறைகள் தொங்கு ஒட்டமும் சபாமர் வாவை
பூரணஞ் செய்தார் ஓடிப் பகருவாய் மொழித லோடே 1353

தனித்தொரு வீட்டில் தானுந் தங்கிட இணங்கார் பள்ளி
தனிற்பிற ரோடு தங்கித் தோன்றுவான் பிறையின் எட்டில்
அனைத்தவர் தொடர எம்மான் அடைந்தனர் “மினாவை” தங்கித்
தினகரன் தோன்ற “அறபா”தனைநோக்கிப் பயண மானார் 1354

பதின்மூன்று கற்றோ ஸைவில் பரந்தவை வெளியில் தங்கும்
விதி முன்னர் இப்ரா ஹீமின் வழிவந்த தாகும் இந்த
விதிதனைக் குறைவே யர்கள் வழிகொளா திருந்த மக்காப்
பதிவிட்டுப் போகும் அந்தப் பழக்கத்தை மறுத்தி ருந்தார் 1355

திருநகர் காச்சியம்

தாயின்பின் மலைத் தொடர்கள் தமையிரு புறத்துங் கொண்ட
தாயிருந் ததுவாம் அந்தத் தனிவெளி நாப்பன் குன்றோன்(று)
ஆயது “கருணைக் குன்று” ஆம் அதன் நாம மாகும்
போயாங்கு தாங்த ரித்தார் புண்ணியர் வந்தோ ரோடே 1356

வேறு

பெருங்கட லெனநிறை சனங்களி னிடையொரு
பேருரை நிகழ்த்தவென் ஜெண்ணி
திருநபி ஒட்டகை மேலிருந் தெட்டுத்
திக்கதும் நோக்கிட மக்கள்
மருவினர் திருவாய் மலர்ந்தே மொழிவது
மனதினிற் பதிக்கவென் ஜெண்ணி
உருக்கிடும் வெயிலின் உக்கிரந் தாங்கி
உறுதியோ டவரங்கு நின்றார் 1357

மக்களே யென்மொழி செவிமடுத் திடுவீர்
மற்றோரு முறையிது வாரே
தக்கவோர் சமயம் சேருமோ அறியேன்
தயவொடு நானுரைப் பதனைத்
திக்கலாஞ் சேர்ந்திடச் செய்வது கடனே
தீஸ்வழி தொடருமெம் மாந்தர்
எக்கால முமறிந் தொழுகிடச் செய்குவீர்
எனத்தொடங் கினர்நபி மாதோ 1358

வேறு

ஸ்ரீராம ஆசிரியப்பா

என்னுடை மக்காள் என்னுடை மக்காள்
இன்றுநா னுரைக்கும் நன்மொழி யதனை
நன்றெனக் கேள்மின் நலம்பெற வறிவீர்
இன்னொரு முறைநா மில்விடந் தனிலே
இணைவோ மெனநா னறிகிலே னின்னாள்
தூயநன் நாளித் திங்களு மதுபோற்
ஹுயதிம் மன்னுந் தூயது அறிவீர்
இன்றே போன்றும் உயிர்பொரு ளாவி
என்றுந் தூய்மைத் துடைத்ததா யமைக
இங்கில் லார்க்கு மெனதுப தேசம்
எங்கிருந் தாலு மெத்திநீர் வைப்பீர்
மறுமையு மும்மை நெருங்குமில் வேளை
மனதினிற் பதியவென் ஹுரைப்பது கேட்பீர்
வட்டியும் பழிக்குப் பழியெனக் கொலையும்
திட்டமாய் நீங்கள் தவிர்ப்பது கடனே
இபிலீ சவனுக்கடி பணியாதீர்
இறைவனை யென்றும் மறந்திட வேண்டாம்
பெண்டிர் பதியி னடைக்கலப் பொருளாம்
பிரியமா யவரொடு நடந்துகொள் வீரோ
ஸமான் கொண்டோ ரொருவருக் கொருவர்
உடன்பிறப் பென்பதை யுணர்ந்திட வேண்டும்
பிறந்பொரு ளதனைக் கவரா திருப்பீர்
அடிமைக ளோடு அன்பா யிருந்து
தேவை யறிந்து செய்யுக வுதவி
அறபிகள் தமக்கு மஜுமிகள் தமக்கும்
சிறிதள வேனுந் தாழ்வுயர் வில்லை
ஆதி பிதாவு மானது மண்ணால்
அவர்வழி மனிதரு மானது மண்ணால்
திருமறை யோடு வென்னுப தேசம்
இரண்டையு மும்மிடம் விட்டகல் கின்றேன்

திருநகர் காசியம்

இருவிழி யெனவிவை கொள்வீ ரென்றும்
சிறிதெனும் வழிகெட மாட்ட ரறிவீர்
உரையது நிகழ்த்தி யோய்ந்ததும் நபிகள்
அங்குந் ஞோரை அருளொடு நோக்கி
“என்திருக் கட்டளை யனைத்தையு முமக்கு
என்திருத்தாத ரெடுத்தியம் பின்ரோ
என்றிறை வினவி னெதுபுகல் வீரோ
எனநபி வினவ இருந்தோ ரணவரும்
“நபிபெரு மானே நாயகன் கட்டளை
யனைத்தையும் நீங்க ளணுவள வேநும்
குறையற வரைத்து குவலையம் பிறந்த
பணிதனைச் சீராய் முடித்ததை யவன்முன்
சான்றது பகர்வோ” மெனவெடுத் துரைத்தார்
இவ்விடை கேட்டு விறைவனின் தூதர்
விண்ணினை நோக்கி யிருகர மேந்தி
“இறைவா விதற்கு நீயே சான்று
இறைவா விதற்கு நீயே சான்று
இறைவா விதற்கு நீயே சான்று”
எனமும் முறைக ளியம்பிட விறைவன்
“இன்று உமக்கா யுமது மத்தை
நிறைவது செய்தேன்” னென்னுந்திரு வசனம்
தனையறி வித்தா னென்ப
சரித்திரங் கூறும் சான்றுக ளாமே.

1359

சிறியதோர் பிரசங் கத்தைச் செய்தபின் கடமை யான
இறைவழி பாட்டைச் செய்து இறைவனை இறைஞ்சி வெய்யோன்
மறைந்திடும் வேளை முற்ற மக்காவை நோக்கிச் செல்லுந்
புறத்தினில் ஒட்டை தன்னைப் போகிடப் பணிந்திட் டாரே

1360

பகலவன் மறைந்தான் இராவின் பொழுது “முஸ்த் தலீபா” தன்னில்
இகபரத் தரசர் தங்கி இருந்தாங்கு மினாவில் உள்ள
“அகபா”வில் முன்று தூண்கள் மூலமாய் நிலைபெற் றுள்ள
பகைவனாம் “வைத்தா”னுக்கு புடைத்திடக் கற்கள் சேர்த்தார்

1361

தருங் காச்யம்

முன்காலைத் தொழுகை தன்னை “முஸ்த்தலீ பா”வில் செய்து
முன்சென்றார் “அகபா” நோக்கி மற்றுளோர் பின்தொ டர்ந்தார்
கன்மாரி ஷைத்தா னுக்கும் கொட்டிய பின்னர் ”குர்பான்”
தன்னையன் னார்கொ டுத்தார் தலைக்கேசம் நீக்கி னாரே 1362

யாத்திரை சென்றோ ரெல்லாம் இறைபள்ளி தரிசித் தன்றும்
சேர்த்திரு இரவும் “மினா”விற் தங்கிட வேண்டும் என்று
பூத்தனர் வார்த்தை எம்மான் பகல்வரை ஆங்கே தங்கி
யாத்திரை மேற்கொண் டார்கள் இணங்கிமற் றோருஞ் சென்றார் 1363

மக்காவை அடைந்து அன்றே முறையான தவாபும் செய்து
மக்காவில் மதிய நேரம் முடித்தனர் தொழுகை தன்னை
அக்காலை “ஸம்ஸம்” நீரை அளித்திடும் பொறுப்புக் கொண்ட
தக்காரை அணுகி மொண்டு தருகந்ற் என்றுண் டாரோ 1364

பனுஅப்துல் முத்த லீபே பணித்திலா நானே இந்தப்
பணிதனை இயற்ற லாகும் பின்னொரு காலம் மக்கள்
எனைத்தொடர்ந் தவர வர்கள் இட்டம்போல் நீரைக் கொண்டால்
உனக்குரித் தான தொன்றாம் உரிமையைக் கொள்வ தாகும். 1365

பரம்பரைப் பொறும்பாம் அந்தப் பணிஅப்துல் முத்த லீபின்
பரம்பரை தமக்கு அன்றும் பொறுப்பினில் அவரே யுற்றார்
இருந்திடல் மாற்ற மொன்று இலாதுபோம் உரிமை மாறும்
இருந்திடல் கூடா தென்றே இறைநபி விரும்பி னார்கள். 1366

தருங் காச்யம்

நிரங்கு மணம் வீசும் நாயகர்

வேறு

ஹிஜ்ரத்தின் பின்பதினோ ராவ தாண்டு
திங்கள் “ஸபா” இறுதியிலே நபிக ளார்க்கு
அசுக்கத்தின் அறிகுறிகள் தோன்றிற் றன்னார்
அறுதிஹஜ்ஜை நிறைவேற்றி வந்த காலை
இசுலாத்தின் போதனைகள் அனைத்தும் முற்றி
இறையவனும் அவர்பணியை ஏற்ற தாக
விசுவாசித் தருள்செய்து வாக்கும் பெற்ற
வருடமது சோகத்தின் வரலாற் றாண்டே 1367

மனைவியாரில் அனைவருமே ஏற்றுக் கொள்ள
மாநபிகள் ஆயிதாவின் இல்லந் தங்கி
தனைவருத்தும் நோய்க்கான பால னத்தைச்
செயவிருந்தார் இறுதிவரை அன்னார் வீட்டில்
மனம்விரும்பும் மனைவியவர் என்ப தாலே
மாதரசித் தாய்மார்தம் முறைத வித்தார்
தினம்நபிகள் தேகநிலை சற்றுச் சற்றாய்ச்
சோர்வடைந்து போவதனை ஆயிதா கண்டார் 1368

எத்தனைதான் உடலினைத்துப் போனபோதும்
இறைவணக்கந் தனைநடத்துப் பள்ளி வாசல்
உத்தமநந் நபிநாதர் உவந்தே சென்றார்
ஒருபோழ்து உடல்களைத்துச் சோந்து காய்ச்சல்
மொத்தவுருக் கொண்டதுபோல் நபியைத் தாக்க
மிகச்சிரமத் தோடு பள்ளி சேர்ந்தார் ஆங்கே
சித்தமற்றுப் போனார்கள் தொழுகை தன்னை
தானேமுன் நின்று செய்யும் திராணி யற்றே 1369

அன்னைஆயிதா தனையழைத்து உன்றன் தந்தை
அழைப்பக்கர் தனையெனக்குப் பகர மாக
முன்னின்று தொழுகைதனை நடத்து மாறு
மாநபிகள் உரைசெய்ய அன்னை ஆயிதா

தருந்த காசியம்

என்பிதாவோ இளகியினஞ்சு சடையார் உங்கள்
இடத்திருந்து பணிசெய்யுந் துணிவு மற்ற
பின்னத்துக் குள்ளாவார் திருக்குர் ஆனின்
பேசுமொழிக் குருகிடுவார் அழுவா ரென்றார் 1370

என்றஞுக்குப் பகரமாக அவரே நின்று
ஏகன்வழி பாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கச்
சொன்னதுவாய்ச் சொல்கவென அவருஞ் சொல்லச்
சிலநாட்கள் அழுபக்கர் தொடர்ந்தஞ்சு செய்தார்
தன்னுடலில் தெம்பொருநாள் தேநல் கண்டு
திருநபிகள் “அலி” அப்பாஸ் இருவர் தாங்க
முன்வாயில் தனையடைந்தார் அழுபக் கர்தான்
முன்னின்று தொழுவிக்கும் நிலைமை கண்டார் 1371

கண்ணதிரே கண்டவந்தக் காட்சி நெஞ்சைக்
குதூகவிக்கச் செய்ததுதன் பின்னும் இந்தக்
கண்கொள்ளாக் காட்சிதொடர்ந் திருக்கும் என்றே
கருணைநபி மனதிறைவால் பூரித் தாரே
விண்ணவன்முன் பள்ளிமுற்றத் தோழர் ஒன்று
வணங்குகின்ற காட்சியது வழக்கம் போற்றான்
அண்ணல்நபி அன்றில்லாப் போழ்தும் மக்கள்
அருகன்பாற் கொண்டபத்தி அணைகொள் எாதே. 1372

பெருமானார் வந்துற்றார் எனார் வாறு
புரிந்துகொண்ட அழுபக்கர் தன்னைச் சற்று
அருகமர்த்திக் கொண்டார்கள் நபிக எார்க்கு
அளிக்குமிடந் தருகவென அறிந்த எம்மான்
கருமத்தைத் தொடர்கவெனச் சைகை செய்யக்
குறித்தநேரத் தொழுகைதொடர்ந் தியற்ற நாதர்
அருகிருந்து அழுபக்கர் தனைத்தொடர்ந்தொ டர்ந்தார்
ஆண்டவன் முன் அனைவருமே சமமென் றானார் 1373

தருந்த காசியம்

பள்ளிவாயில் வந்துதொழும் படியாய்த் தேகம்
புத்துணர்வு கொண்டதனைக் கண்ட தோழர்
உள்ளமெல்லாம் பூரிப்பால் திகைத்துப் போனார்
ஒன்றியதம் தொழில்களுக்காய்ப் பிரிந்து போனார்
எள்ளளவும் மனத்தளர்வு இல்லா தன்று
இருந்தார்கள் நபியவர்கள் மதீனா அண்டி
உள்ளதங்கள் உறவினரைக் காண வென்றே
உத்தரவு பெற்றுஅடு பக்கர் சென்றார் 1374

மயக்கத்தில் அன்றுமழு நானும் அண்ணல்
மிதந்திருந்தார் அடிக்கடிதன் சயமி ழந்தார்
துயரத்தின் எல்லைவரை ஆயிவா அன்னை
தூதர்தம் அருகிருந்தார் பல்து லக்கப்
பயனுறுமோர் குச்சியினை அழுபக் கர்தம்
பிள்ளையப்துல் லாஹ்விடத்தில் கண்டு தம்மின்
வயமதனைத் தருமாறு வழிக எாலே
வேண்டவதைத் தரழுயிவா பெற்றுக் கொண்டார் 1375

கைகொண்ட குச்சியினை மிருது வாக்கித்
கொடுக்கநபி பல்துலக்கி அருகி ருந்த
பையிலுள்ள நீரள்ளி முகந்தெ எித்துப்
பின்னர் ஆய்வா நாயகியின் மடியில் சாய்ந்து
“வையத்தைப் படைத்தானும் வல்ல வாயில்
வதைதன்னை எளிதாக்கு” எனமொ ழிந்தார்
வையத்தின் அருட்கொடையாம் நபிகள் நாதர்
வாயுரைத்த இறுதிமொழி யதுவ தாமே 1376

S S S

நபிகளாநும் பலதார மணமும்

பலதார மணம்புரிந்தார் நபிகள் நாதர்
பாருக்கோர் வழிகாட்டும் பாங்காம் அ.து
நலமான காரணங்கள் ஒவ்வொன் நிற்கும்
நிதர்சனமாய் உண்டாமே அதுவு ரைப்பின்
எலாநுமதை ஒப்புவரே அக்கா லத்தில்
இருந்தநிலை உணர்ந்திடுங்கால் வழிகாட் டல்தான்
புலங்கொள்ள வேண்டுமதைப் புரியாப் பேர்க்கும்
புரியவைத்தல் கடனாகும் முஸ்லிம் கட்கே 1377

தனில்வயது பதினைந்து முத்த பெண்ணைக்
திருமணத்தால் ஒன்றித்தார் இணைந்து வாழ்ந்த
இனிதான ஈர்பத்து ஜந்து ஆண்டில்
எவரையுமே மணந்ததில்லை இதுவோர் பாடம்
புனைந்ததிலே ஒருவரன்றி மற்றோ ரெல்லாம்
புனிதருக்கு முன்மணத்தால் ஒன்றி வாழ்ந்தோர்
இனிதாகும் விதவையர்க்கு வாழ்வ ஸித்தல்
என்பதனைக் கற்பிக்கும் பாட மாகும் 1378

யுத்தத்தால் ஆண்கள்தொகை குறைந்த போது
ஏற்பாரற் நிருந்தார்கள் இளம்பெண் ணார்தம்
பத்திரத்தின் பொருட்டவர்க்கு பாது காப்பும்
பசிக்குணவும் உடுதுணியும் இருக்க வீடும்
நித்தியமற் நிருக்குங்கால் நபிக ளாநும்
நபித்தோழர் பலரும்பல் மணங்கள் செய்தார்
சத்தியத்தின் தாதர்தம் வழிகாட் டல்முன்
தலைசாய்ந்தார் இளைஞர்களும் தாழுஞ் செய்தார் 1379

மனிதகுல முன்னுவைமை முஹம்ம தர்தான்
மணம்புரிதல் தனிலுமவர் முதன்மை யானார்
தனைமுத்த பெண்ணைமணம் செய்த தோடு
தம்துணையால் விடுபட்டோர் தவிர்த்துக் கைம்பெண்

தனையுமவர் கரம்பிடித்தார் அடிமை யாக
தன்வசமாய் ஆனபெண்ணைக் கூட எம்மான்
தன்னினிய மனைவிளக்காய் ஏற்றா ரென்றால்
திருத்தாதர் வழியின்றுந் தொடரச் சாலும் 1380

இளமைக்காய் அழகிற்காய்ச் செல்வத் திற்காய்
இனங்கண்டு பெண்கொள்ளல் தனிலும் அன்னாள்
களங்கமில்லா நெறிகண்டு கொள்ளல் மிக்க
காத்திரமாய் அமையுமென வாழ்வில் என்று
இளவயதில் எண்ணியவர் நபிகள் நாதர்
எல்லோர்க்கும் எடுத்துரைத்தார் தான் தற்கு
களங்கமில்லா உதாரணமாய்த் திகழ்ந்தார் இந்நாள்
கைப்பிடிக்குங் காலமென்றுங் கொள்ள லாமே 1381

மாதர்தம் பாதுகாப்பு முதன்மை யாகும்
மாதரசி “ஹப்ஸா”பெருங் கோபக் காரர்
ஆதரவு பெற்ற “ஸௌதா” வயதில் முத்தார்
அடுத்தசிலர் வீடுவாசல் அற்றோர் உண்ணப்
போதுமான உணவுமற்றுத் தவித்த பேர்கள்
பாராமுக மற்றிருந்தோர் பிழைப்பு மற்றோர்
ஏதுவிவர்க் கடைக்கலமென் நெண்ணி நாதர்
ஏற்றார்கள் மணவாழ்வில் இறைநாட் டம்போல் 1382

மனைவியருள் ஆயிதொவே இளமை யானோர்
மதிநுப்பம் மிக்கவராம் நபிக ளாரின்
மனைவியருள் முஸ்லிம்கள் பேரன் புக்கு
முற்றுமுடைத் தானவராய் ஒருந் பிக்கு
மனைவியென்னுந் தானத்துக் குரிய எல்லாம்
மொத்தமாக அவரிடத்தே கண்டார் மக்கள்
மனைவியருள் மிகஅதிகம் நபிகள் போதம்
மனப்பாடம் செய்தவரும் அவரே யாகும் 1383

திருநாடு காசியம்

சமயகுல கோத்திரத்தால் இஸ்லாத் திற்குச்
சொல்லொண்டு இடைஞ்சல்கள் வந்த தன்று
அமைந்தவற்றுள் பூதர்களின் தொல்லை மிக்க
அதிகமவை தவிர்த்தலுக்காய் ஜூவைரிய் யாவை
தமதுமனை யாக்கியதோ(டு) யூதர் தம்மின்
தலைவரேன ஆனவரின் விதவை சபிய்யா
அமைந்தார்கள் மணவாழ்வில் இதனால் போர்கள்
அடங்கினவாம் அந்தாளில் நலந்தோன் நிற்றே 1384

எகிப்திற்கும் மதீனாநந் நகரி னுக்கும்
ஒருமைப்பா டுனேநந் புரிந்து ணர்வும்
வகிப்பதற்கு காரணமாய் ஆனார் அன்னார்
வழங்கியபெண் மாரியத்துல் கிப்தி யாவால்
தகுதியிலே உரிமை பெற்ற அடிமைப் பெண்னார்
தலைவனுக்கும் அடிமைக்கும் பேதம் இல்லாப்
பகுத்தறிவுக் கொள்கையதால் பரவிற் றன்னார்
பின்பற்றின் இன்றுமது பொருந்து மன்றோ 1385

வேறு

பன்னிரு பேரை எம்மான் பதிவாழ்வின் துணைய்க் கொண்டார்
நன்னோக்கு ஒவ்வொன் நிற்கும் நிலைத்திடுங் கார ணங்கள்
முன்னைய நாளிற் பெண்கள் முற்றிலும் அடிமை வாழ்வைத்
தன்னகம் கொண்டி ருந்தார் தாதரால் விடிவும் பெற்றார். 1386

கைப்பிடித் தொருத்தி தன்னைக் காப்பாற்ற இயலு வோர்கள்
மெய்ப்பட வேண்டும் தன்னை மணவாழ்வில் ஒன்று சேர்க்கத்
துய்யவாழ் வமைய சமுகத் தரமோங்க வாழ்வில் உய்ய
செய்கவென் றுரைத்தார் எம்மான் திருமண பந்தமென்றே 1387

திருநாடு காசியம்

ஆங்கண குஜோ

சொன்னதோ டொன்றித் தானுஞ் செய்துமே காட்டி னார்கள்
முன்னவர் கதீஜா அன்னை முதியவர் பதினைந் தாண்டு
கன்னலின் நிகராம் வாழ்வு கதீஜாவி னோடு எம்மான்
இன்னொரு பெண்ணை ஏற்றார் இலையவர் மறையு மட்டும் 1388

தூயவிச வாசம் உண்மை சட்டென விளங்கும் ஆற்றல்
தூயநற் பழக்கம் முற்றுந் தெளிவான அறிவுக் கூர்மை
ஆயவற் றோடு அள்ளி அளித்திடும் வள்ளாற் றன்மை
நாயகர் மனைவி கொண்ட நற்பண்புட் சிலவாம் மாதோ. 1389

இறைவனால் ஜீப்ரீல் மூலம் இறைபி வழியாய் வாழ்த்துப்
பெறுமுயர் பாக்கி யத்தைப் பெற்றபெண் முதலு மாவர்
உறுமவர் பெயரே முன்னர் உயர்நான்கு பெண்டிர் பூவில்
மறுபெயர் “பாத்தி மா”மர்யம் “ஆசி யா”வென் பேரே 1390

சொர்க்கத்தின் முதற்பெண் ணான தாய்பாத்தி மாதம் தாயார்
சொர்க்கத்தின் முதன்மைச் செல்வர் “ஹஸன்ஹா”ஸென் தாயின் தாயார்
பெரும்பொருட் செல்வர் குவைலித் புறத்துதித்திட்ட செல்வி
பெருமானார் நபித்து வத்தைப் போற்றிய முதற்பெண் ணானோர் 1391

ஈராண்கள் பெண்கள் நால்வர் இறைநபி பொருட்டால் பெற்றார்
பாரினில் தாஹுர் காலிம் பாலகர் சிலநாள் வாழ்ந்தோர்
நேரினைப் பெண்கள் ஜைனப் பாத்திமா றுகையா குல்தும்
மாரியா வயிற்றில் பின்னர் மகவொன்றுந் தூதர் கொண்டார் 1392

அன்னன வெளரூ

முதல்மனை கதீஜா வாழ்வு முற்றுற நபிகள் நாதர்
கதியிரு மணமாகாத கண்ணியர் பொறுப்புள் என்னார்
விதிவழி “ஸௌதா” தம்மின் வாழ்துணை யற்ற காலை
புதுவாழ்வுக் கிணையாய் எம்மான் பற்றினார் அவர்கை மாதோ 1393

தியாகத்தின் உருவாய் அன்னன திகழ்ந்தார்கள் தாயாய் வாழ்ந்தார்
உயரிய பண்பு கொண்டோர் உவந்துதம் உரிய நாளை
வயப்படச் செய்தார் ஆயிஷா வள்ளலார் கரங்கொள் காலை
செயல்நபி ஆயிஷா மீது தோற்றிய பாசங் கண்டே 1394

அன்னன ஆயிஷா

கண்ணிப்பெண் ணாக நாதர் கரங்கொள்ளும் பேறு கொண்டார்
மனோதிடம் உறுதி மிக்க மாதுயர் தரும சிந்தை
தனைமனம் நிறைத்துக் கொண்டார் சமுகநற் சேவை செய்தார்
நினைவாற்றல் மிக்கார் எம்மான் நபிமொழி அதிகம் தந்தோர் 1395

திருமறை தன்னில் ஆயிஷா தம்வழி பல“கு றா”க்கள்
வருவதற் கான மேன்மை வரித்தவர் சுவர்க்கந் தன்னில்
திருமணப் பொருத்தம் அல்லாஹ் தேர்ந்தனன் இறைவன் தூதர்
மறைவினில் மடியினில் தாங்கும் மகத்துவம் பெற்ற தாயே 1396

நேரடி யாக ஜிப்ரீல் நாயனின் தூதர் வாழ்த்தும்
பேர்பெறு பேறு கொண்டோர் பெருமானார் வாயி னாலே
சீர்பெறுஞ் சொர்க்கம் கொள்ளும் சிலாக்கியம் பெற்ற தாகக்
கூறிடக் கேட்டார் எம்மான் கண்மூடு போழ்தி லாமே 1397

பெருமானார் இறுதிப் போழ்தில் பதிசுற்றித் தேவதூதர்
பெருகினார் பின்னர் கூடப் பரிசுத்த மான அன்னார்
பெருகினார் அன்னை ஆயிஷா பூமிவாழ் விறுதி மட்டும்
பெருகிய திறைவன் ஆசி பெருகிய தவரில் லத்தே. 1398

அன்னன வெப்பா

பத்ருப்போர் தன்னில் தம்மின் பத்தாவை இழந்தார் உமரு
ஹுத்தாபின் மகளார் வாழ்வில் இளமையில் விதவை யானார்
உத்தம நபிக னாரும் உவந்தவர் கரம்பி டித்தார்
புத்தியும் அறிவும் மிக்கார் படைப்பறி வடையார் அந்நாள் 1399

எழுத்தாற்றல் பேசும் வன்மை இயல்பாகக் கொண்டி ருந்தார்
எழுத்தினில் வடிவம் பெற்ற இறைமொழித் தொகுப்பு குர்ஔன்
முழுமைசெய் முயற்சி யில்தன் மனமொன்றிப் பங்கு செய்தார்
தொழுகையும் நோன்பு நோற்கும் சீரிய பண்பும் கொண்டார் 1400

அன்னன உம்மீஸல்மா

குறைவிகள் தலைவர் உமையா கொண்டபெண் மகளார் முன்னர்
இறைவிச வாசங் கொண்ட இருவர்தம் கணவ ரோடே
இறைவழி உஹதுப் போரில் ஏற்பட்ட ஊறி னாலே
இறையடி சேர்ந்தார் அன்னார் இன்னுயிர்க் கணவன் ஆஸாத் 1401

பெற்றோரால் ஒதுக்கப் பட்ட போதினில் மக்க ளோடு
உற்றவர் துணையு மற்று உறுநிலை வந்த போது
கொற்றவன் தூதர் தன்னைக் கொண்டனர் அன்னை மாருள்
முந்றிய திவர்தம் வாழ்வே முடிவுற்ற தாகும் என்பார் 1402

கல்வியின் மேன்மை ஞானம் கவனிப்பு நினைவின் ஆற்றல்
வல்லபங் கொண்டதாலே வனிதையர் தமக்கு மார்க்கம்
சொல்லிடும் பேச்சான் மைக்குத் தனையாப் பணித்தி ருந்தாள்
மெல்லிய லார்வ ணங்க முன்னின்று நடத்து வாரே. 1403

ஆங்கன கஜனப்

அறிவுடை யோர்தமக்கு அன்னையென் நாமம் கொண்டோர்
முறைப்படி நுபிக்கு மாமி மகளாவார் குலத்தின் மேன்மை
முறித்தது வாழ்வை முன்னர் முஹம்மதர் வளர்ப்பு மைந்தன்
பொறுப்புடைத் திருந்தார் நீங்கப் பெருமானார் கரம் பிழித்தார் 1404

அன்னையார் ஆயிஷா பின்னர் அகமது நபிக்கு வாய்ப்பாய்த்
தன்னையே கொண்டி ருந்தார் சிறியவர் அழகு மிக்கார்
முன்கோபி நேர்மை யாளர் முற்றும்வெண் மனத்தைக் கொண்டோர்
பின்னல்செய் துழைத்து மிக்க பணஞ்சேர்க்கும் முயற்சி யாளர் 1405

ஏழையர் அன்னை என்னும் இடுபெயர் கொண்ட அன்னை
ஏழ்மையின் காரணத்தால் இடருந்றார் உஹதுப் போரில்
வாழ்வில்தன் துணையி முந்தார் வயதோழுப் பதுதான் எம்மான்
வாழ்வினில் இணைந்தார் வேண்டிப் பலர்வந்தும் மறுத்திட் டாரே 1406

ஆங்கன வர்வையியா

அரேபியர் தலைவர் ஹாரித் அருஞ்செல்வி யாவார் இஸ்லாம்
மறைந்தொழிந் திடவென் நெல்லா முயற்சியும் செய்தார் பெண்ணாள்
இறைவழி எதிர்த்த போரில் இழந்தவர் கணவர் தன்னைச்
சிறைப்பட்ட மாதருள்ளே ஜாவையிய்யா சேர்ந்தி ருந்தார் 1407

விடுதலை வேண்டி வந்தார் வம்சத்தின் தலைவர் அன்னை
தொடர்ந்திறை தூதரோடு சேர்ந்தொன்றி வாழ வேண்ட
அடிமையின் தலையை நீக்கி அவர்கரம் நுபிகள் பற்ற
விடுதலை பெற்றோ ரெல்லாம் வரித்தனர் இஸ்லாம் மார்க்கம் 1408

தனிமையை விரும்பி வாழ்ந்தார் தன்மையில் அடக்கம் மிக்கார்
தனைமுழு மனத்தோ டொன்றித் தீனின்பால் அர்ப்ப ணித்தார்
தினம்நெடு நேரம் நின்று தொழுபவர் நோன்பி ருப்பார்
அன்னைஆய் ஷாவின் மீது அன்புடை யாரன் னாரே 1409

ஆங்கன உம்மை வறபீபா

இஸ்லாத்தின் முதன்மைக் காலம் இறைவழி கணவ ரோடு
விசுவாசங் கொண்டார் சுப்யான் வழிமகள் கணவர் பின்னே
விசுவாசங் தவிர்த்த தாலே விலகினார் மணவாழ் வைப்பின்
விசுவாசங் கொண்டோர் தாயாய் வள்ளலார் கைக்கொண் டாரே 1410

பிற்ரமீது அன்பும் அன்னார் பால்நலம் விரும்பும் பண்பும்
இறையச்சம் மிகுந்தும் என்றும் இறைவழி பாடுஞ் செய்தும்
இரட்சிப்பும் வேண்டி நிற்பார் ஈமான் கொண் டோர்க்கு மாக
கருணைகொண் டுழைத்தார் அனாதைக் குழந்தைகள் மீது மாமே 1411

ஆங்கன மைழனா

இறைதாதர் தமைய ழிக்க எண்ணங்கொண் டிருந்த “ஹவாஸீன்”
முறைவழிப் பெண்ணாம் அன்னை மைழனா நுபிகள் நாதர்
முறையாக மனம்மு டிக்க முனைந்தனர் மறுத்தார் மக்காக்
குறைவியர் ஈற்றில் அன்னார் கண்டனர் தோல்வி யாமே. 1412

அடிமைகள் தலைய ருக்க ஆர்வமுங் கொண்டார் அன்னை
கடன்பட்டுஞ் செய்தார் ஈற்றில் கடன்பழு அதிக மாக
கொடுப்பது எவ்வா நென்றோர் கேள்வியுந் தோன்றக் கேட்டு
கொடுப்பதாய் எடுப்பின் அல்லாஹ் காட்டுவான் வழியென் பாரே 1413

ஆங்கன எப்பியா

மதீனாவில் நுபிக ளார்க்கு மிகப் பெருங் கொடுமை செய்த
சதிகாரர் பனுந ளீகள் தலைவனின் மகள் ஸபிய்யா
மதீனாவில் இருந்து அன்று மக்களால் துரத்தப்பட்டு
பதிகொண்டார் கைபர் தன்னில் பிறந்தமன் துறந்த தாலே 1414

திருநகர் காசியம்

திருநகர் காசியம்

கைப்பரின் வீழ்ச்சி யின்பின் கைப்பற்ற பட்ட பேரும்
கைப்பொருள் தாழும் பங்கு கொளப்பட்ட போது ஸப்யை
கைப்பற்ற பேருள் நீங்கள் குலத்தினில் உயர்ந்த பேரை
கைப்படு அடிமை யாகக் கொளாதீர்கள் நபியே யென்ன.... 1415

விடுதலை செய்யப்பட்டு வள்ளலார் ஏற்றுக் கொண்டார்
அடுத்துள்ள மனைவிமார்கள் அவரையோர் யூத ரென்று
விடுத்தனர் சொல்லம் ப.தில் விஷேஷமாய் ஆயிவா அன்னை
படைத்தவன் தூத ருக்குப் புகன்றிட மனம்நோந் தாரே 1416

ஆயிவாவை நோக்கி அண்ணல் அறிவுரை செய்வார் கூறும்
சேயாக் ஹாறுானுக்கு சொல்மூசா பெரிய தந்தை
தூயநற் கணவர் முஹம்மத் சொல்லிடில் ஒன்றே நாங்கள்
ஆய்பேர் அனைத்தும் களிகொண் டான் ஆதத்தின் வழித்தோன் றல்தாம் 1417

ஆன்னன மாரியா கிப்சியா

எகிப்துநாட் டரசர் தங்கள் இருநாட்டின் நட்புப் பேண
அகமகிழ்ந் தனுப்பி வைத்தார் அடிமைகள் இரண்டு பேரை
முஹம்மதர் அதிலோர் பெண்ணை மாரியா கிபிதி யாவை
அகங்கொண்டார் அவர்பே ராலே அடிமைக்கும் வாழ்வு தந்தார் 1418

மரியாவின் மூலம் எம்மான் மகவொன்றைக் கண்டார் அண்ணல்
பெரிதாக வளரு முன்னே படைத்தவன் எடுத்துக் கொண்டான்
உரியபே றடைந்தார் கத்ஜா உத்தமத் தாய்க்குப் பின்னர்
ஒருமக வீன்ற ஸிக்கும் உயரிய தாயா மன்னார் 1419

திருநபியன் திமுலேஸ்னிகு சூரியப்பாங்கு

பெருமானார் அழகுதனைப் புகலப் போயின்
பகன்றிடலாம் தோழர்கள் புகன்ற வாறே
மெருகூட்டா துரைத்தபடி உரைக்க லாகும்.
மாநபியின் அழகிற்கு அணியே தற்கோ

திருநபியின் உருவை “அலி” “அழுஹூ ரைரா”
“ஸமூரா” அல்பரா “ஜாபர்” அனஸ்பின் மாலிக்”
“அர்ர.பி” “அழுஅத்து பை” இப்னு அப்பாஸ்”
அழகுறவே சொல்லியுள்ளார் அறிதல் நன்றே 1420

காதுவரை நீண்டசற்றுச் சுருண்ட கேசம்
கடைசிவரை கருமையது விரிந்த நெற்றி
தோதாக அதற்குநீண்ட புருவம் கண்கள்
தீட்சண்யம் மிக்கனவாய் கரிய வண்டாய்
மீதுற்ற இமையுரோமம் நீண்ட தாகும்
முனையுர்ந்த நாசியோடு பக்கக் கண்ணம்
மாதுளையின் கனிச்சாற்றின் வண்ணம் சற்றும்
மிகையில்லா நேர்த்தியொடு விளங்கிற் றாமே 1421

தாடியொடு கூடியலம் மானின் நாடி
சிறிதுமல்ல பெரிதுமல்ல முகத்துக் கேற்பக்
கூடியதாய் அமைந்திருக்கக் கமுத்துத் தூய்தாய்
காண்பதற்கு அழகாக அமைந்தி ருக்கும்
மேடுபள்ளம் அளவான மார்பில் முற்றும்
மிகையற்று நாபிவரை பரந்த ரோமம்
கூடியதோள் உயர்ந்தவிரு மருவ தங்கள்
கையிரண்டும் நீண்டனவாம் கரத்தோ டொன்றும் 1422

அதியுயர்ந்த மென்பட்டில் மிருது வாக
அமைந்தஅங்கை கொண்டகரம் குளிரில் தோய்ந்தாம்
குதிவரையும் நீண்டிருக்குங் கால்கள் மிக்கக்
கச்சிதமாய் உறுதியொடு கூடிக் காணும்
பதியாதும் பதிந்ததுமாய் உள்ளங் கால்கள்
பாத்தை அழகுசெய்யும் நடக்கும் போழ்து
மிதியுன்றிச் சற்றேமுன் சரிந்தே செல்வார்
மாநபிகள் பள்ளத்திற் போகும் பாங்காய் 1423

அதியுயரங் கொண்டவரோ அல்ல எம்மான்
அன்னல்நபி குட்டையான பேரு மல்ல
அதிபருமன் அல்லஉடல் மெலிந்தும் அல்ல
அதிநேர்த்தி யாயுடலங் கொண்டி ருந்தார்
மதிமுகத்து வள்ளலாரின் வண்ணம் வென்மை
“மழைகால மின்னல்போல் வதனம்” என்றே
உதிர்த்தாரோர் கவி கவிஞர் “அபூக்க பீ’ராம்
உவந்ததனை அன்னாயுயிஷா பாடு வாராம் 1424

“ஹரம்பின் சினா”னுக்கு நபியைப் பற்றிக்
கூறுகையில் “ஸஹூர்” சொல்லை உமருஞ் சொல்வார்
“சராசரியாம் மனிதரிலும் புறம்பாய் எங்கு
சொரிகின்ற வெண்ணொளிகொள் இராவின் போழ்து
பிரகாசங் செய்கின்ற மதிக்கொப் பார்கள்
பண்ணவனின் தூதரது தானாம்” என்று
சிரிக்குங்கால் எம்மானின் சிரிப்பு பூக்கும்
சிறுநகைபோல் சிந்திடுமாம் மிகையே இல்லை 1425

“சிறுவனாக நானிருந்த போது கண்ணம்
தொட்டுக்கரந் தடவுகையில் நானு ஸர்ந்தேன்
இறைநபியின் அங்கைகள் குளிராம் வாசம்
இணைந்திருந்த தாகுங்கல்த் தூரி தோற்கும்”
அறிவித்தார் “ஜாபிரின் ஸமூராஹ்” மற்றேர்
அறிவிப்பில் “அபூஹூரோ”பனிக்கல் போன்றும்
நிறைந்தமனம் தோற்குங்கல்த் தூரி யென்றும்
நவின்றதுவாம் உண்டாமே இன்னும் போன்றே 1426

“அம்பரிலோ கஸ்தாரி தனிலே வேறு
அகங்குளிரச் செய்கின்ற சுகந்தத் துள்ளோ
எம்பெருமான் உடல்கொண்ட மணத்தைப் போன்று
என்றும்நான் நுகர்ந்ததில்லை” அனஸ்சொல் வார்கள்
தம்வழியே நபிசென்றால் நுகருங் காற்றால்
“திருநபிகள் சென்றவழி” இதுவாம் என்றே
நம்பிடுவர் பின்செல்வோர் என்றே “ஜாபிர்”
நபிகளாரின் வாசனையை நவின்றுள் ளார்கள் 1427

முதுகினிலே புயமிரண்டும் ஒன்றாய்க் கூடும்
மத்தியிலே நபித்துவத்தின் முத்தி ரையை
பதித்துவைத்தான் இறைவனது புராவின் முட்டை
போலுளவாம் சிறுபுள்ளி கொண்டி ருக்கும்
விதிவழியே இறைவன்பால் சென்ற காலை
வள்ளலாரின் தலைதாடி இரண்டில் கூட்டிப்
பொதுவாக நரரமுடிகள் இருப தேதாம்
பார்த்தே”னென “அனஸ்திப்பு மாலிக்” சொல்வார் 1428

பெருமானாநும் பண்புகளும்

ஆஞ்சையும் அனுபவமும் மிக்க எம்மான்
அதிகாரம் அனைத்துங்கை கொண்டி ருந்தும்
முழுமையும்நற் பொறுமைக்க மனங்கொண்டோரால்
மனத்துறுதி கொண்டுமன்று வாழ்திட் டார்கள்
வழுவாதார் நீதிபொது பக்குஞ் சாரார்
வரித்ததெல்லாத் திறமைகளும் உயர்ந்த பண்பும்
ஆஞ்சை அல்லாஹ்வால் அருளப் பெற்ற
அருட்கொடையாம் அன்னலுக்கு அதுவும் அன்றி 1429

கனிவான மனமுடையார் நபிகள் நாதர்
கண்ணறுங்கால் அச்சமொடு கண்ணி யஞ்செய்
மனமேற்குந் தோற்றமுற்றார் நபித்து வத்தின்
முத்திரையும் அவராவார் நபிமா ருள்ளே
மனவுறுதி கொண்டெதையும் எதிர்த்து வெல்லும்
மாண்புடையார் தாராளத் தன்மை மிக்கார்
நினைவாற்றல் மதியுகம் நான் யம்மும்
நாடியோர்க்கு உவந்தளிக்கும் மனமுங் கொண்டார் 1430

நபித்தோழர் அபூபக்கர் நபியைக் கண்டால்
நாடுவரே கவியுரைக்க அவருஞ் சொல்வார்
“நம்பிக்கைக் குரியவராம் மன்னித் தற்கு
நாயகனே தேர்ந்தெடுத்தான் இருளின் கண்ணே

ஜினாவாங் ஹபித்தீன்

திருநகர் காசியம்

அம்புலிபோற் பிரகாசங் கொண்டா ர.:து
அதிதொலைவில் இருள்விட்டு உளதாம்” என்று
சுபவேளை மகிழ்வின்கால் சந்தி ரன்போல்
தோன்றுவதாய் “மாலிக்”குஞ் சொல்லு வாரே. 1431

துண்புறுத்தப் பட்டிட்ட போதுங் காயம்
தாங்கியுடல் வருத்தமுற்ற போதுங் தூதர்
மன்னித்தார் பொறுமை கொண்டார் பிறரின் மீது
முகங்கோணார் சினப்பதிலே இறுதி யாவார்
தன்னிறைவு காண்பதிலே முதன்மை ஆவார்
தருமத்தில் ஈடுகொள் மற்றோ ரற்றார்
என்னவர் இரந்தாலும் இல்லை என்னார்
இருப்பதனை முழுமையாக இடுவா ரன்றோ 1432

அஞ்சாது எதையுமெதிர்த் தியற்றும் ஓர்மை
அன்னுகுகின்ற சிக்கல்களை ஆளும் பான்மை
நெஞ்சயர்த்திப் போரினிலே காட்டுந் தீர்ம
நாணத்தில் கண்ணியரை வெல்லுஞ் சீலம்
பஞ்சினிலும் வெள்ளைமனம் தாழ்ந்த பார்வை
பிறர்முகத்தை ஊடுருவி நோக்காப் பண்பு
நஞ்சுட்டிக் கொல்லமுயன் றிட்டோர் தம்மை
நோகாதே மன்னித்த பண்புங் கொண்டோ. 1433

நீதிமிக்கார் பெருமானார் நேர்மை மிக்கார்
நம்பிக்கைக் குரியார்நல் லொழுக்கம் மிக்கார்
ஒதுவதில் உண்மையன்றி வேற்றோன் றில்லை
உரையாட வருமெதிரி கூட எம்மான்
தீதுரையார் அவர்பண்பில் திருப்தி கொள்வார்
திருத்தாது வருமுன்னும் அவ்வா றேதான்
மாதருக்கு வாழ்வளித்த வள்ளல் தம்மின்
மேன்மைக்கு இன்னும்பல சொல்ல லாமே 1434

திருநகர் காசியம்

பாதணிகள் தமைத்தாமே பழுது நீக்கிப்
பாவனைக்குக் கொள்வார்கள் தமதா டைகள்
மீதுற்ற கறைபோக்கக் கழுவு வார்கள்
முடைவார்கள் கிழிந்ததனை அணிந்து கொள்ள
பேதமற்று அடிமையொடுஞ் சேர்ந்து உண்பார்
பற்றுடையார் குடும்பத்தில் நலமுங் காப்பார்
சாதார ணமானவொரு மனிதர் போற்றான்
சீவித்தார் நபிநாதர் எடுத்துக் காட்டே 1435

தன்பின்னால் பிறிதொருவர் நடப்ப தின்பால்
திருப்திகொள்ளார் தனைச்சிறிதும் மற்றோர் தம்மில்
அன்னியமாய் ஆக்கிமிகை கொள்ள மாட்டார்
அடிமைக்குஞ் சேவகர்க்கும் தம்மைப் போன்றே
முன்னுரிமை உணவிலும் உடையிற் றானும்
மாநபிகள் தந்திடுவார் தமக்கு ஏற்கா
என்னவண் வாகிடிலும் இகழார் மற்றோர்
இடுவதனில் பங்குகொண்டே புசிப்பா ரன்றோ 1436

அரபுமொழி தனிலவர்கள் மேதை போல்வார்
அருவிநிகர் சொற்பொழிவ கைகூ டிற்றே
சரியான உச்சரிப்பும் சொற்செ யிப்பும்
திருநபிக்கு இறைகொடுத்த சன்மா னங்கள்
கிராமப்புற மக்களுக்கும் நகரில் வாழ்வோர்
குலகோத்திரப் பிரிவுக்கும் ஏற்ற வாறு
பெருமானார் அவரவர்கள் பேச கின்ற
பேச்சுமொழி தனிந்பேசும் திறன்கொண் டாரே 1437

அதிகளவில் பேசுவதை வெறுத்தார் வேண்டும்
அவசியத்தில் மௌனித்தும் இருக்க மாட்டார்
ஒதுவதை வாய்திறந்து பிறர்க்குங் கேட்க
ஒப்பற் வார்த்தைகளால் உரையுஞ் செய்வார்
அதிகளவில் பெருமானார் சிந்த ணைக்கு
ஆட்படுவார் பெரும்பாலும் மார்க்கம் சார்ந்தே
தீத்தியார் திருநபியின் பண்ப ணைத்துஞ்
தொடர்பவர்க்கும் சொர்க்கக்கங் கிட்டு மாமே. 1438

இடுக்கத்துணை நால்கள்

1. நபிகள் நாயகம் - அப்துர் றஹீம்
2. Muhammad - Martin Ling
3. Islam - Mohaideen A. Cader
4. The Sealed Nectar - Sahi-Ur- Rahman
5. Sahih Al-Bukhari - Translated by
Muhammad Mushin Khan
6. A. Glance at the Life
of the Holy Prophet of
Islam - Islamic Propagation Organization

ஐன்னாவும் ஷர்புத்தீன்.....

வீரிய கவிதையின் விரிந்த விருட்சம்.

எராயிரம் ஆண்டுக்காலக் கவிமரபைத் தமிழ் இழந்துவிடக் கூடாது என்கிற இறுக்கமான கவலையினால் யாப்புடையாப் பாப்புனைதலில் தம்மை ஆட்படுத்தீக் கொண்டவர்.

வெறுஞ்சொற்களால் விளையாடாமல் அடர்த்தியான அர்த்தச் சொற்களால் அனைத்து வகைச் செய்யுளையும் நெய்யும் ஆற்றலர்.

அறிதலுக்கும் புரிதலுக்கும் தடையிலா நிகழ்த்தலாய் விரியும் இவரது கவிதைகளை நுகரும்போது மனதுக்குள் பூச் சொரிகிற சுகம் பூரிக்கும்.

காப்பியத்திற்கு உரை என்ற முறை மாற்றி உரைக்குக் காப்பியம் செய்த முன்னோடி.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஆறு காப்பியங்களை ஆக்கி அருஞ்சாதனை படைத்துள்ள ஆளுமையாளர்.

இவர்தம் கவிதைகளின் செயற்பாடு வெறும் கருத்தறிவித்தலாயிராமல் உணர்வுட்டலாய் ஒளிரும்.

இவரது கவிதைகளின் உள்ளீடாய் மானுட நேயம் மணம் வீசும். இப்போது மானுடநேயமே காவியமாய்.....

பேராசீரியர் மு.அ. அகமது மறைக்காயர் M.A., M.Phil., B.Ed.,